

"Một cuốn sách đầy quyền năng,
mang tính tiên tri và rất cảm động."

- Christine Caine, nhà sáng lập A21 và Propel Women

Đeo đuổi danh tính và
Mục đích của bạn giữa một thời đại
đầy cạnh tranh và lộn xộn

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ?

**LISA
BEVERE**

Tác giả sách bán chạy *Su Tử Cái Trời Dậy*
và *Những Cô Gái Cầm Gươm*

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Thưa độc giả,

Bạn được Chúa tạo dựng một cách độc đáo để trở thành một người phụ nữ đầy quyền năng và có mục đích! Nhiều người trong chúng ta đã sống trong bất an và thất vọng quá lâu. Sự bình an và niềm vui mừng đã bị cướp khỏi chúng ta khi chúng ta liên tục so sánh mình với người khác.

Này là lúc hãy đứng lên sống một cuộc đời không có đối thủ trong vẻ đẹp, trong sức mạnh, trong đức hạnh và trong tầm ảnh hưởng! Hãy khám phá ra danh tính thật của bạn trong Đấng Christ; hãy chói sáng trong hy vọng, hãy phục vụ cách trung tín và hãy yêu thích mọi việc bạn làm.

Sứ điệp này dành cho phụ nữ ở mọi hạng tuổi và thật là vinh dự cho tôi chúc phước cho các bạn hữu và các người chị em cuốn sách này. Hãy cảm thấy thoải mái chia sẻ cuốn sách này cho mọi người bạn quen biết. Đây là món quà của tôi dành cho bạn!

Hãy can đảm sống cuộc đời của bạn bằng tình yêu, lòng quả cảm và niềm đam mê!

Chào thân ái,

Lisa Bevere
LisaBevere@ymail.com

“Hãy tưởng tượng một thế giới mà trong đó mỗi chúng ta hiểu được rằng chúng ta được yêu và được coi trọng. Trong cuốn sách *Không Có Đối Thủ*, Lisa Bevere khích lệ chúng ta hiểu rằng chúng ta được Chúa tạo dựng và yêu thương một cách độc đáo. Bởi vì chúng ta là thế nên mỗi người chúng ta được ban cho một vai trò quan trọng để hoàn thành kế hoạch của Chúa. Sách này là một lời mời để đeo đuổi Chúa và sứ mạng Ngài dành cho bạn.”

– **Holly Wagner**, mục sư và tác giả

“Hễ ai vui lòng nói chuyện về lòng trắc ẩn và danh tính là tôi để ý. Nhưng khi đó là tiếng nói phi thường của Lisa Bevere thì nó cần phải đọc. Tất cả chúng ta đều muốn thoát khỏi những suy nghĩ và tư duy tiêu cực. Sách *Không Có Đối Thủ* chuẩn bị cho bạn làm việc đó. Sự ngay thẳng và hài hước của Lisa kết hợp với cái nhìn của Kinh Thánh cộng lại sẽ đẩy lùi những lời dối trá của kẻ thù. Hãy chuẩn bị thức tỉnh về định mệnh mà Chúa ban cho bạn.”

– **Havilah Cunnington**, tác giả của *Eat. Pray. Hustle*.

“Trong cuốn *Không Có Đối Thủ*, Lisa chia sẻ lẽ thật quan trọng về việc Đức Chúa Trời tạo dựng chúng ta là ai và Ngài yêu mỗi chúng ta một cách riêng tư và độc đáo như thế nào. Sau khi đọc sách này, tôi nghĩ không ai còn nghi ngờ tình yêu của Chúa dành cho họ!”

– **Chris Hodges**, mục sư hội thánh Church of the Highlands và tác giả sách *Fresh Air* và *Four Cups*.

"Nếu bạn tranh chiến với danh tính của mình thì sách này sẽ thay đổi bạn. Hiểu được chúng ta là độc đáo trong Chúa sẽ biến đổi chúng ta đi từ chỗ sống an nhàn đến chỗ sống cho kế hoạch cứu chuộc lớn lao của Chúa."

– **Sheila Walsh**, tác giả của *God Loves Broken People* và là diễn giả cho Women of Faith

"*Không Có Đối Thủ* là một cuốn sách mở mắt bạn. Tôi tin sẽ ảnh hưởng thế hệ này. Lisa Bevere chuyển tại tình yêu của

Chúa một cách tuyệt vời làm thu hút mọi độc giả. Độc giả sẽ đào sâu vào cuốn sách thì họ sẽ học biết nhiều hơn về tình yêu của Chúa dành cho họ cũng như biết được tầm quan trọng của việc tìm thấy danh tánh của mình trong Chúa."

– **Matthew Barnett**, đồng sáng lập The Dream Center

"*Không Có Đối Thủ* là một sự nhắc nhở về tình yêu của Chúa dành cho mọi người. Lisa tiếp cận chủ đề bằng những khái thị tươi mới và diễn tả những ý tưởng của cô rất súc tích. Đây là một cuốn sách hay đáng cho mọi người nên đọc."

– **Caroline Barnett**, đồng mục sư The Dream Center

"Trong một thế giới bị ám ảnh bởi sự cạnh tranh và so sánh, cuốn sách này là cuốn phải đọc dành cho các bà mẹ, các cô gái, các lãnh đạo và bạn hữu. Đây là lúc chúng ta hợp sức nhau thay vì so sánh nhau. Đây là lúc để chúc mừng nhau thay vì chửi đẹn nhau. Chúng ta không có đối thủ, nên ta hãy nhường chỗ cho mọi người tiến bước."

– **Charlotte Gambill**, mục sư lãnh đạo LIFE Church,
Braford, UK

"Nếu bạn tranh chiến với cảm giác không xứng đáng hay thiếu mục đích, sách *Không Có Đối Thủ* là sách mà bạn cần đọc để làm im tiếng của những kẻ phê bình. Chúa muốn bạn tìm thấy sự thỏa lòng ngay giữa những hoàn cảnh và sống cuộc đời không có so sánh."

– **Mục sư Steven và Holly Furtick**,
Elevation Church

"Lisa sẽ giúp bạn khám phá cách để kinh nghiệm sự tự do và lòng tự tin khi bạn biết mình là tác phẩm của Chúa - không ai sánh bằng và không có đối thủ. Bạn có mọi thứ bạn cần để đạt đến định mệnh Chúa ban cho bạn."

– **Victoria Osteen**, đồng mục sư Lakewood Church,
Houston, Texas

“Sách của Lisa Bevere *Không Có Đối Thủ* sẽ thức tỉnh bạn bước vào chiều kích mới của danh tính bạn trong Chúa. Sách này đầy những cái nhìn và khôn ngoan tin kính. Nó thách thức, cảm động và trang bị bạn đeo đuổi ơn gọi độc đáo của Chúa cho đời sống bạn. Nếu bạn khao khát muốn nghe tiếng Chúa nói về định mệnh của bạn, sách này dành cho bạn! Tôi rất hoan nghênh nó.

– **Kris Vallotton**, lãnh đạo trưởng Bethel Church,
Redding, California

“Lisa Bevere là người bạn thân của chúng tôi suốt nhiều năm và chúng tôi tin những hiểu biết mà cô chia sẻ trong sách *Không Có Đối Thủ* sẽ mang lại sự tự do cho nhiều người. Khi bạn đọc những trang sách này, hãy xin Chúa giúp bạn chiến thắng việc so sánh và hơn thua, để cho Ngài chỉ cho bạn cách đón nhận và chúc mừng con người mà Ngài tạo dựng bạn trở thành.”

– **James Robison**, nhà sáng lập và chủ tịch của LIFE
Outreach International

“Tôi thích Lisa. Cô nói những lời đúng lúc. Sách này là sách phải đọc đối với nhiều người. Biết bạn là ai và bạn cần người khác rất quan trọng. Bạn sẽ được mạnh mẽ khi bạn đọc sách này, cảm nhận Cha phán với bạn về danh tính đích thực của bạn.”

– **Jenn Johnson**, lãnh đạo thờ phượng, nhà viết nhạc
Bethel Music

“*Không Có Đối Thủ* là lời kêu gọi thức tỉnh cho phụ nữ mọi lứa tuổi. Sứ điệp của Lisa đó là chúng ta được Chúa yêu và được kêu gọi cách độc đáo. Tôi thích lòng nhiệt quyết của cô và năng lực của cô toát ra từ mỗi trang sách.”

– **Alli Worthington**, tác giả *Breaking Busy: How to Find Peace and Purpos in a World of Crazy*

“Những lời can đảm và đầy dẫy Thánh Linh của Lisa sẽ giúp giải phóng phụ nữ khỏi việc so sánh, sự kiêu ngạo và ganh tị. Cô sống theo những gì cô giảng: khi bạn thuộc về Chúa Giê-su, bạn không có đối thủ.”

– *Sarah Bessey*, tác giả *Jesus Feminist* và *Out of Sorts: Making Peace with a Evolving Faith*

“Cuốn sách mới nhất của Lisa là một kho báu. Nó giống cánh tay của Chúa giang ra để thu hút sự chú ý của chúng ta về Ngài và rồi Ngài phán, “Ta yêu con.”

– **Lisa Harper**, tác giả và giáo sư Kinh Thánh

“Hiểu được bạn thuộc về ai, vị trí độc nhất của bạn trong gia đình Chúa và bản tính của Chúa Giê-su sẽ góp phần cho sự tăng trưởng của một tấm lòng và linh hồn lành mạnh. Lisa Bevere có một khả năng độc đáo để giảng giải chân lí Kinh Thánh và khả thi cá nhân khi liên quan đến những nguyên tắc đời đời. Bạn sẽ khám phá ra không chỉ bạn là ai mà còn Ngài là ai - một Cứu Chúa không có đối thủ, rất gần gũi và đầy quyền năng.”

– **Brian và Bobbie Houston**, nhà sáng lập và mục sư Hillsong Church

“Trong một thế giới mà phụ nữ bị giằng xé bởi so sánh và đố kỵ, Lisa Bevere làm hết sức mình - kéo chúng ta đến gần tấm lòng nữ tính bằng những lời nâng đỡ và chữa lành: “Hỡi con gái, con có đủ rồi, vì còn được yêu một cách độc đáo.’ *Không Có Đối Thủ* sẽ loại bỏ những sự hơn thua trong chúng ta và đem chúng ta đến tấm lòng của Chúa Cha và ở trong vòng tay của Ngài. Một cuốn sách mà mọi phụ nữ phải đọc để kết nối, nhận dạng và có mục đích.”

– **Christa Black Gifford**, nhà soạn nhạc, diễn giả và tác giả *God Loves Ugly and Heart Made Whole*

“Cuốn sách mới của Lisa Bevere *Không Có Đối Thủ* là một sự mô tả rất hay về tình yêu độc đáo mà Chúa dành cho mỗi chúng ta. Sách này nhắc chúng ta rằng chúng ta không có

đối thủ vì Chúa tạo dựng chúng ta có giá trị và danh tính độc đáo trong Ngài. Đây là sách mà mọi người phải đọc!"

– **Jentezen Franklin**, mục sư Free Church và tác giả có sách bán chạy của New York Times

“Người bạn thân của tôi là Lisa Bevere đã viết điều này một lần nữa. Sách *Không Có Đối Thủ* là một cuốn sách đầy quyền năng, mang tính tiên tri và rất cảm động, sẽ giúp bạn khám phá bạn là ai và bạn là người nữ của Đức Chúa Trời. Hãy tặng sách này cho mỗi chị em nào bạn biết - tôi biết tôi cũng sẽ làm vậy.”

– **Christine Caine**, nhà sáng lập A21 và Propel Women

“Chúng ta không chỉ được yêu ngang nhau, chúng ta còn được yêu cách độc đáo. Trong sách *Không Có Đối Thủ*, Lisa mở ra những lẽ thật nhằm giúp bạn khám phá sức mạnh và mục đích của bạn.

– **Mark Batterson**, tác giả sách bán chạy New York Times của *The Circle Maker* và mục sư lãnh đạo của National Community Church

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ?

Đeo Đuổi Danh Tính và Mục Đích của Bạn
Giữa Một Thời Đại Đầy Cạnh Tranh và Lộn Xộn

LISA BEVERE

Dịch giả: Ngô Minh Hoà

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Without Rival, (Vietnamese) by Lisa Bevere

Copyright ©2017 Messenger International

Originally published in English as Without Rival by Lisa Bevere

Copyright ©2016 Revell, a division of Baker Publishing Group

Additional resources in Vietnamese by John & Lisa Bevere are available for free download at:

www.CloudLibrary.org

This resource has been distributed to leaders and emergent leaders FREE OF CHARGE and is not to be sold. It is a gift from Messenger International, the Ministry of John and Lisa Bevere.

To contact the author : LisaBevere@ymail.com

Printed in Viet Nam

Không Có Đối Thủ (Vietnamese) của Lisa Bevere

Copyright ©2017 Messenger International

Nguyên tác ấn hành trong tiếng Anh có tựa Without Rival của Lisa Bevere

Copyright ©2016 Revell, a division of Baker Publishing Group

Các nguồn tư liệu khác trong tiếng Việt của John & Lisa Bevere đều có sẵn để tải miễn phí tại:

www.CloudLibrary.org

Tài liệu này được phân phối cho các lãnh đạo và nhân sự hội thánh MIỄN PHÍ, không bán. Đây là món quà từ Messenger International, một chức vụ của John và Lisa Bevere.

Bạn được khuyến khích sao chép, phân phối, dùng các lời trích dẫn và chia sẻ sự dạy dỗ này cho người khác.

Liên hệ tác giả: LisaBevere@ymail.com

In tại Việt Nam

Thưa độc giả yêu dấu,

Bạn là con gái được Chúa Cha yêu thương mà không có một đối thủ nào, được ủy thác cho một thông điệp và một lời hứa không chi sánh bằng, tại một thời điểm vô tiền khoáng hậu. Bạn đã được Chúa chọn cho thời điểm quan trọng và cấp thiết này. Chính vì lí do đó, bạn phải yêu không chút sợ hãi . . . tin không chút e dè . . . hy vọng không chút giới hạn.

MỤC LỤC

1. Sống Mà Không Có Đối Thủ.....	13
2. Đức Chúa Trời Không Có Đối Thủ.....	29
3. Một Lời Hứa Không Có Đối Thủ	51
4. Bạn Dám So Sánh À!	75
5. Khi Bạn Được Xem Là Một Đối Thủ.....	93
6. Phái Tính Không Có Đối Thủ.....	117
7. Đối Thủ Sợ Hãi Và Yêu Thương.....	147
8. Giếng Sâu Và Giếng Viễn Vông	167
9. Người Con Gái Không Có Đối Thủ.....	189
10. Một Cuộc Đời Không Có Đối Thủ.....	211
Câu Hỏi Thảo Luận	231

Sống Mà Không Có Đối Thủ

Điều mà chúng ta cần nhất là cần ai đó thúc đẩy chúng ta trở thành người mà chúng ta biết chúng ta sẽ nên như vậy.

Ralph Waldo Emerson

Bạn có bao giờ gặp một đối thủ chưa?

Tôi không có ý nói người bạn đối thủ của mình trong cuộc tranh tài thể thao. Tôi cũng không có ý nói đến những người đi bộ đua để thu hút sự chú ý và cảm tình của cha mẹ họ.

Tôi đang nghĩ tới đối thủ là người liên tục nói xấu chúng ta. Một đối thủ rõ ràng không phải là người bạn hay người thân của chúng ta. Khi một đối thủ xuất hiện thì mục tiêu của họ không phải là thắng cuộc đua mà loại chúng ta khỏi cuộc chơi.

Nhưng chuyện gì xảy ra nếu bạn phát hiện ra rằng cuộc đời mà bạn từng muốn sống không nằm trong phạm vi cạnh tranh? Chuyện gì xảy ra nếu bạn nhận ra rằng bạn không cần phải thua cuộc chơi? Chuyện gì xảy ra nếu bạn phát hiện ra rằng bạn không thể thua được? Chuyện gì xảy ra nếu bạn không chỉ nghĩ bên ngoài khuôn khổ mà còn chọn để sống ngoài khuôn khổ nữa?

Nhiều năm trước đây tôi có đọc một cuốn sách gợi ý rằng nguyên nhân gây ra sự kết thúc thế giới này là do một sự

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

thu ghét tràn lan. Sách này đưa ra một giả thuyết rằng thời kì đến khi mà thế giới sẽ được chia ra làm hai trường phái tư tưởng. Khi mà sự phân chia này lên đến tột đỉnh thì chỉ cần một xung đột nhỏ sẽ dẫn tới một cuộc tấn công cho đến khi chúng ta trải qua một cuộc tận diệt hoàn toàn (tận thế).

Sự phân chia có hệ thống này bắt đầu ở bình diện rất gần gũi. Nó có thể bắt đầu ngay ở gia đình, nơi mà những gia đình bị chia cắt, đẩy áp những con người bị tổn thương do có những tấm lòng bị thương tổn. Có những thế lực rất thực đang thì thầm những lời dối trá nhằm tấn công tâm trí, ý chí và tình cảm của bạn để mong rằng bạn sẽ tập chú về mình và rồi sau đó nhắm vào những người khác.

Thật khó để không nghe những “điệp khúc” cùng với những “sứ giả” mà nói cho chúng ta biết rằng chúng ta không tốt đủ, không trẻ tuổi đủ, không thông minh đủ, không kiên ăn đủ và không giàu có đủ. Chúng ta bị “nhồi nhét” với ác ý rằng chúng ta phải sống co rút lại theo những gì họ mong đợi. Chính bản chất con người có khuynh hướng bán phá những tư tưởng rằng chúng ta không bao giờ đủ. Khi sự quấy nhiễu này lên đến tột đỉnh, một số đã đầu hàng bằng cách làm theo, trong khi một số khác thì nổi loạn bằng cách phản pháo lại những lời buộc tội như thế.

Chúng ta đoán xét khi chúng ta cảm thấy bị xét đoán.

Chúng ta xấu hổ khi chúng ta cảm thấy bị xấu hổ.

Chúng ta ganh ghét khi chúng ta không thích bản thân.

Khi chúng ta rơi vào tình trạng phá sản, chẳng mấy chốc chúng ta muốn “cướp” của người khác. Đây chính là cái vòng luẩn quẩn mà mọi người đều thua và không ai thắng cả. Nhưng chuyện gì xảy ra nếu những lời sứ đồ Phao-lô nói là thật?

Nhưng sự tin kính kèm với sự thỏa lòng là món lợi lớn (1 Ti 6:6)

Sự tin kính là khả năng chấp nhận lợi thế của Chúa cho mình.

Điều này có nghĩa là chúng ta nhìn nhận cách mà Chúa nhìn người khác, chúng ta phải chấp nhận cách Ngài nhìn chúng ta.

Sự thỏa lòng và cảm thấy thật sự dễ chịu trong chính màu da của mình sẽ không sinh ra sự tự mãn; nó khai phóng sự sáng tạo! Hãy quay lưng khỏi những kẻ nói xấu và những sự phân tâm. Chúa dõi mắt vào chúng ta nên chúng ta hãy nhướng mắt lên nhìn Ngài.

Sau đó rồi làm gì nữa?

Thay vì hơn thua với những gì không được định cho bạn . . . bạn hãy dồn năng lực để khám phá ra những gì là của bạn.

Tôi cầu nguyện cuốn sách này sẽ làm sạch những “vũng bùn nhơ” trong cuộc sống bạn mỗi ngày. Thay vì cố gắng thắng một cuộc cạnh tranh mà rốt cuộc bạn không được thứ gì cả, tôi muốn bạn đứng ở vị trí chiến thắng cuộc chiến này. Có một cuộc chiến thật sự đang tranh giành sức lực của linh hồn bạn. Đây là lúc bạn lấy lại vị thế của bạn ở thế gian này. Nào chúng ta hãy phơi bày những lời dối trá và phân tâm và khám phá bạn thật sự là ai.

Mất và Tìm lại được

Tôi thích chó. Mới đây đang khi tôi đi xa nhà trên một chuyến đi đến Nam Hàn, con chó cưng của tôi là Tia bị nhốt trong nhà. Hình như là người giúp việc đã không khóa cửa ngoài nên con chó của tôi đã bỏ nhà đi ra đường vào ngay mùa đông lúc đó. Không biết vì lí do gì, nhưng con chó không biết đường về nhà đêm đó. Có một người hàng xóm đã tử tế dắt nó về đêm đó và nhốt nó vào chuồng nhốt súc vật.

Con chó của tôi có gắn thẻ nhưng địa chỉ nhà tôi trên thẻ đã thay đổi. Hơn nữa, giấy chứng nhận nuôi chó của chúng tôi cũng đã hết hạn (xin lỗi, đây là sự cố chỉ xảy ra một lần) và thế là bạn có con chó cưng và nhốt ở nhà nhưng bây giờ đi lạc không ai tìm thấy nó.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tại Seoul, Hàn Quốc, tôi không biết tin này. Các con tôi đã khôn khéo không nói cho tôi biết sự cố này, nhưng rõ ràng là có điều gì đó không ổn ở nhà. Các con tôi đi tìm khắp nơi nhưng không thấy con chó đâu cả. Chúng sợ rằng có kẻ xấu đã bắt nó. Nỗ lực cuối cùng là các con tôi đã làm theo lời khuyên của một người và đến tìm ở chuồng nhốt súc vật.

Khi con tôi là Austin đến chuồng và thấy con chó Tia, nó không chắc đó là con chó của chúng tôi. Điều đáng buồn là dáng vẻ con chó rất nã nê, nó không phấn khởi khi thấy con trai tôi. Nó cứ nằm ở một góc, run rẩy và co cụm lại. Sau khi con trai tôi trả chi phí giữ con chó qua đêm và nộp phạt, con chó đã được đem về nhà trở lại.

Khi tôi về nhà và biết hết sự việc, tôi hơi cảm thấy buồn. Không phải do lỗi con tôi mà là do con chó. Nó là con chó chúng tôi nuôi rất nhiều năm nhưng đây là lần đầu tiên nó bỏ nhà đi và không chịu về nhà nữa. Tôi hơi lo . . . sao bây giờ nó lại . . . ? Có phải nó không thấy sao? Có phải nó già quá nên lãng trí chẳng? Nó có tìm kiếm tôi chẳng?

Chúng quy lại thì lí do con chó bỏ nhà đi không quan trọng. Nó thuộc về gia đình chúng tôi và việc nó không biết tìm đường về nhà cũng không phủ nhận sự thật trên. Nó đã tìm lại được, mọi chi phí đã được trả, giấy chứng nhận đã được gia hạn và nó không còn bị nhốt trong chuồng nữa và nó đã về lại ngay ngôi nhà của chúng tôi, ngôi ngay dưới chân tôi. Chỉ một đêm bỏ nhà đi cũng không khiến chúng tôi không nhìn nhận nó trở lại.

Có lẽ bạn biết ý tôi muốn nói gì rồi. Nếu chúng tôi (người chủ của con chó sơ suất) mà còn làm việc này cho con chó của chúng tôi, thì huống chi Cha chúng ta trên trời làm cho chúng ta? Bước đầu tiên để biết được danh tính của bạn được tìm thấy trong sự thật rằng bạn là ai đối với Ngài. 1 Giăng 3:1 hé mở cho chúng ta về cách Chúa nhìn chúng ta.

Hãy xem Chúa Cha yêu chúng ta biết bao: Ngài cho chúng ta được mang danh “con cái Chúa”, và chúng ta đích thực là con cái Ngài! Nhưng người đời không biết chúng ta

là con cái Chúa vì họ không biết Ngài.

Nào chúng ta hãy nói về tình yêu lạ lùng của Chúa. Nó đầy sự cảm hứng, vô cùng lạ lùng và hết sức tuyệt vời. Nó trái với quy luật thông thường. Nó sâu nhiệm đủ để khiến chúng ta ngạc nhiên. Và tình yêu lạ lùng này giống như việc mua một món quà và tặng cho người khác, vì đây là món quà vượt trên mọi món quà. Chúng ta được ban cho món quà cứu rỗi. Đức Chúa Trời nhìn thấy chúng ta trong tình trạng khốn khổ, bị giam trong "chuồng", nằm co cụm ở một góc trong thế giới loài người và rồi trả giá để cứu rỗi chúng ta. Nhưng Ngài không dừng tại đó. Ngài kéo chúng ta lại gần, "gia hạn" giấy phép của chúng ta, và nhận chúng ta làm con của Ngài. (Tất cả những việc này Ngài đã làm trước khi chúng ta được tẩy sạch). Bạn thật sự thuộc về Ngài. Và Ngài yêu tất cả con cái Ngài một cách lạ lùng. Nhưng Ngài cũng yêu chúng ta một cách độc đáo.

Ngang Hàng hay Độc Đáo?

Thường trong nỗ lực làm mọi thứ cho công bằng, con người chúng ta bị cảm dỗ suy nghĩ rằng Chúa yêu chúng ta giống nhau. Ý niệm này lúc đầu nghe rất hay, nhưng yêu giống nhau thì chưa đủ. Từ ngữ "giống nhau" hàm ý chúng ta có thể thay thế cho nhau hay hoán đổi nhau. Chẳng hạn như "Ôi thôi nào, tôi đã làm hỏng cái kiếng tôi mua tuần vừa rồi, tôi hy vọng rằng người ta vẫn còn bán cái kiếng tương tự." Hoặc dùng ví dụ mà tôi mới nói, "Con chó tôi cưng rất nhiều năm đã đi lạc. Thôi được, tôi sẽ mua con khác thay thế nó và tôi sẽ cưng con chó mới như con cũ."

Đối với tôi chuyện này không hợp, và tôi tin rằng Đức Chúa Trời cũng không làm thế - và tôi sẽ nói cho bạn biết tại sao.

Một buổi chiều nọ tôi nghĩ trưa. Vấn đề là tôi gục trên máy tính, chúc không ngủ trên giường. Đầu tôi ngục xuống cho đến khi tôi tỉnh dậy phát hiện ra rằng chữ "t" nhảy trên màn hình máy tình tối tám trang.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Lúc đó tôi cảm thấy rằng tôi cần nghỉ ngơi và đi ngủ thật sự. Tôi thả con chó ra và đi vào phòng ngủ. Khi tôi đang mơ màng, tôi nghe Thánh Linh thì thầm, “Ta không yêu thương con cái Ta ngang nhau.”

Hơi sốc, tôi ngồi dậy khỏi giường. Ý tưởng chế nhạo này đến từ đâu? Tôi khước từ thẳng thừng, “Ngài phải yêu thương chúng con như nhau còn không thì không có công bằng gì cả.”

**Ta không yêu
thương con
cái Ta ngang
nhau, Ta yêu
chúng một
cách độc
đáo.**

Sự phản đối của tôi gặp phải câu trả lời, “Ta không yêu ngang nhau. *Ngang nhau* ám chỉ rằng tình yêu của Ta có thể đo lường được, nhưng Ta đảm bảo với con là . . . nó không thể đo lường được. *Giống nhau* nghĩa là các con cái Ta có thể thay thế hoặc hoán đổi cho nhau, nhưng họ không thể làm vậy được. Lòng của Ta không chia cắt thành từng phần vậy được. Không ai có thể thay thế hay thế chỗ trong tấm lòng của Ta. Như con thấy, Ta không yêu thương con cái Ta ngang nhau, Ta yêu chúng một cách độc đáo.”

Hãy hít thở sâu và hãy lắng nghe. Chúa yêu chúng ta một cách độc đáo thay vì ngang nhau. Hãy tin tôi đi, độc đáo tốt hơn đấy!

Nếu bạn có nhiều con, có lẽ bạn hiểu chuyện này. Khi đứa thứ hai, thứ ba hay đứa út ra đời, tình thương của bạn không bị chia cắt. Nó có thể phải yêu thương nhiều hơn nhưng tình thương đó không thể đo lường được. Bạn không thể cân đo đong đếm tình yêu dành cho mỗi đứa con dù bạn thử làm chuyện đó. Làm sao bạn đo được nỗi lòng của bạn? Tình thương mà bạn dành cho mỗi đứa con là độc đáo. Mỗi đứa đánh động tình thương của cha em theo những cách khác nhau. Lí thú thay là bạn có lẽ sẽ thích điểm độc đáo của đứa này mà hoàn toàn trái với điểm khác biệt mà bạn thích ở đứa kia. Chẳng hạn, tôi có đứa cháu rất hiếu chiến. Nó là em của đứa cháu lớn của tôi và đứa này thì rất hiền.

Tôi không so sánh hai đứa cháu này. Tôi yêu quý hai đứa và tôi trân trọng cách chúng nó tiếp cận cuộc đời theo hai cách khác nhau. Tôi không muốn nó hành xử giống nhau ở đời. Trong tấm lòng tôi không thương đứa nào hơn đứa nào; tôi yêu quý hai đứa, nhưng theo một cách độc đáo.

Ngang nhau cũng ám chỉ rằng tình yêu của Chúa có thể cân đo đong đếm nhưng nó không thể làm thế được. Tình yêu Chúa là vô hạn. Độc đáo mang một ý nghĩa rất sâu đậm. Chỉ có một người giống như bạn! Thánh Augustine nói rất hay: “Thượng Đế yêu mỗi chúng ta như thể là chỉ có một mình chúng ta mà thôi.”

Tình thương của Cha Thiên Thượng không thể ví sánh với một miếng bánh hay một trái táo cắt ra chia đều cho mỗi đứa con để chúng không cảm thấy phân bì. Tình thương lạ lùng của Ngài không thể đem chia cắt từng phần. Bạn có hiểu là Ngài yêu bạn trước khi sáng thế và tình thương Ngài dành cho bạn không có điểm dừng không? Bạn có thể quay lưng khỏi Ngài, lánh xa Ngài và chọn sống ở địa ngục, nhưng hành động của bạn cũng không ngăn chặn được tình thương của Ngài. (Nhưng rõ ràng là không ai chọn sống dưới địa ngục cả?)

Qua tiên tri Giê-rê-mi, Chúa nói lời này về tình yêu của Ngài: “Ta đã yêu con với tình yêu muôn thuở, vì thế, Ta vẫn tiếp tục bên lòng yêu con.” (Giê 31:3)

Để ý thì ở đây. Nó là thì quá khứ. Tình yêu của Ngài là vấn đề đã được định đoạt. Ngài đã yêu bạn, con người thật của bạn, con người độc đáo của bạn bằng tình yêu đời đời. Bất kể là bạn già hay trẻ, mập hay ốm, bạn là đối tượng của tình yêu đó. Ngài yêu bạn khi bạn còn trẻ dại. Ngài yêu tôi hơn khi tôi lớn tuổi và tùy tiện. Chúa là tình yêu. Ngài không phải để một chút *tình yêu* dành cho bạn . . . mà Ngài là tình yêu đối với bạn.

Tình yêu kì diệu của Cha chúng ta dành cho chúng ta thật vô hạn, thật gần gũi và độc đáo. Và bạn được Ngài yêu một cách độc đáo vì bạn được tạo dựng một cách độc đáo.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Độc đáo nghĩa là "một tấm gương duy nhất, một mẫu hình độc nhất," và định nghĩa tôi thích nhất là "không có ai ngang hàng hoặc không có đối thủ." Cha Thiên Thượng chiếm vị thế độc tôn, không có đối thủ nên chúng ta cũng không ngạc nhiên rằng trong con mắt của Ngài chúng ta là những người con gái không có đối thủ. Điều này sẽ loại bỏ mọi lí do để chúng ta cạnh tranh với nhau.

Bạn là Mẫu Người Duy Nhất Về Bạn!

Bạn là khởi đầu và kết thúc của con người bạn. Không có hình mẫu nào của nhà thiết kế được hoạch định để sản xuất hàng loạt. Trong gia phả của Ngài, không có bản sao chép hay bản giống nhau và không có ai ngang hàng. Không có đối thủ trong cách mà bạn bày tỏ tình yêu Ngài cho người khác hay trong cách mà Ngài biểu lộ tình yêu Ngài cho bạn. Không ai có thể làm giống như bạn làm!

Chúa tạo dựng ADN của bạn một cách độc đáo và Ngài thêu dệt thân hình của bạn ở nơi bí mật để Ngài làm cho thế giới ngạc nhiên. Ngài là tác giả làm cho con tim của bạn tự động đập; Ngài là kiến trúc sư của nụ cười của bạn và của giai điệu trong giọng nói của bạn; Ngài tạo nên mọi dáng vẻ của bạn với những ý tưởng tốt đẹp nhất khi nghĩ về bạn. Ngài chúc mừng cùng với cha mẹ bạn nụ cười đầu đời của bạn và say mê quan sát những bước đi chập chững đầu tiên của bạn.

Nhờ sự quan tâm chăm sóc chu đáo này mà có vô số những khía cạnh trong cuộc đời bạn biểu lộ và phản ánh tình yêu của Ngài cách độc đáo. Ngài thêu dệt hết thảy mọi khía cạnh độc đáo và khả năng đặt biệt vào toàn bộ con người của bạn, là con gái của Ngài. Ngài biết mỗi một thuộc tính nào sẽ được biểu lộ rõ nét nhất qua thân hình nữ tính của bạn.

Ngài biết bạn sẽ đại diện và liên hệ với Ngài cách tốt nhất khi làm một người con gái. Đây chính là lí do Ngài chọn nữ làm giới tính cho bạn. Có một sự gắn bó dịu dàng giữa người cha và con gái.

Ngài không nghĩ đến một người con gái khác khi Ngài tạo dựng bạn . . . bạn là sự thỏa thích của Ngài.

Điều này có nghĩa là bạn sẽ không làm tốt hơn nếu bạn cao hơn, lùn hơn, đen hơn hay trắng hơn.

Điều này cũng có nghĩa là bạn sẽ không phải là người chuyển tải tốt nhất tình yêu mà Ngài giao cho bạn nếu bạn là người nam. Chúa không thương con trai hơn con gái. Ngài cũng không yêu mỗi phái tính ngang bằng nhau. Ngài yêu người nam và người nữ cách độc đáo. Có lẽ lúc bạn lớn lên bạn nghe những lời thì thầm hoặc những lời la hét rằng cha mẹ bạn ước gì bạn sanh ra là con trai. Có lẽ có những lúc bạn cũng ước gì mình là con trai. Nhưng hãy biết điều này . . . Chúa thì không bao giờ nói vậy.

Cha Thiên Thượng vui mừng khi bạn thở hơi thở đầu tiên, và khi năm tháng trôi qua, các thiên sứ trên trời vui mừng với Ngài khi bạn được tái sanh thành người con gái của Thánh Linh.

Một con người được yêu thương cách lạ lùng, nên không có gì có thể tình cờ giống bạn được.

Người Con Gái Không Có Đối Thủ

Tất cả những điều này nói lên cái gì? Nó nói lên rằng có một tình yêu không thể nói hết, không thể đo lường hết dành cho tất cả chúng ta. Bạn không cần phải tranh đấu cho vị trí của bạn tại bàn tiệc của Ngài hay phải tranh đấu để chinh phục được tình yêu của Ngài. Không ai có thể kéo bạn ra khỏi đó cũng không ai thay thế bạn. . . bạn không có đối thủ!

Anh em thân yêu, hiện nay chúng ta đã là con cái Thượng Đế. Mặc dù chưa biết hết tương lai nhưng chúng ta biết chắc khi Chúa trở lại, chúng ta sẽ giống như Ngài vì chúng ta sẽ thấy chính Ngài. Ai có niềm hy vọng ấy sẽ giữ mình tinh khiết vì Chúa Cứu Thế thật là tinh khiết. (1 Giăng 3:2-3)

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Chúng ta sẽ cùng nhau khám phá ra cách nào để sống đúng với con người của mình - chứ không phải thành người nào khác đang nỗ lực kiếm được tình yêu và sự chấp nhận của người khác. Chúng ta hãy chấm dứt so sánh mình với người khác vì so sánh không phải là cốt cách. Sự so sánh sẽ lừa dối chúng ta và khiến chúng ta không biết mình là ai ở trên đời này. Ai mà cần so sánh hay cạnh tranh nếu giá trị và danh tính của chúng ta gắn chặt với tính độc đáo cố hữu của chúng ta? Làm thế chúng ta chỉ làm cho mình cạn kiệt. Bạn là người con gái không có đối thủ nào. Bạn mang trong mình một tia sáng mà không có tia nào sánh bằng - bạn độc nhất vô nhị!

Cũng thế, trong Chúa Cứu Thế tất cả chúng ta hợp làm một thân thể, và các chi thể đều tùy thuộc lẫn nhau. Thượng Đế ban ân tứ cho chúng ta mỗi người một khác. (Rô-ma 12:5-6)

Đoạn Kinh Thánh này bày tỏ hai kẻ dèm pha chính kéo bạn xa khỏi một cuộc đời không có đối thủ: kiêu ngạo và ganh tị. Sự mô tả về sự độc đáo, một người con gái không có đối thủ, không có nghĩa là bạn đã đến đích. Mà nó có nghĩa rằng có một hành trình, và bạn là một mảnh ghép trong bức tranh ghép và có một chức năng trong hội thánh thuộc về bạn để bạn đóng góp.

Kiêu ngạo khiến bạn không kết nối với hội thánh khi nó thì thâm những sự tưởng tượng đề cao chúng ta quá mức và trêu chọc chúng ta rằng, “Phần của tôi là phần quan trọng. Nên tôi đứng một mình, tự tôi là đủ rồi, tôi là người quan trọng, kiêu hãnh và tự cao.”

Ngược lại, ganh tị cám dỗ chúng ta bỏ qua vai trò Chúa giao cho mỗi chúng ta ở thế giới này khi nó làm giảm giá trị của phận vụ của chúng ta. Ganh tị sẽ nói, *Tôi không xem trọng vai trò hay phần của bạn, vì tôi muốn bạn hãy đi khuất con mắt tôi để tôi có được vị trí của bạn.*

Cả hai điều này là hai lưỡi gươm chết người, nhằm kéo những cá nhân và tách họ ra khỏi nhóm, khiến họ không làm đúng chức năng và vị trí của họ. Đôi khi kẻ thù tấn công cả hai phía khi nó tấn công người nam trong hội thánh bằng sự ganh đua và cái nhìn méo mó về niềm kiêu hãnh phái tính đang khi đó phụ nữ thì rơi vào cái bẫy của sự ganh tị về phái tính.

Sống đúng với con người của bạn là trở thành bạn thật của tất cả chúng ta. Đây là lúc những người con gái của Chúa chúc mừng tính “độc đáo” và chấm dứt tranh đấu để “giống nhau” hay để cạnh tranh nhau cho hơn người ta. Bạn cho phép người khác không tôn trọng bạn khi bạn không bày tỏ con người thật của mình. Người ta luôn phân biệt cái giả hay đồ sao chép với cái thật. Ngay cả nếu họ không nhận ra nó, họ cũng sẽ cảm nhận hay nghe ngóng những lời nói sáo rỗng, những hành động và dáng vẻ trống rỗng của bạn. Có một sự khác nhau xa giữa một tấm gương và một sự sao chép. Đây là lí do tại sao bạn hay bối rối khi bạn cố thành người khác. Đời là một cuộc thử nghiệm của vô số những lựa chọn, và câu trả lời sai duy nhất là câu trả lời mà bạn không chọn cho mình.

Chúng ta coi nhẹ điểm đến của tình yêu của Chúa khi chúng ta chối bỏ sự biểu lộ độc nhất vô nhị của chúng ta. Và xin hãy hiểu cho rằng bạn trông giống như thế nào chính là điều bạn ít quan tâm nhất. Nên nhiều người nghĩ họ bày tỏ tính độc đáo của họ qua việc thử mặc quần áo, thử tóc tai, thử đeo vàng bạc và thử trang điểm. Những biểu lộ bề ngoài này chỉ là những “phụ kiện.” Nó không khả thị chính xác con người thật của bạn.

Sự thật thì bạn trông khác hẳn và bạn vẫn chưa hiểu được tính độc đáo đó.

Nào ta hãy chấm dứt phí thời gian nhìn quanh quẩn và cho phép những quan điểm thay đổi như chong chóng của

Không ai có thể kéo bạn ra khỏi đó cũng không ai thay thế bạn. . . bạn không có đối thủ!

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

dư luận in hằn những hình ảnh hay ý kiến lên chúng ta. Chúng ta hãy tự tin chấp nhận tất cả những gì mà Chúa tạo dựng nên chúng ta một cách độc đáo.

Bạn Thuộc Về Ai?

Tôi không cần biết bạn gần gũi ai. Tôi không cần tên tuổi của cha mẹ bạn, trường lớp của bạn hay ông bà chủ của bạn. Tôi biết tên của Đấng phó sự sống để mua bạn. Nhưng bạn sẽ đánh mất rất nhiều nếu bạn tưởng tượng sự hy sinh của Ngài chỉ tới đó mà thôi. Khi bạn tìm được bạn, Ngài không làm sạch bạn rồi đặt bạn ở vị trí như trước đây. Ngài nâng bạn lên và ban cho bạn sự công chính của Ngài.

Bây giờ hãy nói lời này, như thể nó là tiếng thì thầm trong lòng bạn: Tôi thuộc về Ngài và Ngài thuộc về tôi.

Cha đời đời của bạn là Đấng duy nhất có quyền định hình bạn. Mẹ bạn đã cứu mang, đã mang nặng đẻ đau và chăm sóc bạn nhưng Cha Thiên Thượng thai nghén bạn, tạo dựng bạn và phán lời Ngài để bạn hiện hữu. Khi bạn hư mất, Ngài cứu chuộc bạn để một lần nữa Ngài gọi bạn là thuộc về Ngài. Ngày đến khi mà thời gian chúng ta biết sẽ kết thúc; Ngài sẽ tái tạo mỗi chúng ta và chúng ta sẽ nhận ra cuộc sống trên đất chỉ là hạt giống, và ở thiên đàng chúng ta sẽ trở hoa thành hình thể thật.

Tôi không biết cuộc đời này đã đặt để bạn ở đâu ngay hiện tại, nhưng hãy hiểu cho rằng địa điểm, mùa màng và hoàn cảnh liên tục thay đổi. Điều thật sự quan trọng giữa những biến thiên này đó là bạn là ai và bạn thuộc về ai.

Ngay từ đầu của chương này tôi có để một câu trích mà tôi thích của Ralph Waldo Emerson: “Điều mà chúng ta cần nhất là cần ai đó thúc đẩy chúng ta trở thành người mà chúng ta biết chúng ta sẽ nên như vậy.” Đức Chúa Trời là Đấng đó. Mọi sự của Ngài và mọi sự Ngài làm đều mang lại sự cảm hứng. Đấng Tạo Hóa thiết kế cách tài tình mọi thứ chúng ta thấy, nghe và biết như là cõi tạo vật để tái kết nối

chúng ta với danh tính thiên thượng. Ngài sai Con Ngài để tái lập mối quan hệ giữa chúng ta với Ngài.

So với việc được kết nối trở lại với danh tính đích thực của chúng ta thì rất nhiều người đã cho phép những việc họ làm, những gì họ có hoặc ngay cả những thứ họ thích định hình chính họ. Nhưng thật là ngu xuẩn khi gắn liền danh tính của bạn với điều gì đó mà rất dễ vụn khỏi tầm tay của bạn. Công việc có thể thay đổi, kỹ năng có thể mất đi và của cải có thể bị lấy trộm. Ngay cả những mối quan hệ gần gũi cũng có thể phân cách khỏi chúng ta. Những gì bạn có, những việc bạn làm và những người bạn quen có thể thay đổi, nhưng điều hết sức quan trọng là bạn không bao giờ đánh mất chính mình và mất Đấng Tạo Hóa mà bạn thuộc về.

Nếu bạn chỉ biết bạn sẽ đi đâu, bạn sẽ đánh mất bản thân trong lúc chạy đến đích. Nếu bạn chỉ biết bạn được kêu gọi để làm gì, bạn có thể thỏa hiệp với bản thân để đạt đến mục tiêu.

Do đó có một câu hỏi rất xưa, “Nếu ai được cả thế gian mà mất linh hồn mình thì chẳng ích gì.” (Mat 16:26).

Biết bạn là ai quan trọng hơn là biết bạn sẽ đi đâu hoặc ngay cả quan trọng hơn biết bạn có thể làm gì. Vì Ngài là Đấng Tạo Hóa của bạn, Chúa nói rất nhiều với bạn về việc bạn là ai. Và việc bạn thật sự là ai mang trong nó một khả thi về những gì bạn có thể làm.

Bạn Là Ai?

Bạn không cần phải xem xét những gì bạn đã làm hay những việc bạn đã trải qua. Đừng mô tả bạn qua những gì bạn làm. Bạn không cần phải truy ra tông tích - độc thân, li dị, lập gia đình hay đang hẹn hò. Đây không phải là thông tin cá nhân được cập nhật trên Facebook. Việc này không dành cho tôi hay cho bạn.

Tôi muốn bạn biết bạn là ai.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Trước khi đi tiếp, hãy lấy một cây viết, nhắm mắt lại, và xin Chúa thì thầm những danh hiệu độc đáo về bạn. Đừng sợ là bạn đang nghĩ ra các từ ngữ yêu thương và có giá trị. Những từ ngữ này thật sự là cách Ngài nhìn bạn. Hãy yên lặng một lát và nhận biết. Tôi thách thức bạn hãy viết ra ba từ hay những từ nào mà Ngài thì thầm với bạn. Khi bạn làm xong bài tập này, hãy nhìn những từ bạn nghe thì lúc đó bạn sẽ gác sang những lời nào người ta định nghĩa về bạn và bắt đầu nghe những Chúa thì thầm về cuộc đời bạn. Bạn có hơi ngạc nhiên về danh sách bạn viết ra không? Có phải bạn đã bị tiêm nhiễm về những lời này một thời gian vì bạn đã nghĩ như thế về bạn không?

Tôi muốn đảm bảo với bạn là Chúa không bao giờ nói lời nào trái với Kinh Thánh. Đức Thánh Linh hà sự sống vào những gì Lời Chúa nói. Nhưng chỉ vì chúng ta có Kinh Thánh, có khi nào chúng ta chỉ đọc mà không chịu lắng nghe không? Bản dịch Kinh Thánh *The Message* dịch Hê-bơ-rơ 12:28 đảm bảo chúng ta rằng “Đức Chúa Trời không phải là Đấng đứng xa một cách thờ ơ.” Tôi tin câu hỏi rất hay đã được hỏi tới bảy lần trong sách Khải Huyền vẫn còn là lời mời gọi đối với chúng ta ngày nay:

Ai có tai hãy lắng nghe lời Thánh Linh kêu gọi các
Hội thánh. (Khải 2:7,11,17,29;3:6,13,22)

Sự thật rằng câu hỏi này được lập lại bảy lần trong một sách Kinh Thánh cho thấy tầm quan trọng của nó . . . giúp tôi hiểu ra rằng tôi có thể tỉnh thức đang khi tai tôi vẫn còn ngủ. Chính lòng mong đợi thôi thúc mà tôi viết sách này nhằm để tỉnh thức lỗ tai bạn lắng nghe.

Chúng ta có thể để ý và lắng nghe tiếng Chúa. Chuyện gì xảy ra nếu chúng ta mời Thánh Linh phán với nơi nào trong đời sống chúng ta mà chúng ta đã để cho Ngài im lặng trước đây? Liệu bạn có để cho Ngài phán với bạn từng lĩnh vực một không? Có phải Chúa được phép phán một cách cụ thể vào tình bạn, vào hôn nhân và gia đình bạn không? Xét về nhiều phương diện thì chúng ta hay có thói quen bịt

tai với những lời cảnh báo của Chúa, và khi làm thế chúng ta đánh mất những điều khác mà Ngài muốn chia sẻ cho chúng ta. Để cả hội thánh có thể nghe tiếng Chúa thì mỗi cá nhân phải quyết định lắng nghe. Có phải chúng ta dám đánh thức lỗ tai để lắng nghe không?

Chúng ta không nên nghi ngờ định mệnh độc đáo mà Chúa ấn định. Nếu chúng ta làm thế, chúng ta sẽ bị suy yếu bởi sự do dự, sợ hãi hay giận dữ đang nhằm tấn công chúng ta. Chúa muốn cứu chuộc, phục hồi và thay đổi số phận của bạn để không còn một biến cố nào, một giai đoạn nào hay tên gọi nào trong quá khứ có thể định hình bạn. Vâng, các giai đoạn, các lời phê bình và các biến cố có thể tôi luyện bạn - những điều này có khả năng hình thành khí phách của bạn, nhưng nó không phải là thực thể của đời sống bạn . . . ĐỨC CHÚA TRỜI MỚI LÀ THỰC THỂ CỦA BẠN.

Bạn đã được Ngài đeo đuổi vì bạn đã được Ngài yêu một cách độc đáo và bạn là sự biểu lộ độc đáo của tình yêu Chúa dành cho người khác. Tất cả những gì làm nên hình ảnh của một người con của Chúa đó chính là một sự khởi đầu để bày tỏ Đấng sáng tạo họ là ai. Trong một thế giới mà ai cũng tìm cách khám phá bản thân hay cải tạo bản thân thì Chúa là Đấng hoàn tất những gì Ngài làm ra. Cuốn sách này là một lời mời gọi hãy đeo đuổi Ngài . . . để Ngài có thể bày tỏ cho bạn!

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Tại sao biết bạn là ai quan trọng hơn là biết bạn sẽ đi đâu?
2. Thảo luận tại sao tính độc đáo tốt hơn là sự ngang nhau hay sự giống nhau.
3. Có những đối thủ nào khiến bạn bị xao lãng không có khả năng chấp nhận định mệnh của bạn và đón nhận tình yêu của Chúa?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

4. Bạn có thấy khó mà mô tả bản thân bên ngoài những gì bạn làm? Nếu có thì tại sao?
5. Chúa thì thăm điều gì với bạn?

ĐỨC CHÚA TRỜI KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Chữ nghĩa chỉ là những khái niệm. Bạn phải trải qua những kinh nghiệm.

Thánh Augustine

Không Ai Như Ngài

Vào cuối thập niên 1980, phối cảnh của nhạc cơ đốc đã thay đổi khi nhóm nhạc Integrity Music đi tìm khắp thế giới để giới thiệu cho chúng ta tại Bắc Mỹ một loại nhạc thờ phượng từ các châu lục khác nhau. Gia đình tôi phấn khích đợi chờ băng cát-sét nhạc mới ra đời hàng tháng (vâng tôi hơi già) nên vẫn nghe băng cát-sét. Chúng tôi thích quay băng để nghe đi nghe lại chờ cho đến khi chồng tôi đi xa về nghe nữa, nên nhiều khi tiếng nhạc không trong lắm. Có một băng nhạc mà gia đình tôi rất thích: *Rejoice Africa*. Tôi có thể thấy đứa con trai thứ hai của tôi là Austin mặc chiếc áo Mickey Mouse đang cỡi con ngựa, ngâm nga những lời của bài hát.

Trong một bài hát, người hướng dẫn nhóm ngợi khen và thờ phượng ở Nam Phi nói một cách hăng hái những từ này, “Không ai như Ngài!”

Không chút do dự, đứa con trai ba tuổi của tôi cố gắng hết sức để lặp lại những lời tuyên bố của người hướng dẫn ban nhạc mỗi lần bài hát này được cho nghe lại.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Ngày nọ con tôi đến với tôi hỏi câu này.

“Mẹ ơi, sao không ai giống như Chúa cả?”

Tôi cố gắng hết sức giải thích rằng không phải là không ai *thích Chúa* mà là không ai *giống như Chúa*.

Duy chính Chúa không có nghĩa là chúng ta phục vụ một Đức Chúa Trời cô đơn hay nhàm chán. Cũng như nhóm từ “không ai đặt ngang hàng với Ngài” không có nghĩa là không ai muốn ngồi cùng với Ngài.

Đức Chúa Trời của chúng ta không phải ngồi chờ đó một cách thụ động. Ngài được muôn vật trông thấy và hiện giờ Ngài yên nghỉ trong chính công việc mà Ngài đã hoàn tất, vui mừng khi con cái Ngài hỏi Ngài kể câu chuyện.

Ngài cũng không phải là Đấng Cao Cả và Thánh Khiết đến độ không ai nhìn thấy được. Toàn bộ quá khứ, hiện tại và tương lai đều hòa quyện nhau đến độ Ngài nhìn thấy sự cuối cùng ngay từ lúc khởi đầu và bắt đầu các công việc một khi Ngài đã kết thúc.

Qua chúng ta Ngài muốn nhìn từ trong ra ngoài, không phải vì Ngài cần đôi mắt chúng ta mà vì chúng ta cần cái nhìn của Ngài.

Đức Chúa Trời Chí Cao mô tả một Đức Chúa Trời vượt trên mọi độ cao mà chúng ta hiểu tới. Tác giả thi thiên tràn ngập khái niệm này trong Thi thiên 96.

Hãy hát mừng Chúa một bài ca mới,
Cả thế gian hãy thổi giọng hòa ca.
Ca ngợi Chúa Hằng Hữu,
Chúc tụng Danh Thánh Ngài,
Ngày lại ngày tường thuật ân cứu độ,
Tuyên dương vinh quang Ngài giữa các nước,
Rao truyền công đức Chúa cho các dân.
Chúa Hằng Hữu thật vô cùng vĩ đại,
Phải kính sợ Ngài hơn mọi thánh thần,
Vì Chúa đáng tụng ca hơn tất cả.

Đức Chúa Trời Không Có Đối Thủ

Các thần của muôn dân chỉ là hình tượng,
Còn Chúa Hằng Hữu là Đấng Tạo Hóa
Vinh quang, năng lực tỏa ra trước Chúa,
Đền Ngài tuyệt mỹ, uy nghi.
Hãy dâng vinh quang, dũng lực cho Ngài,
Hỡi các chủng tộc, dân cư thế giới!
Hãy dâng lên Ngài vinh quang tuyệt đối!
Hãy đem tế lễ vào hành lang Ngài,
Hãy thờ phượng Chúa Hằng Hữu,
Trong ánh hào quang thánh đức,
Cả thế giới hãy run sợ trước mặt Ngài. (c.1-9)

Lặp lại nhiều lần, Kinh Thánh đưa ra câu hỏi, “Ai giống như Đấng Chí Cao?”

Đây không phải là câu hỏi tu từ đưa ra để suy gẫm. Mà đây là một cuộc tìm kiếm đòi hỏi câu trả lời: "Không ai cả!" Phản ứng của chúng ta đối với lời tuyên bố về vị thế độc tôn này đem chúng ta đến chỗ hoặc là tiếp nhận hoặc là khước từ những gì Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Bạn thấy đó, trước đó đã có người tưởng tượng hấn là Đấng Chí Cao. Đó chính là vị thiên sứ mà trợn vện về nhiều phương diện. Chúng ta biết hấn là sa-tan, nhưng trước đó hấn là Lucifer, sao mai sáng láng và thiên sứ trưởng đảm trách sự thờ phượng. Nó ngẩng xem vinh hiển của Chúa và đứng trong sự hiện diện thánh ở ngai trên trời. Ê-xê-chi-ên 28:12-17 mô tả hấn như thế này:

Con loài người, hãy đặt một bài ai ca về vua Ty-rơ và bảo vua rằng: ‘Chúa Hằng Hữu phán: Người khôn ngoan đẹp đẽ đến mức tuyệt điểm.

Người vốn ở trong Ê-đen, vườn của Thượng Đế. Người được trang sức đủ thứ ngọc quý: hồng ngọc, hoàng ngọc, kim cương, lục ngọc thạch, mã não, ngọc thạch anh, ngọc lam, xích ngọc và ngọc lục bảo. Tất cả đều cẩn trên vàng ròng và được ban cho người trong ngày người được sáng tạo. Ta bổ nhiệm người làm thiên sứ hộ vệ. Người được tự do ra vào núi thánh của Thượng Đế và đi lại giữa các viên ngọc tinh

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

ròng như lửa. Từ khi được sáng tạo, người làm việc gì cũng toàn hảo cả, cho đến ngày điều ác bị phát giác trong lòng người. Vì người giàu quá nên lòng đầy hung ác bạo tàn và người phạm tội nặng. Vì thế, Ta vất người ra ngoài núi thánh của Thượng Đế như một phạm nhân. Nay thiên sứ hộ vệ kia, Ta diệt người giữa các viên ngọc tinh ròng như lửa. Lòng người đầy kiêu ngạo vì sắc đẹp người; người lạm dụng khôn ngoan để làm cho mình lộng lẫy.

Chúa tạo dựng hấn trong vinh quang, đầy khôn ngoan và trọn vẹn cả về hình thức lẫn chức năng. Lúc đó sự thờ phượng phải quay sang một hình thức thấp kém hơn. Có lẽ nó giảm tới mức là ngưỡng mộ. Cách hấn phạm tội thì không rõ, nhưng chúng ta biết tạo vật khôn ngoan và rục rỏ này bắt đầu xem Đấng Tạo Hóa là đối thủ. Trong chiều kích của sự thờ phượng, có một sự ngâm hiểu rằng ngoài Chúa ra, bạn không là gì cả. Ê-sai mô tả sự sa ngã của hấn theo cách này:

Hỡi Sao Mai sáng rực, sao người từ trời ngã xuống?

Hỡi kẻ đã chinh phục các nước, người bị đốn ngã cách kinh hoàng, nằm sóng sượt dưới đất. Người tự bảo trong lòng: “Ta sẽ lên trời. Ta sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Thượng Đế. Ta sẽ lên cao hơn các đám mây: Ta sẽ như Đấng Chí Cao. (Ê-sai 14:12-14)

Hấn không thể làm mình giống Đấng Chí Cao . . . hấn chỉ có thể phá hoại chính hấn, và Lucifer, sao mai sáng láng trở thành satan, kẻ lừa dối. Việc phá hoại này bắt đầu trong lòng hấn. Hấn bắt đầu trong sự trọn vẹn nhưng kết thúc lại sai lầm. Chúng ta sai lầm và bất toàn từ lúc lọt lòng, và trong Chúa Cứu Thế chúng ta được làm trở nên đầy đủ và trọn vẹn qua sự tái sinh. Sự kiêu ngạo khuyến khích sự thờ phượng cái tôi, trong khi đó sự hạ mình phế truất cái tôi ích kỷ của sự kiêu ngạo. Khi Ê-sai thấy Chúa, ông thấy mình không ra gì.

Thấy thế, tôi kêu than: “Chết tôi rồi! Đòi tôi phải

chấm dứt vì tôi là người có miệng lưỡi ô uế, sống giữa một dân tộc cũng có miệng lưỡi ô uế gian ngoa! Thế mà tôi dám nhìn Vua là Chúa Hằng Hữu Toàn Năng.”
(Ê-sai 6:5)

Việc thấy mình không ra gì mang đến sự cung ứng, và một trong những viên than lửa hồng mà Lu-ci-phe đã sống trong đó đã hạ Ê-sai xuống.

Lúc ấy, một thiên thần bay đến, tay cầm than lửa hồng vừa dùng kềm gấp ở bàn thờ, đặt ngay trên môi tôi và bảo: “Này! Lửa này đã chạm môi người nên lỗi người được tha, tội người được xóa rồi.” (Ê-sai 6:6-7)

Khi chúng ta tìm kiếm Ngài, chúng ta sẽ gặp Ngài. Với khả thi này chúng ta thờ phượng và tuyên bố một mình Ngài là thánh khiết, là tốt lành, là đường đi, là chân lí và là sự sống. Một mình Ngài là Đức Chúa Trời Chí Cao.

Chính sự hiện hữu của Đức Chúa Trời chúng ta là chưa có tiền lệ; Ngài không có tiền lệ hoặc không có điểm dừng. Có không ai trước Ngài. Đức Chúa Trời chúng ta không có tiến hóa. Đức Chúa Trời chúng ta đã có, hiện có và còn đến. Cũng như chúng ta học biết chúng ta là độc đáo, Đức Chúa Trời chúng ta khởi đầu sự độc đáo.

Trước Ngài không có thần nào. Đó là lí do chúng ta không nên có thần nào khác trước mặt Chúa. Dù Đức Chúa Trời chúng ta là vô hình, sự hiện hữu của Ngài là không thể chối bỏ. Sách Rô-ma khẳng định:

Vì sự thật về Thượng Đế đã được giải bày cho họ, chính Thượng Đế đã tỏ cho họ biết. Từ khi sáng tạo trời đất, những đặc tính vô hình của Thượng Đế - tức là quyền năng vô tận và bản tính thần linh - đã hiển nhiên trước mắt mọi người, ai cũng có thể nhận thấy nhờ những vật hữu hình, nên họ không còn lý do chữa tội. (Rô-ma 1:19-20)

Bản dịch Phổ Thông dịch thế này:

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Thượng Đế nổi giận, vì những gì họ cần biết về Thượng Đế thì đã trình bày rõ ràng cho họ. Chính Thượng Đế đã phơi bày những điều ấy ra cho họ. Có nhiều điều về Thượng Đế mà con người không thể thấy-chẳng hạn như quyền năng vô hạn và thiên tính của Ngài. Nhưng từ thuở tạo thiên lập địa, hai đặc tính này đều sờ sờ ra đó và ai cũng hiểu được. Cho nên họ không có lý do gì để bào chữa về những việc làm xấu xa của mình.

Tất cả cõi tạo vật khẳng định thực tại về Đấng Tạo Hóa, nhưng để định nghĩa Đức Chúa Trời thì lại là một chuyện khác. Hy vọng của tôi là chương này sẽ thức tỉnh tâm linh bạn kết nối với Ngài nhiều hơn.

Chúng ta đã xác định rằng chúng ta là những người con gái không có đối thủ vì Cha Thiên Thượng yêu chúng ta mà không có đối thủ. Để kết nối với danh tánh được Chúa ban cho ở cấp độ sâu nhiệm hơn, điều bắt buộc là bạn phải thật sự hiểu điều gì liên hệ đến sự mặc lấy quyền năng của Chúa. Nào chúng ta hãy mở rộng hiểu biết của chúng ta về Đức Chúa Trời không có đối thủ của chúng ta là ai. Từ điển *Merriam-Webster* định nghĩa Đức Chúa Trời là “Hữu Thể trọn vẹn trong quyền năng, khôn ngoan và tốt đẹp, được tôn thờ như là Chúa, Đấng Tạo Hóa và Đấng cai trị toàn vũ trụ.”

Bạn sẽ nghĩ định nghĩa này là đầy đủ và bao quát, nhưng đây mới chỉ là khởi đầu. Do gặp vấn đề về chọn từ ngữ và thuật ngữ nên chúng ta không làm gì khác hơn là giải thích một cách giới hạn về một Đấng Vô Hạn. Làm sao chúng ta có thể tìm đủ từ ngữ để mô tả một khái niệm mà chúng ta không đủ lời để nói.

Đức Chúa Trời vượt trên mọi định nghĩa.

Để định nghĩa một điều gì đó, bạn phải nắm bắt được thực chất của những từ ngữ dùng để mô tả chủ đề của bạn. Vượt ra ngoài giới hạn ngôn ngữ của chúng ta, Đức Chúa Trời bất chấp những giới hạn này.

Thôi được. Hãy quên định nghĩa đi. Còn mô tả thì sao? Một lần nữa, không thể mô tả được. Làm sao chúng ta làm sáng tỏ một khái niệm mơ hồ khi chúng ta bị che mắt bởi ánh sáng không thể đến gần?

Ngài sẽ được tôn làm Vua các vua, Chúa các chúa trong thời kỳ Thượng Đế đã định. Thượng Đế là Đấng Chủ Tể duy nhất, được chúc tụng đời đời. Chỉ một mình Ngài không bao giờ chết, ở trong cõi sáng láng không ai đến gần được. Không một người nào thấy Ngài, cũng không ai có thể thấy được: cầu xin vinh dự và quyền năng đời đời đều quy về Ngài. (1 Ti 6:15-16)

Nếu mắt chúng ta không thể nhìn thấy vẻ ngoài của Đức Chúa Trời thì làm sao chúng ta hiểu hết sự kì diệu của Ngài? Từ ngữ của chúng ta không thể diễn tả hết và chúng ta sẽ vang vọng lại những lời của Gióp sau khi Đức Chúa Trời xuất hiện trong cơn gió lốc đầy kinh ngạc: “Trước kia tai con chỉ nghe nói về Chúa, nhưng bây giờ, con được thấy Ngài tận mắt. Vì vậy, con ghê tởm bản thân con, và xin ăn năn trong tro bụi!” (Gióp 42:5-6).

Tôi thích cách mà bản dịch khác lột tả những câu này:

Trước kia, con chỉ được biết về Ngài nhờ người ta nói lại, nhưng giờ đây, chính mắt con chứng kiến. Vì thế, điều đã nói ra, con xin rút lại, trong tro bụi, con sấp mình thống hối ăn năn.

Khả thị này về Đức Chúa Trời đánh thức lòng khao khát của ông Gióp. Nhiều người trong chúng ta chỉ thỏa mãn với khả thị về Đức Chúa Trời được mô tả như “những miếng bánh vụn vặt.” Chúng ta thỏa mãn với việc nghe những bài giảng, mở podcast, tìm lượt “like” trên Facebook và đăng trên Instagram và xem lại cách người ta sống. Không có gì sai với chuyện này, nhưng khi sánh với bữa tiệc mà Chúa dọn cho bạn, nó chỉ là những “miếng bánh vụn.” Sự thật thì Chúa muốn bạn nuôi mình bằng sự thành tín của Ngài. Tôi muốn khơi dậy cơn thèm khát của bạn, vì có sự khác nhau

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

lớn giữa việc nói về Đức Chúa Trời và việc lắng nghe một Đức Chúa Trời Đấng nói chuyện với bạn.

Tôi biết có những người nói chúng ta phục vụ một Đức Chúa Trời Đấng không còn phán nữa. Nhưng lí luận như thế sỉ nhục chính bản chất của Ngài. Ngay cả Ngài chọn im lặng, những biểu lộ của các tạo vật của Ngài trở thành tiếng nói của Ngài. Ngài sai Thánh Linh để an ủi và cố vấn chúng ta. Khi chúng ta đọc Kinh Thánh, ấy là chính Đức Thánh Linh dạy dỗ và dẫn dắt chúng ta vào mọi lẽ thật. Đức Chúa Trời không phải là một thần tượng câm điếc. Đức Chúa Trời không phải là Người Cha lắng nghe mà không phản ứng gì. Nếu chúng ta không hiểu sự mầu nhiệm về một Đức Chúa Trời là ai, chúng ta không biết cách đến gần Ngài. Có nhiều cách Chúa phán đó là qua Lời Ngài, tạo vật của Ngài, tôi tớ của Ngài, qua khả tượng và chiêm bao và qua các thành viên trong hội thánh Ngài. Tôi cầu nguyện và tin rằng Ngài sẽ phán với bạn qua những trang sách này. Đức Chúa Trời vẫn còn phán liên tục. Vấn đề là chúng ta có lắng nghe Ngài hay giới hạn Ngài? Điều quan trọng là chúng ta nắm bắt Đức Chúa Trời là Đấng không thể sánh được, Đấng kì diệu vô hạn và tin rằng Ngài muốn thông công với chúng ta một cách cá nhân.

Nhà thần học xuất chúng Thomas Aquinas đã để cả đời viết về Đức Chúa Trời. Vừa là một linh mục vừa là một triết gia, ông cật lực làm việc để so sánh những khám phá khoa học với hiểu biết của ông về Đấng Tạo Hóa. Tuy nhiên, ba tháng trước khi ông qua đời, Aquinas thấy một khả tượng về cõi đời đời, và sự kinh khiếp đó đã khiến ông mô tả những lời cuối cùng này ngoài những điều mà ông đã viết. Aquinas tuyên bố:

Sự kết thúc công việc của tôi đã đến. Tất cả những gì tôi viết dường như chỉ là “rơm rạ” sau khi Chúa khả thị cho tôi nhiều điều.

Nhưng đây chính là con người đã nghiên cứu kỹ càng và đã viết rất nhiều sách để tuyên bố sự vinh hiển của Đức

Chúa Trời và sự lạ lùng của hội thánh. Ông cũng sống trong một thời đại khác với thời đại của chúng ta. Thời của ông người ta nói từ nào là có ý nghĩa từ đó và chọn lọc rất kỹ càng. Lúc đó cơ hội để đọc và viết là đặc quyền chỉ dành cho giới giàu có, giới hoàng gia hay giới tu sĩ. Thomas Aquinas là một người chọn lựa từ ngữ rất kỹ càng, nhưng ông lại chọn từ “rơm rạ” để mô tả tác phẩm của ông. Rơm rạ thường dùng để mô tả những thứ không giá trị. Rơm rạ từ lúa mì, mà phần lớn người ta dùng để cho súc vật ăn và làm phân bón cho cây cối. Về thực chất, ông nói rằng những tác phẩm ông viết về cuộc đời ông đáng nên bị súc vật hay người ta đạp dưới chân.

Đây là một sự phân tích thích hợp nhất mà ông rút ra được giữa các tác phẩm của ông viết về Đức Chúa Trời và thực tại về Đức Chúa Trời mà Chúa đã khải thị cho ông. Nên có thể nói hai câu nói trên của ông có ý nghĩa hơn các trang sách mà ông đã cật lực hơn hai thập niên để viết. Những từ ngữ này được thu dệt bởi sự khiêm nhường và kinh ngạc, vì Aquinas kinh nghiệm những gì mà Augustine đã tuyên bố một thiên niên kỷ trước đó: "Đức Chúa Trời được biết rõ nhất khi không biết Ngài."

Khải thị về Đức Chúa Trời bắt đầu khi chúng ta nhìn nhận rằng chúng ta thật ra chưa biết Ngài gì cả. Mỗi định nghĩa chúng ta đưa ra được liệt kê theo nhận thức và phạm trù của con người. Chúng ta có thể ví sánh khả năng của chúng ta thấu hiểu Đức Chúa Trời là ai với việc một đứa bé bập bẹ mô tả về người mẹ của nó. Trong cái vũ trụ bao la bát ngát này, chỗ ở của con người chỉ là một phần nhỏ của cõi tạo vật. Như thế là chúng ta đứng trên cát để cố gắng mô tả sự bao ra của đại dương và độ sâu của nó.

Đức Chúa Trời của chúng ta là ai?

Nhưng Cha Thiên Thượng muốn chúng ta đến gần để biết Ngài rõ hơn, để kinh nghiệm sự hiện diện của Ngài và học nghe tiếng Ngài. Cũng giống như biết về lửa là một chuyện còn kinh nghiệm ánh sáng, hơi ấm và cái nóng của nó là một chuyện khác thì cũng vậy Đức Chúa Trời mời chúng ta biết Ngài, không chỉ biết về Ngài. Đây là vài điều chúng ta biết về Đức Chúa Trời với sự chắc chắn hoàn toàn vì đây là cách Ngài giới thiệu chính Ngài suốt cả Kinh Thánh:

Ta là . . . một. Phục 6:4; Mác 12:29; Ga 3:20; 1 Ti 2:5; Gia 2:19

Ta là . . . An-pha và Ô-mê-ga. Khải 1:8; 21:6; 22:13

Ta là . . . Đấng Tự Hữu. Xuất 3:14

Ta là . . . từ đời đời đến đời đời. 1 Sử 16:36

Ta là . . . tác giả và Đấng hoàn thành đức tin. Hê 12:2

Ta là . . . Đấng dựng nên trời và đất. Sáng 1:1

Ta là . . . Đấng có thể. Mat 3:9

Ta là . . . tình yêu thương. 1 Gi 4:7-8,16

Ta là . . . tốt lành. Mác 10:18; Lu 18:19; 1 Ti 4:4

Ta là . . . Đấng ở giữa các người. Phục 6:15; Lu 17:21; 1 Cô 14:25

Ta là . . . chân lí và sự thật. Gi 3:33

Ta là . . . Đấng chữa lành người. Xuất 15:26

Ta là . . . Thần Linh. Gi 4:24

Ta là . . . Cha. Gi 6:46; Phi 2:11

Ta là . . . Đấng được vinh hiển nơi Con. Gi 13:31

Ta là . . . nhân chứng của người. Rô 1:9; Phi 1:8; 1 Tê 2:5

Ta là . . . Đấng bày tỏ. Rô 1:17

Ta là . . . Đấng ở về phía người. Rô 8:31.

Ta là . . . Đấng trên tất cả. Rô 9:5; Êph 4:6

Đức Chúa Trời Không Có Đối Thủ

Ta là . . . Đáng thương xót. Phục 4:31; Rô 12:1
Ta là . . . Đáng thành tín. 1 Cô 1:9; 10:13; 2 Cô 1:18
Ta là . . . Đáng khôn ngoan hơn con người. 1 Cô 1:25
Ta không phải là . . . tác giả của sự lộn xộn. 1 Cô 14:33
Ta là . . . tác giả của sự bình an. 1 Cô 14:33
Ta là . . . sự đầy đủ của các người. 2 Cô 3:5
Ta là . . . Đáng hay ban ơn và rộng lượng. Xuất 34; Nê 1:3
Ta là . . . Đáng chậm nóng giận. Giô 2:13; Na 1:3
Ta là . . . Đáng được tôn lên rất cao. Phi 2:9
Ta là . . . Đáng làm việc trong người. Phi 2:13
Ta là . . . Đáng không thấy được. Cô 1:15
Ta là . . . Đức Chúa Trời đang đến. Cô 3:6
Ta là . . . Đáng phán xét công chính. 2 Tê 1:5
Ta là . . . Đáng Cứu Độ mọi người. 1 Ti 2:3; 4:10
Ta là . . . Đáng không bị ràng buộc. 2 Ti 2:9
Ta là . . . Đáng kiến thiết mọi sự. Hê 3:4
Ta là . . . Đáng công bằng. Hê 6:10
Ta là . . . Đáng sống. Hê 10:31
Ta là . . . đám lửa hay thiêu đốt. Phục 4:24; Hê 12:29
Ta là . . . ánh sáng. 1 Gi 1:5
Ta là . . . Đáng lớn hơn tám lòng các người. 1 Gi 3:20
Ta là . . . Đáng đã có, hiện có và còn đến. Khải 1:8
Ta là . . . Đáng thánh. Khải 4:8
Ta là . . . Đáng toàn năng. Khải 11:17
Ta là . . . sức mạnh của người. Xuất 15:2
Ta là . . . bài ca của người. Xuất 15:2
Ta là . . . Đáng hay ghen tương. Xuất 34:14; Phục 4:24
Ta . . . không phải là con người. Dân 23:19; Ô-sê 11:9

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Ta là . . . Đức Chúa Trời của các thần và Chúa của các chúa. Phục 10:17

Ta là . . . Đấng vĩ đại, quyền năng và đáng kính. Phục 10:17

Ta là . . . sự ca ngợi của người. Phục 10:21

Ta . . . ở với người trong cuộc chiến. Phục 20:4

Ta là . . . chiến sỹ. Xuất 15:3

Ta là . . . nơi ngự của người. Phục 33:27

Ta là . . . vàng đá và nơi ẩn náu của người. 2 Sa 22:32-33

Ta là . . . Đức Chúa Trời duy nhất. Phục 4:32,35;1 Vua 8:60

Và đây chưa phải là danh sách đầy đủ! Tôi mời bạn hãy khám phá một một danh xưng này, nhưng trong chương này tôi muốn tập trung vào ba điểm. Điều trước tiên tôi muốn bàn đến là khái niệm Đức Chúa Trời có một.

Đức Chúa Trời Có Một

Toàn dân Y-sơ-ra-ên hãy nghe đây! CHÚA, Đức Chúa Trời của chúng ta là CHÚA có một không hai. Phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức yêu kính CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em. (Phục 6:4-5)

Đừng hiểu lầm tên gọi "có một không hai" nghĩa là Đức Chúa Trời chúng ta đặt lên đầu trong cuộc tranh tài của các thần ở vũ trụ này. Nói đến "có một không hai" không nói về giá trị con số về Đức Chúa Trời mà xếp hạng Đức Chúa Trời là Đấng có một không hai. Một nghĩa là không có ai khác. Có không thần nào số hai, số ba hay số bốn. Một mình Ngài xứng đáng, vì một mình Ngài là Đức Chúa Trời. Điều này liên hệ với những gì Chúa Giê-su phán đó chính là đại mạng lệnh:

Đức Chúa Trời Không Có Đối Thủ

Chúa Giê-xu đáp: “Phải yêu thương Thượng Đế với cả tấm lòng, linh hồn và trí óc! Đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất. (Mat 22:37-38)

Tình yêu của chúng ta đối với Chúa phải là một sự biểu lộ của tấm lòng, linh hồn và tâm trí với một mục đích và với sự hiệp một. Một mình Đức Chúa Trời là trung tâm điểm của sự tập trung của chúng ta và là Đấng duy nhất đáng cho chúng ta thờ phượng. Đức Chúa Trời hiểu rằng chúng ta không làm gì tốt đẹp với tấm lòng bị chia cắt, và Ngài không dung túng bất cứ thần đối thủ nào, nên điều này rất rõ ràng. Mạng lệnh này không phải vì Đức Chúa Trời bất an về vị thế của Ngài với chúng ta mà là để bảo vệ chúng ta và để chúng ta không bị chệch hướng và dẫn dụ sai lạc.

Đây có thể là một đoạn Kinh Thánh gây bối rối trong thời đại chúng ta khi mà không ít người tuyên bố mình là người thờ các thần khác. Chúng ta có khuynh hướng cúi lạy các thần tượng do con người làm nên thay vì thờ các vị thần có tên gọi thời xa xưa. Ngay từ đầu, Đức Chúa Trời cảnh báo con cái Ngài:

Không được làm thần tượng, cũng không được thờ tượng chạm, trụ thờ hay tượng đá, vì Ta là Chúa Hằng Hữu, Thượng Đế của các người. (Lê 26:1)

Phần lớn trong chúng ta không dựng trụ thờ hay hình tượng làm bằng đá trong nhà hay ở sân vườn của chúng ta, nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta không có chất chứa hình tượng trong lòng chúng ta. Một hình tượng là bất cứ điều gì bạn dồn hết nỗ lực vào hay bạn hút sức mạnh từ đó. Đó là chỗ bạn nhận sự sống. Nó cũng có thể là chỗ mà bạn tìm nơi trú thân. Hình tượng có thể là từ những món ăn cho đến bạn bè quen biết. Nếu bạn xem lại danh sách đó với Đức Chúa Trời thì bạn biết Ngài là sức mạnh, là sự sống và là nơi trú ẩn của chúng ta. Không người nào, không mối quan hệ nào,

Một hình tượng là bất cứ điều gì bạn dồn hết nỗ lực vào hay bạn hút sức mạnh từ đó.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

tổ chức nào hay vật nào có quyền trên bạn, ngoại trừ Đức Chúa Trời.

Đối với một số người trong chúng ta, cảm giác của chúng ta là một thần tượng. Nếu chúng ta cảm thấy đẹp, chúng ta tin rằng mình đẹp. Nếu chúng ta cảm thấy tốt, chúng ta tin rằng chúng ta tốt. Nếu chúng ta sống bởi cảm xúc mà thôi, họ sẽ nói dối với chúng ta và chẳng mấy chốc chúng ta sẽ bị dẫn dụ đi sai lạc.

Sự thật là bạn đẹp vì Đức Chúa Trời lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm nhường (Thi 149:4). Bạn đẹp vì Chúa khiến mọi sự đẹp theo thời điểm của nó (Truyện đạo 3:11). Đừng cho phép những hình tượng ngu xuẩn và những nhà tạc tượng ở thế gian này cho là đẹp góp ý cho cuộc đời bạn khi mà Đức Chúa Trời đã nói sự chúc phước cho cuộc đời bạn rồi! Đa-vít một chiến sỹ thờ phượng đã mô tả những kẻ thờ lạy thần tượng theo cách này:

Còn thần chúng nó bằng bạc vàng,
Chế tạo do bàn tay loài người;
Có miệng không nói năng,
Và mắt không thấy đàng,
Tai xa lạ âm thanh,
Mũi nào biết hôi tanh,
Tay lạnh lòng vô giác,
Chân bất động khô cằn,
Họng im lìm cứng ngắt.
Người chế ra hình tượng,
Và người thờ tà thần

Đều giống như hình tượng. (Thi 115:4-8)

Câu nói “Người chế ra thần tượng đều giống như hình tượng” nghĩa là gì? Khi bạn đề cao một vật gì đó là con người, bạn sẽ giới hạn tới mức mà con người làm ra. Thần tượng là có hình thể nhưng không hoạt động được. Nó có vẻ như sống nhưng không có quyền năng ban sự sống cho người khác. Do đó, những kẻ thờ lạy thần tượng bóp nghẹt

các giác quan mà Thượng Đế ban cho, đánh mất tiếng nói của họ và đánh mất sự tự do đi lại. Khi bạn thờ phượng Đức Chúa Trời, bạn được biến hóa theo ảnh tượng của Ngài từ vinh hiển đến hiển vinh. Vì không có ai giống Đức Chúa Trời chúng ta, không có cách nào hay hơn để khai thác những gì độc đáo trong bạn hơn là đeo đuổi Ngài. Bạn có thể học hỏi những người khác nhưng không bao giờ thờ lạy con người.

Đức Chúa Trời là An-pha và Ô-mê-ga

Lẽ thật thứ hai là Đức Chúa Trời từ đời đời đến đời đời, hay nói cách khác Ngài là An-pha và Ô-mê-ga. An-pha và Ô-mê-ga là mẫu tự đầu tiên và cuối cùng của mẫu tự Hy-lạp. Khi các mẫu tự được ghi kèm trong mạch văn này, nó tiêu biểu cho tất cả mọi vật từ đầu đến cuối. *An-pha* nghĩa là “từ sáng thế, từ sơ khai, từ lúc phát sinh, từ lúc khai sinh lập địa.” Còn đối với *Ô-mê-ga*, định nghĩa không rõ ràng, nhưng nó có nghĩa là “điểm cuối cùng, điểm tốt cùng.” Có lẽ định nghĩa *Ô-mê-ga* rất mơ hồ vì chúng ta là con người quen thuộc với quá khứ thay vì tương lai. Đây chính là lí do chúng ta cần đến gần Đức Chúa Trời để lắng nghe lời khuyên của Ngài. Một mình Ngài vượt ra ngoài tất cả những gì mà chúng ta biết là thời gian. Không ai giống như Đức Chúa Trời. Tiên tri Ê-sai cho chúng ta biết:

Ta tuyên bố sự cuối cùng từ buổi ban đầu, Ta tuyên bố từ thời cổ đại những việc chưa xảy ra. Ta phán: Mục đích của Ta sẽ đứng vững, Ta sẽ làm tất cả những gì Ta đẹp ý. (Ê-sai 46:9-10)

Và Bản Diễn Ý dịch thế này:

Đừng quên bao nhiêu lần Ta báo trước việc tương lai cho các người biết. Vì Ta là Chân Thần duy nhất, không có Chân Thần nào khác ngoài Ta. Ai có thể báo trước việc tương lai như Ta? Tất cả các lời tiên tri của Ta đều ứng nghiệm một trăm phần trăm vì Ta làm mọi điều Ta muốn.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đức Chúa Trời tuyên bố sự cuối cùng ngay từ lúc khởi đầu. Ngài tuyên bố Ô-mê-ga khi Ngài chỉ viết An-pha. Chúng ta được mời hãy nhìn lại và xem sự thánh tín của Ngài. Ngài biết mỗi một ngày sẽ kết thúc như thế nào khi trời mới bình minh.

Bao lần Ta báo trước cho các người việc tương lai. Lời Ta đã công bố thành linh hiện thực đúng như Ta nói.
(Ê-sai 48:3)

Mọi việc đã xong và kết thúc. Ngài không bỏ sót lại điều gì mà không làm xong. Ngài sẽ không bị chao đảo để mà đổi ý hay rút lui. *Chúa Giê-su là câu trả lời cuối cùng của Ngài.*

Ta đã bảo các người từ xưa, trước khi việc xảy ra một thời gian rất dài, để các người khỏi quy công cho các thần tượng, tượng chạm và tượng đúc của các người. Các người đã nghe Ta báo trước và đã thấy lời Ta ứng nghiệm, nhưng các người vẫn ngoan cố không chịu nhìn nhận sự thật. Từ đây, Ta sẽ cho các người nghe những điều mới lạ, những việc bí mật, mà các người chưa biết. Ta mới làm những việc ấy, không phải từ thời xưa, để các người đừng nói: ‘ồ, chuyện cũ, biết rồi!’ (Ê-sai 48:5-7)

Đức Chúa Trời bảo chúng ta ngay từ đầu để rồi chúng ta không tin tưởng loài người hay vật gì làm cho chúng ta thất vọng hay thất bại. Sao chúng ta không nói về những gì Ngài đã làm thay vì nói những gì chúng ta đã làm? Sao chúng ta không làm quen với những gì Đấng Tạo Hóa tiên đoán thay vì tin những lời tiên tri của tạo vật?

Đức Chúa Trời nói tiếp:

Ta mới làm những việc ấy, không phải từ thời xưa, để các người đừng nói: ‘ồ, chuyện cũ, biết rồi!’ (Ê-sai 48:7)

Đây là vấn đề . . .

Đức Chúa Trời tuyên bố sự cuối cùng ngay từ lúc khởi đầu.

Trong Đấng Cứu Thế, Chúa yêu chúng ta trước khi chúng ta yêu Ngài, chụp lấy chúng ta trước khi chúng ta ngã quỵ, tha thứ chúng ta trước khi chúng ta cầu xin, mặt lấy chúng ta sự công chính trước khi chúng ta nhận ra chúng ta trần truồng, và tẩy sạch chúng ta trước khi chúng ta nhận ra sự ô uế.

Đức Chúa Trời kêu gọi những kẻ trước đây là kẻ thù, là kẻ xa lạ trở thành chính con cái và bạn hữu của Ngài. Và viết câu chuyện về cuộc đời chúng ta trước khi chúng ta thở hơi thở đầu đời.

Tôi thách thức bạn hãy nhìn thấy Đức Chúa Trời không thể sánh bằng vì Ngài thật sự là vậy và bắt đầu bắt chước Cha Thiên Thượng như con cái yêu dấu của Ngài.

Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu

Kế đến, tôi muốn bàn đến Đấng Tự Hữu Hằng Hữu. Xuất Hành 3:13-14 nói:

Mai-sen hỏi lại: “Khi con đến nói với dân Y-sơ-ra-ên: ‘Thượng Đế của tổ tiên chúng ta sai tôi đến với anh em,’ nếu họ hỏi: ‘Tên Ngài là gì?’ Thì con sẽ trả lời thế nào?” “Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu,” Thượng Đế đáp, “Đấng Tự Hữu đã sai con.”

Tôi đảm bảo rằng Môi-se chắc hẳn đã suy nghĩ, Danh này có nghĩa gì? Hãy tưởng tượng gặp ai đó và khi bạn hỏi tên của họ, họ sẽ trả lời, “Tên tôi là Tự Hữu.” Và khi được hỏi để làm sáng tỏ thêm, họ chỉ trả lời đơn giản là, “Tôi tự hữu hằng hữu.” Bạn sẽ bối rối và đúng như vậy. Hãy suy nghĩ về cuộc nói chuyện sẽ diễn ra như thế nào: “Chào, anh khỏe không, anh Hằng Hữu?” Bạn dường như nói chuyện với họ đang khi bạn tập trung vào mình. Chắc chắn tôi sẽ không nói “Tôi là tự hữu.” Chúng ta sẽ mô tả chính xác hơn “Tôi hiện hữu vì Ngài hiện hữu.”

Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu. Đức Chúa Trời hiện hữu vì Đức Chúa Trời hiện hữu. Tôi không hiện hữu vì tôi

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

hiện hữu hoặc vì cha mẹ tôi kết hợp với nhau. Nói cho cùng, tôi hiện hữu vì Đức Chúa Trời hiện hữu. Ngài là Đấng Tạo Hóa của mọi thần linh sống động.

Vì Ngài là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, tôi có thể nói tôi ở trong Chúa Cứu Thế là Đấng Tự Hữu. Tôi nghĩ chúng ta chưa thật sự hiểu những từ này có quyền năng thế nào, vì nếu chúng ta hiểu, chúng ta sẽ sống với một sự thức tỉnh khác. Thế gian cố nói cho chúng ta biết Đức Chúa Trời là ai, nhưng cuối cùng Ngài được bày tỏ trong Con Ngài. Đức Chúa Trời muốn bày tỏ chính Ngài qua Con Ngài và tiếp theo là bày tỏ cho bạn. Ngày nọ Chúa Giê-su tìm cách giúp các môn đồ hiểu được ý nghĩa này bằng cách hỏi thăm dò họ trong Ma-thi-ơ 16:13-18.

Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa hỏi các môn đệ: “Người ta nói Ta là ai? Các môn đệ đáp: “Thưa, có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người khác cho là Ê-li, người lại bảo là Giê-rê-mi hoặc một nhà tiên tri khác.” Chúa lại hỏi: “Các con biết Ta là ai không?” Si-môn Phê-rô thưa: “Thầy là Chúa Cứu Thế, Con Thượng Đế hằng sống!” Chúa Giê-xu khen: “Si-môn, con Giô-na, Thượng Đế ban phúc cho con! Vì chính Cha Ta trên trời đã tiết lộ cho con biết sự thật đó, chứ không phải loài người. “Con là Phê-rô, nghĩa là đá.”

Bạn có nghe điều này không? Khi chúng ta có khả thi về Chúa Giê-su thật sự là ai thì chúng ta ở trong vị trí để nghe biết chúng ta là ai. Si-môn thật sự là Phi-e-rô. Ông không phải lúc nào cũng là một tay đánh cá để cảm xúc xui khiến. Ông sẽ là một nhà lãnh đạo được Thánh Linh dẫn dắt và là một viên đá. Tôi có thể cảm nhận sự phấn khích của Chúa Giê-su khi Ngài nói tiếp trong Ma-thi-ơ 16:18-19.

Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta trên vầng đá này, quyền lực của Địa ngục không thắng nổi Hội thánh đó. Ta sẽ trao chìa khoá Nước Trời cho con, của nào con đóng dưới đất, cũng sẽ đóng lại trên trời, của nào con mở dưới đất, cũng sẽ mở ra trên trời!”

Khi bạn biết bạn là ai . . . bạn biết điều gì dành sẵn cho bạn. Danh tính của hội thánh và việc tiếp cận được sự cung ứng của thiên đàng thay đều gắn chắc vào khả thi của hội thánh về Chúa Cứu Thế. Khi chúng ta biết Lời Chúa, chúng ta cầu nguyện theo Lời Chúa và thiên đàng vang vọng chữ “được” và “amen”.

Bạn gọi Chúa Giê-su là gì?

Nhận thức của bạn về Đức Chúa Trời sẽ phản chiếu trong bạn. Những nhận thức về Đức Chúa Trời cuối cùng sẽ phản chiếu trong đời sống mà bạn sống và trong những lựa chọn mà bạn đưa ra. Một trong những cách Đức Chúa Trời được bày tỏ trong đời sống chúng ta là qua việc mà chúng ta gọi Chúa Giê-su. Nếu chúng ta

gọi Chúa là Giê-su. Nếu chúng ta gọi Chúa Giê-su là giáo sư tốt đẹp, Ngài sẽ dạy dỗ chúng ta. Nếu chúng ta gọi Ngài là Đấng Cố Vấn khôn ngoan, Ngài sẽ thông ban sự khôn ngoan. Người Hồi giáo gọi Chúa vừa là một tiên tri vừa là Đấng chữa bệnh. Nói cách riêng biệt thì những tên gọi này chỉ là những “miếng bánh vụn”. Nhưng khi Chúa Giê-su được gọi bằng chính tên là Đấng Cứu Thế, Con của Đức Chúa Trời hằng sống thì có một khả thi về Chúa Giê-su ở trong bạn. Sách Giảng thứ nhất cho chúng ta biết:

Ai xưng nhận rằng Đức Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời ở trong người ấy và người ấy ở trong Đức Chúa Trời. Chúng ta đã biết và đã tin tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Đức Chúa Trời là tình yêu; ai ở trong tình yêu là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy. Đây là lý do tại sao tình yêu đã được trọn vẹn trong chúng ta, đó là để cho chúng ta được vững tâm trong ngày phán xét. *Vì Ngài như thế nào, thì chúng ta cũng như thế ấy trong thế gian này.* (4:15-17)

Nhận thức của bạn về Đức Chúa Trời sẽ phản chiếu trong bạn.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Trong lời xưng nhận này phát sinh ra một sự kết nối thiên thượng, và khoảng cách giữa sự cứu chuộc của Ngài và thực tại của chúng ta rất gần. Khi chúng ta nói Lời Chúa, khoảng cách phân cách chúng ta khỏi lẽ thật đã được san bằng. Chúng ta đặt mình ở vị trí đồng hóa với Chúa dựa trên sự thật Ngài là ai, không phải chúng ta là ai. Điều này có nghĩa là tôi là ai như Ngài nói tôi là. Sự nhận thức này và khả thi về tất cả những lời hứa của Đức Chúa Trời “trong Đấng Cứu Thế” khi tôi ở trong vị trí đó đã gắn kết mật thiết với Đấng mà tôi gọi Chúa Giê-su. Có phải Ngài là Chúa, là Đấng chữa bệnh, là Vua bình an, là tác giả và Đấng hoàn tất đức tin của tôi không? Có phải tôi gọi Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời hay tôi chỉ gọi Ngài bằng cái tên là giáo sư đại tài?

Vì Ngài là tình yêu nên tôi được yêu và tôi có thể yêu.

Vì Ngài là sự sống, nên tôi sống động.

Vì Ngài có thể nên tôi có khả năng.

Vì Ngài là anh cả của tôi nên tôi là con gái của Đức Chúa Trời.

Vì Ngài là toàn năng, nên tôi có quyền năng.

Vì Ngài là Đấng chữa bệnh nên tôi được chữa lành.

Vì Ngài là khôn ngoan nên tôi khôn ngoan.

Vì Ngài hiện hữu nên tôi hiện hữu.

Vì Ngài là ai nên tôi là ai như Ngài nói tôi là.

Tôi được tạo dựng một cách đáng sợ và lạ lùng.

Tôi thách thức bạn hãy mời gọi Lời Chúa vào kinh nghiệm của cuộc sống bạn. Để bắt đầu tiến trình này ngay bây giờ, chúng ta hãy bắt lấy giây phút này bằng lời cầu nguyện.

Lạy Cha ở trên trời,

Con cảm ơn Cha rằng con là tất cả những gì Ngài

nói con là. Hãy tha thứ cho con vì đã giảm thấp hình ảnh của Ngài và có những lúc con cúi xuống những thần tượng do chính con tạo ra. Con khước từ không thờ lạy bất kỳ hình tượng nào do tay con người làm ra. Đức Thánh Linh ơi, hãy bày tỏ lĩnh vực nào trong đời sống con mà chất chứa thần tượng. Ngài là tình yêu và vì thế con không chỉ được yêu mà con cũng yêu thương người khác như Ngài yêu. Ngài là nguồn sự sống của con và chính là lí do con hiện hữu.

Ngài có thể hoàn tất những gì Ngài bắt đầu trong đời sống con, và Ngài khiến con có khả năng trở thành mọi sự Ngài đặt trước mắt con. Trong Chúa Cứu Thế con là con gái Ngài, và vì Cha Thiên Thượng của con toàn năng nên con có tất cả quyền năng con cần bởi Thánh Linh. Ngài là Đấng chữa bệnh; con sẽ không còn tìm kiếm thế gian để chữa lành những vết thương của con. Vì Ngài là nguồn của mọi khôn ngoan, con sẽ nương dựa vào sự cố vấn của Ngài.

Hãy tha thứ cho con những lúc con cho phép sự biểu lộ của Ngài trong đời sống con bị giới hạn như những “miếng bánh vụn”. Con muốn biết Ngài cách thân mật và sâu nhiệm. Con tin rằng Ngài lớn hơn là con tưởng tượng, và con mời Ngài dẫn dắt con vào một đời sống không có đối thủ. Vì Ngài là ai nên con là người mà Ngài nói con là. Bất kể những gì con cảm nhận ngay lúc này, con được tạo dựng một cách đáng sợ và lạ lùng.

Trong Danh Chúa Giê-su, amen.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Trong quá khứ, bạn có so sánh Đấng Chí Cao với những gì bạn biết hay kinh nghiệm không? Ví dụ, bạn nghĩ Ngài giống như cha của bạn (tốt hoặc xấu) không? Bây giờ bạn nhìn Ngài như thế nào?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

2. Có lĩnh vực nào bạn sống nhờ vào những “miếng bánh vụn.” Còn tin đồn thì sao?
3. Bạn nghĩ Augustine nói gì khi ông nói, “Đức Chúa Trời được biết đến rõ nhất khi không biết Ngài”?
4. Trong lĩnh vực nào mà Đức Chúa Trời mô tả chính Ngài là Đấng Tự Hữu mà bạn cần biết Ngài nhiều hơn?
5. Trong định nghĩa “một thần tượng là bất cứ điều gì bạn dồn mọi nỗ lực vào hay bạn nhận sức lực từ đó,” có lĩnh vực nào trong đời sống bạn mà bạn đang vô tình dựng nên những thần tượng?
6. Trong sự hiện diện của Chúa, khi bạn cho Ngài là Đấng như thế, vậy Ngài nói bạn là ai?

MỘT LỜI HỨA KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Nếu chúng ta xem xét những lời hứa về sự ban thưởng ... được hứa trong các sách Phúc âm, thì dường như rằng Chúa chúng ta tìm thấy những ước ao của chúng ta không mãnh liệt lắm mà lại quá yếu ớt. Chúng ta là những tạo vật nữa vời, cứ cắm đầu vào những sự nhậu nhặc, tình dục và tham vọng khi mà Chúa ban tặng cho chúng ta niềm vui bất tận, giống như đứa trẻ khờ dại cứ chơi dưới vũng bùn vì nó không thể tưởng tượng ra nó có thể có một ngày nghỉ trên bãi biển. Chúng ta quá dễ hài lòng.

C.S. Lewis

Thôi được . . . hãy đi tiếp nào.

Có lời hứa không có đối thủ trên đời sống bạn, và nó cũng là kho báu của bạn. Kho báu này vượt trên thời gian và không gian. Kho báu này đến với bạn dưới dạng tiềm năng vô hình. Đối với một số người, ân tứ này vẫn nằm im . . . còn đó nhưng đã ngủ im.

Dường như rất dễ và vô cùng phấn khởi nếu ngay từ đầu tôi nói cho bạn rằng ai đó đã gửi một triệu đô la vào tài khoản ngân hàng của bạn. Nhưng nếu bạn để cả đời tìm kiếm nó . . . nhưng nó mãi mãi không phải là của bạn. Vì quy luật về của báu trần gian là nó phải nằm trong phạm vi thừa hưởng. Khi bạn qua đời, bạn bỏ lại hết đằng sau. Nhưng kho

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

báu này, là thứ mà bạn sở hữu, sẽ biến hóa khi nó làm cho bạn thêm phong phú và sẽ đi với bạn đến cõi đời đời.

Lời hứa này mà tôi nói đến về việc không có đối thủ, không chỉ về của cải mà còn cả về tâm ảnh hưởng. Kết quả của lời hứa này sẽ theo con cái bạn sau khi bạn ra đi cũng như khi chúng gặp bạn ở thiên đàng. Lời hứa này không bao giờ bị đánh cắp, nhưng nó có thể bị bán để đổi lấy một thứ gì đó rất nhỏ nhoi như một tô canh đậu chẳng hạn, như Ê-sau đã làm(Sáng 25). Nó được giữ an toàn đang khi nó được giấu kín, được bọc trong những giấc mơ và niềm hy vọng. Khi bạn vun đắp mảnh đất lòng bạn, kho báu này sẽ đơm hoa kết quả. Hàng triệu người đã có hạt giống này trong lòng, tuy nhiên dù có bao nhiêu tuyên bố là họ có phần trong đó, nhưng kho báu này không bao giờ tàn lụi.

Tôi nói về phúc lành của Vua của các vua và Chúa của các chúa. Nó là kho báu quá lớn lao, không thể tính bằng tiền bạc. Nếu bạn chỉ còn một mảnh vải che thân thì kho báu này vẫn còn đó. Của báu này không dính dáng gì đến những thứ gì do con người làm ra; nó là đời đời và có thể chuyển giao với một lời cầu nguyện thì thầm. Thừa độc giả, bạn thuộc về hoàng gia như bất kỳ công chúa tuyệt trần nào.

Lời Mời Gọi của Hoàng Gia

Hãy tưởng tượng có tiếng gõ cửa trên cánh cửa nhà bạn. Bạn chạy ra mở và khi bạn mở cửa bạn phát hiện một sứ giả của vua. Tôi muốn bạn nghĩ phong cách của công chúa lọ lem, nhưng ở đây là có một thiên sứ gõ cửa nhà bạn. Vị thiên sứ này rất lớn và sáng chói đến độ bạn không thể nhìn rõ vị này, nhưng bạn ý thức có những nhân chứng đang chờ bạn phản ứng. Vị sứ giả từ trời này gọi đích danh bạn và tuyên bố lớn tiếng rằng bạn là người nữ thừa kế - một công chúa của thiên đàng. Có vô số người chúc mừng. Lặng người, bạn đáp lại lời tuyên bố bằng câu hỏi, “Tôi hả?” Vị ấy gật đầu xác nhận và đặt một thư mời vào tay bạn. Với

đôi tay run rẩy, bạn cầm lấy phong bì. Không còn nghi ngờ gì nữa vì chính xác là tên bạn được viết mạ vàng trên đó. Bạn hít thở sâu và ngược mắt long lanh lên trời khi nhận ra rằng chỉ có mình bạn đang đứng trước cửa. Vị thiên sứ và đoàn tùy tùng đã biến mất. Một tiếng gọi phát ra từ trong nhà bạn.

Ai đang đứng trước cửa vậy?”

Bạn trả lời bằng một lời thì thầm, “Tôi đây.”

Bạn choáng ngợp bởi ý nghĩ rằng mọi thứ đã thay đổi nhưng khi nhìn quanh quẩn vào hoàn cảnh hiện tại thì không có gì xảy ra. Mục đích của chuyến viếng thăm này không hề nhằm để thay đổi hoàn cảnh hay địa điểm. Lời mời gọi này là một sự biến đổi mà không có đối thủ xảy ra bên trong bạn.

Bạn liền nhìn xuống. Bạn đang mặc cùng chiếc áo khi lúc bạn mở cửa, nhưng không biết sao nó lại cảm thấy nhẹ người, như thể là nó không còn kiềm hãm, gấn mác hay định hình bạn nữa. Khi bạn quay người để bước vào nhà lại, tầm trí bạn trở nên sáng suốt hơn và bạn nhận ra rằng đây là nơi bạn sống, nhưng nó không còn là ngôi nhà thật của bạn nữa. Một thành phố xa xôi mà người sáng lập là Đức Chúa Trời của bạn và là Vua đang vẫy chào bạn. Khi bạn bước qua căn phòng của gia đình, bạn nhìn thấy khuôn mặt bối rối của những người thân của mình trong lúc đi về phòng ngủ của mình. Trong sự im lặng và vắng vẻ của căn phòng, bạn mở bì thư và từ từ mở thư mời ra.

Hỡi con gái yêu dấu, bây giờ con được sinh lại như Sara, công chúa của Đấng Chí Cao.

Khi con tăng trưởng trong sự hiểu biết thân mật về Chúa Giê-su, ân sủng và bình an sẽ liên tục gia tăng trong đời sống con.

Tước hiệu hoàng gia này có ý nghĩa là con được tiếp cận với mọi thứ con cần khi con đeo đuổi sự tin kính và chạy cuộc đua của đời sống con. Hãy an tâm rằng khi con đào sâu

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

trong Kinh Thánh, tuổi trẻ và tâm trí con sẽ được đổi mới và con sẽ nhận thức rằng tất cả kho báu đồ sộ về những lời hứa lớn lao và quý giá đã ban cho con. Mỗi một lời hứa này đã được cung ứng một cách lạ lùng cho con! Hỡi con gái yêu, trong trường hợp con vẫn còn nghi ngờ, đây là lời mời gọi tha thiết nhất mà con nhận được! Điều con cần làm bây giờ là quay lưng khỏi thế gian vì họ đã quay lưng khỏi con rồi.

Tôi có diễn ý một vài chỗ và cá nhân hóa 2 Phi-e-rơ 1:2-4. Nhưng hãy đọc những câu này trong Bản Dịch Mới:

Nguyện xin ân sủng và bình an tràn ngập trong anh chị em nhờ sự nhận biết Đức Chúa Trời và Đức Giê-su, Chúa chúng ta. Bởi thần năng, Ngài ban cho chúng ta mọi điều cần để sống và sống tin kính, qua sự nhận biết Ngài là Đấng đã kêu gọi chúng ta bằng vinh quang và nhân từ Ngài. Qua những điều này Ngài đã ban cho chúng ta những lời hứa lớn lao và quý báu, bởi đó anh chị em có thể thoát khỏi dục vọng hư hoại của thế gian mà được dự phần vào bản tánh của Đức Chúa Trời.

Nếu Chúa Giê-su chưa từng gõ cửa lòng tôi, tôi sẽ không để lại điều gì cả. Thật lạ lùng cho tôi là tôi chưa thừa hưởng được thứ gì! Gia đình tôi không giàu có đủ để giao lại gia tài cho anh tôi và tôi. Nhưng điều tôi có là gì, vài ba đồng bạc hay cả một gia tài? Nhiều năm trước đây tôi học được rằng một lời hứa từ Chúa tồn tại lâu hơn cả một gia tài.

Nhưng làm sao chúng ta tiếp cận được những lời hứa lớn lao này? Nó thuộc về chúng ta bởi đức tin. Ga-la-ti 3:14 cho chúng ta biết:

**Nhưng điều
tôi có là gì,
vài ba đồng
bạc hay cả
một gia tài?**

Nhờ Chúa Cứu Thế Giê-su các phúc lành của Áp-ra-ham cũng được ban cho các dân ngoại, và nhờ đức tin chúng ta nhận được Đức Thánh Linh đã hứa.

Gặp Gỡ Áp-ra-ham và Sa-ra

Để học biết thêm về những lời hứa này, chúng ta hãy đọc lại câu chuyện về một gia đình và một đoạn Kinh Thánh để quan sát. Chúa viết những câu chuyện này trong Kinh Thánh để chúng ta học những bài học qua kinh nghiệm của những người khác. Khi tôi đọc, tôi quan sát những câu chữ trong câu chuyện này trở nên sống động. Tôi tưởng tượng ra câu chuyện và lắng nghe Đức Thánh Linh, và làm thế tôi nhìn thấy và lắng nghe những điều tôi chưa hiểu khi tôi chỉ đọc những dòng chữ xuất hiện trên trang giấy. Tôi hỏi những câu hỏi: Tôi cảm nhận như thế nào trong tình huống này? Thách thức hay nỗi sợ lớn nhất của tôi là gì?

Đây là cách mà chúng ta cần thực hành khi tiếp cận với Kinh Thánh. Nó không phải là thêm thắt vào Kinh Thánh mà là cách suy gẫm để cho phép Kinh Thánh trở nên sống động. Các nam nữ tộc trưởng thời xưa đều thực hành hình thức này. Đây là cách mà tôi *Sê-la* . . . tôi dừng lại và gẫm nghĩ.

Trước hết, tôi muốn bạn gặp gỡ Áp-ra-ham. Ông là tổ phụ của chúng ta trong đức tin. Hãy tưởng tượng một người đàn ông trung tín, lớn tuổi, tin kính nhưng cũng có lỗi lầm. Kế đến, có một người phụ nữ tên là Sa-ra. Bà là mẹ của lời hứa. Bà khá là đẹp và cũng trung tín, lớn tuổi, tin kính nhưng cũng có lỗi lầm.

Theo lời mời của Chúa, hai con người này dừng cảm đủ để bỏ lại phía sau mọi thứ họ có. Chúa hứa chúc phước và gia tăng đời sống của cặp vợ chồng son sẻ này. Cả hai cùng nhau chấp nhận một cuộc mạo hiểm. Họ tìm kiếm điều mà họ chưa hề thấy trước đây, một quốc gia do Đức Chúa Trời xây dựng. Họ đã đi hàng ngàn thập kỷ khi chúng ta gia nhập chung với họ. Áp-ham đang ở ngưỡng của sinh nhật thứ một trăm tuổi, và Sa-rai, vợ ông đang ở ngưỡng tuổi chín mươi.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Họ có rất nhiều thăng trầm khi họ lang thang trong sa mạc. Đây là phần tóm tắt của tôi: Họ vượt qua những xung đột xảy ra khi Chúa ban phước cho họ; việc này dẫn đến việc phân rẽ khỏi Lót, cháu của họ; Sarai bị bắt vào hoàng cung của Pha-ra-ôn; Sarai được thả ra sau đó. Khi hai vợ chồng tiếp tục đi, họ chiến thắng vài cuộc chiến, giải cứu người cháu của họ bị bắt cóc, và bởi đức tin dâng một phần mười cho Vua Mê-chi-xê-đéc, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao. Họ trải qua một số nản lòng và họ cũng có những nhận định không tốt khi Sarai giao A-ga cho chồng mình để có được đứa con trai, tên là Ích-ma-ên. Trong cơn thất vọng, Sarai phạm tội nổi giận và nổi loạn trong gia đình. Tôi nghĩ hôn nhân tay ba này không mấy vui vẻ.

Đây là một vài điều tôi muốn làm sáng tỏ để bạn không quên trong phần tóm tắt của tôi về câu chuyện Áp-ram và Sarai.

1. *Cả hai đều tham gia.* Áp-ram và Sarai đều rời xứ U-rơ mà không quay trở lại. Không có chuyện quay lại. Đức Chúa Trời kêu gọi và họ bước theo. Chấm hết. Sáng Thế Kí 12:1-2 nói:

CHÚA bảo Áp-ram: “Con hãy rời bỏ quê hương, dân con và nhà cha con để đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho con thành một nước lớn. Ta sẽ ban phước lành cho con và làm nổi danh con và con sẽ thành một nguồn phước.”

Đức Chúa Trời mở một con đường cho một việc mới theo một cách thức mới. Ngài dẫn họ ra đi trong đức tin và hy vọng. Họ mắc phải những lỗi lầm, nhưng họ không bao giờ nhìn lại quá khứ.

2. *Họ phân rẽ mình khỏi sự xung đột.* Áp-ram và Sarai rời xứ U-rơ, nhưng họ mang Lót theo (không phải là ý kiến hay). Phước lành đến trên Áp-ram mang đến sự dư dật cho Lót nữa. Khi đất không đủ chỗ cho hai bác cháu, những người chăn chiên của họ cãi

nhau. Thay vì cho phép sự tranh cãi leo thang, Áp-ram để cho Lót chọn phần tốt nhất của xứ. Tốt cho họ là phân rẽ hơn là sống chung nhau mà xung đột. Đề ý: nếu bạn trải qua cuộc đời với những người mà bạn không thích, có những lúc Chúa mở rộng cả hai cho đến khi bạn phải phân rẽ. Xung đột sẽ làm tắt ngấm phúc lành của Chúa và hiệu quả của đời sống bạn.

3. *Họ dâng hiến như là một hành động đức tin.* Khi Áp-ram dâng phần mười cho Vua Mê-chi-xê-đéc, việc ông dâng đứng trên lời hứa của Đức Chúa Trời. Thay vì giữ những chiến lợi phẩm lấy được từ Sô-đôm, ông dâng bởi đức tin, chính là thực thể của hy vọng.

Ba điều này đã bày tỏ khi Chúa hiện ra với Áp-ram và tuyên bố lời hứa sau trong Sáng Thế 17:4-5:

Về phần Ta, đây là giao ước của Ta với con: con sẽ là tổ phụ của nhiều dân tộc. Người ta không gọi con là Áp-ram ‘cha tôn quý’ nữa, nhưng gọi là Áp-ra-ham ‘cha của các dân tộc’ vì Ta cho con làm tổ phụ nhiều dân tộc.

Một Giao Ước Đời Đời

Khi bạn khám phá ra bạn là người thừa kế, Chúa sẽ thay đổi tước hiệu của bạn. Khi Ngài đổi tên Áp-ram thành Áp-ra-ham, cuộc đời ông được mở rộng. Ông không còn là một người không có quốc gia . . . ông là cha của nhiều dân tộc. Trong Sáng Thế 17, Chúa mô tả chi tiết tầm rộng lớn và sức lan rộng của giao ước này. Đời sống của Áp-ra-ham bao trùm bằng những từ ngữ như thế hệ và đời đời. Chính mảnh đất mà Áp-ra-ham đã bước đến như là một kẻ ngoài cuộc và người xa lạ một ngày nào đó trở thành cơ nghiệp của con cháu và tài sản của họ đời đời. Như Đức Chúa Trời ở với Áp-ram, Ngài hứa ở với dòng dõi của Áp-ra-ham. Tôi tưởng tượng Áp-ra-ham khóc trong sự hiện diện của Chúa khi ông nhìn thoáng qua tương lai tốt lành của vợ chồng ông.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Trong trí tôi, tôi nhìn thấy Áp-ra-ham phủ phục trước mặt Chúa. Sau đó ông đứng dậy và ngược mặt lên bầu trời đầy sao. Tay ông dang ra để chạm vào những chấm sáng trên bầu trời tối đen giữa sa mạc. Ông đầy lòng biết ơn Chúa. Mỗi một lời hứa vang vọng đến tận xương tủy của ông. Ngay lúc đó bức màn của thời đại được vén lên và Áp-ra-ham trẻ trở lại, mọi tế bào được sống lại một cách lạ lùng.

Cái tên mới, Áp-ra-ham trào lên một niềm vui và niềm hy vọng trong lòng. Ông nhìn thấy Ích-ma-ên và suy nghĩ, *Con trai ta, tất cả đều này là của con; đời sống con sẽ được mở rộng qua sự gia tăng và sự chúc phước kèm với một định mệnh lớn lao.*

Chúa bảo Áp-ra-ham rằng giao ước này đòi hỏi một dấu hiệu. Đây không phải là dấu hiệu đẹp đẽ hay công khai như cái cầu vồng hứa cho Nô-ê. Trái lại nó là một dấu hiệu gây đau đớn và riêng tư. Tất cả người nam trong gia đình Áp-ra-ham phải chịu cắt bì. Việc cắt bì này xác nhận rằng Áp-ra-ham và dòng dõi ông đều ở trong giao ước với Đức Chúa Trời Chí Cao. Sau đó cuộc nói chuyện với Đức Chúa Trời bước vào phần quan trọng:

Đức Chúa Trời cũng nói với Áp-ra-ham: “Sa-rai vợ con, con không còn gọi là Sa-rai nữa, vì tên của nàng sẽ là Sa-ra. Ta sẽ ban phước lành cho nàng và qua nàng Ta sẽ ban cho con một con trai. Phải, Ta sẽ ban phước lành dồi dào cho Sa-ra và nàng sẽ là tổ mẫu nhiều dân tộc, vua chúa của nhiều nước sẽ ra từ nàng.” (Sáng thế 17:15-16)

Tôi hầu như nhìn thấy sự bối rối của Áp-ra-ham. Một vẻ mặt bối rối hiện lên trán nhăn nhó của ông . . . Sa-ra? Giao ước với mình và mình có một đứa con trai rồi mà . . . Ích-ma-ên. Nó là con mình qua A-ga. Diễn tiến mới này khiến Áp-ra-ham úp mặt xuống.

Áp-ra-ham cúi mặt sát đất và cười thầm trong lòng:
“Trăm tuổi như con mà sinh con được sao? Sa-ra đã
chín mươi tuổi còn sinh nở sao?” (Sáng thế 17:17)

Chúng ta nghe rất nhiều về chuyện mẹ Sa-ra cười khi bà nghe là bà sẽ có đứa con, nhưng Áp-ra-ham mới chính là người đầu tiên bật cười về lời hứa của Chúa. Áp-ra-ham không chỉ cười mà thôi. Ông còn đi xa hơn nữa đó là đề nghị Chúa thay đổi:

Rồi Áp-ra-ham nói với Đức Chúa Trời: “Ước gì Chúa cho Ích-ma-ên được sống.”

Tôi thấy dường như Áp-ra-ham cố cho Ích-ma-ên vào trong kế hoạch này. Tại sao quy mọi rắc rối này cho Sa-ra? Dù có tên mới hay không, bà là một bà già cú đế và có một ông chồng già nua. Tôi hiểu chuyện này đến từ đâu. Nhưng Đức Chúa Trời không nhúng tay vào những chuyện này và Ngài phản đối:

Đức Chúa Trời đáp: Nhưng Ta bảo: Sa-ra vợ con sẽ sinh cho con một con trai. Con sẽ đặt tên nó là Y-sác. Ta sẽ lập giao ước với nó và hậu tự nó đời đời. (Sáng thế 17:19)

“Nhưng Sa-ra vợ con. . .” thật quá rõ ràng. Như thế là Chúa đọc suy nghĩ của ông Áp-ra-ham. Hãy tưởng tượng điều đó! Chúa nghe Áp-ra-ham và Ngài chúc phước cho Ích-ma-ên, nhưng điều này không phải là một phần trong giao ước đời đời.

Khi hai người trở nên một trong hôn nhân, một giao ước với Chúa liên hệ đến hai người. Dĩ nhiên, Áp-ra-ham thương Ích-ma-ên và theo lẽ tự nhiên ông muốn tất cả những gì Chúa hứa dành cho người con này. Nhưng Ích-ma-ên là con của người nữ tội mọi, bị trói buộc trong phạm vi tranh đấu và xác thịt. Lời hứa không có đối thủ xảy ra qua một dấu hiệu và dấu lạ một cách vô tiền khoáng hậu. Một người phụ nữ vô sinh, già cả sẽ sinh em bé:

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Nhưng Ta sẽ lập giao ước với Y-sác mà Sa-ra sẽ sinh ra cho con vào độ này năm sau.” (Sáng thế 17:21)

Chúng ta làm điều tương tự này bao nhiêu lần rồi?

Chúa bảo chúng ta Ngài sẽ làm điều mới và lạ lùng, còn chúng ta thì dao động và vô tín? Ngài nói Ngài sắp mở rộng đời sống chúng ta, còn chúng ta nói với Ngài không cần phải làm chi việc đó cho rắc rối . . . chỉ chúc phước những gì con có là đủ rồi. Những gì chúng ta có và những gì chúng ta làm chưa có đủ thiếu gì. Chúa muốn can dự vào. Ngài suy nghĩ đến nhiều thế hệ. Giao ước sẽ đến qua Y-sác, lúc đó chưa ra đời. Đó chính là người con mà Áp-ra-ham cười. . . chứ không phải là người con mà ông đã là cha theo xác thịt!

Tôi được khích lệ bởi tính người của Áp-ra-ham. Trong câu chuyện này nó là bài học cho hết thảy chúng ta. Đức Chúa Trời bởi ơn thương xót cũng chúc phước cho những gì chúng ta xây dựng bởi sức riêng của mình, nhưng giao ước đòi đòi được thiết lập vượt qua lĩnh vực cung ứng của con người.

Tên Mới = Định Mệnh Mới

Theo truyền thống người Hê-bơ-rơ, cái tên chứa đựng tiềm năng và định mệnh của một người. Vì thế, việc đổi tên có quyền năng thay đổi bản chất của bạn, dọn đường cho việc thay đổi định mệnh của bạn. Chẳng hạn, chúng tôi chủ ý chọn tên các con trai của chúng tôi với hy vọng rằng chúng sẽ lớn lên sống đúng như tên của chúng. Tôi học được điều này từ Cha Thiên Thượng vì mỗi lần tôi gọi tên các con tôi, tôi công bố ý nghĩa của những tên này trên cuộc đời của chúng.

Chúa thường đổi tên có sẵn của ai đó khi tên đó không còn bày tỏ bản chất của họ nữa. Một Sau-lơ bách hại được đổi tên thành Phao-lô, và người đánh cá Si-môn được Chúa Giê-su đổi thành Phi-er-ơ, là tảng đá. Tên con trai của Y-sác là Gia-cốp được đổi thành Y-sơ-ra-ên, nghĩa là “hoàng tử

của Chúa.” Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng hay đổi tên. Với tư cách là một nhân chứng đôi khi tôi nghĩ chuyện này như là một chương trình bảo vệ mà trong đó tất cả chúng ta đều hoạt động dưới danh nghĩa của Danh Chúa Giê-su.

Khi Đức Chúa Trời bước vào giao ước với Áp-ram, Ngài gia tăng khả năng của Áp-ram bằng cách đổi tên ông. Tôi có một người bạn rất thông minh là Brian Bileci, là một Rabi Do Thái, và ông giải thích ý nghĩa của sự đổi tên này. Để thêm cho tên Áp-ram thành Áp-ra-ham, Chúa chêm tên của Ngài vào giữa và thêm một mẫu tự từ chính tên của Ngài cho tên của Áp-ram. Tên Áp-ram nghĩa là “cha được tôn cao.” Tên được mở rộng Áp-ra-ham nghĩa là “cha của nhiều dân tộc.”

Tên mới này tuyên bố Áp-ra-ham sẽ là người như thế nào. Cái tên mà suốt cả đời của Áp-ra-ham cũng không bao giờ hiểu hết được. Vì cuộc đời Áp-ra-ham đã tôn cao Chúa nên di sản của ông sẽ được gia tăng vô số kể. Rabi Brian cũng chỉ ra rằng lời hứa của Chúa đã không ứng nghiệm cho đến khi Đức Chúa Trời mở rộng tên của vợ ông là Sa-ra. Sa-rai nghĩa là “Giê-hô-va là hoàng tử,” đã được đổi thành Sa-ra nghĩa là “công chúa của Đức Chúa Trời.” Chúa thêm một mẫu tự từ chính tên của Ngài, Yahweh (Giê-hô-va) vào cho bà.

Việc đổi tên này đồng hóa Sa-ra là con người như thế nào trong sự kết hợp này. Nó làm cho bà liên hệ mật thiết với Chúa, đồng thời cũng tuyên bố rằng tất cả những con gái của lời hứa của bà cũng sẽ có địa vị hoàng gia như vậy. Tên mới này cho thấy bà Sa-ra không còn nhúng tay vào mọi việc mà chính tay của Chúa sẽ can thiệp vào.

Khi tên của Sa-rai được chuyển từ ý nghĩa theo giống đực (Giê-hô-va là hoàng tử) đến vai trò giống cái (công chúa của Đức Chúa Trời), ý nghĩa của nó được mềm mại hơn và đặt bà ở vị trí nhận lãnh. Tên mới của Áp-ra-ham được thêm vào trong đó có vô số người, và dòng dõi lời hứa cũng cần mảnh đất lời hứa.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Việc đổi tên của Sa-ra cũng “khai hoang” mảnh đất của bà và chuẩn bị cho sự mở rộng mà được giao cho cả Áp-ra-ham lẫn Sa-ra. Chúa nói về Áp-ra-ham rằng ông sẽ là cha của vô số dân tộc và về Sa-ra rằng bà sẽ trở thành các dân; các vua của nhiều dân tộc ra từ bà. Thực chất Chúa thêm vào hình ảnh và tầm nhìn cho cả hai người này.

Khi người ta liên hệ với nhau và với Chúa một cách tôn trọng thì Chúa sẽ can thiệp vào và làm những việc không tưởng. Dạy vô sinh sẽ được tiếp thêm sự sống và sinh con để cái, cuộc hôn nhân thiếu vắng tình yêu sẽ được chữa lành, con trai và con gái được giải cứu khỏi tà linh và con cái được sống lại từ kẻ chết. Hy vọng được phục hồi, đức tin được khơi dậy, tình yêu thắng thế và kẻ thù thối lui khi những giọng nói dối trá bị nín câm.

Dù bạn có nhận ra hay không, bạn trải qua một sự đổi tên khi bạn được tái sinh. Tên bạn cũng được mở rộng nữa. Chúa Giê-su, dòng dõi được hứa của ông Áp-ra-ham, không chỉ đổi tên chúng ta bằng cách thêm một mẫu tự từ chính tên của Ngài. Ngài còn ban cho chúng ta được quyền đến gần Cha một cách vô hạn qua việc dùng đến Danh Chúa Giê-su. Như Giăng 16:26-27 nói:

Ngày ấy, các con sẽ nhân danh Ta mà cầu xin, và Ta không còn nói là Ta sẽ cầu thay với Cha cho các con. Bởi Cha yêu mến các con vì các con yêu kính Ta và tin rằng Ta đến từ Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-su bị lột trần để che đậy sự xấu hổ của chúng ta khi Ngài gánh lấy chỗ của chúng ta trên thập tự giá. Ngài phó dâng toàn bộ đời sống không tì vết của Ngài thay cho đời sống nhơ nhớp của chúng ta, và qua sự hy sinh hoàn toàn của Ngài mà Ngài cứu chúng ta một cách hoàn hảo, dọn chỗ cho tất cả chúng ta là con trai và con gái của lời hứa.

Bạn Đùa Hả!

Câu chuyện của chúng ta tiếp tục trong Sáng Thế 18 khi Chúa thăm viếng Áp-ra-ham lần nữa. Áp-ra-ham đang ngồi tại cửa trại của ông để che mát nhưng vẫn thấy được bóng dáng người đi qua. Ông nhìn lên thấy ba người đứng trước mặt ông cạnh cây sồi tại Mam-rê. Phần lớn các học giả cho biết những người này là các thiên sứ. Áp-ra-ham chạy đến gặp họ, cúi xuống và ép họ ở lại:

Áp-ra-ham thưa: “Thưa Chúa, nếu tôi được ơn dưới mắt Chúa, xin đừng bỏ qua đây tớ Chúa. Xin cho tôi đem một ít nước các vị rửa chân và kính mời các vị nghỉ mát dưới bóng cây. Cho tôi lấy bánh để các vị ăn lót lòng rồi sẽ lên đường, vì các vị đã hạ cố đến thăm nhà đây tớ Chúa.” Ba người ấy đáp: “Tốt lắm, ông cứ làm theo như ông nói.” (Sáng thế 18:3-5)

Tôi thích cách mà Áp-ra-ham tiếp đón những vị khách này và mời họ rất tôn trọng. Áp-ra-ham rất tử tế nhưng cũng rất cương quyết. Ông chạy ngay đến Sa-ra và bảo bà lấy bột làm bánh. Rồi ông bắt trong bầy súc vật của mình, chọn con béo mập nhất, giao cho người đầy tớ để làm thịt và dọn cho khách ăn. Khi làm xong thủ tục này, ông mời họ dùng bơ và sữa. Bữa tiệc ông đãi khách thịnh soạn hơn là mời ăn một miếng bánh.

Áp-ra-ham đang ở cùng với các vị khách khi câu hỏi này được nêu lên:

Trong khi đang ăn, họ hỏi Áp-ra-ham: “Sa-ra vợ người ở đâu?” Áp-ra-ham thưa: “Nàng ở trong trại.” Một vị bảo: “Độ một năm nữa, Ta sẽ trở lại đây thăm con. Khi đó, Sa-ra, vợ con sẽ có một con trai.” Sa-ra đứng nghe tại cửa trại sau lưng vị ấy. (Sáng thế 18:9-10)

Khi tôi đọc đoạn Kinh Thánh này, như thể là tôi bắt chợt ở trong trại của bà Sa-ra. Tôi nhìn xuyên qua trại và nhìn xuyên qua bờ vai của bà. Áp-ra-ham đang ở ngoài sân

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

với các vị khách đang núp dưới bóng cây. Âm thanh của giọng nói của họ vang vọng xuyên qua cây cối giữa một sa mạc tĩnh lặng.

Sa-ra lắng nghe từ một góc nhỏ trong trại, bà ở gần đủ để nghe họ nói chuyện nhưng vẫn không ai thấy. Sa-ra cẩn thận không động tĩnh gì, nhưng Kinh Thánh phơi bày suy nghĩ của bà:

Áp-ra-ham đã già và Sa-ra đều tuổi đã cao. Sa-ra đã quá tuổi sinh sản. Sa-ra cười thầm tự bảo: “Già như tôi mà còn được niềm vui làm mẹ nữa sao! Chúa tôi cũng đã quá già rồi!” (Sáng thế 18:11-12)

Điều này phản ánh phản ứng của Áp-ra-ham, cũng chính là điều làm tôi thắc mắc . . . có phải đây là lần đầu tiên bà Sa-ra nghe chuyện này không? Rõ ràng là bà không chuẩn bị. Đôi khi một lời hứa rất cần kè khi mà nó dường như không bao giờ xảy ra.

Trong Sáng Thế 17:21, chúng ta đọc “chừng này sang năm. . .” và khi lời hứa được lặp lại ngay trước mặt bà Sa-ra thì nó cũng là “chừng này sang năm. . .” Rõ ràng là thời gian biểu đã chĩnh lại. Không có cách nào để biết chắc mất bao nhiêu thời gian giữa cuộc nói chuyện của Áp-ra-ham với Chúa và sự xuất hiện của các thiên sứ, nhưng có lẽ không lâu lắm. Cách đoán hay nhất là không tới một tháng. Chúa quyết định rằng Sa-ra phải có phần trong cuộc nói chuyện này.

CHÚA hỏi Áp-ra-ham: “Tại sao Sa-ra cười và nói: ‘Già cả như tôi thể này mà thật còn sinh sản được sao?’ Có điều gì quá khó cho CHÚA không? Đúng kỳ ấn định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại thăm con, lúc ấy Sa-ra sẽ có một con trai.” Sa-ra sợ hãi, chối rằng: “Con có cười đâu!” Chúa đáp: “Thật con đã có cười!” (Sáng thế 18:13-15)

Sa-ra không chỉ cười mà bà còn nói dối! Bà sợ vì một trong những người mà bà cười giễu lại bật cười . . . thậm chí còn chế giễu.

Sa-ra vợ người ở đâu?

Những câu trước đó và những câu sau đoạn Kinh Thánh này khiến tôi thắc mắc có nhiều điều mà Kinh Thánh muốn ám chỉ đến và chưa nói ra hết ở đây. Tôi nhấn mạnh một số điều mà tôi muốn bàn đến. Một số bài học mà trước đây tôi không để ý.

Trước hết, tôi muốn xem câu hỏi “Sa-ra vợ người ở đâu?” Sao bà lại trốn trong trại? Sao bà không ở cạnh chồng và tham gia vào cuộc nói chuyện?

Tôi biết bạn đã biết phần cuối của câu chuyện, nhưng điều quan trọng mà chúng ta cần nhớ rằng Sa-ra không biết. Theo như tuổi tác của bà, bà có lẽ đã cảm nhận rằng câu chuyện của bà đã chấm dứt và bà đã phí cuộc đời của mình. Bà có thể cảm nhận sự quan hệ bất chính của chồng bà và sự đối xử tệ bạc của A-ga muốn hạ bệ bà.

Bà không nhận ra rằng cơn đau bà đã trải qua và những lỗi lầm bà vấp phải giữa lúc thất vọng và hoàn cảnh khó khăn đã khắc ghi trong tâm hồn bà. Mang thai không đòi hỏi chiều sâu. Sự trống rỗng và bất cẩn có thể làm bạn mang thai. Nhưng Sa-ra sẽ là mẹ của Y-sác và của dân Y-sơ-ra-ên, và bà cần phải sẵn sàng.

Suốt mười ba năm bà quan sát cậu bé Ích-ma-ên lớn lên. Bà hy vọng nuôi dạy con trai của A-ga như chính con mình, nhưng Ích-ma-ên không cảm thấy là con của bà. Áp-ra-ham thì thỏa mãn, nhưng Sa-ra thì bất mãn. Sự oái ăm này đang tấn công bà. Nhưng bị kịch hơn nữa là có một sự thừa nhận rằng Sa-ra và Áp-ra-ham dường như đã quên mất bà là ai.

Điều tiếp theo đánh động lòng tôi là câu hỏi, “Sa-ra vợ người ở đâu?”

Khi ai đó thăm nhà chúng tôi và họ tìm tôi, họ không hỏi John, “Lisa, vợ anh đâu?” Sự phân biệt không cần thiết ở đâu. Sự phân biệt chỉ có ý nghĩa nếu có một thêm một Lisa nữa đang sống trong nhà chúng tôi. Chẳng hạn, nếu một

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

trong các con trai tôi cưới một Lisa nào đó, thì cần phải làm sáng tỏ: “Tôi đến đây để gặp Lisa vợ của anh, chứ không phải Lisa, con dâu của anh.”

Ai đó quen biết chúng tôi sẽ hỏi, “Lisa ở đâu?” Nếu họ không biết chúng tôi và muốn nói với một phụ nữ trong nhà, họ sẽ hỏi John, “Vợ anh ở đâu?”

Điều đó làm tôi tò mò là những vị khách này biết cả Áp-ra-ham lẫn Sa-ra và hỏi về bà bằng chính tên của bà lẫn mối quan hệ của bà với Áp-ra-ham.

Có thể nào các vị khách thiên sứ này sẽ hỏi, “Áp-ra-ham, chúng ta đến đây để nhắc người rằng Sa-ra là vợ của người. Ta biết cuộc đời người hoàn toàn trông khác hẳn lúc này và người có con với A-ga, nhưng Sa-ra vẫn là vợ người.” Điều này giải thích tại sao Sa-ra vui vẻ nghe cuộc nói chuyện mà đáng lí ra bà phải tham gia vào. Các vị khách hiếm khi xuất hiện trong thế giới du mục của bà. Áp-ra-ham nhảy lên khi ông thấy ba người đứng bên cạnh cái cây bên ngoài cửa trại. Khi chúng ta đọc câu chuyện trong Kinh Thánh, dường như thức ăn đã được nấu nướng trong vài phút, nhưng thực tế bữa tiệc này mất đến nhiều giờ để nấu nướng.

Sao nhiều người trong chúng ta thỏa mãn muốn lắng nghe thay vì nhảy vào cuộc nói chuyện về những lời hứa của Chúa? Có lẽ các vị khách nhìn quanh quẩn và nói, “Ta nhìn thấy vị tổ phụ của đức tin; còn người mẹ ở đâu?”

Nếu giả dụ có một số thiên sứ hay Đức Chúa Trời xuất hiện tại nhà tôi và chồng tôi là John mời họ ăn trưa, có lẽ John buộc phải bảo tôi ra khỏi phòng khách dùm. Thành thật mà nói, chuyện này không có vấn đề gì trong gia đình tôi. Khách của John là khách của tôi và khách của tôi là khách của John. Để tiện theo dõi, nếu vì một lí do nào đó tôi không có mặt ở phòng khách và tôi tình cờ nghe lén được họ hỏi về tôi đang ở đâu, tôi sẽ ra ngay!

Tôi không có lí do gì để tin Sa-ra bị buộc phải ra khỏi phòng hay Áp-ra-ham loại bà ra khỏi. Tôi thấy mình thắc mắc không biết bà tự tách mình khỏi vụ việc này. Vấn đề

này phát sinh khi người ta quá quen với những thất vọng đến độ họ quên mất họ là ai. Hy vọng sẽ gây tổn thương. Nên họ ẩn mình, rồi họ cười và sau đó họ nói dối.

Bất kể lí do nào mà Sa-ra ở bên ngoài nhìn vào, Chúa muốn Sa-ra can dự vào. Tôi tin chuyện này bắt đầu bằng một lời nhắc nhở cho cả Áp-ra-ham lẫn Sa-ra rằng bà vẫn là vợ của ông. Lời tuyên bố này dùng để gạt đối thủ của bà là A-ga và trong quá trình đó nhắc nhở mọi người liên quan biết bà là ai. Sa-ra là một công chúa.

Tại sao lại hỏi Áp-ra-ham?

Vấn đề tiếp theo tôi thấy nổi bật trong câu chuyện này là sự kiện Sa-ra là người đã cười, nhưng Áp-ra-ham là người bị tra hỏi:

CHÚA hỏi Áp-ra-ham: “Tại sao Sa-ra cười và nói: ‘Già cả như tôi thể này mà thật còn sinh sản được sao?’”

Sao tra vấn Áp-ra-ham về một việc mà Sa-ra đã làm? Khi tôi thấy được điều này, có vẻ như là cuộc nói chuyện của Sáng Thế 17 đã không được chia sẻ cho Sa-ra. Có lẽ Áp-ra-ham vẫn còn gạn lọc những gì Chúa chia sẻ với ông. Có lẽ ông không muốn nói cho Sa-ra biết. Có những lúc khi John và tôi quên không chia sẻ thông tin cho nhau. Hoặc có lẽ họ đã nói chuyện và không để ý đến lời hứa. Nhưng một điều rõ ràng: lời hứa về người con cho Sa-ra và do Sa-ra mà ra, chú không phải được bà nuôi nấng. Các sứ giả hỏi Áp-ra-ham:

Có điều gì quá khó cho CHÚA không? Đúng kỳ ấn định, trong một năm nữa, Ta sẽ trở lại thăm con, lúc ấy Sa-ra sẽ có một con trai.” (c.14)

Trong vòng một năm Sa-ra sẽ có một con trai. Tôi thấy hơi hài hước Sa-ra nói dối và chối là không cười khi mà bà không bị tra vấn gì cả; nhưng Áp-ra-ham thì bị tra vấn. Tôi cũng thấy vô cùng an ủi đó là Cha chúng ta, là Đức Chúa

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Trời của giao ước đòi đòi, lắng nghe tiếng cười âm thầm của bà, vì nó cho tôi biết chắc rằng Ngài nghe sự thì thầm của tấm lòng than khóc.

**Chúa cần
nổi khát khao
và sự sâu kín
của Sa-ra để
xây dựng một
dân tộc giao
ước.**

Có sự khác nhau lớn giữa cười về một ý kiến nào đó và cười với sự hứng khởi. Đời sống của Sa-ra đã thiếu vắng tiếng cười. Sự ra đời của Y-sác sẽ thay đổi điều đó. Áp-ra-ham và Sa-ra đã bắt đầu cuộc hành trình với nhau, và họ sắp nhận được lời hứa khi họ học để cùng nhau cười trở lại. Lời hứa đòi hỏi vợ chồng, anh chị em và nam nữ có cuộc nói chuyện. Đã rất lâu rồi phụ nữ sống giấu kín, nhưng Chúa muốn bạn biết Ngài muốn bạn là một phần của cuộc nói chuyện. Chúa cần nổi khát khao và sự sâu kín của Sa-ra để xây dựng một dân tộc giao ước. Ga-la-ti 4:22-23 cho chúng ta biết:

Vì Kinh Thánh chép rằng: Áp-ra-ham có hai con trai, một đứa do một nữ nô lệ sinh ra, một đứa do một phụ nữ tự do. Nhưng con của nữ nô lệ thì sinh ra theo xác thịt, còn con của người nữ tự do thì sinh ra theo lời hứa.

Ai bảo vệ Sa-ra?

Trước khi Sa-ra bỗng Y-sác trong tay bà, có một cuộc nói chuyện nữa mà bà chọn không can dự vào. Cuộc nói chuyện này là một điều bí ẩn đối với tôi, nhưng lần này khi bà giữ im lặng và nói dối, Chúa nhảy vào:

Ông ở tại Ghê-ra một thời gian, ông nói với người ta về Sa-ra vợ ông: “Nàng là em gái tôi.” Nên A-bi-mê-léc vua xứ Ghê-ra cho người đến đón Sa-ra. Nhưng đêm ấy, Đức Chúa Trời đến báo mộng cho A-bi-mê-léc: “Người phải chết vì người đàn bà người lấy đã có chồng!” (Sáng thế 20:2-3)

Tôi vui là Chúa lên tiếng bênh vực cho bà vì có vẻ như cả hai đều chấp nhận im lặng. Họ đang suy nghĩ gì? Chúa đang làm một việc mới, nhưng họ vẫn liên hệ với nhau theo cách cũ. Việc anh em lấy nhau như thế này không bao giờ là đúng, nhưng giờ chuyện này còn sai lầm hơn nữa. Việc đổi tên đã xảy ra và Sa-ra đang sắp mang thai Y-sác.

Sa-ra rõ ràng là một phụ nữ đẹp không ai sánh bằng . . . nhưng bà đã chín mươi rồi! Bà chắc hẳn đã luống tuổi rồi, hoặc giả là Chúa đã làm cho bà trở lại “xuân sắc” để chuẩn bị đón Y-sác. Trong bất kì trường hợp nào, Áp-ra-ham, biết rằng Sa-ra sắp mang thai và sẽ bông chính con mình trong vòng một năm nữa, đáng lí phải bảo vệ vợ mình khỏi sự lợi dụng của vua A-bi-mê-léc. Còn không, làm sao Áp-ra-ham biết chắc bà sinh con của ông? Rất thường chúng ta nghĩ sự im lặng là thuận phục khi mà nó không phải vậy . . . nó là đối trá. Thuận phục là biết cách nào và khi nào nói. Đây là một trong những giây phút làm chuyện này.

Vào độ tuổi của họ, Áp-ra-ham và Sa-ra có lẽ đã sống với nhau như là anh em, nhưng những tháng ngày đó đã qua rồi. Nếu chuyện này không phải là mối quan hệ của họ trước khi bà được đổi tên thì chắc chắn nó sẽ rõ ràng sau khi thiên sứ viếng thăm. Tên mới của Áp-ra-ham và Sa-ra cần phải chuyển dịch sang mối quan hệ mới và thân mật. Cả hai họ đều hiểu rằng trong vòng một năm nữa bà sẽ mang thai một đứa con. Sa-ra chỉ nói một nửa sự thật, nhưng bạn phải thắc mắc, họ đang suy nghĩ gì đây?

A-bi-mê-léc mời Áp-ra-ham đến, và nói: “Người làm gì cho chúng ta vậy? Ta đã làm gì xấu đối với người đến nỗi người làm cho ta và nước ta mắc tội lớn như vậy?” (Sáng thế 20:9)

Sau khi Áp-ra-ham giải thích lí do ông nói dối, vua A-bi-mê-léc chúc phước cho Áp-ra-ham và mời họ ở lại trong xứ của ông. Áp-ra-ham cầu nguyện cho vua và Chúa mở lòng tất cả phụ nữ trong hoàng cung của ông. Thật oái ăm thay Áp-ra-ham cầu nguyện cho chính cái điều mà ông chưa thấy

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

trong chính đời sống ông. Chúa bảo vệ Sa-ra ngay cả khi chồng bà đặt sự an toàn của ông trên sự an toàn của vợ mình. Chúa phán với vị vua này trong chiêm bao vì bà là quý báu đối với Ngài. Chúng ta có thể tin cậy Chúa về sự an toàn của chúng ta và tin rằng Ngài sẽ làm thành lời hứa cho chính cuộc đời chúng ta ngay cả khi những người thân cận chúng ta - ngay cả chính chồng của chúng ta - ruồng bỏ chúng ta.

Người Nữ Nô Lệ Khác Người Nữ Tự Do

Trong 1 Phi-e-rô 3:6 chúng ta đọc, “Chị em là con cái của bà nếu chị em làm điều chính đáng và không để mối kinh hoàng nào làm sợ hãi.” Sa-ra chưa hề sinh con gái, nhưng câu Kinh Thánh này nói chúng ta có thể là con gái thật của bà. Chúng ta là con gái của lời hứa, con gái của người phụ nữ được tự do khi chúng ta không cho phép sợ hãi kiểm soát hành động của chúng ta và không cho phép lo lắng cướp đi sự can đảm của chúng ta.

Sa-ra, một người phụ nữ tự do, kính nể và tôn trọng Đức Chúa Trời và chồng bà. Ngược lại A-ga là người phụ nữ nô lệ kinh để chủ mình là Sa-ra. Con cháu của A-ga là Ích-ma-ên theo gót mẹ mình và chế nhạo Y-sác. Sa-ra hiểu rằng phải có sự phân cách giữa nô lệ và tự do. Và chúng ta phải làm như vậy. Trong Ga-la-ti 4:30, chúng ta đọc, “Hãy đuổi người nữ nô lệ và con nó đi; vì con trai của người nữ nô lệ không được thừa kế với con trai của người nữ tự do.”

Con trai của người nữ nô lệ bị khước từ không được chia sẻ cơ nghiệp. Nó mất cha mình và mất cả gia đình bà con. Cả người nữ nô lệ và người nữ tự do đều có cùng một chồng. Cả hai đều có con trai. Nhưng mối quan hệ của họ với Áp-ra-ham rất khác nhau. A-ga tượng trưng cho xác thịt và sự nô lệ. Sa-ra tượng trưng cho sự tự do và lời hứa. Ga-la-ti 4:22-26 mô tả cách này:

Áp-ra-ham có hai con trai, một người con của vợ nô lệ, một người của của vợ tự do. Người vợ nô lệ sinh

con theo công lệ, nhưng người vợ tự do sinh con do lời hứa của Thượng Đế. Chuyện ấy tượng trưng cho hai giao ước, là phương pháp Thượng Đế cứu giúp dân Ngài. Thượng Đế ban hành luật pháp trên núi Si-nai để dân Ngài vâng giữ. Núi Si-nai - người Á-rập gọi là núi A-ga theo tên người mẹ nô lệ - chỉ về Giê-ru-sa-lem hiện nay, vì thành phố ấy là thủ đô của dân tộc làm nô lệ cho luật pháp. Còn mẹ chúng ta là Giê-ru-sa-lem tự do trên trời, không bao giờ làm nô lệ. (BDY)

Tôi thích bản dịch *The Message* (tiếng Anh) dịch nhóm từ “Đây là cách của Sa-ra.” Một vẻ đẹp không phai tàn, bà là hình bóng tự nhiên cho vẻ đẹp không tàn phai trải qua mọi thời đại, được tìm thấy trong Chúa Giê-su. Bạn được sinh lại do kết quả của lời hứa.

Áp-ra-ham, ông tổ của đức tin, và công chúa Sa-ra đều là những tấm gương đại diện cho Đấng Christ và nàng dâu của Ngài là hội thánh. Chúng ta được kêu gọi để thay đổi cho thích nghi để phụ thuộc vào Đấng Christ. Ngài là Đầu của chúng ta, và tất cả những ai tin đều thuận phục quyền làm Chúa, quyền lãnh đạo và thẩm quyền của Ngài. Nhưng chúng ta không có lí do gì để sợ hãi. Ngài là Chồng và là Đấng Tạo Hóa của chúng ta. Ngài mài dũa chúng ta bằng tình yêu của Ngài.

Hãy Chấm Dứt Lần Trốn!

Nếu Chúa đặt một khát khao trong lòng bạn, thì Ngài sẽ ban cho bạn sức mạnh để chịu đựng và sinh sản. Sức mạnh này đến khi Chúa thăm viếng bạn bằng một lời hứa. Có lẽ những trang sách này giống như những vị khách thăm Sa-ra. Có lẽ những lời này đến để nhắc bạn biết bạn là ai.

Sự thật thì không có gì thay thế cho việc lắng nghe Chúa nói trực tiếp với bạn. Bạn cần nhẩy vào cuộc trò chuyện với Chúa liên quan đến định mệnh của bạn. Người ta cần những gì bạn cứu mang trong đời sống bạn. Đây không phải là lúc phụ nữ lần trốn. Đây là lúc để chúng ta hãy xông lên

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

khi nghe đến tên của chúng ta, và nói “Tôi có đây! Tôi có đây và tôi muốn nghe!”

Nếu bạn muốn sống một đời sống không có đối thủ, bạn phải chấm dứt lẩn trốn và trở thành một phần của cuộc nói chuyện.

Rất nhiều điều xảy ra trong năm đó. Một năm mà hóa ra là không giống năm nào khác đối với Sa-ra. Khi bạn có một năm nào đó mà bị gián đoạn bởi những sự thăm viếng của Chúa thì đó mới là bình thường.

Bạn có nhận biết năm nay có thể là năm không có gì mới đối với bạn? Năm này có thể bắt đầu với tiếng cười và lời nói dối và kết thúc khi bạn chấp nhận một lời hứa.

Có lẽ bạn đang suy nghĩ, *Khoan đã, tôi không nói dối.*

Bạn nói dối nếu bạn nói những lời sau đây:

Quá trễ rồi.

Tôi còn trẻ quá.

Tôi quá già rồi.

Tôi không đủ tiêu chuẩn.

Tôi phạm quá nhiều lỗi lầm.

Tôi ổn rồi.

Tôi không cần ước mơ gì nữa.

Đừng nói dối mà nói rằng bạn không còn khao khát gì nữa. Đừng chối bỏ những giấc mơ của bạn. Khi bạn làm thế, sẽ có tiếng cười trước tiên và sau đó là lời dối trá khi cửa lòng của bạn đóng lại. Hãy mở lòng của bạn và chấp nhận tất cả những điều lạ lùng mà bạn được mời tham dự. Thay vì chế nhạo lời mời gọi, chúng ta có thể sống một cuộc đời cả vừa lạ lùng vừa siêu nhiên, chúng ta hãy cười với điều lạ lùng đó. Chúng ta giống như Công chúa lo lẹm và thế giới này ví như những "bà mẹ kế" của chúng ta. Chúng ta cứ khóc lóc đến bao lâu nữa về những đồng tro tàn của quá khứ trong khi mà vị Hoàng Tử đang đứng trước cửa nhà

chúng ta? Bạn có mọi thứ bạn cần để sống cuộc đời mà chỉ có Ngài mới ước mơ cho bạn. Sao bạn an phận để ai đó hoặc quá khứ thay thế bạn?

Bạn Đang Lấn Trốn Điều Gì?

Hiện giờ giấc mơ nào bạn đang chế nhạo? Hy vọng nào đây? Bạn biết tiếng cười gậy hấn sẽ khiến bạn gào thét để che đậy nỗi đau quá lớn? Hãy lắng nghe! Bạn hoặc là đủ tiêu chuẩn hoặc là không đủ tiêu chuẩn. Bạn đang ở về phía lời hứa nhờ Đấng Christ.

Hoặc có lẽ đời sống bạn không còn là một nơi đau đớn nữa. Đống tro tàn đã được dọn dẹp rồi và tất cả những gì còn lại là thình lạng. Có phải là nơi mà khi Chúa đụng chạm, bạn sẽ kêu khóc không? Vì có quá nhiều người trống rỗng, nên họ cười khi nỗ lực chế nhạo niềm hy vọng của họ.

Có phải ấy là vì bạn đang ở mức độ như tổ phụ của bạn là Áp-ra-ham khi bạn tin rằng có một số việc quá khó cho Đức Chúa Trời không? Có phải quá khó cho Ngài theo dật ý nghĩa cho cuộc đời bạn không?

Có phải thật quá trễ để Ngài đặt tình yêu trong thế giới của bạn không? Bạn nghĩ điều gì là quá khó mà Ngài không thể làm cho bạn?

Trong Ga-la-ti 4:4-7, chúng ta đọc:

Nhưng đến đúng thời kỳ viên mãn Đức Chúa Trời sai Con Ngài đến, do một người nữ sinh ra, sinh ra dưới Kinh Luật, để chuộc những người ở dưới Kinh Luật và để chúng ta nhận được ơn làm con nuôi. Vì anh chị em là con nên Đức Chúa Trời sai Thánh Linh của Con Ngài ngự vào lòng chúng ta và kêu lên: A-ba, Cha ơi! Như vậy, nhờ ơn Đức Chúa Trời anh chị em không còn là nô lệ nữa mà là con, nếu đã là con thì cũng là người thừa kế.

Bạn là một người kế thừa đã bị bắt cóc mà bây giờ được chuộc lại. Một trong những điều vinh diệu và can

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

trường nhất bạn làm là sống trong sự đầy đủ của mọi sự mà sự chết của Chúa Giê-su đã mua cho bạn. Bạn sẽ phát hiện ra rằng tất cả là của bạn khi bạn đọc Lời Ngài như thể nó là một lá thư gửi riêng cho bạn thay vì bạn đọc như câu chuyện lịch sử. Rồi bạn dùng giọng nói của mình để xác nhận Lời Ngài trong lòng bạn. Dù có thích hay không thích, bạn là vậy và bạn có tất cả mọi sự Lời Chúa nói về bạn. Ngay cả hôm nay, Chúa đang ban cho bạn một cái tên mới, làm ứng nghiệm những lời hứa của Ngài, và xác nhận vị trí bạn là con cái của Chúa. Định mệnh của Chúa cho bạn và lời Ngài nói về bạn không bị giới hạn bởi hoàn cảnh hiện tại của bạn. Lời hứa của Ngài cho bạn là không có đối thủ. Đừng lẫn trốn chuyện này.

Hãy ôm ấp nó!

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Bạn có biết bây giờ Chúa đã mời chúng ta dự phần vào bản chất của Con Ngài qua những lời hứa được tìm thấy trong Đấng Christ không?
2. Có lĩnh vực nào hay mối quan hệ nào liên tục là nguyên do gây xung đột mà bạn cần phân rẽ hay chấn chỉnh trước khi Chúa làm thành lời hứa của Ngài cho đời sống bạn không?
3. Bạn có đang lẫn trốn không? Nếu có thì lẫn trốn điều gì?
4. Bạn có lắng nghe cuộc nói chuyện mà Chúa cần bạn tham gia vào không? Tại sao?
5. Khi nào im lặng không phải là đầu phục?
6. Có lời hứa nào mà Chúa hứa với bạn mà bạn đang cười nhạo và nói dối không?
7. Bạn cần thực hiện các bước nào để thay đổi cục diện từ việc đứng ngoài cuộc đến việc tham dự một cách tích cực và nhiệt thành?

Bạn Dám So Sánh À!

So sánh hơn thua là kẻ thù của niềm vui.

Theodore Roosevelt

Cương này có lẽ xuất hiện với một lời cảnh báo! Điều bạn sắp đọc rất là thẳng thừng và trơ trọi. Câu chuyện sau đây thật sự đáng buồn và là câu chuyện buồn cười về tôi. Tôi hy vọng không ai trong bạn gánh chịu sự bối rối tạm thời mà tôi sắp trình bày qua những lời này, nhưng nếu bạn đã kinh nghiệm điều này . . . bạn không phải là một mình. Nào chúng ta hãy đi tiếp.

Một ngày của tôi bắt đầu như mọi người. Tôi mặc bộ đồ bi-gia-ma phóng vào nhà bếp vào một buổi sáng trời rất lạnh tại Colorado. John đã ngồi đó chờ hơn một giờ rồi và đang im lặng đọc sách. Tôi đi quanh nhà bếp ngay phía trước máy pha cà phê đang khi đó bóng dáng của hai đứa con trai tôi đang đi ra trước cửa chuẩn bị đi hôm đó. Austin thì đi làm, còn Alec thì đi học. Khi cửa trước đóng, tôi ngồi xuống ghế so-pha để ngâm nga ly cà phê đen, được cho thêm ít đường cùng nhiều hương vị khác nhau. (Tôi ước gì tôi có thể pha cho tất cả bạn bè tôi một ly cà phê kiểu này?) Mặt trời mùa đông bắt đầu chiếu rọi ở sân sau. Tôi ngồi trên ghế sofa để ngắm cảnh hoàng hôn. Hôm nay không bắt chuyến bay nào. Không có buổi nhóm nào để phải có mặt. Tôi thư giãn một ngày của tôi theo cách mà tôi thích: chậm chậm. Tôi hít thở và nhắm nháp li cà phê, cảm nhận hơi ấm

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

xuyên qua người tôi như tôi cảm nhận máu tràn lên não của tôi. Có một sự tĩnh lặng hoàn toàn.

Đây chính là lí do mà tôi hay lấy Kinh Thánh ra đọc cùng với sách đọc tĩnh nguyện mỗi ngày để khám phá hay dừng lại để ngắm mình trong sự tốt lành của Chúa.

Đáng lí tôi biết là nên lấy chiếc điện thoại. Tin tôi đi . . . tôi biết mà. Nhưng điểm yếu của tôi cũng chính là điểm mạnh của tôi. Tôi cho truyền thông xã hội là cơ hội để kết nối với bạn bè. Tôi lướt qua những tin tức và hình ảnh được đăng cùng với li cà phê. Mong muốn kết nối với người khác thì tốt thôi nếu làm đúng lúc và đúng chỗ. Còn đây thì không phải vậy. Tôi lại là người trước hết kết nối với li cà phê và rồi với Đức Thánh Linh trước khi gặp người khác.

Danh Sách

Khi tôi lướt qua trang Twitter, tôi liền nhận ra một tin giống nhau từ các người bạn của tôi. Những người mà tôi biết, yêu thương và cảm thấy được bảo vệ đều thừa nhận ai đó đã cho họ vào trong danh sách của nhóm. Nhưng đây không chỉ là danh sách. Đây là **MỘT DANH SÁCH ĐẶT BIỆT**. Một danh sách mà tôi rất muốn tham gia.

Thôi được, tới đây thì điều quan trọng là tôi cho bạn biết nội dung của nó.

Ấy là một danh sách những người được tái sinh và đổi đời hàng năm. Trải qua vài thập niên, các tổ chức và cơ quan khác nhau đã chịu trách nhiệm lập ra “danh sách” này.

Nhưng lần này là một cá nhân thay vì một tổ chức đã lập ra danh sách này. Tác giả trang này là một phụ nữ . . . người mà tôi nghe nói nhưng không quen biết. Nhưng sự thật là chúng tôi không quen biết nhau không có nghĩa là tôi không muốn có mặt trong danh sách của cô.

Tôi lướt qua các tên. Vì danh sách sắp xếp theo mẫu tự A,B,C và tên cuối của tôi bắt đầu với chữ B. Nhưng chẳng

mấy chốc tôi nhận ra tôi không có trong danh sách này . . . một lần nữa.

Thật ra thì trước giờ tôi không có tên trong danh sách này. Nhưng rõ ràng lần này mọi người khác mà tôi quen biết đều có tên trong danh sách. Những người mà tôi đào tạo cũng có tên. Người dịch sách của tôi sang tiếng Tây Ban Nha cũng có tên.

Bạn có lẽ thắc mắc . . . danh sách gì thế và sao lại quan trọng đối với tôi?

Ấy là danh sách của một trăm phụ nữ là những người hầu việc Chúa tại Mỹ.

Tim tôi bắt đầu đập. Những thắc mắc và những sự so sánh buồn cười chạy qua đầu tôi. Sao mình không có tên trong danh sách? Có phải là vì tôi không vào blog thường xuyên không?

Đầu óc tôi bắt đầu bấn loạn . . .

Sao trên một triệu cuốn sách được bán và hơn hai thập niên đi lại giảng dạy cho phụ nữ điều đó xứng đáng cho tôi được có tên trong danh sách mà?

Tôi là một người bạn tốt. Chưa nói tới việc đã lập gia đình trên ba mươi năm, nuôi dạy bốn đứa con và có một mái ấm gia đình đầy yêu thương nhau mà?

Tôi đọc thông tin đăng nhằm giới thiệu danh sách đó. Rõ ràng, người phụ nữ mà thu thập thông tin này nói danh sách chỉ nhằm tạo ra một không gian để mọi người theo dõi và một số chị em nào muốn thêm vào danh sách cũng được . . . Để chứng minh cho việc này cô có tạo ra một khoảng trống để người ta thêm vào.

Tôi rà xuống.

Vậy mình thêm tên mình vào có tội lỗi gì đâu?

Có phải tôi nói nghiêm túc đấy không? Dĩ nhiên là nghiêm túc đấy!

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Có lẽ mình cần phụ tá của mình thêm tên mình vào. Nhận thức rằng tôi hơi khùng một tí nên tôi đi tìm chồng tôi.

Tôi nhảy vào văn phòng của anh, vẫn còn mặt bộ đồ bi-ra-ma, than thở, “John, em không có trong danh sách. . . lại một lần nữa!”

Ông chồng tôi đang đọc Kinh Thánh ngược mắt nhìn tôi qua cái kiếng đọc sách. Anh bối rối. Anh không hề biết danh sách này. Múa tay múa chân, tôi bắt đầu giải thích danh sách đó là gì. Anh tỏ vẻ không động tĩnh gì. Tôi chia sẻ ai có tên trong danh sách và tôi rất thất vọng vì không có tên trong đó. Anh cũng không ra khỏi ghế ngồi. Anh bỏ bút tô màu Kinh Thánh xuống và cau mày. Khi tôi cầu nhàu xong, anh nhẹ nhàng chia sẻ cho tôi vài đoạn Kinh Thánh để nhắc nhở.

Đây không phải là phản ứng tôi mong đợi! Tôi muốn anh nói, "Lisa, anh rất tiếc. Anh đồng ý là có lỗi lắm trầm trọng. Em mang điện thoại em lại đây. Anh sẽ thêm tên em vào danh sách." Nhưng anh lại không làm thế.

Tôi phản đối, “Em không đọc những câu Kinh Thánh này - em có thể trích dẫn các câu này được! Đây không phải là điều em cần anh ngay bây giờ! Anh có thấy không? Em trên năm mươi tuổi rồi và em không có trong danh sách đó!”

John hỏi, “Ai lập danh sách này?” Tôi nói cho anh biết tên . . . anh không biết gì cả.

“Em có biết người phụ nữ này không?”

Tôi lắc đầu. Anh gạt đầu rồi nhìn xuống cuốn Kinh Thánh của anh khi anh lặp lại những câu Kinh Thánh anh đề nghị tôi đọc để được khích lệ.

Tôi không thấy sự cảm thông nơi chồng tôi. Tôi bỏ ra khỏi văn phòng anh và quát tháo, “Em không cần đọc những câu Kinh Thánh này để biết là em sai! Em biết em sai rồi! Nhưng biết rằng em sai cũng không làm cho cái cảm giác này đúng được!”

Tôi cần một người chị em. Tôi bước ra ngoài trời, mình mặc bộ đồ bi-gia-ma trong thời tiết giá lạnh để chồng tôi không nghe lời quát tháo của tôi. Tôi biết trước là tôi sẽ gặp một “cái máy” thay vì một người đồng cảm. Tôi khởi đầu câu chuyện với việc phủ nhận tôi biết là tôi đã sai . . . rồi tôi sẽ kể hết đầu đuôi chuyện về cái danh sách này.

Cô ta hỏi, “Tôi có tên trong danh sách không?”

Dĩ nhiên, cô có tên! Mọi người đều có tên ngoại trừ tôi!”

“Ai quan tâm nào?” Cô ta lên tiếng.

“Rõ ràng là tôi có, và dĩ nhiên cô không quan tâm, vì cô có tên trong đó mà,” Tôi phản đối. Sau đó tôi thú nhận, “Tôi không muốn quan tâm, nhưng tôi biết. Tôi biết chuyện này sai và tôi phải nói chuyện với ai đó. John có gợi ý các đoạn Kinh Thánh để tôi đọc . . .”

Im lặng.

Bạn có bao giờ gặp những giây phút khi bạn cảm thấy như thể bạn không phải là mình nữa khi quan sát một người phụ nữ khủng điên?

Đó là lúc tôi trải qua. Lúc đó tôi trông rất buồn cười mỗi lần tôi nói. Tôi cần kết thúc nhanh cuộc gọi điện. Tôi buột miệng, “Tôi sẽ đến gặp cô để thú tội. Tôi muốn biết mặt trái của vấn đề. Tôi cần biết mặt trái của chuyện này!”

Cô ta hoàn toàn đồng ý với tôi (rằng tôi đã sai), và chúng tôi tắt máy.

Tôi biết điều gì là đúng. Chồng tôi biết điều gì là đúng. Bạn tôi biết điều gì là đúng. Nhưng tôi vẫn còn cảm thấy sai.

Bây giờ tôi nổi giận với khái niệm về danh sách này và thất vọng với tác giả của năm này. Tôi có ý nói rằng ai làm chuyện như thế? Nói cho cùng, khi tôi xem lần nữa, tôi thấy có những người khác đáng lí ra phải được kể trong danh sách này nhưng cô ta không để ý . . . có lẽ mình nên lập một danh sách. Tôi có thể cho tên họ vào đó . . . Xét cho cùng,

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

tôi có nhiều người theo dõi trên Twitter và nhiều bạn trên Facebook hơn là tác giả này. Cơ sở nào làm cho danh sách của cô ta là đúng? Tôi suy gẫm những bước hành động có thể . . . mười giây. Không có cách nào để tôi làm chuyện này!

Nỗ lực của tôi để lập danh sách này rất giới hạn, và dù tôi có cẩn trọng thu thập tới đâu, tôi đoán chắc rằng tôi cũng sót vài người. Tôi có muốn khơi dậy cuộc tranh cãi mà tôi đang vấp phải hay không? (Ngoài trừ là tôi không biết có ai đó tôi nhầm không cho tên vào như tôi đã bị hồi nãy giờ.)

Tôi bỏ điện thoại xuống, nhắm mắt lại và hít thở sâu và thư thả lại. Khi tôi thở dài, tôi nghe Đức Thánh Linh hỏi một cách nhẹ nhàng, “Lisa, liệu con có bực mình về danh sách nếu con có tên trong đó không?” Liệu con có gọi danh sách này là đồ chết tiệt và không đáng tin cậy nếu có tên con trong đó?”

Sự thật được phơi bày. Tôi sẽ không bực bội. Thay vì giận dữ, tôi dùng mạng xã hội cảm ơn người phụ nữ mà tôi không biết, và tôi nhắn cho người khác biết về danh sách này.

Tôi tan nát.

Vâng, tôi là vợ của một chồng, mẹ của bốn con và là bà nội của mấy cháu và khi tôi không kết nối với danh tánh thật của tôi, tôi vẫn còn tranh chiến với cơn tàn bạo của việc so sánh. Xét theo nghĩa đó thì cái danh sách hôm đó là một món quà vì nó đã phơi bày con người của tôi.

Khi chúng ta ngửa trông nơi người khác để khẳng định bản thân, chúng ta sẽ luôn cảm thấy như thể mình là người ngoài cuộc nhìn vào. Thành thật mà nói, không có một người nào có thể lấp đầy hoàn toàn khoảng trống bất an trong cuộc đời bạn (Xin lỗi, ngay cả chồng bạn là một người hoàn hảo, chuyện này cũng không xảy ra.) Có không sự thành công nào, danh sách nào hay giải thưởng nào có thể viết với sự đảm bảo như những lời mà Chúa có thể khắc ghi vào tấm lòng bạn:

*Con đáng yêu, đẹp đẽ, có giá trị và rất thân mật . . .
con thuộc về Ta.*

Kẻ Cướp Đi Niềm Vui

Bất kể hoàn cảnh bên ngoài trông thế nào, một mình Chúa mới hiểu chuyện gì khiến cho tấm lòng một người phụ nữ dao động, và chỉ có Chúa mới biết cách làm im đi cơn mê loạn của người phụ nữ mặc bộ đồ bi-gia-ma quên không kiểm chế tâm hồn mình trước khi sự so sánh xuất hiện để cướp đi sự bình an của họ. Tôi đoán chắc với bạn rằng điều gì bạn làm mà nuôi dưỡng sự thù địch sẽ phá đi sức mạnh của bạn. Như Theodore Roosevelt đã viết rất hay, “Sự so sánh là kẻ cướp đi niềm vui.”

Chắc chắn là tôi đã chứng kiến kẻ trộm này sáng hôm đó. Tôi tưởng tôi không có những hành vi như thế. Thật ra, tôi không có hành vi như thế suốt nhiều năm! Nhưng sáng hôm đó do không chăm sóc linh hồn tôi cộng với việc không dừng lại đúng lúc đã gây ra chuyện nóng nảy như thế. Đường như đời sống tôi lúc đó mất đi sức sống và tấm lòng tôi cũng đang trong tình trạng cần được quan tâm.

Sự so sánh có sợi dây thông lọng. Nếu chúng ta cho phép nó, nó sẽ kéo chúng ta xa khỏi sự thật. Sự so sánh cố kéo bạn qua cỗ xe kiêu ngạo hoặc nó kéo bạn xuống qua tên bạo chúa của sự bất an. Dù cách nào đi nữa thì chẳng mấy chốc bạn cảm thấy như thể bạn bị cho ra rìa và như người ngoài cuộc trông vào.

Tôi không thích nhìn thấy ai đó bị cố ý cho ra rìa. Tuy nhiên có những lúc cảm giác bị cho ra rìa chính là điều khiến chúng ta nhìn lại bên trong. Tôi sẽ nói điều này về người đã lập danh sách trên đây. Cô ta trẻ trung và thông minh. Dù tôi có đồng ý với cách làm của cô ta hay không, tôi rất biết ơn về những gì mà cái danh sách đó đã phơi bày con người tôi.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tôi gọi nội dung cho người bạn rất kiên nhẫn của tôi là người thắc mắc tôi có bình thường hay không. Sau đó tôi trở lại văn phòng của chồng tôi và hôn ông chồng thánh thiện của tôi. Rồi tôi vội vàng chạy vào phòng ngủ của tôi, đóng cửa lại và quì gối xuống. Sau đây là một phần lời cầu nguyện của tôi:

Lạy Cha ở trên trời,

Cảm ơn Cha đã phơi bày những thiếu sót của con.

Hãy tha thứ cho con. Hãy bày tỏ căn nguyên của nan đề này. Trong Danh Chúa Giê-su. Amen.

Tôi tiếp tục làm công việc của ngày hôm đó và ngẫm nghĩ về một giờ nổi khùng vừa qua và buồn cười cho bản thân. Cũng ngày hôm đó tôi gặp phụ tá của tôi. Khi chúng tôi kiểm tra thư, chúng tôi phát hiện một thư khác thường. Rõ ràng tôi đã được chọn trong số một vài phụ nữ để xuất hiện như là khách mời danh dự trong sự kiện của người chị em lập danh sách đó. Để tôn trọng chúng tôi vì không có mặt, họ đã làm mười hai món quà bằng con búp bê cho mỗi chúng tôi. Quà của tôi sẽ gửi đến John với hy vọng rằng anh sẽ lấy làm vui khi ở văn phòng anh. Khi tôi cầm con búp bê trong tay, tôi cười lớn tiếng. Rồi tôi bỏ nó ra. Tôi nghe một tiếng nói quen thuộc thì thầm, “Con đã biến thành con búp bê đó. Điều này có làm con hạnh phúc không?”

Tôi lắc đầu, lúc đó tôi mặc quần jean trắng và tay thì cầm mi-cơ-rô. Búp bê không thật giống như danh sách đó. Một lần nữa tôi lại cười. Tôi cố ném con búp bê, nhưng chồng tôi nhặt lại, nhắc tôi rằng người ta gửi cho anh, chứ không phải gửi cho tôi. Tôi nghi là anh giữ nó để nhắc lại cách cư xử thô lỗ của tôi trong tương lai gần.

Ba chữ C (Classify, Compare, Commend)

Còn những câu Kinh Thánh mà chồng tôi chia sẻ thì sao, có một câu tôi biết? Trước hết đó là 2 Cô-rinh-tô 10:12:

Vì chúng tôi không muốn xếp hạng hoặc sánh mình với những người tự đắc. Nhưng họ tự lấy mình đo mình và lấy mình so sánh với nhau thì rõ là thiếu hiểu biết.

Hãy học bài học từ tôi! Bạn có dám so sánh, phân bì hay tự tiến cử mình không? Tại sao? Đó là việc làm kiêu ngạo, dù việc so sánh bạn đưa ra thật bất lợi. Chúng ta thấy đều biết kiêu ngạo là điềm báo trước sự sụp đổ. Với ba chữ (C) này sẽ đặt bạn vào chỗ nguy hiểm.

Chuyện Gì Xảy Ra Khi Chúng Ta Phân Hạng

Khôn ngoan thì không phân hạng. Người khôn ngoan không muốn bị phân hạng. Người phân hạng không thuộc thứ hạng nào. Để phân hạng điều gì đó là đặt nó vào một chỗ hay đặt nó thuộc hạng nào đó. Một cách nói khác cho từ *phân hạng* là *chấm điểm*, *phân loại*, *phân thứ bậc*, *liệt kê danh sách thứ mục* và có lẽ từ điển *Merriam-Webster* mô tả việc này giống *cái chuồng chim bồ câu*. Nó mô tả “một sự phân loại sít sao mà không phản ánh tính phức tạp thật sự của nó.”

Trong cuộc sống không có sự phân loại sít sao nào cả. Cuộc sống vốn dĩ là thất thường. Sự thật ở chỗ là cuộc sống mỗi người phức tạp hơn những gì chúng ta thấy. Ai mà có đầu óc tỉnh táo lại muốn cho vô một cái lồng có những cái lỗ nhỏ như cái lồng chim bồ câu? Truyền thông xã hội là một trong những cơ hội mà chúng ta hiện giờ tận hưởng có cơ may giới hạn hoặc mở rộng những định kiến và nhận thức của chúng ta.

Ở thời đại này, việc hỏi thường xuyên những câu hỏi sau đây không phải là một ý kiến tồi: “Tôi sẽ làm gì để trở thành một phần trong quá trình xây dựng? Tôi có muốn được chấm điểm và xếp hạng cùng với người khác không? Tôi biết danh sách mà tôi có là một nỗ lực để chúc mừng số đông . . . những người phụ nữ này đã đạt thành tích! Nó được lập ra để chúc mừng một việc làm mà không phải lúc

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

nào nó cũng được chúc mừng . . . những phụ nữ trong chức vụ hầu việc Chúa!

Nhưng khi chúng ta mong đợi để được phân hạng, chúng ta thấy mình bị gò bó. Một phụ nữ khôn ngoan đã cảnh báo chồng tôi nhiều năm trước đây, “Đừng để người ta gán cho anh các mác. Nếu họ làm được, họ sẽ dùng cái mác đó trong tương lai để loại trừ anh.”

Để tôi nói cho bạn biết phần lớn người ta không phân loại những thứ nào tệ. Và những ai bị đối xử tệ bạc hay bị cho ra rìa sẽ không vui vẻ gì đánh giá cho bạn đâu.

Chuyện Gì Xảy Ra Khi Chúng Ta So Sánh

Người can đảm không dám so sánh, ngay cả việc so sánh đó làm cho họ thành người đứng đầu. Họ nhận ra rằng còn nhiều bước đi nữa đang ở mắt họ. Họ thoáng nhìn vào cõi đời đời và nhận biết rằng không gì ở dưới đất này so sánh được. Khái tượng về sự vinh hiển này sẽ thúc đẩy họ tiến thêm nữa. Sự so sánh là nơi trú ẩn cho những kẻ nhát gan không dám tin còn có nhiều thứ hơn nữa.

Tên của ngọn núi mà chúng ta phải leo là gì? Tiếng tăm chẳng? Nhìn từ vị trí đời đời thì nó chỉ là đồng tro tàn. Hoặc nếu chúng ta muốn đứng Kinh Thánh hơn và trích dẫn lời của Phao-lô trong Phi-líp 3:8 thì nó là rác rưởi. Rác rưởi không phải là điều gì đó để ca tụng mà là thứ mà người ta tránh xa và dẫm lên trên. Vấn đề là rất nhiều người trong chúng ta đi dẫm trên đồng rác, sau đó phát hiện ra chân mình bị bốc mùi. Chúng ta quá quen với mùi của nó nhưng đó không phải là mùi thơm gì cả. Phi-líp 3:7-9 nói:

Những ưu điểm ấy nay tôi coi là điều thất bại; vì tôi hoàn toàn đặt niềm tin vào Chúa Cứu Thế. Vâng, tất cả những điều ấy đều trở thành vô nghĩa nếu đem so sánh với điều quý báu tuyệt đối này: Biết Chúa Giê-xu là Cứu Chúa tôi. Tôi trút bỏ tất cả, kể như vô giá trị, cốt để được Chúa Cứu Thế, được liên hiệp với

Ngài - không còn y lại công đức, đạo hạnh của mình - nhưng tin cậy Chúa Cứu Thế để Ngài cứu rỗi tôi. Đức tin nơi Chúa Cứu Thế làm cho con người được tha tội và coi là công chính trước mặt Thượng Đế. (BDY)

Cơ hội để biết Chúa Giê-su là Chúa là đặc quyền vinh dự nhất của chúng ta. Khi tôi đưa tay lấy cái điện thoại thay vì chọn biết Ngài nhiều hơn là tôi chọn những thứ thấp kém hơn.

Thà biết Đức Chúa Trời hơn là được con người biết đến.

Chuyện Gì Xảy Ra Khi Chúng Ta Tâng Bốc Mình

Còn chuyện tự tâng bốc mình thì sao? Có gì sai khi mà thỉnh thoảng chúng ta “chúc mừng” những gì chúng ta đã đạt được? Có, đó là lúc chúng ta chúc mừng và hoan nghênh sự phát triển. Nhưng vấn đề này bị mắc kẹt ở chỗ là khi chúng ta cho những gì được ban cho miễn phí như thể đó là sự thành đạt của cá nhân chúng ta. Bông trái phải được trao đổi còn ân tứ thì phải nhận lãnh, và lúc đó chúng ta chỉ là quản gia các ân tứ của Chúa đã giao cho chúng ta.

Một số người trông khá đẹp. Số khác sinh ra trong những gia đình danh giá và giàu có. Rất ít người sanh ra được cả hai thứ trên. Rồi cũng có những người sinh trong hoàn cảnh hoàn toàn trái ngược. Họ sống trong nghèo thiếu và được nuôi dạy bởi gia đình không có liên hệ gì. Có những người không có vẻ đẹp bề ngoài. Phần lớn trong chúng ta rơi vào đâu đó ở giữa. Nhưng dấu vậy không một gia cảnh nào có quyền viết nên câu chuyện của bạn hay ảnh hưởng đến giá trị của bạn. Chúa không nhìn vẻ bề ngoài . . . Ngài nhìn tấm lòng. Cửa cải giàu có của một thế hệ sẽ cất cánh bay đi và tạm biệt thế hệ tiếp theo.

Khi tôi nhìn thấy điều này, tôi nghĩ thật không công bằng, nhưng tôi biết điều này: Đức Chúa Trời là công bằng. Ngài biết cách để cân nhắc những thử thách và lợi thế của mỗi linh hồn trong bàn tay Ngài. Chỉ duy Ngài nắm giữ cán

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

cân công chính. Đây là một lí do nữa chúng ta không nên so sánh. Vì có một khía cạnh đòi đòi đích thực đối với mọi vật khi được cân nhắc trong lĩnh vực tạm thời.

Đây là chỗ chúng ta rơi vào cạm bẫy và có nguy cơ đề cao việc tôn vinh con người thay vì tôn vinh Đức Chúa Trời, và khi chúng ta làm việc này, chúng ta tạo ra những đối thủ không cần thiết. Nào chúng ta hãy tiếp tục đọc và tháo gỡ phần còn lại của 2 Cô-rinh-tô 10:12:

Vì chúng tôi không muốn xếp hạng hoặc sánh mình với những người tự đắc. Nhưng họ tự lấy mình đo mình và lấy mình so sánh với nhau thì rõ là thiếu hiểu biết.

Bạn biết tôi đã làm việc này. Tôi suy nghĩ tất cả chúng ta cũng làm chuyện này. Chúng ta xếp hạng và so sánh. Có những người lại hãnh diện so sánh mình với người khác, rồi có những người do ngu dại cho phép sự so sánh làm giảm thiểu những gì Chúa muốn làm trong đời sống họ.

Kiều ngạo làm một người mất cân bằng, trong khi đó sự bất an làm tê liệt một người. Cả hai thái cực này đều nguy hiểm. Chỉ có một tiêu chuẩn đo lường thật, là Đấng Christ không thể đo lường, là Vua của các vua. Một mình Ngài là thánh khiết, trong sạch và quyền năng. Chúng ta giống như con kiến bò quanh ụ đất mà tưởng tượng rằng con thú ăn kiến sẽ đến với chúng ta, trong khi đó con thú ăn kiến thì run sợ trước con sư tử mà chúng ta tình cờ núp dưới bóng của nó. Cho dù chúng ta giỏi giang tới đâu, chúng ta có tung bốc mình lên mấy tầng mây thì cũng không sánh với Đấng đã tạo dựng chúng ta.

Đây là một câu Kinh Thánh khác tôi muốn đọc - Giăng 5:44:

Các ông tin tôi sao được, khi các ông vẫn thích đề cao người khác, để rồi họ đáp lễ ca tụng các ông, chứ không lưu ý đến lời khen chê của Thượng Đế!" (BDY)

Sao chúng ta phí thì giờ hơn thua với các đối thủ của chúng ta khi mà chúng ta đã được mời bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời không có đối thủ? Mỗi khi tôi cho phép đời sống tôi để người ta định hình, tôi thấy sự kết nối của tôi với Cha Thiên Thượng bị hụt hẫng. Chẳng mấy chốc điểm mốc của tôi bị méo mó bởi những gì tôi thấy và nghe người ta nói về tôi là ai, và tôi quên mất lời tuyên bố của Đức Chúa Trời về việc tôi sẽ thành người như thế nào. Có những lúc tôi thắc mắc biết bao nhiêu hành động ngu dại của tôi và hiểu biết giới hạn của tôi gây ra những hậu quả mà tôi không biết hết.

Tôi hy vọng bạn có thể cười về buổi sáng buồn cười của tôi hôm đó và để ý những khuyến hướng của bạn đối với việc so sánh. Thật là mất sức nếu chuyện này không chỉ xảy ra thỉnh thoảng mà nó lại xảy ra mỗi ngày. Lí do sự so sánh không liên tục trong đời sống tôi là vì tôi có những người như chồng tôi và những người bạn trung tín mài dũa tôi.

Cấn Xé và Ăn Nuốt Nhau

Truyền thông xã hội là cách mời gọi nhiều người và nhiều tiếng nói vào thế giới của bạn. Việc này có thể là một việc tốt, nhưng việc đó sẽ biến nhiều người lạ thành “hàng xóm” của chúng ta. Nếu bạn không thể yêu họ, có lẽ tốt hơn hết là bạn đặt giới hạn trong chuyện này. Nếu ai đó hay ganh ghét, đừng đáp trả lại họ mà hãy cảnh giác. Sống trong thời ân điển không cho phép chúng ta thô lỗ với nhau, cũng không nói bạn sẽ so sánh với bạn bè và lúc nào cũng đảm bảo là phải hơn người ta.

Phao-lô viết, “Vi toàn thể Kinh Luật được hoàn thành trong một điều răn này: Hãy yêu thương người khác như chính mình. Le 19:18

Nhưng nếu anh chị em cắn xé và ăn nuốt nhau, hãy coi chừng, kéo anh chị em tiêu diệt lẫn nhau.” (Ga 5:14-15). Hình ảnh ở đây không mấy đẹp đẽ. Hai người đang đấu đá nhau như mấy con thú cho đến khi cả hai bị thiệt hại không

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

phải là tấm gương của những người xung mình là cơ đốc nhân. Nhưng đây là điều mà một số trang blog và trang mạng đã làm. Có lẽ sự sát phạt này không thấy rõ trên điện thoại hay trang mạng, nhưng đó là sự tranh cãi đầy “máu lửa.” Thường thì người ta không dễ gì mà tiếp cận những thông tin này. Thời đại này người ta cấu xé nhau và cắn nuốt nhau trong nháy mắt. Buồn thay, tôi biết chuyện này vì tôi đã từng làm chuyện này.

Những gì tôi cau có và cắn xé thường cho thấy những lĩnh vực yếu điểm trong tôi. Nếu ai đó nói đụng đến “tim đen” của tôi thì bản năng của tôi là canh chừng vết thương. Tôi đã học bỏ điện thoại xuống và tránh xa nó. Có những lúc người ta gặp một ngày tồi tệ thì lúc đó hãy nghỉ ngơi.

Có sự khác biệt lớn giữa truyền cảm hứng cho người khác và việc khiêu khích sự ganh tị. Cũng như sự khác biệt lớn giữa mời người khác tham gia và cố tình làm cho người khác cảm thấy bị cho ra rìa. Nếu bạn đang theo dõi ai đó trên mạng xã hội và họ bêu xấu bạn, thay vì đổ lỗi cho họ, có lẽ bạn nên lùi lại và tự hỏi, “Sao vậy?”

Sự thù địch sẽ cướp đi của bạn trừ khi bạn học cách để biến những gì kẻ thù toan làm hại thành điều Chúa có thể dùng làm ích cho bạn. Câu Kinh Thánh sau bày tỏ những tình trạng mà sự thù địch sẽ như thế này:

Để mặc cho bản tính tội lỗi lộng hành, con người bị lôi cuốn vào gian dâm, ô uế, trụy lạc, thờ thần tượng, yêu thuật, hận thù, tranh chấp, ganh ghét, giận dữ, khích bác, bè phái, tà giáo, ghen tỵ, say sưa, chè chén và những điều tương tự. Tôi cảnh cáo anh em như tôi đã nói rồi, người làm những việc ấy không thể nào làm con dân của Thượng Đế. (Ga 5:19-21)

Tôi thật sự muốn khóc khi đọc những lời này. Sau đó Phao lô liệt kê cho chúng ta chính những điều này. Tôi không chỉ tay vào những người thế gian đâu. Ga-la-ti là lá thư gửi cho hội thánh. Chà đạp ai đó nghĩa là gì? Đó là cách tốt nhất để đoạt quyền làm người của họ. Nó tốt đoạt tính riêng

tư và cá tính độc đáo của họ. Người Phát-xít đã làm mất cá tính của người Do thái cho đến khi người Đức không còn nhìn thấy những cá thể được tạo dựng theo hình ảnh của Thượng Đế . . . họ thấy một vấn đề tập thể mà không phản ánh hình ảnh người A-ri-an của họ. Buồn thay, thủ thuật này vẫn còn dùng ngày nay, cả đối với một nhóm người lẫn đối với các cá nhân.

Người ta rất nhanh đưa ra những phán xét và bêu xấu tên. Con người có con tim, dù bạn có nhận ra hay không, những ngôn từ điện tử vẫn gây tổn thương. Như Aesop quan sát, “Rất dễ trở nên dửng dưng cảm từ khoảng cách an toàn đằng xa.” Nhiều mạng truyền thông xã hội tạo ra “khoảng cách an toàn.” Động lực này dùng để khuyến khích những tên hèn nhát hay những kẻ chỉ trích làm phương tiện để giày đạp và phỉ báng những người mà họ làm cho mất hết cá tính. Họ không dám nói những lời này với người khác mặt đối mặt. Tại sao? Vì rất khó để giả vờ ai đó là người máy khi mà bạn thấy nước mắt chảy trên má họ. Tôi đã quan sát các cơ đốc nhân gọi nhau bằng đủ thứ lời lẽ, từ kẻ tà giáo đến đồ gái điếm. . . trong khi đó sa-tan cười chúng ta. Chúng ta càng làm công việc của nó, nó càng bớt làm việc đó.

Làm Sao Để Quả Trách và Sửa Sai

Một số người trong bạn sẽ lí luận, “Nhưng những người làm sai có nên quả trách công khai không?” Vâng, tin mừng là Chúa có một phần app cho chuyện này:

Ra mặt quả trách hơn là yêu thương lặng lẽ. Bạn gây thương tích hơn là địch thù hôn hít. (Châm 27:5-6)

Câu Kinh Thánh này có ý gì khi khích lệ lời quả trách ra mặt? Chìa khóa đó từ *ra mặt*. Nó hiệu quả nhất với tấm lòng *cởi mở*, đôi tay *rộng mở* và khuôn mặt *niềm nở*. Tất cả chúng ta đều sửa sai người khác theo cách mà chúng ta muốn nghe lời sửa dạy. Xét về lí tưởng, tôi muốn được sửa sai bởi những người phát hiện điều tốt đẹp nhất trong tôi.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Câu Kinh Thánh này nhấn mạnh sự sửa sai giữa bạn bè, nhưng nó cũng có thể đó là người lãnh đạo, thầy cô giáo hay người chủ. Vì tất cả sự sửa sai đều có cơ hội tốt hơn để được đón nhận khi nó đến trực tiếp từ ai đó hiểu và quan tâm sâu xa về bạn. Thật lí tưởng nếu sự tác động này xảy ra giữa từng người một. Nếu sự chạm trán giữa hai người không thể xảy ra, thì cuộc gọi điện là sự lựa chọn hay nhất.

(Ngoài lệ một tí, tôi không khuyến khích việc nhấn tin sửa sai người ta. Vì nó sẽ mất rất nhiều ý nghĩa khi diễn giải. Tin nhắn không chuyển tải ngôn ngữ cử chỉ và không cho thấy giọng điệu. John và tôi đã trải qua rất nhiều cuộc nói chuyện buồn cười khi chúng tôi nhấn tin cho nhau. Một trong hai chúng tôi, thường là tôi, dùng chữ in để nhấn mạnh, nhưng bị diễn giải là QUÁT THÁO!)

Tất cả chúng ta đều kinh nghiệm lời quở trách kín giấu; ấy là khi người ta sửa bạn phía sau lưng. Khi người ta đưa ra lời sửa sai bạn mà không có bạn trong đó, bạn cần thức mắc tính thành thật của lời quở trách của họ. Đành rằng họ có thể đúng trong những gì họ nói, nhưng nó không giúp cho bạn tăng trưởng trừ khi bạn có mặt trong việc này.

Thật ra, sự sửa sai kiểu này thường làm hại quá trình tăng trưởng, vì khi người ta nói về bạn phía sau lưng, họ buộc bạn phải phản ứng tự vệ. Lời quở trách công khai “mặt đối mặt” của một người bạn thật làm cho người liên quan có cơ hội phản ứng với nhau và tăng trưởng qua quá trình sửa sai.

Sửa sai ai đó trên các kênh mạng xã hội không phải là lời quở trách công khai, chỉ là nó mở ra cho công chúng. Tôi có những người bạn rất đẹp, rất mạnh mẽ mà tôi yêu thương và kính nể. Những người này chính là những người tôi gần gũi đủ để biết cách sống của họ. Tôi quan sát những con người tin kính này bị công kích cách công khai bởi những người chưa bao giờ quan tâm đến họ, mà trái lại công khai bóp méo sự thật để làm tổn thương những người bạn của tôi. Kinh Thánh nói rất rõ về đề tài này:

Nếu có ai gây chia rẽ Hội thánh, con hãy cảnh cáo họ một hai lần, sau đó, không cần giao thiệp với họ nữa. Đó là hạng người hư hỏng, phạm tội và tự lên án.

Đừng đọc blog của họ, đừng hùa theo lập luận của họ, đừng theo dõi họ trên Twitter, đừng kết bạn với họ trên Facebook... đừng làm gì hết. Nó không lành mạnh cho bạn. Hãy tìm kiếm sự cảm hứng, chứ không tìm sự chia rẽ.

Trong bản dịch Phổ Thông, Tít 3:10-11 dịch:

Sau khi cảnh cáo họ một hai lần thì nên tránh xa những kẻ hay gây sự. Con có thể biết những người như thế thuộc loại gian ác vì chính tội lỗi của họ tự kết án họ.

Khi tôi trải qua cuộc đời, các bạn tôi ngày càng ít hơn nhưng chân thật hơn. Các bạn tôi chỉ cho tôi thấy con người mà tôi muốn trở thành, trong khi đó kẻ thù bày tỏ con người mà tôi không muốn. Môi trường mà nuôi dưỡng sự thù địch có thể phơi bày những cái tồi tệ nhất nơi chúng ta. Khi chúng ta thấy mình thiếu sót, Chúa can thiệp vào và dùng sự tranh chiến để phát triển cá tính trong chúng ta.

Câu kế tiếp trong Châm ngôn 27 đưa ra cách tốt hơn:

Kẻ no nề chà đạp mặt ong, nhưng đối với kẻ đói khát thì vật đắng cũng thành ngọt ngào. (c.7)

Tôi khao khát muốn nhìn thấy kết quả sự tin kính trong đời sống tôi. Tôi đói khát để tăng trưởng nhiều hơn. Tôi càng gần Chúa, tôi càng thấy những gì làm mờ đi sự sống của Ngài trong tôi. Một số những điều ngọt ngào nhất mà tôi từng trải trong đời là những người bạn quan tâm đến tôi đủ để làm tổn thương tôi bằng lời chân thật. Kẻ thù có thể đua nịnh hay có thể làm tổn thương chúng ta bằng lời dối trá. Chúng ta đừng có thỏa mãn với những so sánh và phân bì của con người. Khi chúng ta để ý những thiếu sót mà kẻ thù gây ra hay những sự chia cắt do kiêu ngạo, chúng ta hãy quì gối. Nếu chúng ta đến với Cha Thiên Thượng, Ngài

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

sẽ vui vẻ hơn để cất đi những gì khiến chúng ta không gần gũi với Ngài.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Bạn có bị gán cho cái mác nào đó không? (Chẳng hạn về phái tính, chủng tộc hay giới hạn tuổi tác). Những cái mác này có giới hạn bạn không? Bạn làm thế nào để sống vượt trên những sự phân hạng này?
2. Lĩnh vực nào trong cuộc sống mà sự so sánh cướp đi niềm vui của bạn?
3. Khi chúng ta so sánh, phân hạng và tự đề cao, dấu hiệu sâu sa của nó là gì? (Gợi ý: Châm ngôn 29:25)
4. Truyền thông xã hội cảm hứng hay kích thích bạn? Bạn cần có những bước nào để đảm bảo nó là một ảnh hưởng mang tính xây dựng?
5. Hãy giải thích sự khác biệt giữa cách tiếp cận và động cơ của lời quả trách kín đáo khác với lời quả trách công khai.

KHI BẠN ĐƯỢC XEM LÀ MỘT ĐỐI THỦ

Sự phản đối ở chừng mực nào thì tốt cho con người.
Điều bay cao nhờ ngược gió, chứ không phải nhờ
thuận gió.

Lewis Mumford

Mới đây tôi có nói chuyện trên điện thoại với một người bạn thân. Chồng cô là một nhạc sỹ tài ba và nhà sản xuất âm nhạc, và cô ta là một tôi tớ Chúa đầy ơn và là một con người tuyệt vời. Trước giờ tôi biết họ rất ngay thật, khiêm nhường và đầy lòng trắc ẩn, nhưng mới đây họ đã trải qua nhiều điều. Họ bị vu khống, bị khước từ và bị phán xét sai lầm.

Bạn tôi giải thích, “Người ta đã phỉ báng chúng tôi về . . .” rồi cô chia sẻ một vài tên của người người tham gia chính. Tôi lắng nghe. Tôi hiểu. Sau đó tôi không hiểu đầu đuôi câu chuyện cô ta nói, vì tôi không còn thấy họ đã trải qua điều gì hay thậm chí họ hiện trải qua điều gì. Tôi thấy được tương lai sẽ đem họ tới đâu. Tôi vô cùng phấn khởi về những gì tôi nhìn thấy nên tôi buột miệng nói, “Tốt! Bạn cần cảm tạ Chúa về những người đó. Sự đối xử không chút thương xót của người ta biến bạn thành con người như hôm nay.”

Hãy hiểu cho không phải tôi ca ngợi sự đối xử tệ của những con người đó mà ca ngợi phản ứng của cặp vợ chồng này bị đối xử tệ đó đã khiến cho tôi biết được rằng tương lai của họ thật tươi sáng.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Dĩ nhiên, rất dễ cho tôi khi nói điều này đang lúc tôi là người ngoài cuộc nhìn vào. Sau đó tôi kể mình là người tham gia chúc mừng và xác nhận, “Tôi đã học để vô cùng biết ơn về những sự chống đối của các đối thủ trong cuộc đời tôi.”

Cuộc nói chuyện hôm đó chính là điều tôi cần biết. Nó khích lệ tôi về những ngày khó khăn mà tôi đã trải qua. Tôi hy vọng không ai trong các bạn bị phán xét một cách không chút thương xót và bị cho là tà giáo. Nếu bạn đã bị như vậy thì bạn biết nó gây tổn thương thế nào.

Nhưng thay vì bỏ cuộc và đấm mình trong sự tuyệt vọng, tôi học để ngẫm nghĩ lại và nhìn thấy sự thành tín của Chúa được lặp đi lặp lại. Mỗi lần tôi nghĩ là tôi không thể qua nổi thì Ngài bỗng ẵm tôi đi tiếp. Tôi cũng học được sự thành tín của Chúa từ kẻ thù hơn là từ bạn bè. Tôi nói thêm điều này nữa, tôi học được nhiều về bản thân tôi từ kẻ thù hơn là từ bạn bè.

Bạn hữu sẽ cho bạn nơi trú ẩn, mà đó là điều tốt, nhưng việc đó không nhất thiết là làm cho chúng ta tăng trưởng. Bạn hữu muốn nhìn thấy bạn được che chở khỏi giống tổ của cuộc đời, trong khi đó kẻ thù sẽ tìm mọi cách để kéo bạn ra khỏi cơn bão đang thổi cuồng. Nhưng điều gì xảy ra nếu bạn đang ở trong giai đoạn mà Chúa muốn bạn học biết rằng Ngài là nơi trú ẩn cuối cùng của bạn? Ai là ông thầy giỏi hơn? Đối thủ hay bạn hữu?

Có những đối thủ là sự thật của cuộc đời. Tôi biết mà. Xin lỗi nói điều đó. Riêng tôi cũng không thích nó, nhưng đó là sự thật. Nhưng đối thủ không phải là không có mục đích. Sống một cuộc đời không có đối thủ không có ý muốn nói rằng loại bỏ mọi đối thủ ra khỏi cuộc đời. Trái lại, nó muốn nói đến việc hiểu được rằng mọi sự có thể mang lại ích lợi cho chúng ta khi chúng ta được gọi theo mục đích của Chúa. Chúng ta có thể dùng sức mạnh của đối thủ để khuyến khích chúng ta tăng trưởng hơn nữa và hiểu biết hơn nữa.

Nếu ta nhìn việc này đúng đắn, đối thủ có thể được dùng như chất xúc tác, phơi bày điểm yếu của chúng ta và thách thức chúng ta phát triển điểm mạnh. Họ kéo chúng ta thoát ra khỏi giới hạn của mình và khiến chúng ta ngược lên nhìn đời khi chúng ta cảm thấy cô đơn.

Có lẽ bạn suy nghĩ, *Khoan đã, bà mới vừa nói với tôi rằng tôi là người con gái không có đối thủ, là người thừa kế lời hứa không có đối thủ, được tạo dựng để thờ phượng một Đức Chúa Trời không có đối thủ mà.*

Tất cả những điều trên là đúng hết. Bạn là người con gái không có đối thủ trong con mắt của Chúa. Đây là cách bạn nhìn bản thân trong mối liên hệ với Đấng Tạo Hóa của mình, và nó là cơ sở để bạn liên hệ với người khác. Nhưng chúng ta sẽ rất ngây thơ nếu chúng ta giả vờ rằng các đối thủ không có và lời hứa của Chúa sẽ đến với chúng ta mà không cần chiến đấu gì cả. Lời công bố, “Các con là ánh sáng của thế gian” (Ma 5:14) không phủ nhận sự hiện hữu của bóng tối. Nhận xét rằng bạn là người con gái không có đối thủ không có nghĩa là bạn sẽ không gặp đối thủ, chẳng khác nào nói bạn là ánh sáng không có nghĩa là bạn sẽ không bao giờ gặp bóng tối.

Từ *đối thủ* tự thân nó biểu hiện qua ba cách khác nhau: là một danh từ, một tính từ và một động từ.

Vấn phạm căn bản cho ta biết một đối thủ có thể là một người, một nơi chốn hay một sự vật; có thể mô tả một con người, một nơi chốn hay một vật; và cuối cùng nó có thể là hành động của một người, một nơi chốn hay một vật. Là danh từ, từ *đối thủ* bao gồm nhiều nghĩa từ những thuật ngữ như bạn đồng trang lứa, người ngang hàng, hay đối thủ cạnh tranh đến kẻ thù, địch thủ hay địch thù. Là một tính từ, từ *đối thủ* bao gồm mọi thứ từ những thách thức của việc cạnh tranh với người bạn đến việc tranh chiến với kẻ thù. Cuối cùng, là động từ, định nghĩa *đối thủ* trải dài từ việc đối đầu, đối chọi và so sánh đến việc kiểm soát, đương đầu, hơn thua.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đối thủ là có thật. Cơ may là rất cao đến nỗi ngay bây giờ có người coi bạn là đối thủ của họ mà bạn không nhận ra. Phần lớn người ta không ghi danh để đương đầu với đối thủ trừ khi họ đang tranh tài trong lĩnh vực thể thao, trong việc học đường, trong việc tham gia lễ hội, trong nghiên cứu khoa học hay trong cuộc bầu cử. Bạn không cần phải tới công sở, mong tìm đối thủ và chắc chắn bạn sẽ không mong là mình sẽ gặp đối thủ tại nhà thờ! Tuy nhiên, đối thủ xuất hiện trong mọi lĩnh vực của cuộc đời, và bạn khó mà kiểm soát cách người khác chọn nhìn bạn. Xin lỗi. Dù bạn thuê công ty tiếp thị giỏi nhất để thay bạn tương tác với công chúng, bạn vẫn phải quản lý những nhận thức của người ta. Bạn chấp nhận sự thật càng sớm, bạn càng cảm thấy dễ chịu hơn. Tin mừng là bạn có thể hoàn toàn kiểm soát cách mà bạn chọn nhìn người khác. Đó chính là lúc mà việc thay đổi cách bạn nhìn người khác sẽ thay đổi hoàn toàn cách người ta nhìn bạn. Tôi sẽ bàn đến vấn đề này chi tiết hơn ở chương tới.

Bất kể động cơ của đối thủ là gì đi nữa, bạn có thể tận dụng việc đối địch thành lợi thế cho bạn. Điều duy nhất bạn cần làm là hãy nhớ hai điều quan trọng này về vấn đề kiểm soát.

1. Bạn không thể kiểm soát hay không chịu trách nhiệm về những gì người khác nói, nghĩ, làm hay cảm nhận.
2. Bạn có thể kiểm soát hay chịu trách nhiệm về những gì bạn nói, nghĩ, làm hay cảm nhận.

Tất cả chúng ta đều biết đối thủ có thể làm gì cho chúng ta, nhưng ở phần này tôi muốn liệt kê những gì đối thủ thật sự làm cho chúng ta.

Đối Thủ Bày Tỏ Quyền Năng của Chúa

Che giấu gốc gác, gia thế và nguồn gốc khi được nuôi dưỡng tại hoàng cung vua Pha-ra-ôn, Môi-se sống một cuộc đời đầy gây cản ngay từ đầu. Chúa dùng những yếu tố này để

gìn giữ cuộc đời của ông. Nhưng như chúng ta, Môi-se học được rằng *định mệnh được tiết lộ trong những giai đoạn đối đầu chứ không phải trong những lúc an nhàn.*

Môi-se học bài học này rất đắt giá khi ông cố gắng kiểm soát vấn đề, chỉ để rồi ông thấy mình bị lưu đày khỏi dân tộc ông và khỏi quê hương của ông. Tôi tưởng tượng hành trình lang thang của ông nơi sa mạc như là một tên du mục. Rồi thành linh, Chúa gặp Môi-se khi ông lẫn trốn ở sa mạc, sống như một kẻ tị nạn. Có một bài học ở đây. Chỉ vì bạn không kiểm soát việc gì đó ở quá khứ không có nghĩa là bạn vụt mất tương lai. Môi-se biết lí do cuộc đời ông được gìn giữ và ông cảm nhận được điều mà Chúa kêu gọi ông làm và trở thành, nhưng lúc đó ông thiếu đi phẩm chất của người cứu tinh. Chúa cần phát huy chiều sâu trong Môi-se, một người sống ở cung điện thì không bao giờ trưởng thành được. Chúa chuẩn bị chúng ta cách bí mật cho những gì mà một ngày nào đó chúng ta sẽ đối diện cách công khai. Ngày đó đã đến khi một Môi-se rất đổi khác được gặp lại người anh của mình là A-rôn, chị mình là Mi-ri-am và dân tộc mình là Y-sơ-ra-ên. Thời điểm đã trọn, Chúa xúc dầu cho ông làm người giải cứu và là sứ giả để ra mắt vua Pha-ra-ôn.

Chúa sắp đặt Môi-se ở vị trí đứng đầu thế giới nên bắt ông chạm trán với đối thủ của mình là vua Pha-ra-ôn. Ngay cả khi Chúa sai Môi-se đến gặp Pha-ra-ôn, Ngài cho ông biết rằng Pha-ra-ôn sẽ không để ý đến lời nói của ông đâu:

Con thuật cho A-rôn mọi lời Ta bảo, A-rôn sẽ nói lại cho Pha-ra-ôn, để vua này cho dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai-cập. Nhưng Ta sẽ khiến cho Pha-ra-ôn trở nên ương ngạnh, không cho dân Ta đi, nhân đó Ta càng thực hiện nhiều phép lạ hơn trong nước Ai-

**định mệnh
được tiết lộ
trong những
giai đoạn
đối đầu chứ
không phải
trong những
lúc an nhàn.**

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

cập. Tuy nhiên, Pha-ra-ôn vẫn tiếp tục ngoan cố, chẳng xiêu lòng. Ta sẽ trừng trị Ai-cập nặng nề và đem dân Ta ra. Lúc ấy, người Ai-cập mới ý thức được rằng Ta chính là Đức Chúa Trời.” (Xuất 7:2-5)

Chúa có một mục đích trong những việc mà bề ngoài trông như là một sứ mệnh thất bại. Lí do chính mà Pha-ra-ôn có được vị trí quyền lực là để tôn cao Đức Chúa Trời đối với các dân trên đất:

Ta có thể dùng tai họa tiêu diệt người và dân người khỏi mặt đất, nhưng Ta để cho người sống vì muốn cho người thấy quyền năng của Ta và danh Ta sẽ được truyền rao khắp thế giới. (Xuất 9:15-16)

Đối thủ bày tỏ quyền năng của Chúa. Cuộc xung đột với Ai-cập được dùng làm bàn đạp để phân biệt một nhóm dân bị áp bức thờ phượng một Đức Chúa Trời vô hình với một dân thờ cúng thần tượng. Cuộc xung đột nào Chúa dùng hiện nay để phân biệt cánh tay của Ngài trên đời sống bạn để phóng thích bạn và người khác khỏi sự áp chế? Hãy xem kỹ cuộc chiến nào chống lại định mệnh của bạn và xem thử có chăng bạn đã không nhận ra món quà đó là có một đối thủ ngay trong chính cuộc đời bạn không?

Ai làm cho Đa-vít nổi tiếng? Có phải đó là một tiên tri, một người tổ phụ, hay một người bạn không? Không, đó là một đối thủ tên là Gô-li-át.

Không có cuộc chạm trán mặt đối mặt này với đối thủ người Phi-li-tin, Đa-vít vẫn còn cứ ở mãi trong sa mạc không ai biết đến. Nói cho cùng, ông là người em út trong gia đình có tám người con. Dù Đa-vít được xức dầu để làm vua bởi tiên tri Sa-mu-ên, nhưng vẫn còn có hàng loạt những đối thủ hoành hành trước khi ông trở thành vua. Ôn xức dầu sẽ tách biệt bạn ra, nhưng sự đối đầu với “Gô-li-át” sẽ giúp bạn tiến xa.

Khi Gô-li-át xuất hiện ở chiến trường, hấn cố gắng

chạm trán với Sau-lơ. Sau-lơ là một chiến sỹ vô địch của dân Y-sơ-ra-ên, một chiến sỹ tài ba, dù ông không cao to như Gô-li-át. Kinh Thánh nói Sau-lơ cao hơn người khác cái đầu. Các học giả ước tính chiều cao của Sau-lơ giữa khoảng 1.5 đến 2 thước. Ngược lại Gô-li-át cao trên 3 thước.

Dù tính cách nào đi nữa, Gô-li-át vẫn cao hơn vua Sau-lơ. Vua Sau-lơ cao hơn cậu bé chần chừ chiến Đa-vít. Nhưng Đa-vít có một điều khác để bù đắp cho sự thiếu hụt chiều cao của ông. Đa-vít có “viên đá.” Nếu ai đó có viên đá thì có nghĩa là họ có gan dạ, can trường, có quyết tâm và có tính dứt khoát. Một nghiên cứu mới đây báo cáo rằng phẩm chất này gọi là “cứng rắn như đá” là yếu tố quyết định những ứng viên tốt nghiệp trường dự bị quân đội West Point hơn là điểm số cao trong kỳ thi trắc nghiệm SAT hay kì thi học đường. Nghiên cứu có bao gồm cả phần tự đánh giá theo thứ hạng yếu tố “cứng rắn như đá” từ thang điểm 1 đến 5.

Tôi đoán chắc Đa-vít đạt điểm +5. Bạn không thể chạm trán với sư tử hay gấu beo mà không có yếu tố “cứng rắn như đá” trong mình. Ông có quá nhiều sự cứng rắn đến độ không chút nghi ngờ về kết quả khi đối diện tên khổng lồ. Sau-lơ cao to, nhưng tôi đoán chắc ông thua Đa-vít trong yếu tố “cứng rắn như đá.” Không ai trở thành huyền thoại mà không có yếu tố cứng rắn này. Thắng một cuộc chiến ngang sức ngang tài thì không trở thành huyền thoại được, vì không có sự chênh lệch xa giữa hai đối thủ tham gia nên khó mà phát hiện điểm yếu của nhau. Những người quan sát cần phải đứng xa và nhận xét, “Tôi không thấy có sự khác biệt, nhưng điều đó thật lạ lùng.” Đa-vít cần một đối thủ to lớn đủ để đặt ông trên bản đồ. Chính tiếng tăm của một chiến sỹ nổi tiếng mà lại do dự là Sau-lơ và sự khác tiếng của một lực sỹ người Phi-li-tin đã đặt Đa-vít ở vị trí chiến sỹ mà không có đối thủ.

Trong cuốn sách *David and Goliath*, tác giả Malcolm Gladwell chỉ ra rất thông minh:

Phần lớn những gì chúng ta cho là có giá trị trong

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

thế giới chúng ta đều phát sinh từ những sự xung đột không cân xứng, vì hành động xung khắc đó sản sinh ra những con người vĩ đại và những điều tuyệt vời. . . Việc bị thua thiệt có thể thay đổi con người theo những cách mà chúng ta thường bỏ qua. Nó có thể mở ra những cánh cửa, tạo ra những cơ hội, trui luyện và mở mắt chúng ta, khiến những việc tưởng chừng không thể làm được trở thành hiện thực.

Khi bạn được đặt ở vị trí đối đầu với đối thủ nặng kình, bạn có hai lựa chọn: đầu hàng và buông xuôi hay là đứng dậy cách trưng phu và khai thác tối đa tiềm năng lớn lao bên trong bạn.

Đa-vít cởi bỏ áo giáp của vua Sau-lơ và kêu cầu Danh Đức Chúa Trời của mình:

Đa-vít đáp: Người cầm gươm, giáo, và lao đến với ta. Nhưng ta đến với người trong danh CHÚA Toàn Năng, là Đức Chúa Trời của đạo quân Y-sơ-ra-ên mà người sỉ nhục. Chính ngày nay CHÚA sẽ nộp người vào tay ta, ta sẽ đánh hạ người và chặt đầu người. Chính ngày nay ta sẽ cho chim trời và thú rừng ăn thây của đạo quân Phi-li-tin. Bấy giờ cả thế giới sẽ biết rằng Y-sơ-ra-ên có Đức Chúa Trời. (1 Sa 17:45-46)

Gô-li-át không chỉ vô tình đặt Đa-vít ở vị trí định mệnh của ông mà chiến thắng đối với dân Phi-li-tin còn khiến cho cả thế gian biết rằng cánh tay của Chúa ở trên dân Y-sơ-ra-ên. Giống Đa-vít, tôi biết bạn mong muốn làm cho Chúa được mọi người biết đến Chúa. Nhưng vẫn còn những “Gô-li-át” trong thế giới của chúng ta. Họ thách thức chúng ta và bất chấp sự hiện hữu của Đức Chúa Trời chúng ta. Những tên khổng lồ này giả dạng như là những người bạn ở trường học, công sở, và quan điểm công chúng. Đây là lúc chấm dứt trốn trong hốc đá mà hãy chạy tiến về phía trước bằng Lời Chúa trong môi miệng chúng ta.

Bạn được đầy dẫy cùng một Thánh Linh đã khiến Chúa

Giê-su sống lại khỏi mồ mả. Đối thủ muốn bạn chiến đấu theo điều kiện của chúng và bởi sức riêng của bạn. Bạn không được phép làm vậy. Bạn phải lớn hơn điều đó nữa. Là con cái không có đối thủ, chúng ta làm công việc tốt đẹp khi chúng ta xử lý điều ác. Rốt cuộc thì chuyện này không phải vì vinh hiển chúng ta mà tất cả là vì vinh hiển của Ngài.

Gô-li-át làm cho Đa-vít nổi tiếng. Truyền thông xã hội có thể làm ai đó nổi tiếng. Nhưng tiếng tăm không phải là thứ làm cho ai thành một vị vua. Nếu lạm dụng, tiếng tăm được dùng để nuôi cái tôi độc tài thay vì sản sinh những người tội tố. Chúa không muốn một người lãnh đạo bất an khác dấn dặt như Sau-lơ. Ngài cần ai đó sẽ thờ phượng Ngài và bày tỏ quyền năng Ngài cách công khai. Chúng ta được giao nhiệm vụ làm vua và làm thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng ta. Sự trung thành của chúng ta là dành cho Đức Chúa Trời chúng ta, chứ không dành cho sự chấp nhận của số đông. Đa-vít kính sợ Chúa; Sau-lơ sợ hãi con người.

Mặt trái của nổi tiếng nghĩa là bạn có nhiều người hâm mộ . . . không phải là môn đồ hay đệ tử. Mà người hâm mộ thì hay thay đổi. Họ thích bạn lúc này nhưng lúc khác thì ghét bạn. Vua Đa-vít không cần người hâm mộ. Ông cần những người nam, người nữ kết ước đời sống của họ. Các vị vua tin kính cần những quân sư khôn ngoan, quân đội trung thành và tội tố trung tín. Để thu hút những hạng người đi theo như thế, Đa-vít đòi hỏi phải thử luyện. Chúa có một đối thủ khác dự trữ để chuẩn bị Đa-vít ở cương vị làm vua.

Đối Thủ Bày Tỏ Định Mệnh

Đối thủ có quyền lực hoặc là kéo bạn ra khỏi cái tầm thường hoặc là đánh gục bạn khỏi vị trí danh giá. Tin mừng là bạn phải chọn cái gì mà bạn muốn đối thủ mang lại cho đời sống bạn. Phải chăng đối thủ hoặc là đánh bại bạn . . . hoặc là "đánh bóng" bạn? Chính vì lí do này một đối thủ cũng có thể bày tỏ định mệnh của bạn.

**Phải chăng
đối thủ hoặc là
đánh bại bạn...
hoặc là "đánh
bóng" bạn?**

Đa-vít đã biết Chúa khi còn là một cậu bé và là người chăn chiên. Xung quanh là những con chiên, Đa-vít đã thờ phượng Chúa dưới bầu trời đầy sao ở Trung đông. Ở vùng sa mạc của người chăn chiên, ông đã chạm trán với sư tử và beo và giải cứu chiên của ông. Bây giờ Đa-vít học được như thế nào là bị thú dữ tấn công và cắn xé.

Vua Sau-lơ đã tung đòn nhằm kéo tên Đa-vít gai mắt ra khỏi sự chứng kiến của dân chúng và đặt ông vào sự hiện diện của Chúa; đây là chỗ Đa-vít nhận sự xúc dầu và là chỗ định mệnh làm vua của ông được tỏ rõ.

Mối quan hệ giữa Sau-lơ và Đa-vít không bắt đầu như lúc kết thúc. Lúc đầu, Sau-lơ thương Đa-vít và nhận biết tay Chúa trên cuộc đời Đa-vít. Sau-lơ kéo Đa-vít lại gần khi ông cảm thấy bị tổn thương và khốn khổ và giao thác cho Đa-vít những công việc của vương quốc. Đây là điều 1 Sa-mu-ên 18:5 cho chúng ta biết:

Mỗi khi Sau-lơ giao cho Đa-vít việc gì, công việc đều kết quả tốt đẹp. Vì thế, Sau-lơ phong Đa-vít làm tướng chỉ huy quân đội. Đa-vít được lòng mọi người, từ nhân dân cho đến quần thần trong triều Sau-lơ.

Sau-lơ không thể tìm đâu một vị tướng tốt hơn. Và mỗi khi một ác linh quấy rối Sau-lơ, Đa-vít chơi đàn và ca hát để làm cho linh hồn vua giải khuây. Mọi chuyện đều êm xui cho đến khi vua Sau-lơ nghe một bài ca khác. Có lẽ bạn biết câu chuyện:

Sau khi Đa-vít giết Gô-li-át và đoàn quân chiến thắng trở về, phụ nữ trong khắp các thành thị kéo ra múa hát chào mừng Sau-lơ. Họ vui vẻ hát hò với tiếng trống cơm, và hát đối đáp: "Sau-lơ giết hàng ngàn, Đa-vít giết hàng vạn" Nghe thế, Sau-lơ giận lắm. Vua nói: "Người ta tán tụng Đa-vít giết hàng vạn, còn ta chỉ có hàng ngàn; nó chỉ còn thiếu ngai vàng

mà thôi.” Từ hôm ấy, Sau-lơ thường nhìn Đa-vít cách
hằn học. (1 Sa 18:6-9)

Không một người nào trong hai người này giết được tôi
con số đó, nhưng Sau-lơ bị tổn thương bởi sự so sánh đó.
Như thế là bài ca của mấy chị em phụ nữ đã mở mắt Sau-lơ
và sau đó ông mở miệng nói tiên tri về chính cái chết của
mình. Các phụ nữ này ca hát để trêu chọc, nhưng đối với
Sau-lơ thì lại là “đâm thọc.” Nên ông bực mình. Nhiều năm
trôi qua cho đến khi một tiên tri đã cho Sau-lơ biết việc ông
không vâng lời đã khiến ông mất nước. Sa-mu-ên tuyên bố
nước ông sẽ bị xé ra và giao cho một người khác tốt hơn (1Sa
15:28). Kể từ khi nghe bài ca này cuộc đời của Sau-lơ bắt
đầu bị giằng xé dữ dội. Trong chốt lác, ông bị ám ảnh trong
lòng ông khi ông nhận ra Đa-vít là người thay thế mình.
Sau-lơ không có ý định rút lui cách êm đềm.

Khi bạn đang xử lí với sự bất an, một sự so sánh thiên vị
có thể thay đổi một người bạn thành một đối thủ trong nháy
mắt. Sau-lơ không còn nhìn Đa-vít như là một người tôi tớ
như ông đã chứng tỏ, mà ông coi Đa-vít như là một mối đe
dọa và mọi chuyện đã đổi thay trong chốt lác:

Ngày hôm sau, Đức Chúa Trời để cho ác thần nhập
vào vua Sau-lơ, vua nói lảm nhảm trong nhà như
người khùng. Trong khi Đa-vít gảy đàn như thường
ngày. (1Sa 18:10)

Chuyện này sẽ làm chao đảo thần học của chúng ta và
nó dùng để nhắc nhở hết thảy chúng ta . . . Chúa có thể
dùng bất cứ điều gì Ngài muốn để đạt mục đích của Ngài.
Trong trường hợp này, Ngài sai một tác nhân gây thống khổ
để làm cho vị vua nổi máu nóng này điên đầu.

Vào cái ngày mà Đa-vít làm công việc như ông vẫn hay
làm, khảy đàn, nhưng bây giờ Sau-lơ cầm một vật khác
trong tay vì có một điều gì đó đã đổi thay trong tấm lòng
của vua.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Vua Sau-lơ đang cầm cây giáo trong tay, bỗng vua phóng giáo đi, trong lòng tự nghĩ: “Ta sẽ ghim Đa-vít vào tường!” Nhưng Đa-vít né người, tránh khỏi mũi giáo hai lần. (c.10-11)

Hãy tưởng tượng có sự tương phản ở đây. Sau-lơ diên tiết trong nhà, tay cầm vũ khí, trong khi đó Đa-vít chơi đàn bình yên khi thờ phượng Chúa. Có sự tương phản nào lớn hơn đó nữa không? Ai chạy quanh nhà mà cầm giáo? Sau-lơ đã thành kẻ vũ phu.

Vì tôi đã viết về đề tài gươm, tôi có một số thanh gươm cất nhiều chỗ trong nhà tôi, nhưng hiếm khi thấy tay tôi cầm những thanh gươm này. Ngay cả những ngày tôi khó chịu vô cùng tôi cũng không dám nhắc thanh gươm nào. Vì khi bạn chịu áp lực, bạn sẽ bị cám dỗ ném bất cứ thứ gì trong tay bạn (tôi nói từ chính kinh nghiệm). Đa-vít bây giờ buộc phải ra tay hành động để tránh cùng chung số phận như một người mà hôm qua đã cưỡi ngựa cạnh ông cùng những người lính chiến về nhà. Điều tốt đẹp nhất của Đa-vít đã phơi bày cái xấu xa nhất của Sau-lơ, và cái điem quýy gỗ đó biến thành linh sợ hãi.

Sau-lơ sợ Đa-vít, vì Chúa ở với Đa-vít và đã bỏ mình. Sau đó, vua không cho Đa-vít hầu cận mình nữa, nhưng giáng chức, và cho chỉ huy một ngàn quân sĩ mà thôi. Và từ đó, Đa-vít thường tới lui gần gũi với dân chúng Đa-vít thành công trong mọi công việc, vì Chúa ở với ông. Sau-lơ thấy Đa-vít thành công như thế lại càng thêm sợ. (BDY)

Những thành công về mặt quân sự của Đa-vít đáng lí nên chúc mừng như là chiến thắng của Sau-lơ. Nhưng thay vì nhìn những chiến công này như là việc Đa-vít làm cho vương quốc ổn định dưới quyền lãnh đạo của Sau-lơ, Sau-lơ lại tưởng tượng mỗi cuộc chiến sẽ tước đoạt đi thẩm quyền của ông. Sau-lơ không còn nhìn Đa-vít là một người con, cũng không thấy việc Đa-vít gần gũi là để an ủi vua. Ông muốn tống cổ Đa-vít cho khuất mắt. Nhưng lí luận của vua không dừng ở đó. Việc tống cổ cho khuất mắt và không thêm

ngĩ tới không hiệu quả trong trường hợp này. Vua Sau-lơ đặt Đa-vít ở chiến tuyến, cầu mong Đa-vít bỏ mạng ở đó. Một lần nữa, việc làm này chỉ củng cố thêm vị trí chiến thắng của Đa-vít. Đa-vít vẫn ngóc đầu lên khi mà vua Sau-lơ tìm cách chôn vùi ông:

Khi vua Sau-lơ nhận biết rõ ràng CHÚA ở với Đa-vít, và cô Mi-canh, con gái vua, yêu Đa-vít, vua càng thêm sợ Đa-vít, và suốt đời mình, vua trở thành kẻ thù của Đa-vít. (1Sa 18:28-29)

Trong khoảng thời gian ngắn, nhận thức của Sau-lơ về Đa-vít đã đi từ chỗ ngờ vực đến sợ hãi rồi đến thù hận. Việc xem Đa-vít là một người con yêu dấu, một anh hùng quân đội và là người đồng minh nay đã không còn nữa. Đa-vít bây giờ đã bị gán cho biệt danh là kẻ sống ngoài vòng pháp luật. Thời kì sung ái ngắn ngủi trong cung điện vua Sau-lơ đã chấm dứt. Được cảnh báo về một sự thay đổi đột ngột này mà không phải do lỗi của ông, nên Đa-vít chạy trốn cứu mạng.

Việc ra đi khỏi hoàng cung của Sau-lơ đã mở ra một giai đoạn mới cho cuộc đời Đa-vít. Thay vì có địa vị và phần thưởng, con người này bị đủ thứ khước từ, bị đối xử tệ bạc và bị nguy hiểm trong sa mạc. Một số học giả cho biết giai đoạn này là khoảng tám năm. Nó là một giai đoạn lưu đày và đơn thân độc mã mà Đa-vít học được những bài học để chuẩn bị ông làm vua theo tấm lòng của Chúa.

Đa-vít bị săn đuổi bởi một con sói hung tợn, khiến ông phải trốn từ hang này đến hang khác. Ông buồn khi ông nghe Sau-lơ đã giết các thầy tế lễ cùng gia đình của họ chỉ vì họ vô tình giúp ông. Suốt những năm tháng khốn đốn đó, việc đối địch của Sau-lơ với Đa-vít đã giúp cho Đa-vít biết, dù là ông đang ở trong cung điện hay ở trong hang hổ, việc phát triển tính cách là điều quan trọng. Đa-vít đang đối diện với một tên khổng lồ thứ hai.

Cho phép tôi giải thích.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tôi nghĩ thật không ngoa khi nói rằng Đa-vít có lẽ có một số vấn đề về người cha. Mỗi lần Đa-vít nói chuyện với vua ở sa mạc, ông kêu lớn tiếng và gọi Sau-lo “Cha ơi.” 1Sa-mu-ên 24:11 hé mở cơn khốn khổ của ông:

Thưa cha, xin cha nhìn xem, đây là vạt áo choàng của cha trong tay con. Cha thấy con chỉ cắt vạt áo choàng của cha nhưng con không giết cha. Cha cũng đủ hiểu rằng con không có ý hại cha hoặc phản cha. Con không hề có lỗi với cha, nhưng cha lại sẵn đuổi con để giết con.

Không có lí do gì để nghĩ có sự hận thù nào giữa Đa-vít và cha của ông, nhưng vì là người con trai thứ tám, Đa-vít có lẽ rất dễ bị bỏ bê. Đường như là Đa-vít bị che khuất dưới bóng của bảy người anh của ông. Như mọi người con, Đa-vít có lẽ mong chờ sự xác nhận và nhìn nhận của cha mình, nhưng cha ông không sai người mời ông khi tiên tri Sa-mu-ên đến xúc dầu cho các con của Giê-se:

Ông Y-sai cho bảy người con mình đến trình diện ông Sa-mu-ên như vậy, nhưng ông bảo: “CHÚA không chọn ai trong những người này.” Sau đó, ông Sa-mu-ên hỏi ông Y-sai: “Ông còn người con nào nữa không?” Ông đáp: “Còn đứa út đang chăn chiên.” Ông Sa-mu-ên bảo: “Ông cho người gọi cậu ấy về, vì chúng ta sẽ không bắt đầu buổi lễ cho đến khi cậu ấy về.” (1 Sa 16:10-11)

Sao Sa-mu-ên phải hỏi còn có người con nào khác không? Bạn có nghĩ Y-sai chắc đã sai người gọi Đa-vít khi Sa-mu-ên mới đến không? Chắc có lẽ Y-sai không cho Đa-vít là người đứng ở vị trí của người được chọn. Nếu tiên tri Sa-mu-ên đến thăm nhà chúng tôi, tôi làm mọi thứ có thể được trong khả năng của tôi để đảm bảo là toàn bộ gia đình của tôi phải có mặt. Tôi sẽ lên Skype, dùng Facetime hay gọi họ đến, chẳng may họ không có mặt thì họ sẽ hối tiếc.

Đa-vít có bảy đối thủ thu hút sự chú ý của cha ông, tức là các anh ông. Cuộc nói chuyện mà Kinh Thánh ghi lại giữa Đa-vít và các anh ông không về lên bức tranh nông ẩm và nâng đỡ. Thật ra, người anh cả buộc tội ông là đồ kiêu ngạo, bỏ bê trách nhiệm trong nhà, cho rằng tấm lòng của Đa-vít là tự tin và xấu xa (1Sa 17:28).

Đây có thể là lí do khi tôi đọc các thi thiên của Đa-vít tôi không nghe những lời . . . Tôi lắng nghe tấm lòng. Hòa quyện trong các câu thơ tôi chỉ thấy cơn thống khổ phát sinh trong những năm tháng biệt li và mệt mỏi. Đa-vít nhiều lần chứng tỏ mình vô tội đối với Sau-lơ và cuộc chiến vẫn cứ âm ỉ.

Tới lúc Đa-vít nhận ra sự vô tội của ông không hề được những người trong hoàng cung nhìn nhận. Sau-lơ không hề thứ lỗi cho Đa-vít. Chỉ một mình Đức Chúa Trời làm việc này. Trong lúc chạy trốn Sau-lơ, Đa-vít học để chạy trốn trong Chúa. Nhiều người muốn được xúc dầu, nhưng họ quên rằng sự xúc dầu đi kèm với mục đích mà nó sẽ được thấy rõ ngay trước mắt kẻ thù của họ.

Vào cuối đời khi Đa-vít chạy trốn khỏi Áp-sa-lôm, ông kêu khóc,

CHÚA ơi! Biết bao nhiêu người là kẻ thù tôi. Biết bao nhiêu người nổi dậy chống tôi. Biết bao nhiêu người nói với linh hồn tôi:

Đức Chúa Trời không giải cứu nó đâu! Nhưng lạy

CHÚA, Chính Ngài là thuẫn che chở tôi, là vinh quang của tôi, Là đáng nâng đầu tôi ngược lên. Tôi cất tiếng kêu cầu CHÚA!

Từ núi thánh Ngài đáp lời tôi.

Tôi nằm xuống và ngủ yên; Tôi thức dậy, vì CHÚA chống đỡ cho tôi.

Tôi sẽ không sợ muôn vạn quân, Dàn trận vây tôi khắp bốn bên. (Thi 3:1-6)

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Kẻ gây rối cho ông thêm nhiều như thế nào? Một câu hỏi hay. Sao Chúa không dập tắt chúng đi? Có lẽ chôn chúng trong bão cát sa mạc đi?

Đa-vít không được mời để được xúc dầu làm vua bởi tiên tri Sa-mu-ên. Đa-vít không giúp gì được ngoại trừ dũng cảm cho Đức Chúa Trời của ông. Giống như ông là người con trung tín với những gì cha ông giao cho thì ông cũng là một chiến sỹ trung thành đối với vua của ông. Giô-na-than không thể tìm đâu một người bạn thật như thế. Xét về hành động thì Đa-vít không chỗ trách được. Nhưng suốt cả đời ông thử thách lại cứ gia tăng. Sao vậy?

Chúng ta muốn biết lí do, vì có một lí do, sự khó hiểu này thành ra dễ hiểu. Nhưng dường như nó cũng khó hiểu thiệt. Đa-vít đã sống và nói tiên tri về những lời này - và những tranh chiến của ông đồng hóa với những tranh chiến của người khác: nó còn nhắm đến tương lai và khả thi về những gì sẽ xảy ra cho Chúa Giê-su. Sao chúng ta lại ngạc nhiên khi đối thủ nổi lên trong đời sống chúng ta? 1Phi-e-rô 4:12-13 nhắc nhở chúng ta:

Anh chị em yêu dấu, đừng ngạc nhiên vì sự thử thách đau đớn mà anh chị em phải chịu như là việc khác thường xảy ra cho anh chị em. Nhưng hãy vui mừng vì anh chị em được dự phần vào sự đau khổ của Chúa Cứu Thế, để anh chị em được hân hoan vui mừng hơn khi vinh quang Ngài được bày tỏ.

Áp lực bên ngoài sản sinh ra sự biến đổi bên trong. Đối thủ tỏ bày định mệnh mà Chúa chuẩn bị cho chúng ta. Chúng ta hạ xuống để vinh hiển Chúa gia tăng trong đời sống chúng ta. Món quà có đối thủ là một phần của gói hàng học hỏi, trui luyện và đào tạo. Bản chất của con người là muốn tránh khó khăn. Nhưng khi chúng ta chịu khổ, chúng ta không chỉ dự phần nỗi đau của Chúa Giê-su, mà chúng ta còn dự phần vào vinh hiển Ngài khi Ngài bày tỏ định mệnh cho chúng ta.

Đối Thủ Buộc Bạn Canh Giữ Tấm Lòng

Khi tấm lòng bằng đá của bạn tan vỡ, tấm lòng bằng thịt sẽ xuất hiện. Khi bạn thấy mình can dự vào cuộc đối đầu vô bổ, lòng bạn cảm thấy bị tấn công. Bạn bị tấn công liên tục bởi những câu hỏi khiến bạn nghi ngờ bản thân và động cơ của mình. Bạn thắc mắc mình có gì sai không? Chúa ơi, Ngài ở đâu? Chuyện này xảy ra như thế nào? Sao chuyện này lại cứ xảy ra?

Thường câu trả lời duy nhất chúng ta nhận cho các câu hỏi này là im lặng. Chúng ta bắt đầu thắc mắc Chúa có nghe chúng ta không. Tôi học được rằng Ngài im lặng khi có thời gian ngừng. Cảnh quang sắp thay đổi, và các nhân vật tìm được vị trí đã định. Hãy can đảm. Thời kì của bạn sẽ chuyển tiếp. Thay vì đánh giá bản thân bởi vị trí hiện tại của bạn, hãy nhớ những gì Ngài đã giúp bạn trải qua.

Khi chúng ta lắng nghe trong yên lặng, chúng ta đặt mình ở vị trí chuyển tiếp. Liệu chúng ta tin những gì Ngài phán, hay chúng ta để ý những gì đối thủ buộc tội chúng ta nói? Cùng một Đức Chúa Trời Đấng bắt đầu việc tốt lành trong chúng ta sẽ trung tín hoàn tất điều này. Liệu chúng ta cho phép những tấn công làm chúng ta cứng lòng, hay chúng ta cho phép Chúa chữa lành? Liệu chúng ta tập trung để ý những lời nói của kẻ thù hay những lời phán của Đấng Tạo Hóa chúng ta?

Hỡi con ta, hãy chú ý đến các lời ta; Hãy lắng tai nghe những lời ta nói. Mắt con chớ lia xa các lời ấy; Hãy gìn giữ chúng trong lòng con. Vì những lời ấy là sự sống cho ai tìm được chúng, là sự chữa bệnh cho toàn thân thể họ. Trên hết mọi sự, hãy gìn giữ tấm lòng của con, vì các nguồn sự sống xuất phát từ đó.
(Châm 4:20-23)

Liệu chúng ta cho phép những tấn công làm chúng ta cứng lòng, hay chúng ta cho phép Chúa chữa lành?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đừng xem những gì họ làm. Đừng lắng nghe những gì họ nói. Đừng so sánh tình trạng hiện tại của bạn với tình trạng của họ. Hãy canh giữ lòng mình và mọi lời hứa mà Chúa đã thì thầm tận sâu thẳm linh hồn bạn. Hãy tách mình khỏi sự giậm chân và phát triển khả năng trở nên quen thuộc với tiếng của Chúa. Ngài sẽ không khuyến khích bạn làm việc này nếu Ngài không mong mỗi nói với bạn. Tiếng phán của Ngài sẽ giữ vững tấm lòng bạn.

Ồ đời này có nhiều thứ không chuyển động. Đời sống thiêng liêng, năng động và không có đối thủ mà bạn khát khao sẽ không được tìm thấy trong sự đeo đuổi một cách hời hợt. Nó đòi hỏi sự tập trung trong một thế giới mà liên tục bị xao lãng. Nếu bạn không có chủ ý, bạn sẽ bị chi phối bởi nhiều sự xao lãng mà phân tán sự chú ý của bạn.

Thông điệp của Chúa là sự tập trung cao độ của chúng ta. Những lời của Đấng Tạo Hóa có quyền năng làm ứng nghiệm những lời đã được viết trong đời sống chúng ta. Chính sự giao thoa này là nguồn sự sống kết nối linh hồn với thân thể và đặt đời sống chúng ta ở vị trí đón nhận sức khỏe, mục đích và quyền năng. Khi chúng ta tập trung vào Lời Ngài, thay vì vào đối thủ của chúng ta, chúng ta bước vào một đời sống vượt qua tầm ngắm của họ.

Chúng ta không chỉ tập trung vào Lời Ngài, giống như hạt giống, mà chúng ta cũng phải canh chừng ngôi vườn, tức tấm lòng chúng ta.

Có sự khác nhau lớn giữa canh giữ tấm lòng và giam hãm tấm lòng. Một cái là giữ một vật có giá trị cao; còn cái kia được ví như khóa chặt con tim lại.

Rất nhiều người chọn cứng lòng với hy vọng rằng việc làm này sẽ bảo vệ tấm lòng họ cho đến khi họ cảm thấy an toàn để nó được lành lặn. Khi lớn lên tôi thường chọn chiến thuật này. Lúc đầu, cảm giác nhẹ nhõm đến liên tục. Tôi loại bỏ bất cứ ai khi họ làm tôi tổn thương. Tôi đóng sập cửa lòng tôi rất thường đến độ tôi thấy tôi khóa chặt mình luôn. Tôi đóng lòng lại cho đến khi tôi biến nó thành tù nhân của

tôi. Tôi nghĩ rằng mình thoát khỏi nỗi đau nhưng rốt cuộc tôi nhận ra rằng tôi trở cứng với niềm vui.

Canh giữ lòng là bảo vệ nó chứ không phải giam hãm nó. Nếu bạn khóa chặt lòng bạn, hãy để thì giờ cầu nguyện. Xin Chúa phóng thích lòng bạn khỏi ngục tù và thay thế lòng bạn bằng tấm lòng vừa cảm nhận niềm vui vừa cảm nhận nỗi đau.

Tôi biết chuyện này gây tổn thương, nhưng đừng chặn đứng những giọt lệ của bạn. Hãy để nó tưới lên tấm lòng bạn và làm lòng bạn mềm mại. Đừng kiếm chế nỗi đau bằng thuốc men hay rượu chè, nó chỉ làm méo mó giác quan của bạn và khiến bạn sa ngã. Đừng làm cho đầu óc bạn đen tối bằng những ý nghĩ báo thù. Hãy chấm dứt đừng nghĩ về chuyện này quá nhiều, hãy ngồi xuống và khóc cho đã. Hãy ở một mình, hãy để nỗi đau chạm đến bạn cách sâu xa. Khi lắng lòng xuống, bạn hãy ngược mặt lên trời và cất tiếng lên với Chúa. Hãy theo gương Đa-vít và phát triển sự thực hành phó thác linh hồn của bạn, duyên cố của bạn và đối thủ của bạn cho Chúa. Thi thiên 51:8-12 diễn tả tất cả ý này:

Xin cho tôi nghe tiếng vui vẻ và mừng rỡ, nguyện xương cốt mà Ngài đã đánh gãy được vui mừng. Xin Ngài ngoảnh mặt đừng để ý đến các tội lỗi tôi, và xóa bỏ mọi gian ác tôi. Đức Chúa Trời ôi, xin tạo nên trong tôi một tấm lòng trong sạch Và làm mới lại trong tôi một tâm linh chân chính. Xin chớ xua đuổi tôi khỏi trước mặt Ngài, cũng đừng cất thánh linh Ngài khỏi tôi. Xin phục hồi cho tôi niềm vui của sự cứu rỗi Ngài.

Xin ban cho tôi một tinh thần sẵn sàng để giữ vững tôi.

Một tấm lòng cứng cõi, tù túng sẽ trở nên câm lặng và không phản ứng gì. Những ai phán xét người khác thì liên tục sống dưới gánh nặng tội lỗi. Chỉ duy Đức Chúa Trời có thể tẩy sạch những gì làm ô uế tấm lòng chúng ta và sửa

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

ngay những điều sai trái để chúng ta đứng lên trong sự ngay thẳng trước mặt Ngài.

Những tấm lòng cứng cõi không đứng nổi trong sự hiện diện của Chúa. Những người này tách mình hay hạ thấp khi chơi với những kẻ nhạo báng nỗi đau của những người chọn con đường chữa lành.

Một lần nữa tôi cảnh cáo bạn, nhiều người bắt đầu cách này nhưng sau đó phát hiện ra rằng lòng họ không được canh giữ. Họ bị giam hãm. Lòng vị tha và trắc ẩn đã bị mất, và sự độc ác và thờ ơ đã chiếm chỗ. Có sự khác biệt lớn giữa việc canh giữ điều thiêng liêng và khóa chặt tấm lòng.

Khi lòng bạn trống rỗng và khô hạn, này là lúc hãy lấp đầy môi miệng bạn bằng bài ca. Sau-lơ quá khốn khổ nên không thể ca hát cho ông nghe, nên Đa-vít phải hát cho Sau-lơ nghe để xoa tan nỗi đau của Sau-lơ. Những bài thánh ca văng vẳng bên tai chúng ta sẽ xoa tan mọi mối nguy khỏi chúng ta, nhưng có một điều gì đó ý nghĩa xảy ra khi bài ca phát sinh trong lòng chúng ta. Khi chúng ta hát thay vì chỉ lắng nghe, lòng chúng ta được mở ra và có một sự kết nối xảy ra với Đấng Tạo Hóa.

Vua Sau-lơ có một tiểu sử là nói và hành động vội vàng. Những xáo trộn trong lòng ông được biểu lộ qua hành động của ông. Giống như Đa-vít học yên tĩnh trong lòng, chúng ta cũng học làm cho tấm lòng chúng ta yên tĩnh:

Nhưng tâm hồn tôi yên tĩnh và bình thản như đứa bé đã dứt sữa ở bên cạnh mẹ mình. Tâm hồn tôi bình thản ở trong tôi như đứa bé đã dứt sữa. (Thi 131:2)

Tôi có thể chia sẻ với bạn điều xấu hổ này tí được không? Thay vì làm cho tâm hồn tôi yên tĩnh như đứa bé, tôi lại có khuynh hướng hành xử như một em bé. Cách đây nhiều thập niên, hội thánh chúng tôi hay hát những lời của Thi thiên 3 trong các buổi thờ phượng. Phản ứng của tôi là khóc như em bé. Ở nhà tôi nổi tiếng là nhảy múa theo bài hát.

Không biết sao tôi ví việc than khóc của tôi như những gì Đa-vít cảm nhận khi ông viết thi thiên này. Vấn đề duy nhất là tôi khóc về chuyện không đâu vào đâu. Đúng vậy. Lúc đó mấy chuyện này lại lớn. Tôi nghĩ là mấy chuyện đó đã chia cắt con tim tôi đến độ nó xé nát tâm hồn tôi.

Nghĩ lại thì bây giờ tôi nhìn sự việc cách khác. Những chuyện đó quá là ấu trĩ và thương hại. Vài lời không hay, vài chuyện xích mích, có lẽ là cãi vả với chồng tôi. Tôi gặp nhiều chị em đánh đổi tất cả vì những chuyện không đâu vào đâu. Ra nước ngoài tôi gặp những chị em thật can đảm, sống mỗi ngày bị đe dọa bởi cái chết vì cố niềm tin của họ. Chỗ nào tôi cũng gặp những người mẹ đơn thân làm việc không biết mệt mỏi để nuôi con họ. Chưa nói tới những chị em bị đánh đập, bị hãm hiếp, bị bán bởi chính thành viên của gia đình họ và bị bán ra nước ngoài.

Tôi không làm giảm thiểu nỗi đau của bạn. Tôi biết nó là thật. Nhưng khi chúng ta thật sự có khả thi về cách Chúa biến tình cảnh tệ hại nhất thành lợi ích cho Ngài thì ngày đến chúng ta có thể nói như Giô-sép:

Các anh có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng ý làm điều ích lợi để hoàn thành mọi việc đã qua tức là cứu mạng sống của nhiều người. (Sáng thế 50:20)

Nếu bạn thay đổi cái nhìn của bạn về các đối thủ của bạn, Chúa sẽ chuộc lấy nỗi đau của bạn. Vở kịch *Edmond Burke* diễn tả cách này: “Kể mà tranh đấu với chúng ta sẽ làm cho chúng ta mạnh mẽ và mài dũa kỹ năng của chúng ta. Đối thủ của chúng ta là ân nhân của chúng ta.”

Tôi học được rằng đóng cửa với người khác đồng nghĩa là đóng cửa tương lai của chúng ta. Mỗi khi chúng ta cố xa lánh người khác, chúng ta rơi vào nguy cơ loại trừ chính mình. Tấm lòng cởi mở sẽ mở những cánh cửa và đón chào người khác với đôi tay giang rộng. Đức Chúa Trời sai Chúa Giê-su với hy vọng rằng không ai bị cho ra rìa. Hãy làm việc

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

trong lòng bạn, canh giữ nó kỹ thay vì canh giữ những gì bạn cho rằng đó là vị trí của bạn.

Nhiều người muốn làm lãnh đạo, nhưng có một mức độ ảnh hưởng nào đó là con dao hai lưỡi, cắt được cả hai phía. Luôn luôn có những người thích bạn nhưng không biết bạn. Cũng có những người ghét bạn nhưng không biết bạn. Những người này là những người chỉ đứng ngoài cuộc. Họ không phải là đối thủ của bạn, nhưng họ quan sát cuộc trao đổi. Môi-se lớn lên cùng với Pha-ra-ôn. Đa-vít giống như con của Sau-lơ (Gô-li-át chỉ là một trong những tên khổng lồ trong cuộc sống.) Trong phần lớn các trường hợp, một đối thủ là người mà trước đây biết bạn rất rõ. Đa-vít mô tả một đối thủ theo cách này:

Vì không phải kẻ thù là người chế giễu tôi, nếu thế, tôi sẽ chịu đựng nổi. Cũng không phải kẻ ghét tôi tự tôn nghịch tôi, nếu thế, tôi sẽ lẩn tránh nó. Nhưng chính người, là người bình đẳng với tôi, Là bạn bè, thân hữu của tôi. Chúng tôi thường trò chuyện thân mật với nhau, cùng đi với đoàn người trong nhà Đức Chúa Trời. (Thi 55:12-14)

Ngày nay chúng ta có thể gọi điều này là “vừa bạn vừa thù” mà theo từ điển *Urban Dictionary* mô tả là "một kẻ thù đội lốt bạn hữu." Nói đơn giản hơn, đó là một đối thủ. Thật có ơn lắm mới có thể phân biệt ai là bạn thật của chúng ta, nhưng cùng lúc chính những đối thủ mới làm cho chúng ta thành con người thật sự. Chúng ta có thể đưa ra lí lẽ cho trường hợp của mình, hoặc chúng ta có thể trình dâng cho Chúa. Chúng ta có thể cảm tạ Chúa rằng Ngài dùng đối thủ để mài dũa hay định vị chúng ta, hoặc là chúng ta than phiền. Chúng ta có thể than phiền, hoặc chúng ta có thể cầu nguyện và ca hát. Sự lựa chọn thuộc về chúng ta và không đối thủ nào cắt điều đó của chúng ta.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Nhớ lại lúc một đối thủ trở thành người thầy của chúng ta.
2. Một đối thủ đã phơi bày điều gì trong đời sống bạn?
3. Một số lĩnh vực nào bạn thấy gai góc?
4. Có lĩnh vực gai góc nào bạn cần gọt dũa?
5. Nêu ba sự khác biệt giữa người hâm mộ và người môn đồ.
6. Bạn đã từng chạy trong mà cầm gươm không? Bạn đặt xuống như thế nào?
7. Làm sao bạn canh giữ tấm lòng mà không giam hãm nó?

PHÁI TÍNH KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tôi không thể không phản đối việc phân biệt chủng tộc, vì người ta bị phân biệt đối xử do hậu quả của điều mà họ không thể làm gì được - đó là màu da của họ và nhưng sau đó người ta lại chấp nhận một cách bất công khi hình phạt người khác về những việc họ không thể làm gì được, đó là phái tính của họ.

Tổng giám mục Desmond Tutu

Tôi có những lời cầu nguyện riêng, những lời cầu nguyện mà tôi cầu nguyện khi tôi ở một mình. Thường là lúc tôi ở trong phòng ở khách sạn hay ở trong xe hơi. Tôi nổi tiếng là cầu nguyện những lời cầu nguyện khác thường đang khi tôi chạy xe. Không gì tốt hơn là mở nhạc thật to và tôi chìm đắm trong những giây phút như thế. Cách đây vài năm, đời sống tôi đi lại như chong chóng. Đôi lúc, tôi không biết là tôi đi xa hay về nhà đây. Cuốn sách của tôi *Sư Tử Cái Trối Dậy* được ra mắt vào mùa thu đang lúc tôi ở tại nước Jordan. Năm đó sắp kết thúc và lễ Tạ ơn sắp đến với chúng tôi. Lời cầu nguyện riêng của tôi lúc đó đại ý như thế này:

Lạy Cha Thiên Thượng, con đoán là Ngài biết con vừa mới ra mắt cuốn sách gọi là *Sư Tử Cái Trối Dậy*. Nó đã được phát hành trong năm thứ tiếng, nhưng con muốn biết đây là ý Ngài. Con biết đây là sự thật, nhưng con cũng biết Ngài không lệ thuộc thời gian, nên con muốn có một sự xác nhận rằng đây là điều Ngài ấn định. Trong Danh Chúa Giê-su.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Amen.” Vâng, những lời này nghe hơi lạ nhưng đó là sự thật. Tôi biết tôi không phải lo lắng trong lòng và phó thác vào tay Ngài.

Lời xác nhận xảy ra không bao lâu. Đêm đó khoảng tám giờ tôi thấy mình phải giúp con trai út của tôi làm bài tập ở trường. Con tôi nói nó cần một số thông tin cụ thể để làm xong dự án học tập này. Tôi cố gắng tìm tòi trước khi tôi dự tính nhờ thằng con trai lớn của tôi giúp đưa con út của tôi làm xong bài tập. Tôi quay về nhà - tìm trong các tạp chí, lúc lợi các thư từ. Rồi một đứa đánh bài cho đứa con út tôi là Arden, trong khi đứa khác cắt hình để dán vào. Tôi trải hết đồ đạc trên bàn thì tiếng chuông điện thoại reo. Đó là chồng tôi, John.

Anh có vẻ phấn khởi. Tôi cảm thấy ngạc nhiên.

Anh giải thích tối hôm đó anh gặp một người mà tôi cần nói chuyện. Chồng tôi có thói quen hay đưa điện thoại để tôi nói chuyện với người lạ. Tôi không chắc chuyện xảy ra như thế nào, nhưng nó xảy ra nhiều điều. Đây có lẽ là những người không thích nói chuyện với tôi, nhưng chồng tôi làm bất ngờ lúc đó và cảm thấy là tôi phải nói chuyện với họ.

Lúc đầu, tôi tranh chiến với lời giới thiệu. Nhưng giờ thì tôi cảm thấy họ không thể né tránh. Lời khuyên cho người khôn: Nếu chồng bạn có thói quen không tốt suốt mười năm, bạn cần quyết định đó là điều đáng yêu. Nên chồng tôi có thói quen hay để tôi nói chuyện qua điện thoại với người lạ. Nhưng tối hôm đó tôi phản đối.

“John, em không có thì giờ nói chuyện với người lạ. Em đang giúp con làm bài tập về nhà.”

“Thôi được, em không cần phải nói chuyện với anh ấy ngay bây giờ. Anh ấy là sĩ quan quân đội. Bây giờ anh cũng bận nên anh cho anh ấy số điện thoại của em. Nhớ nghe điện thoại của anh ấy khi anh gọi tối nay nhé. Tạm biệt, yêu em!” và trước khi tôi nói gì thêm chồng tôi đã cúp máy.

Công việc bài tập của con tôi rất nhiều. Trong vòng một

tiếng đồng hồ, điện thoại reo. Tôi quyết định trả lời điện thoại với giọng nói mệt mỏi.

Tôi nói, “Xin chào,”

Người gọi hơi do dự.

“Có phải Lisa Bevere đó không?”

“Dạ phải...”

“Lisa, chồng cô đã giới thiệu cuốn sách mới của cô *Sư Tử Cái Trối Dậy* tối nay trong buổi nhóm. Anh nói sư tử đực là con ăn thịt giỏi nhất, nhưng sư tử cái là con săn mồi giỏi nhất.”

Tôi nghĩ, dĩ nhiên là chồng tôi nói điều đó. Đó là điều anh biết vì đó là tất cả những gì tôi nói cho chồng tôi biết. .. anh chưa có đọc sách, tôi đoán vậy. Người này nói tiếp, “Chồng cô nói đúng. Sự thật thì sư tử cái là kẻ săn mồi tốt nhất.”

Tôi không chắc cuộc nói chuyện này đi tới đâu. Sao người này gọi tôi để kể cho tôi nghe những lời chồng tôi nói, mà tôi đã biết rồi vì tôi là người viết sách này mà? Vâng, tôi sắp phát hiện ra đây.

“Lisa, cô có biết chúng ta không thắng cuộc chiến tại Afghanistan?”

Tôi ngật đầu đồng ý. Sống tại Colorado Springs chúng kiến nhiều binh lính giải ngũ về nhà rất nhiều.

“Cô có biết một trong những lí do tại sao chúng ta không thắng cuộc chiến không?”

Tôi xác nhận điều đó.

“Chúng ta không thể nói chuyện với phụ nữ.” Anh này giải thích, “Nếu bạn không thể nói chuyện với phụ nữ, bạn không thể hiểu văn hóa của họ, và nếu bạn không thể hiểu văn hóa, bạn không thể thắng cuộc chiến.”

Bây giờ anh ta làm tôi chú ý nghe.

“Để tôi giải thích điều tôi làm ở đâu. Tôi làm việc với

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

bộ phận chuyên môn. Vì có có những nguy hiểm liên quan nên chúng tôi tập trung chủ yếu vào đội nam, nhưng bây giờ chúng tôi cũng gọi đội nữ nữa. Các chị em này sẽ nói cho các phụ nữ người Afgan rằng họ có tiếng nói và có giá trị. Họ giải thích tại sao nên dân chủ sẽ giúp cho con trai và con gái của họ. Họ sẽ chăm sóc những nhu cầu về sức khỏe và nhu cầu sinh nở. Cô có biết tên của nhóm phụ nữ đặc biệt này không?”

Tôi khẳng định là tôi không biết.

Anh ta nói, “Họ được gọi là Đội Sư Tử Cái, và họ sắp được điều động. Tôi có thể đặt cuốn sách của cô cho tất cả các chị em này được không?”

Dĩ nhiên là chúng tôi gửi sách đến cho họ!

Những phụ nữ này xứng đáng được hỗ trợ vì họ tiếp cận với các chị em và nuôi dưỡng niềm hy vọng về điều gì đó tốt đẹp hơn cho con cái họ hơn là chiến tranh và đói kém. Các con sư tử cái này cần biết họ không chỉ tuân thủ theo mệnh lệnh mà họ là một phần của sứ mạng đời đời để đem sự chữa lành và sự sống cho các chị em bị cô lập và khinh bỉ chỉ vì phái tính của họ. Các người lính nam bị cấm nói chuyện với các phụ nữ người Afghan, nhưng các lính nữ thì được phép.

Sau khi tôi tắt điện thoại, một lần nữa tôi nhận ra rằng không có sự tham gia của phụ nữ, có rất nhiều cuộc chiến không thể chiến thắng.

Nếu quân đội Mỹ hiểu rằng không có sự tham gia của phụ nữ, một quốc gia có thể đánh nhưng sẽ không thắng, nên này là lúc hội thánh Chúa phải khích lệ các chị em đồng hành với nam giới để không chỉ đánh mà còn thắng nữa?

**không có sự
tham gia của
phụ nữ, có rất
nhiều cuộc
chiến không
thể chiến
thắng.**

Đối thủ phái tính áp dụng cả hai phía, nhưng thường thì phụ nữ đón nhận sự phân biệt đối xử đó. Hơn ba thập niên tôi mang trong lòng rằng những phụ nữ đã bị

tổn thương khi có sự đối nghịch về phái tính. Tôi không thể là tác giả của một cuốn sách mà không nói đến vấn đề này ở chừng mực nào đó.

Nhiều người đã nói về chuyện này, nhưng hàng tuần tôi nghe câu chuyện về phụ nữ bị đau khổ trong hôn nhân, gia đình, công sở hay tại nhà thờ. Tôi hay đọc những lời nhận xét cay cú nhắm vào phụ nữ trên phương tiện truyền thông xã hội. Đây không phải là khơi mào để nói đến những vấn đề về buôn bán tình dục, nạn diệt chủng và phim ảnh khiêu dâm.

Buồn thay, định kiến về phái tính vẫn còn làm lu mờ ranh giới của Phúc âm. Chúng ta dường như dùng nó để mở rộng sự cứu chuộc và sự tự do hoàn toàn cho người nam đang khi đó lại đề nghị kiểm soát phụ nữ.

Mối Đe Dọa Của Các Lãnh Đạo Tôn Giáo

Tôi muốn khơi dậy chủ đề định kiến phái tính bằng cách quay trở lại thời kì mà hội thánh vừa mới ra đời, sống động và tăng trưởng sau khi Chúa sống lại, và có sự tuôn đổ của Thánh Linh trên cả con trai và con gái. Tin lành được giảng ra bằng cả lời nói lẫn việc làm khi sự sống lại của Chúa Giê-su được công bố. Các lãnh đạo đến thờ, trong nỗ lực làm lắng dịu tình hình, đã bắt Phi-e-rơ và Giăng khi một người què gần 40 năm được chữa lành.

Vậy họ gọi hai ông vào và cấm tuyệt đối không được nói hay dạy về Danh Đức Giê-su nữa. (Công vụ 4:18)

Họ trong cuộc nói chuyện này là các lãnh đạo tôn giáo thời đó, và Phi-e-rơ và Giăng là những người đã được cánh cáo. Phép lạ này được thực hiện trong danh Chúa Giê-su, sự chữa lành người này đã mở toang cánh cửa để rao giảng Chúa Cứu Thế là Đấng đã sống lại. Các lãnh đạo người Do thái thấy mình bị dằn xé giữa hai điều vì họ không thể phủ nhận sự chữa lành người bại được. Họ lí luận giữa vòng họ:

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Chúng ta sẽ làm gì với mấy người này đây? Vì họ đã làm một dấu lạ hiển nhiên, tất cả dân chúng Giê-ru-sa-lem đều biết rõ, nên chúng ta không thể nào chối cãi. Nhưng muốn cho việc này đừng lan rộng thêm giữa dân chúng, chúng ta hãy đe dọa, đừng cho họ nhắc đến Danh này nữa!” (Công vụ 4:16-17)

Chúng ta đều biết việc đe dọa hai môn đồ này không tác dụng. Chiến thuật của những người này phản tác dụng và làm củng cố quyết tâm của hai môn đồ.

Vậy họ gọi hai ông vào và cấm tuyệt đối không được nói hay dạy về Danh Đức Giê-su nữa. Nhưng Phê-rô và Giăng đáp: “Điều nào phải lẽ hơn? Trước mặt Đức Chúa Trời, nên vâng lời quý vị hay là vâng lời Đức Chúa Trời? Xin quý vị vui lòng thẩm định. Nhưng chúng tôi không thể nào không nói lên những điều chúng tôi đã nghe và thấy.” (Công vụ 4:18-20)

Riêng về Phi-e-rô và Giăng thì các lãnh đạo tôn giáo có thể cứ lí luận giữa vòng họ bao lâu họ muốn, nhưng họ không thể chặn đứng các môn đồ. Họ nhận ra rằng việc cố gắng thuyết phục các lãnh đạo tôn giáo thực hành việc này thật là vô ích. Họ không còn chọn lựa nào khác ngoại trừ tiếp tục giảng dạy những gì họ biết là thật. Những người này hiểu rằng có những lúc việc im lặng đồng nghĩa với sự không vâng lời.

Những đe dọa này vẫn còn vang vọng vào tai chúng ta ngày nay. Chỉ có điều bây giờ mỗi đe dọa này mang một hình thức khác. Nó không còn do các lãnh đạo tôn giáo đưa ra cho các ngư phủ thất học từ Ga-li-lê, mà nó phát triển thành một trào lưu văn hóa lan rộng khắp thế giới. Bây giờ nó nghe có vẻ hơi khác, nhưng mục tiêu thì giống nhau. Thế gian tội lỗi này sẽ cho phép bạn nói về Chúa và sống thiêng liêng như cách bạn muốn, miễn là bao lâu bạn không nói đến Danh Chúa Giê-su.

Đành rằng chúng ta không nên ngạc nhiên khi dấu trường thế tục ngăn chặn sự giảng dạy trong Danh Chúa

Giê-su, nhưng khi các giáo hội dập tắt tín đồ và làm im đi tiếng nói của họ . . . thì đó là một chuyện hoàn toàn khác.

Hơn hai thập kỷ qua, nhiều nhà lãnh đạo tôn giáo đã giới hạn và đôi khi cấm đoán hàng ngàn chị em trong hội thánh, không cho giảng dạy Kinh Thánh dưới danh nghĩa là phải kiểm soát. Hãy đọc Công vụ 4:18 lần nữa:

Vậy họ gọi hai ông vào và cấm tuyệt đối không được nói hay dạy về Danh Đức Giê-su nữa.

Khi tôi suy gẫm câu này, tôi nghe Đức Thánh Linh thì thầm, *Rất nhiều người con gái đã được Ta kêu gọi và ban ơn bởi Thần Ta để bước vào chức vụ đã bị giáo hội kìm hãm và chối bỏ ơn gọi của họ.*

Bạn có lẽ đã nghe các lãnh đạo tôn giáo nói, “Phụ nữ có thể dạy các phụ nữ khác, chứ không dạy cho nam giới.” Hay “Phụ nữ có thể chia sẻ, nhưng không thể giảng dạy.” Và : “Phụ nữ có thể lãnh đạo, miễn là bên ngoài hội thánh.” Những lời đe dọa ngấm ngầm này nghe có vẻ hợp lý, nhưng kết quả vẫn như vậy: tin lành bị kìm hãm. Phụ nữ nào can đảm với đức tin của họ thì bị gán cho là hiếu chiến. Phụ nữ tin quyết nơi Đức Chúa Trời của họ thì bị hiểu lầm cho là đầy tham vọng. Nhưng câu hỏi đặt ra cho chúng ta cũng là câu hỏi mà Phi-e-rơ và Giăng đã đặt ra. Nghe lời con người hay vâng lời Đức Chúa Trời là điều hợp lẽ đây? Chúa dạy bảo con trai và con gái của Ngài làm gì? Chúng ta tìm thấy câu trả lời trong những lời Chúa phán ngay trước khi Ngài thăng thiên:

Ngài bảo họ: “Hãy đi khắp thế giới, truyền giảng Phúc Âm cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem sẽ được cứu rỗi, ai không tin sẽ bị đoán phạt. Những người tin sẽ được các dấu lạ này kèm theo: Họ sẽ nhân danh Ta đuổi quỷ, nói các ngôn ngữ mới, bắt rắn, và nếu uống nhầm chất độc, cũng không bị hại; họ đặt tay trên người bệnh thì người bệnh sẽ được lành.” Vậy

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

sau khi nói chuyện với họ, Chúa Giê-su được cất lên trời và ngự bên phải Đức Chúa Trời. (Mác 16:15-19)

Mạng lệnh này được ban cho tất cả kẻ tin. Sứ Mạng Trọng Đại là một sự cho phép, không đòi hỏi một tòa nhà hay một tổ chức và sứ mạng này gồm cả hai phái tính. Trong Chúa Giê-su tất cả đều được kêu gọi và tự do công bố tin tức tốt lành của Chúa. Một khi chúng ta biết sự tự do và chân lí của Chúa, chúng ta không nên cho phép những đe dọa của con người làm chúng ta im lặng.

Vâng Phục Vua của Bạn

Đức Chúa Trời là Vua cao cả và thánh khiết của chúng ta. Vua chúng ta đã ủy thác và ban ơn cho chúng ta. Ngài yêu cầu bạn thay mặt Ngài mà nói với dân sự Ngài. Nếu điều này đúng, làm sao bạn lại cho phép những người dưới quyền Vua ngăn cản bạn? Mỗi người trong chúng ta phải là lời tuyên bố sống động về Ma-thi-ơ 4:10:

Chúng tôi sẽ thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời của chúng tôi và chỉ hầu việc một mình Ngài.

Nếu vâng lời các thuộc cấp của Vua đồng nghĩa với việc không vâng lời Vua, bạn có vấn đề với Vua. Chúng ta có ví dụ về cách nào để xoay sở chuyện này nơi Ê-xê-tê. Vua Ba tư không sai gọi Ê-xê-tê và luật pháp của hoàng cung cấm bà yết kiến vua. Nhưng Ê-xê-tê hiểu rằng vâng phục chiếu chỉ của vua nghĩa là không vâng lời Chúa. Ê-xê-tê kính sợ Chúa hơn sợ con người phật lòng, và thế là bà đi gặp vua. Bà ra mắt vua một cách có chiến lược, nhưng bà không dám giữ im lặng khi mà có quá nhiều mạng sống đang lâm nguy. Tôi thắc mắc thế giới chúng ta ngày nay thật khác biệt biết bao. Nhiều người con gái bị giấu khỏi những nơi chốn và hoàn cảnh mang tính chiến lược. Một số chị em đang kiêng ăn và cầu nguyện cùng với các phụ nữ khác, quan sát và chờ đợi đúng dịp tiện để tham gia và cầu nguyện.

Nói những điều này, tôi không tán thành việc nổi loạn với chồng bạn hay với lãnh đạo hội thánh bạn. Tôi hy vọng khơi dậy ý thức rằng có một kẻ thù thật sự sẽ không thỏa mãn là làm bạn im miệng mà thôi. Nó đeo đuổi đời sống bạn và đời sống con cái bạn.

Lẽ thật có thời điểm. Nếu chồng bạn cấm bạn không chia sẻ tin lành, liệu bạn có nghe lời anh ta không?

Tôi không nói về việc đứng trên bục giảng với vai trò là mục sư quản nhiệm hay giảng dạy trước công chúng. Tôi đang hỏi, *Bạn có tự do để làm nhân chứng không? Bạn có sẵn sàng trả lời, cầu nguyện, hay môn đồ một phụ nữ trẻ không?*

John và tôi mới đây nói về vấn đề này. Anh hỏi tôi sao có quá nhiều phụ nữ dường như tìm kiếm lời bào chữa để không trở thành một sứ giả cho Chúa Giê-su. Tôi chia sẻ rằng tôi tin một số chị em chỉ vì sợ phản ứng. Cũng cùng tuần đó tôi ngồi cạnh một người đàn ông trên máy bay là người chia sẻ với tôi rằng tôi được gọi là người làm sạch vết thương sau lưng. Tôi trả lời, "Làm sạch khuôn mặt nữa!"

Này là thời điểm không dành cho những tấm lòng yếu đuối hay thân yếu liễu mềm. Có một cuộc chiến chống lại những người mang hình ảnh của Chúa, cả nam lẫn nữ. Điều cuối cùng chúng ta cần mổ xẻ là sự đấu đá lẫn nhau. Nói thế, tôi nghĩ đến một số phụ nữ cần can đảm trong cuộc đối thoại này. Các chị em này đã được dạy rằng đầu phục là im lặng, và họ không biết Chúa đã đổi tên của họ. Chúa thôi thúc bạn làm gì? Có phải một người mẹ trẻ cần bạn đào luyện cô ta không? Còn việc tổ chức một buổi nhóm cầu nguyện hay buổi học Kinh Thánh trong nhà bạn thì sao? Sự thuận phục tin kính tôn trọng chồng mình cùng lúc vâng lời Chúa.

Các chị em khác sợ về điểm mạnh của mình vì không ai dạy họ cách để quản lý nó. Tất cả chúng ta đều thấy các phụ nữ hành xử tồi. (Tôi biết tôi đã từng xử lý vấn đề rất tồi tệ.) Không phải vì tôi muốn gây khó dễ mà vì tôi đã không biết

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

cách để thổ lộ chính mình. Cần trải qua quá trình học hỏi bởi vì mới đây các phụ nữ trên thế giới đã thể hiện vai trò của họ đầy đó. Nếu tôi không được cho phép cơ hội để phát triển thì tôi sẽ không phát triển. Nếu tôi không phát triển, tôi sẽ không thể dọn đường cho người khác.

Có phải chúng ta cho phép mình bị gán mác là những phụ nữ hay cau giận không? Hay chúng ta lãnh hội sự khôn ngoan để những người con gái có lời của Chúa trong môi miệng họ có thể phát biểu? Liệu những con người có một phần câu trả lời lại im lặng sao? Không thể được! Chúng ta nên năng nổ huấn luyện các chị em trong đời sống tin kính và vâng phục. Và đối với những ai hỏi làm sao chuyện này hợp với những gì mà 1Phi-e-rơ 3 dạy phụ nữ phải nhu mì và có tinh thần im lặng - tôi hoàn toàn đồng ý! Và tôi sẽ đưa ra những tấm gương về cách nào để nhu mì trong đời sống của Chúa Giê-su và Môi-se.

Môi-se là một người rất khiêm tốn, khiêm tốn nhất trần gian. (Dân 12:3)

Và,

Hãy mang ách của Ta và học theo Ta, thì tâm hồn các con sẽ tìm được yên nghỉ, vì Ta có lòng dịu hiền và khiêm tốn. (Mat 11:29)

Cả Chúa Giê-su và Môi-se đều là tấm gương cho sự nhu mì để chúng ta noi theo.

Có một số vấn đề thuộc về phái tính rất là buồn cười. Tôi không hỏi chồng tôi rằng tôi có thể mời bạn tôi sang chơi không, và chồng tôi cũng không hỏi tôi anh có đi chơi gôn được không. Tôi không hỏi chồng tôi rằng tôi có thể chia sẻ về Chúa Giê-su với ai đó tại Tarhet được không hay tôi có thể giảng cho thanh niên tại hội thánh nhà được không. Chúng tôi có hỏi ý kiến nhau về các vấn đề mà ảnh hưởng đến hai chúng tôi và gia đình chúng tôi nhưng không hỏi nhau về cách quản lý thời gian riêng của chúng tôi. Nếu chúng tôi hỏi ý kiến nhau về tất cả những chuyện nhỏ nhặt

thì chuyện đó sẽ tốn nhiều công sức. Anh tin tưởng tôi và tôi tin tưởng anh! Tôi là người vợ, không phải là em bé.

Chúng ta sống trong một thời đại mà có quá nhiều người bị nô lệ cho nỗi sợ. Họ cần hy vọng về vinh hiển mà bạn đang mang trong tấm lòng.

Cuối cùng thì một mình chúng ta tự trách về việc chúng ta không vâng lời sứ mạng của Chúa Giê-su. Vâng, người ta có thể khiến chúng ta vấp ngã và phạm tội (Mat 18:6; Mác 9:42; Lu 17:2), nhưng việc chúng ta vâng lời Vua là sự lựa chọn của chúng ta. Giống như những người đi trước chúng ta là Phi-e-rơ và Giăng, chúng ta là những chị em bước đi trong sự đầy dẫy phép lạ của Chúa Giê-su, và điều này có nghĩa là chúng ta không thể cứ nín lặng mãi về những gì chúng ta đã chứng kiến và nghe ngóng.

Những Lời Công Kích

Trong thời chúng ta, phụ nữ chọn đi con đường này có thể không bị đánh đập hay bỏ tù như Phi-e-rơ và Giăng bị, nhưng chúng ta hãy chuẩn bị khi người ta xa lánh và kháng cự chúng ta. Điều này có nghĩa là bạn chấp nhận bị hiểu lầm, hứng chịu những lời công kích và bị cô lập.

Chồng tôi và tôi có cái nhìn khác nhau về điểm này. Anh đảm bảo với tôi là phần lớn các hội thánh anh thăm đều cho phép phụ nữ đứng trên tòa giảng. Anh liệt kê tên ba nữ mục sư, tất cả đều nổi tiếng và được yêu quý trong nước chúng tôi và cả nước ngoài nữa. Các phụ nữ này lãnh đạo, dạy dỗ và rao giảng. Tôi đồng ý với chồng tôi về lí thuyết điều này đúng, nhưng thực tế thì không đúng. Khi tôi hỏi anh kể tên các hội thánh mời phụ nữ giảng đều đặn trên tòa giảng thì anh kể ra chưa tới mười hội thánh, chỉ mời phụ nữ giảng mỗi năm một lần vào ngày Lễ của Mẹ thì có thăm gì đâu.

Khi chúng tôi thảo luận, chồng tôi đảm bảo với tôi rằng là phụ nữ, tôi không thể nói gì được để thay đổi các thần học gia chống đối phụ nữ làm lãnh đạo và có ơn dạy dỗ. Anh đề

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

ngợi tôi nên dùng lời lẽ dễ dạy dỗ và nói cho các chị em rằng họ có thể giảng dạy. Dù tôi có dùng lí lẽ gì đi nữa để nói với các lãnh đạo hội thánh thì cùng phí thời gian thôi.

Tôi đồng ý; nên tôi không tập trung vào các lãnh đạo hội thánh nữa. Với sự run sợ tôi viết cho các chị em và các bà mẹ chưa được thuyết phục về chuyện này. Tôi giải thích rằng tôi không thể dạy phụ nữ giảng khi họ vẫn còn không chắc là họ có sai gì không khi họ giảng dạy trong hội thánh. Văn tự của luật pháp thường được dùng tới để làm họ đau lòng. Không một người con gái thành thật nào của Chúa muốn vi phạm hay khinh thường ý muốn của Cha mình. Họ sẽ không học được những gì các lãnh đạo không cho phép. Nếu ai đó là nhân vật có thẩm quyền, đại diện cho Chúa, nói cho bạn biết cả đời bạn chỉ là hạng thấp kém, bạn sẽ tin ngay. Lời dối trá này rất dễ đón nhận nếu bạn có một quá khứ bị chèn ép.

Tôi biết điều này vì tôi đã từng rơi vào trường hợp này.

Khi bạn không chắc, bạn hay đón già đoán non và bạn không đóng góp gì được. Tôi muốn mở lỗ tai bạn và mở mắt bạn, cắt đi cái gai luật pháp khỏi tấm lòng mềm mại của bạn. Lúc đó bạn có thể chữa lành và lắng nghe cho chính mình. Chỉ Thánh Linh mới kêu gọi bạn làm sứ giả của tin lành trong lĩnh vực pháp lí, y tế, thương trường, cộng đồng hay ngay tại nhà. Bất cứ việc gì chúng ta làm là làm cho Chúa. Sống như thế sẽ làm cho đời sống thế tục thành thánh thiện. Nhưng thật là sai lầm khi nói cho người ta rằng Thánh Linh không phán với họ nếu họ cảm thấy được kêu gọi để giảng dạy hay để lãnh đạo ở bộ phận nào đó trong giáo hội.

Phái tính liên hệ rất ít đến khả năng lãnh đạo của một người. Nếu điều đó đúng thì Margaret Thatcher là một phụ nữ không đủ tiêu chuẩn trở thành một nhà lãnh đạo tài ba nhất Nước Anh. Thật ra, phái tính không phải là vấn đề; thủ thách của chúng ta là thái độ kiêu ngạo, có khuynh hướng định kiến và xét đoán người khác. Những điều này sẽ

che mắt một người trở thành một lãnh đạo tài ba. Sự khiêm tốn, sự từng trải, sự trung tín, nền giáo dục và phẩm hạnh là một số phẩm chất khiến các lãnh đạo đủ tiêu chuẩn, nhưng phái tính không sản sinh một người lãnh đạo. Ngoài Chúa ra, chúng ta đều không thích hợp. Chúng ta đọc trong 2 Cô-rinh-tô 3:4-6:

Nhờ Chúa Cứu Thế chúng tôi tin tưởng như vậy trước mặt Đức Chúa Trời. Không phải tự chúng tôi có khả năng để người ta thừa nhận rằng một việc gì như thế do chúng tôi mà ra, trái lại khả năng của chúng tôi do Đức Chúa Trời ban. Đáng đã ban cho chúng tôi khả năng phục vụ giao ước mới, không phải giao ước bằng chữ viết nhưng giao ước Thánh Linh. Vì chữ viết thì giết chết nhưng Thánh Linh ban sự sống.

Và đây là cách mà một lãnh đạo hàng đầu giải nghĩa 1Ti-mô-thê 2: “Phao lô chỉ nói rằng liên quan đến vai trò lãnh đạo trong hội thánh, phụ nữ không thích hợp vì họ nhẹ dạ cả tin và rất dễ bị lừa dối hơn nam giới.”

Chúng ta sẽ quay trở lại sách Ti-mô-thê trong chốc lát. Trước hết, tôi phải biết: Câu trích này khiến bạn cảm thấy thế nào? Xấu hổ, mặc cảm tội lỗi, bị xúc phạm? Hay cảm thấy nhẹ nhõm và xin lỗi?

Chắc chắn là lời giải thích đó không làm cho chúng ta cảm thấy lên dây cót và được đón nhận. Tôi hầu như không muốn trích câu nói này ở đây, nhưng vì nó nói lên lối tư duy phổ biến về phụ nữ. Vị lãnh đạo này nói tiếp, “Đành rằng nhiều phụ nữ hay giận dữ, không đồng ý với lời khẳng định của Phao-lô suốt nhiều năm, nhưng rõ ràng là các phụ nữ như thế không tin tưởng lời khuyên của ông và không làm theo sự dạy dỗ của ông, cũng giống mẹ của họ là Ê-va có ý định tốt nhưng lại thiếu hiểu biết.

Có phải chúng ta cần phải bực mình để không đồng ý không? Tôi không đồng ý với chồng tôi mà không cần phải nổi giận. Nhân viên của tôi và tôi không đồng ý với tôi mà không cần phải nổi giận và các bạn bè tôi và tôi cũng vậy.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Giả định là nếu chúng ta không đồng ý với lời khẳng định của 1 Ti-mô-thê 2, ấy là vì chúng ta là phụ nữ hay nổi giận, thiếu hiểu biết. Không chừa chỗ nào cho chúng ta trở thành những phụ nữ sống tin kính, có suy nghĩ, hay tò mò cố gắng bỏ qua phái tính khi chúng ta tìm kiếm để vâng lời Chúa. Người ta không nói được cái khả năng là Phao-lô có thể bàn đến một vấn đề mà có thực trong nền văn hóa của ông nhưng lại thiếu vắng trong văn hóa của chúng ta.

Lời giải thích này cũng cung cấp cho chúng ta một cơ sở sai lầm về việc nhận ra danh tính của mình. Ê-va không phải là mẹ của chúng ta. Một khi chúng ta được tái sinh chúng ta không còn là con cái của cha mẹ bị sa ngã nữa, là A-đam và Ê-va. Chúng ta trở nên con cái của Đức Chúa Trời.

Theo lời tác giả này, tôi cảm nhận một ước ao muốn im lặng và xấu hổ. Tôi cảm nhận sự phân biệt phái tính và tính ghét đàn bà. Những gì tôi nghe không phải là Đức Thánh Linh. Khi Chúa Giê-su dạy dỗ và khuyên bảo, nó luôn đi kèm với tình yêu thương và chấp nhận tất cả. Ngài ví hội thánh Ngài là nàng dâu. Những lời của tác giả này rất giống sự thù nghịch của con rắn đối với phụ nữ.

Ti-mô-thê thứ nhất được Phao lô viết để bàn đến những vấn đề mà Ti-mô-thê đối diện khi tiên phong mở hội thánh trong một nền văn hóa Hy-lạp. Có phải những gì áp dụng cho họ cũng áp dụng cho chúng ta ngày nay không, khi mà không có điều nào giống trong buổi nhóm hay văn hóa của chúng ta không? Có lẽ bạn không chắc lắm. Có lẽ vì bạn muốn tôn trọng Chúa và không hề thắc mắc quyền lãnh đạo, bạn chấp nhận số phận của mình trong đời.

Ta hãy thử tìm hiểu thêm. Liệu bạn cho phép con gái bạn nghe những lời này sao? Liệu bạn đứng đó im lặng đang khi có ai đó gọi con bạn là không thích hợp, dễ cáu giận, dễ bị lừa hay thiếu học không? Liệu đây có phải là cách được Thánh Linh hà hơi để sửa sai hay mô tả ai đó, dù đó là nam hay nữ? Bạn có bao giờ tưởng tượng Chúa Cha nhìn vào linh

vực nào đó trong đời sống bạn và gán cho bạn những tính nết sa ngã này không?

Tôi hiểu bạn có lẽ đã từng nói những lời này về bản thân mình. Nếu bạn trở thành cơ đốc nhân một thời gian. Có những lúc các lãnh đạo hay giáo sư nói cùng những tư tưởng này về phụ nữ trong hội thánh bạn. Mới đây một phụ nữ đã hầu việc Chúa nhiều năm gọi tổ chức của chúng tôi và thắc mắc không biết những gì bà làm có đúng Kinh Thánh không vì những bắt bớ mà bà phải chịu.

Hỡi các người con gái, các chị em, các bạn hữu, tôi hứa với bạn điều này: Chàng rể của chúng ta là Chúa Giê-su không bao giờ nói những lời hạ thấp bạn. Ngài không lần nào nói với tôi là tôi không tôn trọng Ngài vì tôi giảng dạy. Điều đó không có nghĩa là tôi không thể cải thiện - tôi học tự đánh giá bản thân sau mỗi buổi nhóm. Hãy tin tôi đi, tôi cảm thấy sự sửa sai của Thánh Linh trong mọi lĩnh vực của đời sống tôi. Nhưng khi liên quan đến việc làm những gì Chúa kêu gọi tôi làm và cách Ngài nhìn tôi, thì luôn là một lời thì thầm khích lệ tôi. Hãy lắng nghe những gì Ngài nói về bạn và tôi: Ngài gọi bạn đáng yêu, thích hợp và tài năng. Ngài đã ban cho bạn một tấm lòng mới và một tâm linh mới khiến bạn khôn ngoan và chân thật. Ngài đổ đầy bạn bằng Thánh Linh và ủy thác cho bạn Lời Đức Chúa Trời để thay vì trở thành người con gái bị lừa dối, thì con mắt hiểu biết của bạn được soi sáng và phân biệt (Thi 45:11; Ê-xê 36:36; 2 Cô 3:6; Êph 1:18).

Nàng dâu của Ngài gồm có cả nam lẫn nữ. Ngài rửa sạch tất cả chúng ta khỏi ô uế bằng nước là Lời Ngài và cùng lúc cứu chuộc cả hai phái tính bởi huyết Ngài. Khi tôi đọc phần giải nghĩa của 1Ti-mô-thê 2 cho các phụ nữ nhóm lại học Kinh Thánh ở nhà tôi, tôi thấy vẻ mặt nã nê của họ vì bị sốc và kinh hoàng. Có những người nghĩ những gì họ nói đều có yếu tố lẽ thật trong đó; có lẽ trước đây họ khổ đại hay không thích hợp. Còn những người khác thì từ bỏ lối suy nghĩ và giải thích cách khác đi.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Khi tôi hỏi bạn về những con gái của bạn, điều gì khuấy động tâm lòng bạn? Tôi hy vọng điều gì đó sôi sục trong lòng bạn. Và còn bạn thì sao? Bạn có an phận với những giới hạn cho bản thân thay vì nhận sự tự do Chúa Giê-su đã mua cho bạn? Nếu bạn không cho phép những giới hạn gán cho con gái của bạn, bạn không nên cho phép nó áp đặt lên bản thân mình. Trong Ê-phê-sô 2:10 chúng ta được dạy, “Vì chúng ta là tác phẩm của Đức Chúa Trời, được tạo nên trong Chúa Cứu Thế Giê-su để làm những việc thiện lành, là việc Đức Chúa Trời đã chuẩn bị trước cho chúng ta để theo đó mà tiến hành.”

Tôi hy vọng và cầu nguyện bạn sẽ không bao giờ thối lui, chấp nhận số phận mình là khờ khạo, không thích hợp và dễ bị lừa. Nếu chúng ta thiếu hiểu biết, chúng ta thay đổi bằng cách tự học hỏi và tự trao đổi. Tôi quyết định chấp nhận điều này như là một thách thức cho tôi, thu thập những tài liệu sách vở từ những người khôn ngoan hơn tôi. Trước hết, chúng ta hãy xem lời khuyên của Phao-lô trong ánh sáng về mối quan hệ lẫn nhau. Trong 1 Cô-rinh-tô 14:34-35 chúng ta đọc:

Trong các buổi hội họp Ctd: Hội Thánh phụ nữ nên yên lặng vì họ không được phép nói nhưng hãy thuận phục như Kinh Luật dạy. Nếu họ muốn học hỏi điều gì, hãy hỏi chồng mình ở nhà, vì phụ nữ nói lên trong Hội Thánh là điều đáng hổ thẹn.

Rồi trong 1 Ti-mô-thê 2:11-15

Phụ nữ nên yên lặng học hỏi và vâng phục hoàn toàn. Ta không cho phép người nữ Ctd: người vợ dạy dỗ, hay cầm quyền trên người nam, Ctd: người chồng nhưng phải im lặng. Vì A-đam đã được tạo dựng trước, rồi mới đến Ê-va. A-đam cũng không bị lừa gạt, nhưng người nữ đã bị lừa gạt và phạm tội. Dù vậy, người nữ sẽ được cứu nhờ sinh con cái, miễn là tiếp tục giữ vững đức tin, sống yêu thương, thánh thiện và đoan trang.

Toàn bộ sự nhóm lại của người Hy Lạp là để học biết về cơ đốc giáo. Phụ nữ không còn giữ vị trí mà họ nắm giữ giữa vòng dân ngoại bang: vị trí canh giữ đền thờ thờ nữ thần Diana đã giao cho họ. Khi chúng ta đọc lời khuyên của Phao-lô dành cho Ti-mô-thê về trật tự trong hội thánh, ông không trích sách luật pháp. Ông không trích lời dạy của Chúa Giê-su. Ông đưa ra những đề nghị với Ti-mô-thê về làm cách nào để nhóm lại các tân tín hữu theo văn hóa của Hy Lạp. Lúc đó, trong nền văn hóa của họ, phụ nữ được xem như có thẩm quyền về những vấn đề thuộc linh.

Trong Bản Phổ Thông dịch những lời của Phao-lô trong 1 Ti-mô-thê 2:11-12 như sau:

Đàn bà phải yên lặng nghe, sẵn sàng hợp tác trong mọi việc. Ta không cho phép đàn bà dạy dỗ hay cầm quyền trên đàn ông đàn ông Có thể dịch là “chồng”.
nhưng phải im lặng nghe.

Để tìm ra câu trả lời làm sao diễn giải ý này để áp dụng thời hiện đại, tôi tìm đến các nhà thần học và lãnh đạo hội thánh, là những người đã làm việc với các chị em phụ nữ trong việc giảng dạy ở các hội thánh địa phương đang phát triển. Tiến sỹ Gilbert Bilezikian, một giáo sư đại học Wheaton College và là trưởng lão của hội thánh Willow Creek Church, đã nói về phần nghiên cứu các vấn đề thuộc về phụ nữ trong vai trò lãnh đạo. Đây là một số phát hiện của ông, được nói đến trong cuốn sách của ông có tựa *Beyond Sex Roles*:

Tóm lại, chúng ta kết luận rằng trước khi sa ngã, người nam và người nữ liên hệ nhau bình đẳng, cả hai đều mang ảnh tượng của Chúa và đều được kêu gọi để cùng nhau chăm sóc thế giới mà Chúa tạo dựng. Cả nam lẫn nữ đều chịu trách nhiệm hoàn thành chức vụ nhằm làm vinh hiển Chúa theo cách mà Chúa ban ơn cho họ và theo mức độ đức tin mà họ nhận lãnh. Bị kịch thay, trong sự sa ngã, mối quan hệ hợp tác này đã bị tổn thương nặng nề. Chúng ta tin kế hoạch cứu

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

chuộc của Chúa đó là mọi vật đã bị đổ vỡ qua tội lỗi kể cả mối quan hệ giữa người nam và người nữ - có thể được phục hồi lại vẻ đẹp đã có vào những ngày đầu của cuộc sáng tạo. Nhiều cơ đốc nhân có lòng không đồng ý với kết luận này. Sẽ đến ngày chúng ta thấy điều khám phá ra chúng ta đã hụt mất sự khôn ngoan trọn vẹn của Chúa liên quan đến vấn đề này cùng nhiều vấn đề khác, tới mức nào. Nhưng cho đến khi đó, tôi vẫn giữ quan điểm này. Tôi sẵn sàng khích lệ phụ nữ làm những gì tôi tin Kinh Thánh yêu cầu họ làm - chuẩn bị sẵn sàng để sử dụng hết các ân tứ thuộc linh.

Nếu một phụ nữ cảm thấy được kêu gọi để giảng, dạy hay lãnh đạo và cô ta sống một đời sống đầy đủ những phẩm chất đã được liệt kê trong Kinh Thánh, thì cô ta hãy tự giáo dục mình và đón nhận sự huấn luyện để cô ta có thể giảng dạy và lãnh đạo trong bất kỳ ban ngành nào Chúa giao cho cô ta. Cùng với tiến sỹ Bilezikian, tôi cũng giữ quan điểm như thế một cách khiêm nhu nhưng rất cứng rắn.

Cái nhìn của một Rabi về Ê-va

Cách đây không lâu tôi có vinh dự nói chuyện rất lâu với một Rabi Do thái rất thông minh, tên là Brian Bileci. Tôi chia sẻ với ông mối bận tâm của tôi về việc có quá nhiều người con gái của Chúa không biết họ là ai. Rõ ràng là danh tính và phẩm giá của các người con gái của Chúa đang bị tinh thần của thế gian tấn công, và rất nhiều hội thánh không biết nuôi dưỡng các ân tứ mà Chúa đã ban cho phụ nữ.

Tôi muốn biết từ vị học giả Hê-bơ-rơ những gì Chúa nghĩ về con gái của Ngài. Tôi hỏi ông bắt đầu với Ê-va và rồi đến Sa-ra, truy suốt đến nàng dâu của Chúa Giê-su là hội thánh. Vị rabi này nói cho tôi nhiều điều và đây là một vài điểm son tôi muốn chia sẻ cho bạn, vì nó sẽ giúp bạn khẳng định danh tính của mình.

Chúa không yêu A-đam hơn Ê-va. Ngay từ đầu Ê-va

luôn ở với A-đam. Dù A-đam đặt tên cho Ê-va và cần bà, nhưng Ê-va luôn luôn là sáng kiến của Chúa. Chúa ban cho Ê-va cái nhìn và nét biểu lộ nữ tính một cách độc đáo. Phụ nữ luôn luôn ở trong người nam, nên đây là lí do người làm tốt hơn khi có phụ nữ hơn là không có phụ nữ (Sáng 2:18). Việc giới thiệu Ê-va cho A-đam đã biến cái “không tốt” thành cái “rất tốt.”

Chúng ta biết từ Kinh Thánh rằng A-đam được cho ngủ mê và Chúa mở xương sườn của ông và thế là Ê-va được hình thành (Sáng 2:21). Nam và nữ đã được phân biệt một cách độc đáo, nhưng mỗi người là một nửa của nhau. Cả hai hợp thành một tổng thể. Nam và nữ được tạo dựng để riêng biệt trong cách biểu lộ, nhưng không tách biệt trong mục đích. Điều quan trọng cần để ý rằng không có sự phân chia vai trò trước khi sa ngã. Vì thế, cả hai đều có cùng một mục đích, một tấm lòng và một trong thể xác.

Ngày bị kịch nạn Ê-va bị lừa dối và A-đam nổi loạn. Sự lựa chọn của Ê-va không tiền định rằng tất cả phụ nữ cũng sẽ bị lừa dối, chẳng khác nào sự phản bội của A-đam cũng sẽ tiên đoán rằng tất cả người nam cũng sẽ nổi loạn. Rất thường tôi nghe người ta cố gắng mô tả tội của A-đam như thể là nhẹ hơn tội của Ê-va. Tôi nghe người ta nói nó là “tội vô ý.” Vị Rabi này không đồng ý. Ông khẳng định những gì Kinh Thánh dạy:

Như bởi sự không vâng phục của một người mà nhiều người thành ra tội nhân thì cũng bởi sự vâng phục của một Người mà nhiều người được thành ra công chính. (Rô 5:19)

Tội của A-đam không phải là vô ý. Nó được diễn tả rõ nhất là tội “cố tình không vâng lời,” nhưng một số học giả gọi nó là “tội nổi loạn và phản bội.

**Nam và nữ
được tạo
dựng để riêng
biệt trong
cách biểu lộ,
nhưng không
tách biệt
trong mục
đích.**

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tôi phải thắc mắc không biết A-đam và Ê-va không thử nhận ra kẻ trộm: nói cho cùng, họ muốn giống Đức Chúa Trời.

Trong gia đình chúng tôi, khi các con tôi cố tình không nghe lời dạy của cha mẹ mà nghe lời bạn bè hay nghe đĩa khác, chúng tôi không gọi đó là vô tình. Chúng tôi gọi đó là cố tình phạm tội. Trong thuật ngữ quân đội, nếu người ta cố tình không tuân thủ mệnh lệnh, nó được gọi là không tuân phục cấp trên, chứ không nói là vô tình. Bây giờ chúng ta đọc lời mô tả của Chúa về tội của A-đam:

Vì con đã nghe lời vợ, ăn trái cây Ta đã truyền lệnh
đừng ăn nên đất đai bị rửa sả vì con; Cả đời con phải
làm lụng khó nhọc mới có miếng ăn. (Sáng 3:17)

Vì một số lí do mà trào lưu về vai trò của A-đam trong sự sa ngã bị giảm nhẹ. (Tôi không chắc lí do sao ai đó cảm thấy cần bênh vực những lựa chọn của A-đam trong khi đó tất cả chúng ta bây giờ đã được cứu chuộc trong Chúa Giê-su.)

Những người bênh vực này khuyên nam giới phải đứng lên và trở thành lãnh đạo tốt, một lời khuyên mà tôi ủng hộ hết lòng và nói “đồng ý và amen.” Tôi đồng ý có một nhu cầu cấp thiết cần phải có những tấm gương của nam giới. Nhưng tôi hơi lo ngại về một số người nam ủng hộ cho quá trình này. Họ tin người nam trong hội thánh phải lãnh đạo tốt bằng cách làm cho tiếng nói các phụ nữ im đi, lí luận của họ dựa cơ sở trên những gì xảy ra trong sự sa ngã loài người.

Tôi thấy nhiều sai lầm trong lối lí luận và tiếp cận này. Có lẽ sẽ ít thiệt hại hơn nếu A-đam nhảy vào và nói lên sự thật. Trách nhiệm để ý lắng nghe mạng lệnh của Chúa và không nghe lời kẻ lừa dối là con rắn phải đổ trên A-đam, chứ không phải trên Ê-va. A-đam đáng lí dùng tiếng nói của mình làm con rắn im lặng; nói cho cùng chúng ta không tranh chiến với thịt và máu. Cùng vậy, người nam nên dùng tiếng nói của họ để làm im lặng cái xấu, chứ không phải làm im lặng tiếng nói của phụ nữ là người Chúa tạo dựng theo

ảnh tượng của Ngài và được Ngài gọi đó là tốt lành.

Cách tốt nhất để bảo vệ ai đó khỏi những lầm lỗi trong tương lai là dạy dỗ công khai, chứ không phải cấm đoán. Sự thật là việc Ê-va mắc phải lỗi lầm trầm trọng trong quá khứ cũng không nên dập tắt tiếng nói của các chị em trong tương lai, cũng như tội của A-đam cũng làm che mắt các con trai của ông! Hơn hai mươi thế kỷ, người nam và người nữ đã học kẻ vai sát cánh trong hội thánh. Đây là lúc chúng ta nhận biết chúng ta là ai trong Chúa và cùng nhau lãnh đạo như khi chúng ta được tạo dựng từ nguyên thủy để chăm sóc khu vườn. Nam giới lãnh đạo như người nam, còn nữ giới lãnh đạo người nữ.

Bây giờ chúng ta có tấm gương của Chúa Giê-su,
“Người hãy thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời người
và chỉ hầu việc một mình Ngài.” (Mat 4:10)

Chúng ta phải vang vọng Lời Chúa thay vì nhai lại những lí luận cùn. Chúng ta hãy phục vụ Chúa một cách sốt sắng để chúng ta là lí luận sống khi sống một cuộc đời đức tin. Tấm gương tối hậu của chúng ta là Chúa Giê-su. Chúng ta phải bước đi như Ngài bước đi. Chúng ta phải theo Ngài hơn là theo bất cứ ai, kể cả Phao-lô. Chính Phao-lô khuyên Ti-mô-thê hãy theo gương ông theo cách hay khuôn mẫu mà ông theo Chúa Giê-su: “Hãy bắt chước tôi như tôi bắt chước Chúa Cứu Thế” (1 Cô 11:1)

Lời Dối Trá của Satan; Sự Chữa Lành của Chúa

Satan sẽ cướp của người nam và người nữ khi chúng ta lắng nghe lời xúi giục chia rẽ của nó và ủng hộ phái tính này bằng cách hạ bệ phái tính kia. Thời gian không còn nữa. Đây là lúc chúng ta bước theo mạng lệnh của Chúa Giê-su và tiếp tục tìm kiếm để cứu những gì bị lạc mất (Lu 19:10). Đây là lúc hội thánh phải trở thành một tấm gương sống động cho thế giới bị đổ vỡ, bị chia xé qua lối sống không

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

phân biệt chủng tộc, không phân biệt thế hệ và không phân biệt giới tính. Qua việc hiểu sai vấn đề về phái tính, chúng ta làm cho cả hai phái tính bị chia cắt và tổn thương. Khi chúng ta phục hồi danh tính của chúng ta, sự chữa lành phái tính sẽ bắt đầu.

Đôi khi sự lộn xộn quá lớn nên phụ nữ thắc mắc về việc nhận dạng phái tính của mình, cảm thấy họ đáng lí sinh ra là người nam thì phải hơn. Nhiều người cố gắng chữa lành họ bằng cách đổi giới tính hay thành đồng tính. Hãy đọc lời Chúa qua tiên tri Ê-sai:

Các người thật ngược đời. Thợ gốm mà coi như đất sét! Đồ vật có nên nói với người làm ra mình: “Người không làm ra tôi,” Hay đồ gốm nói với thợ gốm rằng: “Người không hiểu.” (Ê-sai 29:16)

Câu hỏi vẫn còn đó, *Chúng ta có tin cậy Chúa không?* Chúng ta có tin Ngài là tốt lành, khôn ngoan và không sai lầm khi Ngài nắn tạo chúng ta là con gái từ trong lòng mẹ không? Có thể nào Ngài dự định chúng ta sẽ tự xử lí những thất vọng của chúng ta sao?

Hãy tin tôi, tôi hiểu nỗi đau đó. Tôi cũng nhận ra rằng nhiều nỗi đau sâu thẳm hơn tôi biết... nhưng Chúa có thể đụng đến chỗ mà bàn tay con người không thể chữa lành. Tôi nhớ có lần tôi bực mình vì tôi là phụ nữ. Tôi không biết điều đó có phải do di truyền từ đời mẹ tôi hay kẻ thù tấn công tôi để hạ thấp kế hoạch của Chúa cho đời sống tôi. Do có những chuyện xảy ra trong đời sống tôi, nên mối quan hệ của tôi với phụ nữ hay gặp phụ nữ trong hội thánh khiến tôi không thích nói mình là phụ nữ. Tôi lớn lên hơi nam tính và tôi có bạn nam nhiều hơn là bạn nữ. Tôi thích mấy thằng con trai hơn. Tôi cảm thấy mạnh bạo như con trai. Mấy đứa con gái nói chuyện bằng ngôn ngữ nhỏ nhẹ và thì thầm thì tôi không hiểu, và họ đi đứng dè dặt. Suốt thời gian học trung học, tôi mặc quần Jean và áo thun để che đậy sự thiếu vẻ nữ tính của tôi và che giấu nỗi đau trong thâm tâm tôi.

Khi John và tôi đính hôn, tôi cẩn thận giải thích cho anh rằng tôi có cơ thể phụ nữ nhưng có cái đầu của nam giới. (John nói ngay với tôi đây không phải sự lựa chọn!) Về mặt tích cực, tôi tin chuyện này liên hệ rất nhiều trong cách mà Chúa chuẩn bị tôi nuôi bốn đứa con trai! Chúa đem tôi trong hành trình chữa lành. Ngài thì thâm giá trị về nữ tính của tôi. Trong sự hiện diện của Ngài, tất cả sự xấu hổ mà tôn giáo khoát lên hình ảnh của người phụ nữ được thay thế bằng chiếc áo vinh hiển. Ngài đụng đến nơi sâu thẳm của linh hồn tôi và ban cho tôi can đảm và sức mạnh thay thế cho nỗi sợ và lối suy nghĩ nạn nhân mà mẹ tôi vô tình áp đặt lên nữ tính của tôi. Tôi học yêu thân thể tôi, không chỉ vì nó đẹp mà vì nó có thể làm được gì. Chuyện này là một quá trình và là một hành trình mà tôi có thể chia sẻ để người khác cũng tìm thấy sự chữa lành.

Nhưng nếu tôi thấy mình vẫn còn tranh chiến với nữ tính của tôi tới thời đại ngày nay khi mà phái tính được khích lệ và hoan nghênh? Văn hóa chúng ta cho tôi biết hãy tự lo liệu và trở nên nam tính hơn. Nhưng làm thế tôi sẽ ngăn chặn tiến trình chữa lành của Chúa và không học được tất cả những bài học mà tôi đã học qua. Khi chúng ta chấm dứt so sánh mình với người khác, lúc đó chúng ta ở vị trí chấp nhận bản thân với tất cả những thiếu sót của mình.

Vậy bạn cần có những bước đi nào để nhìn thấy sự chữa lành bắt đầu:

1. *Cầu nguyện.* Xin Đức Thánh Linh ban cho bạn một tấm lòng sắt son và bày tỏ những suy nghĩ sai trật nào hay lĩnh vực nào không vâng lời. Định kiến về phái tính và sự bực mình có thể len lỏi vào và bóp méo cái nhìn của chúng ta về bản thân và về nhau. Cầu nguyện để trở thành người rao giảng sự giảng hòa, chứ không phải người gây ra chia rẽ.
2. *Thuận phục ý chí của bạn cho Chúa.* Có lẽ bạn bị kiềm hãm hay che khuất phía sau luật lệ của con người thay vì vâng theo những gì bạn biết và nhìn

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

- thấy trong Kinh Thánh và những gì được bày tỏ cho bạn trong sự cầu nguyện. Có lẽ bạn cho phép nỗi sợ con người (hay sợ việc bạn là phụ nữ) giữ bạn khỏi ý muốn của Chúa. Hỏi Chúa sứ mạng trọng đại sẽ như thế nào trong đời sống bạn trong giai đoạn này khi mà bạn biết rằng ở giai đoạn tiếp theo nó sẽ khác đi.
3. *Biết kẻ thù của mình.* Chúng ta không tranh chiến với thịt và máu. Khi chúng ta nghi ngờ, chúng ta hành xử như những con người ngờ vực. Gia-cơ cho biết một khi chúng ta đầu phục Chúa, chúng ta phải chống cự ma quỷ thì nó phải chạy trốn.
 4. *Tra xét đời sống và cuộc nói chuyện của bạn.* Bạn đang nói và làm gì để cứ nuôi dưỡng định kiến phái tính? Nếu Đức Thánh Linh bày tỏ lĩnh vực nào trong đời sống bạn mà đã thỏa hiệp, thì bạn phải loại bỏ những định kiến hay bực mình đó.
 5. *Hãy đứng vững.* Những người không bênh vực điều gì thì có nguy cơ không đứng nổi trước điều gì. Những ai chống đối phụ nữ và nam giới làm việc chung với nhau là vô tình đặt mình chống lại mạng lệnh nguyên thủy của Đức Chúa Trời.
 6. *Hãy đẩy tranh cho sự hiệp một trong hội thánh Chúa.* Người nam và người nữ không phải là đối thủ. Chúng ta là những anh chị em, những đồng minh đồng cam chịu khổ. Chúng ta cùng bước đi với nhau trong sự thông công, sự tôn trọng lẫn nhau và trong quý mến anh chị em. Và chúng ta phải khuyến khích các ân tứ của nhau. Chúa không hề ban cho phụ nữ tiếng nói nếu Ngài muốn họ cứ giữ im lặng. Chúa biết rằng A-đam và thế giới của chúng ta, cần tiếng nói và ảnh hưởng của phụ nữ.

Hỗ Trợ và Độc Lập

Tôi muốn con cháu tôi có khả năng suy nghĩ, học hỏi và đưa ra các câu hỏi để chúng có thể học hỏi và học sống bởi đức tin. Chúng ta có thể lập luận rằng phụ nữ có thể được tái sinh, nhưng có những giáo lý và tín điều xuất hiện phủ nhận sự thật rằng họ đã được tự do hoàn toàn rồi. Nói cách chính xác hơn là phần lớn phụ nữ thấy thoải mái hoạt động trong khuôn khổ của nhà thờ thay vì trong sứ mạng của Chúa.

Những người nam và người nữ không khôn ngoan thường xuyên đổ lỗi cho nhau về những lựa chọn sai lầm của họ kể từ khi phạm tội ở vườn địa đàng. Đổ lỗi và xấu hổ không giúp được ai tiến thân. Đổ lỗi và xấu hổ làm như nguồn nước và làm che khuất hình ảnh của người con trai và con gái. Cách làm này sẽ làm hoen ố những gì Chúa đã tẩy sạch.

Phái tính được tạo dựng để biểu lộ vẻ đẹp thiên thượng. Buồn thay, chúng ta đã tước đoạt của nhau phẩm giá và sức mạnh của Chúa trong nỗ lực tìm kiếm sự đồng ý và xác nhận của nhau, điều mà chỉ có Chúa mới ban cho chúng ta. Chúa tạo dựng chúng ta để chúc mừng những khác biệt của nhau, không phải để hạ bệ hay khinh bỉ người khác.

Bây giờ trong Chúa Giê-su sự trần trướng của chúng ta được che đậy bởi sự công chính. Trong Chúa nam và nữ cần nhớ họ là đồng minh, chứ không phải là kẻ thù. Những lời của Phao-lô trong 1 Cô-rinh-tô 11:10-12 cung cấp cho chúng ta một cái nhìn tốt hơn về những gì chúng ta có thể làm và nên làm cho nhau. Nào ta hãy diễn giải từng câu Kinh Thánh này. Bản Phổ Thông của câu 10 dịch:

Vì thế mà đàn bà phải có dấu hiệu uy quyền trên đầu mình, vì tôn trọng thiên sứ.

Trong Chúa nam và nữ hòa quyện nhau thay vì “kiếm chuyện” nhau. Gốc gác của chúng ta là từ Chúa, nhưng các câu này nói đến sự đối đầu lâu đời được biết tới dưới cái tên là “cuộc chiến về phái tính.”

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Khác biệt của chúng ta nhằm hỗ trợ cho nhau. Nơi nào có sự phụ thuộc và qua lại thì nơi đó loại bỏ được sự hơn thua và thứ bậc. Bản dịch Phổ Thông tiếp tục xóa bỏ sự đối đầu này:

Nhưng trong Chúa, đàn bà lệ thuộc đàn ông, và đàn ông cũng lệ thuộc đàn bà. (c.11)

Ở đây Phao lô chuyển từ nam và nữ sang cụ thể hơn là vợ và chồng. Tôi thích cái giá trị đặt trên cả hai phái tính. Chồng tôi làm cho tôi trông dễ nhìn qua cái cách mà anh yêu mến Chúa, yêu tôi và yêu con cái, cũng như tôi muốn làm cho anh trông dễ mến qua cái cách mà tôi yêu Chúa, thương gia đình và yêu anh. Sau đó Phao lô quay trở lại chủ đề về giới tính thay vì nói đến khía cạnh trong hôn nhân. Vì nếu đàn bà sinh ra từ đàn ông, thì đàn ông cũng được sinh ra từ đàn bà. (c.12)

Nguồn gốc của phụ nữ được thêu dệt từ xương sườn của người nam, và bây giờ người nam lại được đan dệt trong tử cung của phụ nữ. Người nữ là người đầu tiên sanh ra từ người nam là A-đam và rồi tất cả chúng ta đều được sanh lại từ A-đam thứ hai là Chúa Giê-su. Phao lô nói tiếp:

Mọi vật đều ra từ Thượng Đế. (c.12)

Việc đối đầu ai là người trước tiên và ai là người giỏi nhất sẽ ngăn chặn khả thi về Đức Chúa Trời là ai. Chúng ta cần tìm lại cái nhìn thánh thiện của chúng ta về một Đức Chúa Trời thánh khiết. Ngài là đầu tiên và cuối cùng, trước tiên và sau cuối, là Anh-pha và Ô-mê-ga. Không ai lãnh đạo hay yêu thương như Cha của chúng ta.

Điều này có nghĩa là Ngài không yêu con trai hơn con gái. Ngài cũng không yêu mỗi phái tính ngang nhau. Ngài yêu người nam và người nữ một cách độc đáo. Khi chúng ta đặt người này hơn người kia, chúng ta tước đoạt đi hình ảnh của Ngài vì Chúa chọn phái tính như là một sự biểu lộ về chính Ngài.

Người nam và người nữ trong hội thánh đầu tiên

Không có một hiểu biết lành mạnh về lịch sử, chúng ta thường hay làm giảm thiểu định mệnh của chúng ta, nhưng tôi chắc chắn rằng Đức Thánh Linh đang phá đổ bức tường mà kẻ thù tìm cách dựng lên để cho mất chúng ta. Khi chúng ta xem lại Kinh Thánh, có thể nói ngay rằng hội thánh đầu tiên là một sức mạnh đáng nể. Khi nền văn hóa của họ tìm cách giới hạn phong trào của họ thì việc đó chỉ làm cho họ mở rộng thêm ra và chinh phục nhiều lãnh thổ mới bằng tin lành. Họ không nhát sợ dưới lệnh truyền của những vị vua trần gian vì họ đã quỳ gối trước mặt Đức Chúa Trời Chí Cao. Họ bước đi mỗi ngày trong phép lạ, dấu lạ và dấu kì. Họ sống với hiểu biết rằng thẩm quyền tối hậu của họ được tìm thấy ở thế giới vô hình.

Họ được đóng ấn bởi Thánh Linh, được biệt riêng cho những công việc phi thường. Đứng có tượng tượng là mấy ông ngồi một bên và mấy bà ngồi một bên trong các hàng ghế trong giáo đường; trái lại họ nhóm nhau tại nhà, tại công sở, tại hầm mộ, trên tàu bè và ngày trong tù. Các tín hữu này đến từ mọi bộ lạc, mọi thứ tiếng và phong tục nhưng lại hiệp một bởi cùng một Đức Thánh Linh, cả hai phái tính đều đứng chung nhau để hình thành một thân thể là Nàng dâu của Chúa. Khi chúng ta là một thì không có bên nào cả, mà chỉ có bên của Chúa mà thôi. Họ chia sẻ Phúc âm từ nhà này đến nhà khác. Chúng ta nhìn thấy thoáng qua cách hội thánh này phát triển một cách bài bản trong Công vụ 2:42-44:

Họ chuyên cần giữ lời giáo huấn của các sứ đồ, sự thông công với anh em, lễ bẻ bánh và các buổi cầu nguyện. Mọi người đều kính sợ vì nhiều phép mầu và dấu lạ được các sứ đồ thực hiện. Tất cả các tín hữu đều hợp nhất với nhau, lấy mọi vật sở hữu làm của chung.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Nhóm từ “mọi vật sở hữu làm của chung” không nên giới hạn ở nhu cầu của họ; mà nó bao gồm cả sự thờ phượng, sự thông công, sự ngưỡng mộ, sự ăn bữa, sự cầu nguyện và sự chia sẻ của cải của họ. *Chung* nghĩa là *qua lại, rộng khắp, mỗi ngày và cộng đồng*.

Người nam và người nữ gần gũi để tận hiến cho nhau trong những lĩnh vực thông công và dạy dỗ. Dạy dỗ mà không có thông công không tạo ra một cộng đồng đáp ứng nhu cầu của nhau. Còn dạy dỗ mà không có thảo luận bàn tròn sẽ nuôi béo một nhóm người ưu tú nào đó và sẽ bóp méo chân lí. Những gì chúng ta học phải được thử nghiệm trong cách chúng ta sống theo chân lí đó, không phải qua cách chúng ta biết chân lí. Rất nhiều người bị cầm buộc bởi sự xung đột về những gì họ biết trong đầu mà họ không sống trong thực tế. Cần cả gia đình và bạn hữu giúp chúng ta có cái nhìn tổng thể và ứng dụng chân lí được.

Trong hội thánh đầu tiên, phụ nữ có tiếng nói. Nếu không phải vậy, biến cố liên quan đến A-na-ria và Sa-phi-ra sẽ đóng một vai trò khác. Trong Công vụ 5:1-11, chúng ta thấy câu chuyện về một người chồng lúc không có vợ đã nói dối với Phi-e-rơ và đã lăn đùng ra chết. Bốn giờ sau người vợ xuất hiện. Bà không biết gì về cái chết của người chồng, nhưng bà biết bạn nên trả lời như thế nào. Khi Phi-e-rơ hỏi bà, bà lặp lại lời dối trá mà bà và chồng bà đã thỏa thuận trước, và giống như ông chồng bà cũng ngã lăn đùng ra chết. Vấn đề của tôi ở đây là nếu theo sự giảng dạy về sự đầu phục mà chúng ta nghe ngày nay, bà này chắc đã “che giấu hoặc tôn trọng ước muốn của chồng” bằng cách nói dối. Nhưng khi Sa-phi-ra chọn nói dối thay vì nói sự thật, hình phạt là mất mạng sống. Bà lạm dụng tiếng nói của mình. Nếu bà nói ra sự thật cho Phi-e-rơ, bà chắc có lẽ đã được sống.

Nơi nào có khả thi rõ ràng về sự thương xót và ân sủng, nơi đó không có chỗ cho bất cứ ai bị cho ra rìa. Người nam và người nữ cả hai đều có những đóng góp. Nhiều người trong số họ kinh nghiệm sức mạnh này lần đầu tiên. Những gì mà sự sã ngã đã lấy đi thì Chúa xúc dầu cho cả nam lẫn nữ

trở thành một phần trong quá trình phục hồi. Người nam và người nữ đều làm việc cùng nhau “ở cánh đồng truyền giáo tại các thành thị và tận cùng trái đất” bằng ân sủng và quyền năng. Công vụ 2:46-47 mô tả nhịp sống của hội thánh đầu tiên theo cách này:

Hằng ngày, họ cứ đồng tâm chuyên cần đến Đền Thờ, họp nhau bẻ bánh từ nhà này sang nhà khác, dùng bữa với nhau cách vui vẻ rộng lượng, ca ngợi Đức Chúa Trời và được lòng tất cả mọi người. Mỗi ngày, Chúa tăng thêm số người được cứu.

Các câu này vẽ ra nhịp sống mỗi ngày, làm cho hội thánh đầu tiên được ơn. Các tín hữu Do thái nhóm nhau tại đền thờ, nhóm nhau tại nhà để thông công và ngồi quanh bàn với tấm lòng biết ơn và rộng rãi. Đời sống họ tuôn tràn lời ngợi khen lên Đức Chúa Trời của họ, và họ sống được ơn với mọi người.

Tại sao chúng ta tưởng tượng nàng dâu của Chúa Giê-su là hội thánh Ngài, phải loại trừ, giảm thiểu, khinh miệt hay hạ thấp phụ nữ? Sao chúng ta chấp nhận lời dối trá rằng chúng ta không phải là những anh hùng giống như vậy? Từ rất lâu Ý niệm về việc người nam và người nữ làm việc với nhau đã bị che giấu. Quan điểm sống đời sống biệt lập với nhau do định kiến và ích kỷ đã khiến cho cả hai phái tính bị tổn thương.

Nhưng đây chưa phải là kết thúc câu chuyện hay là lời cuối cùng. Trong kế hoạch của thiên đàng, phái tính không phải là vấn đề làm tổn thương nhau cũng không phải là chiến trường để đối đầu. Chúng ta được xít lại gần nhau bởi những khác biệt của chúng ta, bền chắc hơn là lúc chúng ta xa cách nhau. Sự vĩ đại của con trai và con gái của Chúa khi sống hiệp một sẽ được bày tỏ trên đất này. Và qua sự hiệp một của nam và nữ, hình ảnh của Chúa sẽ được phơi bày, và vinh quang của Chúa cuối cùng sẽ được chiếu sáng rực rỡ.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Những sự tranh chiến nào mà nam giới phải vật lộn cho bản thân?
2. Là phụ nữ, bạn có bao giờ kinh nghiệm sự căng thẳng giữa ơn gọi của Chúa và giới hạn của truyền thống con người không?
3. Sứ mạng trọng đại trông như thế nào trong đời sống bạn?
4. Những mô tả “không thích hợp” “dễ bất đồng” và “dễ bị dụ” khiến bạn cảm thấy thế nào?
5. Làm sao bạn gia tăng mức độ kỹ năng để bạn truyền đạt Phúc âm?
6. Có lĩnh vực nào bạn bị mắc kẹt trong trò đồ lỗi?

ĐỐI THỦ SỢ HÃI VÀ YÊU THƯƠNG

Tình yêu là vẻ đẹp của tâm hồn.

Thánh Augustine

Mới đây John và tôi cùng tham gia buổi hỏi đáp về hôn nhân tại một trong những hội thánh chúng tôi thích nhất. Buổi nhóm tối Chủ nhật này tổ chức trong vòng những người cảm thấy như thể là trong gia đình. Khi buổi nhóm kết thúc, một câu hỏi quan trọng được nêu lên. “Sau hơn 30 năm lấy nhau, có điều gì mà ông bà nhìn lại mà tiếc là đáng lí mình sẽ làm khác đi không? Câu hỏi này dành cho tôi trả lời. Thời gian không nhiều, tôi muốn nói thành thật và ngắn gọn. Tôi thở sâu và thú nhận, “Tôi đáng lí cho phép chồng tôi cái quyền mắc nhiều lỗi lầm hơn và tôi sẽ yêu chồng tôi không chút sợ hãi gì.”

Như thế là có một luồng điện chạy qua đám đông. Từ chỗ tôi ngồi tôi thấy nam, nữ vội lau nước mắt; có tiếng thở dài và những cái gật đầu im lặng. Sợ hãi là đối thủ lớn nhất của tình yêu . . . nó có sức mạnh công phá rất lớn.

Có nhiều điều tôi sợ trong hôn nhân nhưng chưa hề xảy ra. Những lo lắng làm tôi khốn khổ vào ban đêm thì sáng ra không có gì cả. Tương lai cuộc đời tôi không ảm đảm như tôi tưởng. Điều này không phải là vì tôi lên kế hoạch giỏi mà vì sự thành tín không phai của Chúa.

Tôi không thích mắc lỗi lầm cũng như không thích người

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

kế bên. Nhưng ngẫm nghĩ lại tôi đáng lí ra phải liều lĩnh hơn. Tôi không hề biết nỗi sợ của tôi đã cướp đi của vợ chồng tôi rất nhiều phước hạnh của thiên đàng. Tôi biết điều này . . . sợ hãi là kẻ tư vấn hôn nhân kinh khủng nhất. Nó làm tê liệt và trói buộc những gì mà tình yêu mong muốn biểu lộ. Dù ta có nhận ra hay không, tình yêu và sự liều lĩnh kết nối mật thiết với nhau.

Tôi được trưởng dưỡng trong một gia đình mà sợ hãi ngự trị thay vì tình yêu. Sợ hãi liên tục có tiếng nói trong hôn nhân cha mẹ tôi. Nó len lỏi vào tình bạn hữu của họ, ngay cả làm tê liệt tài chánh gia đình chúng tôi. Không bao giờ đủ tiền, không bao giờ đủ yêu thương và không bao giờ đủ tin tưởng. Sợ hãi vang vọng từ trong bốn bức tường nhà cha mẹ tôi và dội lại. Cha tôi là thợ xây dựng, nhưng nỗi sợ đã làm cho chúng tôi sống trong những ngôi nhà mà không hề cảm thấy là mái ấm. Không biết bao nhiêu đêm em tôi và tôi nằm trên giường vất vả để ngủ vì cha mẹ tôi cãi vã nhau vào ban đêm. Bối ánh đèn pin tôi viết vài trang nhật kí và thê trong bóng tối. Tôi nghĩ dòng hồi kí này sẽ bảo vệ tôi. Tôi tự hứa với bản thân rằng tôi không bao giờ để bị tổn thương. Cha mẹ tôi cuối cùng đã li dị - hai lần - một cuộc họ chia tay như là kẻ thù thay vì bạn bè.

Khi tôi trở thành cơ đốc nhân, lòng tôi đã tìm thấy một mái ấm, nhưng điều đó không có nghĩa là tôi biết cách hành xử trong gia đình. Vào thập kỷ đầu lấy nhau, tôi phải đối mặt với nhiều bức tường mà tôi đã xây lên lúc còn nhỏ. Không chịu để cho mình bị tổn thương nghĩa là tôi không biết cách để tha thứ hay được tha thứ. Những sợi dây vô hình này đã cột trói tôi và gần như làm tắt ngấm hôn nhân chúng tôi. Chồng tôi thì không giống gì cha tôi, và tôi cũng không giống gì mẹ tôi, nhưng có những lúc bất đồng khi tôi nhắc lại những lời gây thương tổn mà tôi học khi cha mẹ tôi bất đồng lúc tôi sắp ngủ.

Tôi đã đem cái nỗi sợ di truyền của họ vào tương lai của tôi, và tôi cần chấm dứt trước khi nó xâm nhập vào gia đình chúng tôi. Những khiếm khuyết của John đã phơi bày

những thiếu sót của tôi ở bình diện lớn hơn tôi tưởng. Thay vì làm những gì tôi biết là đúng, tôi làm theo kịch bản tôi học hồi còn nhỏ.

Dù tôi đã được tha thứ nhiều, nhưng tôi lại trao ban cho chồng tôi chút đỉnh lòng xót thương như một kẻ ăn mày. Giao ước hôn nhân của chúng tôi sớm trở thành một hợp đồng, và trong thời gian đó tình yêu của chúng tôi bị giám sát.

Tôi không chịu yêu chồng tôi không chút sợ hãi vì tôi quá sợ hãi.

Trong nỗ lực bảo vệ bản thân, tôi bắt đầu lấy lại nhiều phần đất trong tấm lòng của tôi. Trong vài năm đầu của hôn nhân chúng tôi, tôi học được rằng John đã mang sự khiêu dâm và thủ dâm vào hôn nhân của chúng tôi (Tôi và John đã rất cởi mở về chuyện này.) Quên mất rằng John đã rất tha thứ cho tôi về quá khứ của tôi, tôi lại xa lánh anh. Không biết sao lời khuyên của Chúa Giê-su là hãy tha thứ như chúng ta đã được thứ tha đã biến mất khi tôi thấy John phạm tội. Tôi sống trong nỗi sợ và làm cho chồng tôi thấy xấu hổ khi anh tranh chiến để thoát khỏi, nhưng tôi lại không giúp gì cho anh ấy. Tôi không xem đó là thử thách của chúng tôi . . . mà là thử thách của anh. Một phần lí do tôi không giúp là vì tôi bắt đầu cảm thấy gánh nặng quá khứ của tôi đang đè nặng tôi và hậu quả là tôi tin tôi không xứng đáng với những gì tôi đã trải qua.

Chúng tôi bắt đầu đấu đá liên tục. Về mặt cảm xúc tôi xa lánh và đứng xa quan sát chồng tôi tranh chiến. Ở một mức độ nào đó thì việc phán xét anh làm cho tôi cảm thấy an toàn. Nếu anh không thay đổi, tôi không cần phải tha thứ cho anh. Chuyện này khiến cho các lĩnh vực khác trong đời sống chúng tôi bị căng thẳng. Tôi biết chắc là việc này làm cho vài năm đầu của chúng tôi gặp khó khăn không cần thiết.

Một đêm nọ sau khi quá giận dữ và tan vỡ, tôi kêu cầu với Chúa, “Con sẽ tha thứ cho chồng con khi anh ấy thay đổi.”

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Về phần tôi, mọi sự tin tưởng giữa chồng tôi và tôi đã đổ vỡ, và tôi không muốn bị thất vọng lần nữa. Chúa trả lời lời tuyên bố của tôi bằng một câu hỏi: "Lisa, con có tin cậy Ta không?"

"Dạ có."

"Tốt, ta cần con tha thứ cho John để chồng con có thể thay đổi."

Thậm chí Ngài ban cho tôi những lời để nói: "Em tin anh muốn thay đổi nên em tha thứ cho anh."

Điều này trái với kịch bản mà tôi đã soạn, "Em sẽ tin anh hối tiếc khi anh thay đổi."

Lối suy nghĩ đó đẩy tôi đi xa khỏi những gì mà tôi biết là Chúa dẫn dắt tôi. Khi tôi đủ lòng xót thương với John không chút điều kiện thì sự chữa lành bắt đầu cho cả hai chúng tôi. Anh có thể thoát khỏi bóng tối xấu hổ và bước vào ánh sáng, nơi mà anh tìm được sự tự do khỏi sự trói buộc. Việc thay đổi trong nhận thức này là một bước ngoặt. Tôi có thể tin cậy Đức Chúa Trời không hề đổi thay.

Tình Yêu Không Chút Sợ Hãi

Yêu không chút sợ hãi không dựa trên lối sống của một người mà dựa trên sự thành tín của Đức Chúa Trời. Khi tôi xưng tội lỗi và những tranh chiến của tôi cho Chúa Cha trong Danh Chúa Giê-su, tôi không hề xấu hổ nữa. Ngài tin rằng tương lai của tôi sẽ tốt đẹp hơn.

Không ngạc nhiên gì khi người ta làm chúng ta thất vọng trong khi chúng ta bắt đầu bố thí chút yêu thương theo tỉ lệ vi phạm của họ để giảm thiểu rủi ro trong tương lai. Sợ đủ thứ chuyện . . . khiến chúng ta chững lại. C.S.Lewis giải thích một cách khôn ngoan những sai lầm của cách tiếp cận này trong cuốn sách của ông *The Four Loves*:

Yêu là chấp nhận bị tổn thương. Yêu bất cứ thứ gì thì con tim của bạn cũng bị tan vỡ. Nếu bạn muốn đảm

bảo là bạn giữ nó an toàn thì bạn không nên trao tim bạn cho ai cả, kể cả cho thú vật. Hãy gói con tim bạn bằng những thú vui và những xa hoa; tránh mọi sự dính dáng với ai. Hãy khóa chặt trong két sắt hay trong quan tài của sự ích kỷ. Nhưng dù tim bạn trong két sắt, an toàn, không cử động, không có không khí thì nó cũng thay đổi. Nó sẽ không đổ vỡ; nó sẽ không tan vỡ, không thể xuyên thủng, không thể cứu vãn luôn. Nên yêu là phải bị tổn thương.

Bạn hiểu vấn đề. *Yêu là phải bị tổn thương*. Có lẽ chúng ta không thích lối so sánh này, nhưng tôi học được rằng không có cách nào để tránh chuyện này. (Hãy tin tôi đi, tôi đã thử rồi.) Nhưng đừng tưởng rằng bị tổn thương nghĩa là bạn ở vào vị trí bị xâm phạm. Thật ra, dường như là bạn đặt mình vào vị trí bất khả xâm phạm thì đúng hơn, vì tình yêu không bao giờ thất bại.

Nào ta hãy nói thêm một ít về việc bị tổn thương. Một định nghĩa về *bị tổn thương* là "bị phơi bày." *Bị tổn thương* rất dễ giống với việc bị lộ trần. Bị lộ trần thì nguy hiểm vì không có gì để che giấu và không có gì được bảo vệ. Tình yêu là một nơi an toàn lí tưởng, nơi mà bạn trần truội mà không thấy hổ thẹn.

Nền văn hóa của chúng ta đã nhảy từ sự trần trụi đến tình dục rất nhanh. Tôi muốn khẳng định việc trần trụi và không chút sợ hãi với một tấm lòng được phơi bày ra hết. Chúng ta sẽ ở vị trí vững vàng hơn hết khi chúng ta đứng cõi mở trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta. Thà trần trụi trước mặt Đức Chúa Trời hơn là che đậy cách vô vọng cái phạm tục của loài người bằng tấm vải của sự xấu hổ hay chiếc áo của sự công bình riêng.

Chúa Giê-su trở nên bị tổn thương vì cố chúng ta khi Ngài bị lộ trần bản chất thiên thượng để trở thành như chúng ta để chúng ta có thể trở nên giống như Ngài. Chúa Giê-su trở nên bị tổn thương để bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Đây là lí do chúng ta có thể

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

yêu không chút sợ hãi. .. tin không chút do dự... và hy vọng không chút e dè.

Nếu bạn muốn yêu không chút sợ hãi, thì hãy làm đi và tin một cách mãnh liệt. Hãy neo hy vọng của bạn vào trứng nước sâu.

Đức tin, hy vọng và tình yêu: ba thứ này còn đến đời đời. Nó sống hài hòa nhau để mang lại cho chúng ta sức mạnh để đứng vững. Điều lớn lao hơn hết trong ba sức mạnh này là tình yêu. Không có tình yêu thì không có hành động đức tin thật sự, và không có tình yêu thì không có hy vọng.

Đức Chúa Trời là tình yêu. Tình yêu không hề thất bại và không gì giao phó cho tình yêu mà lại bị mất, và mọi thứ được phát sinh từ tình yêu thì không thể tàn rụi. Nhưng có một số nơi tình yêu không thể tăng trưởng; tình yêu không thể phát triển khi sống chung với đối thủ của nó, là sợ hãi. Sợ hãi có kết cuộc - thật ra sợ hãi là ngõ cụt. Sợ hãi là linh gian ác dẫn tới thống khổ. Sợ hãi khuyên lớn từ cái bóng của nghi ngờ, trong khi đó tình yêu lãnh hội sự khôn ngoan từ ánh sáng của đức tin. Nếu bạn để ý đến lời khuyên của sợ hãi quá lâu hay quá kỹ . . . bạn sẽ thất bại.

Cách đây nhiều năm khi tôi viết cuốn sách đầu tiên, tôi có một khả thi rằng trái ngược với sợ hãi không phải là đức tin hay can đảm . . . mà đó là tình yêu. Đáng lí ra tôi phải nhớ bài học từ lúc nhỏ đó là chính tình yêu đã làm cho Sư tử nhút nhác thành can đảm trong câu chuyện *The Wizard of Oz*. Ý niệm này được bày tỏ khi khi lồng những phẩm tính đối kháng của sợ hãi vào 1 Cô-rinh-tô 13:

**trái ngược với
sợ hãi không
phải là đức
tin hay can
đảm . . . mà
đó là tình yêu.**

Sợ hãi không nhẫn nhục, không nhân từ, hay ghen ghét, hay khoe khoang, hay kiêu ngạo, hay hiểm nhả, hay tìm tư lợi, hay dễ nóng giận, hay ghi nhớ việc ác, hay vui về việc bất chính nhưng không vui trong sự thật. Sợ hãi không dung thứ gì, không tin tưởng thứ gì, không hy

vọng thứ gì, không chịu đựng thứ gì. Sợ hãi sẽ chấm dứt.

Kết quả và động lực của sợ hãi là đối nghịch với con đường của tình yêu. Bất kỳ việc tốt nào tôi đã làm, bất kỳ bài học nào tôi đã học được trong cuộc sống, đã thành hiện thực khi tôi di chuyển vượt qua bức màn sợ hãi.

Có những người tìm kiếm thích mạo hiểm. Họ dũng cảm, nhưng chỉ có những người yêu thương mới không sợ hãi.

Đức Chúa Trời là tình yêu. Tình yêu thì không sợ hãi. Đức Chúa Trời không sợ hãi. Chúng ta thuộc về Chúa. Chúng ta có thể yêu thương không chút sợ hãi. Chúng ta được đặt ở vị trí để yêu thương không chút sợ hãi khi chúng ta đón nhận tình yêu không chút sợ hãi của Chúa dành cho chúng ta. Những ai yêu không chút sợ hãi . . . sẽ sống không chút sợ hãi.

Có lẽ tiến trình này dường như quá rõ ràng, tuy nhiên có những người hành xử như thể Chúa bất ngờ. Chúng ta hoảng sợ hay giận dữ bởi những gì chúng ta nghe và thấy, và chúng ta tưởng tượng phản ứng của Ngài đối với sự tàn bạo, sự gian ác và tai họa sẽ giống như phản ứng của chúng ta. Nhưng không phải vậy.

Tình Yêu Trọn Vẹn

Không có động cơ của tình yêu thì người dũng cảm chỉ “nổ” mà thôi. Hành động của họ được thúc đẩy để gây ấn tượng cho người khác thay vì thể hiện tình yêu. Làm ra vẻ dũng cảm không đủ, vì phần lớn những việc làm can đảm mà ai cũng có thể làm để là đặt mình ở chỗ nguy hiểm vì có người khác. Điều này có nghĩa là có những lúc chúng ta phó sự sống thay vì chỗi dậy trong cuộc chiến.

Chẳng có tình yêu nào vĩ đại hơn là tình yêu của người chịu hy sinh tính mạng cho bạn hữu mình.
(Giăng 15:13)

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Bản Diễn Ý dịch,

Người có tình yêu lớn nhất là người hy sinh tính mạng vì bạn hữu.

Hành động này không phải để phô trương . . . mà vì bạn hữu. 1 Cô-rinh-tô 13:3 đánh giá sự can đảm và hy sinh mà không có tình yêu như thế này:

Dù tôi phân phát tất cả gia tài của tôi cho người nghèo, và hy sinh thân thể để chịu thiêu đốt, nhưng không có tình yêu thương thì cũng chẳng ích lợi gì cho tôi.

Việc hứa nguyện sống nghèo khó hay hành động tử đạo mà không có tình yêu không gì khác hơn là sự hy sinh mang tính tôn giáo.

Chúa Giê-su được Cha Ngài yêu thương rất nhiều, và Ngài chọn yêu chúng ta nhiều như Cha yêu Ngài. Tình yêu mang đến cho Ngài sức mạnh để chịu đựng trong đức tin, và chúng ta là khả tượng về hy vọng của Ngài.

Chúa Giê-su yêu tôi bất kể quá khứ của tôi. Ngài không sợ tôi sẽ mắc sai lầm trong tương lai. Ngài biết tôi sẽ mắc sai lầm. Dù tất cả chúng ta mắc những lỗi lầm, điều đó không có nghĩa là bạn là một lầm lỗi. Nếu bạn nghĩ bạn là một sự lầm lỗi . . . thì bạn đã mắc lỗi lầm rồi.

Dù tôi có phạm tội, điều đó không có nghĩa tôi là đồ tội lỗi. Bất kể tôi cảm thấy thế nào về điều đó, Chúa Giê-su đã khiến tôi công chính rồi. Phản ứng yêu thương, không chút sợ hãi mà tôi bày tỏ với hy vọng Ngài dành cho tôi là tôn trọng niềm tin tưởng của Ngài bằng đời sống vâng lời.

Đức Chúa Trời đã làm cho Chúa Cứu Thế, Đấng vốn chẳng biết tội lỗi, trở nên tội lỗi vì chúng ta để nhờ ở trong Chúa Cứu Thế chúng ta trở nên công chính trong Đức Chúa Trời. (2 Cô 5:21)

Chúa Giê-su hứa trở thành giải pháp cho bất kỳ vấn đề

nào của chúng ta. Bạn có thể phí hết thời gian và sức lực tập trung vào tội lỗi của bạn và nó sẽ đi tới đâu cho đến khi tất cả những gì bạn thấy là tội lỗi. Bạn có thể bị choáng ngợp bởi tính chất tội lỗi của bạn và khi nó trở thành nỗi ám ảnh, bạn sẽ quay sang nhìn tội lỗi của người khác. Tôi không hề ngạc nhiên khi tôi học biết rằng một lãnh đạo hèn học với người khác chính là người rất hèn học với bản thân. Khi tôi nhìn bản thân tôi, tôi nhìn thấy những thiếu sót; khi tôi nhìn Chúa Giê-su, những khiếm khuyết của tôi tan biến trong ánh sáng rạng rỡ của Ngài. Tôi thích cái nhìn mà Ngài ban cho tôi tốt đẹp hơn nhiều.

Những người ngửa trông Ngài được chiếu sáng, và mặt họ chẳng hề hổ thẹn. (Thi 34:5)

Chúa Giê-su không cho phép tội lỗi và ngờ vực của chúng ta làm che khuất tình yêu của Ngài. Khi chúng ta cảm thấy bị tổn thương, đây là lúc hay nhất để hướng mắt trong hy vọng thay vì cúi nhìn trong nhục nhã. Tình yêu trọn vẹn của Ngài đề kháng mọi nỗi sợ của chúng ta. Sao tôi lại cho phép những nỗi sợ bất toàn của tôi đề kháng lại tình yêu hoàn hảo của Ngài? Dù tôi không hiểu “lí do” trong chuyện này, tôi học được tôi có thể tin tưởng “Đấng” can dự trong đó. Vì tình yêu của Chúa thì không có đối thủ. Ngài bày tỏ tình yêu cho tôi; vì vậy tôi chọn đặt hy vọng của tôi nơi Ngài. Hãy cho phép tôi thay đổi vài chỗ trong Thi thiên 91 để chúng ta có thể thấy sứ điệp của Chúa dành cho các chị em phụ nữ của Chúa.

Vì nàng trứu mến Ta, Ta sẽ giải cứu nàng; Ta sẽ bảo vệ nàng, vì nàng biết danh Ta.” (c.14)

Khi bạn thật sự suy nghĩ về điều đó. .. làm sao tình yêu đặt chúng ta ở chỗ nguy hiểm khi mà tình yêu không thể thất bại? Tình yêu có sức mạnh chữa lành bất cứ thứ mà cuộc đời làm nó tổn thương.

Có nhiều cách để yêu không chút sợ hãi.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Hãy dừng cảm yêu người phối ngẫu của mình là một cách. Con cái và cha mẹ thương yêu nhau không chút sợ hãi. Tình bạn hữu của chúng ta nên được nuôi dưỡng bằng tình yêu thay vì ganh tị, chiếm đoạt và sợ hãi. Bạn có thể yêu những việc bạn làm và những nơi bạn làm việc. Bạn có thể yêu thích làm thành viên của một tổ chức hay hội thánh. Bạn có thể yêu thích đọc sách và vui đùa. Bất kể bạn tìm thấy tình yêu nơi nào đi nữa, sớm muộn gì bạn cũng thấy nhiều thử thách và thất vọng.

Điều này dẫn tới bước kế tiếp: yêu kẻ thù của mình. Sao Chúa Giê-su lại đề nghị một điều như thế?

Vì chính loại tình yêu này tách biệt chiên với dê. Chúng ta khác biệt khi chúng ta yêu những muốn làm hại chúng ta. Khi bạn chọn yêu những kẻ kiên hãm và làm hại bạn . . . một điều gì dịch chuyển. Nếu hoàn cảnh của bạn không thay đổi, bạn không còn bị mắc kẹt nữa; bạn được tự do.

Tôi nhớ có đọc một câu chuyện về một người nô lệ vào suốt thời Nội Chiến, đã quyết định đem người sĩ quan phe miền Nam bị thương đến bệnh viện thay vì bỏ chạy để mặc anh ta ở chiến trường. Đây không phải là một lựa chọn dễ dàng, nhưng quyết định của anh tỏ cho thấy anh đã thật sự được tự do rồi. Hành động này đã giải thoát người sĩ quan một thời gian dài trước khi quân đội miền Bắc đánh bại các phiến quân.

Ai đó đã tuyên bố bạn đã được tự do suốt cả đời rồi và bạn có thể chọn vẫn cứ sống trong nô lệ, hoặc bạn có thể chọn sống tự do khi mà những người khác vẫn nghĩ rằng họ còn kiểm soát bạn. Tôi hiểu nói đến việc làm nô lệ thì không thực tế lắm trong đời sống bạn, tuy nhiên khi người ta cảm thấy bạn mắc nợ họ điều gì đó thì đó là một hình thức nợ. Có những người trông được tự do nhưng lại sống trong nô lệ. Bạn không thể kiểm soát điều người ta nói về bạn hoặc nhận thức của họ về bạn, nhưng bạn có thể chọn cách bạn phản ứng với họ.

Tình yêu chọn lựa. Sợ hãi phản ứng.
Tình yêu thì tự do. Sợ hãi thì trói buộc.
Tình yêu trọn vẹn xua tan sợ hãi.

Dấu Sao Thì Cũng Yêu

Câu trích sau đây của Kent M. Keith thường được cho là của mẹ Teresa vì bà giữ nó bên bà luôn để nhắc bà. Tôi cá là bạn đã nghe một phần câu nói này, nhưng đây là toàn bộ câu nói:

Những Mệnh Lệnh Nghịch Lí

Con người đôi khi rất phi lí, khó hiểu và chỉ nghĩ đến cái tôi.

Nhưng dấu sao cũng yêu thương họ.

Nếu bạn làm điều tốt đẹp, người ta buộc tội bạn về những động cơ ích kỷ.

Nhưng dấu sao cũng làm điều tốt đẹp.

Nếu bạn thành công, bạn lại gặp những người bạn xấu và đụng phải kẻ thù.

Nhưng dấu sao cũng hãy thành công.

Điều tốt đẹp bạn làm hôm nay thì ngày mai sẽ bị quên lãng.

Nhưng dấu sao cũng hãy làm điều tốt đẹp.

Sống thành thật và thẳng thắn sẽ khiến bạn bị tổn thương.

Nhưng dấu sao hãy thành thật và thẳng thắn.

Người con người vĩ đại có những ý tưởng vĩ đại có thể bị những con người nhỏ bé có đầu óc nhỏ nhoi đánh giá thấp.

Nhưng dấu sao cũng hãy suy nghĩ lớn.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Người ta ủng hộ những người thấp cổ bé họng nhưng lại đi theo những người bề trên.

Nhưng dẫu sao hãy đấu tranh cho những người thấp cổ bé họng.

Những gì bạn để nhiều năm tháng xây dựng sẽ bị hủy phá trong chốc lát.

Nhưng dẫu sao hãy xây dựng.

Người ta thật sự cần giúp đỡ nhưng có thể công kích bạn nếu bạn không giúp họ.

Nhưng dẫu sao hãy giúp người ta.

Hãy trao cho đời điều tốt đẹp nhất bạn có và bạn sẽ nhận lại “gáo nước lạnh” vào mặt.

Nhưng dẫu sao hãy trao ban điều tốt nhất.

Người ta sẽ làm bạn thất vọng . . . dẫu sao hãy yêu thương họ. Tôi thấy phần lớn câu chuyện của tôi liên quan đến người khác trong những lời của Keith. Bạn có bao giờ làm thất vọng ai đó chưa? Tôi có. Người ta có thể lắc đầu và xa lánh tôi, than phiền “Cô ta là một nỗi thất vọng.” Kẻ thù lẫn bạn hữu đều sẽ làm bạn tổn thương và sẽ phản bội bạn. Bạn biết nên làm gì . . . dẫu sao hãy yêu thương họ. Nếu bạn muốn xây dựng một cuộc đời không có đối thủ nào thì bạn phải sống vượt lên trên bàn luận và cái tầm thường của phàm nhân.

Tôi biết chuyện này lúc đầu thật phi lí, nhưng khi bạn cho phép người ta cái quyền để học từ những lỗi lầm của họ, bạn sẽ giúp họ hành xử tốt hơn trong tương lai.

Buồn thay, ở điểm này tôi cảm thấy tôi cần đưa ra những ngoại lệ. Những lỗi lầm mà tôi nói đến không có những chuyện sau: lạm dụng, phản bội hay hành động phi pháp. Những lỗi lầm tôi nói là những sai lầm, những hiểu lầm và những phán xét lầm. Những cái này không phải là hành động ẩn chứa những mưu đồ xấu xa, bỉ ổi và tàn bạo trong đó. Cái mà tôi nói đến đó là những điều mà mỗi chúng

ta trải qua khi chúng ta đang đi đúng hướng.

Cả người công chính lẫn kẻ gian ác đều vấp ngã, ẩu đả và sa ngã. Sự khác biệt duy nhất là tình yêu thúc đẩy người công chính đứng dậy. Kẻ ác sẽ ngã quy luôn và thường là cố gắng kéo người khác ngã luôn với họ, nhưng người công chính đứng lên, đỡ người khác dậy và tiến bước (Châm 24:26). Tình yêu luôn chọn đứng dậy.

Nhưng Ngài muốn chúng ta lấy tình yêu thương nói lên sự thật, để trong mọi sự chúng ta tăng trưởng, vươn lên Đấng làm đầu, tức là Chúa Cứu Thế. Nhờ Ngài toàn thân kết hiệp và ăn khớp với nhau do gân cốt hỗ trợ; khi mỗi bộ phận hoạt động thích nghi, thân thể sẽ tăng trưởng và tự gây dựng trong tình yêu thương. (Êph 4:15-16)

Nói những lời lẽ thật trong tình yêu sẽ gây dựng thân thể Chúa. Tình yêu giúp cho sự tăng trưởng trong mọi lĩnh vực của cuộc sống. Những lời độc hại gây ra sự thối nát và chặn đứng quá trình tăng trưởng. Nhưng tình yêu mạnh hơn hận thù và sợ hãi.

Xử Lí Thất Vọng

Thất vọng sẽ được bén rễ khi những mong đợi không được thỏa mãn. Tình yêu tin tưởng điều tốt nhất, khác xa với những đòi hỏi điều tốt nhất. Những mong đợi có thể nhanh chóng chuyển sang những đòi hỏi y như cách mà tình yêu sẽ tăng trưởng và chuyển thành hy vọng.

Tôi tin tưởng chồng tôi, hy vọng cuối cùng của tôi được neo chắc nơi Chúa. Chồng tôi và tôi yêu nhau, nhưng điều đó không có nghĩa chúng tôi không làm thất vọng nhau ... thực tế là chúng tôi có. Thay vì sống như những công dân thất vọng, chúng tôi chọn bỏ đi khỏi những biên giới buồn thảm. Chúng tôi biết ơn về những cơ hội như thế để đóng góp nhau, để cùng đứng vững, học hỏi từ những lỗi lầm của chúng tôi, và tiếp tục tiến bước. Chúng tôi phát hiện ra rằng

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

đây là cách tiếp cận tốt, hơn là chọn cứ sống mãi trong nỗi thất vọng khi chúng tôi cứ chỉ ra những lỗi lầm của nhau từ nhiều góc độ.

Hãy tin tôi đi, có lúc chúng tôi (có lẽ là tôi) nghĩ đó là ý kiến hay. Tôi nghĩ nếu tôi soi mói mỗi một lỗi lầm và bơi móc nó liên tục thì không bao giờ xuất hiện tình yêu trong đó. (Tôi trải qua cái vòng luẩn quẩn này liên quan đến lỗi lầm của John và của tôi).

Cách làm này không mang lại kết quả gì vì suy nghĩ của tôi cũng sai lầm. Trái lại, đây là điều đã xảy ra. Chúng tôi đã rơi vào lối mòn là cứ thấy lỗi lầm của nhau đến nỗi chúng tôi bắt đầu mong đợi những điều tồi tệ của nhau thay vì tin tưởng những điều tốt nhất. Cả hai chúng tôi phát hiện ở nhau những gì chúng tôi mong tìm.

Tôi yêu hết thảy các con tôi, nhưng điều đó không có nghĩa là mối quan hệ của chúng tôi không trải qua những thất vọng. Qua những lúc như thế vài người trong chúng tôi, thường là tôi làm thất vọng chúng - nhưng nó là một phần trong mối quan hệ của chúng tôi. Tôi cũng có các người bạn làm tôi đã làm họ thất vọng.

Thật vọng không có nghĩa là tình yêu của bạn đã chết; mà nó chỉ có nghĩa rằng đây là lúc hãy lên kế hoạch cho một cuộc hẹn với Đức Thánh Linh và nhận vài lời khuyên. Tình yêu đòi hỏi sự tham gia, và sự tham gia đích thực đòi hỏi có những thắc mắc và những vấn đề dễ gây tổn thương nhau.

Dù tôi không thể mong chồng tôi, con tôi hay bạn bè tôi làm cho tôi như Chúa Giê-su đã làm cho tôi. Nếu tôi mắc sai lầm nghĩ như thế và đặt người thân của tôi vào chỗ của Chúa, họ không thể làm gì khác hơn là làm tôi thất vọng vì tôi đặt họ ở vị trí mà họ không thể nào làm được.

Rốt cuộc, lỗi ở đây không phải là lỗi của họ mà là lỗi ở những mong đợi của tôi.

Khi bạn mong điều tốt đẹp nhất mà người ta lại làm điều tồi tệ nhất . . . bạn sẽ là người thất vọng nhất. Khi bạn

tin điều tốt đẹp nhất mà người ta làm điều tồi tệ nhất, thì bạn hiểu ra rằng câu chuyện của họ chưa chấm hết.

Khi bạn cảm thấy bị áp lực để phán xét và loại bỏ người mà Chúa kêu gọi bạn gây dựng, thì đó là kiểu tự vệ máy móc. Vâng, có những người bạn phải xa lánh vì không có sự đồng thuận. Nhưng cũng có những người có thể tránh xa bạn. Nhưng thường không phải là người ta xa lánh bạn mà vì họ không muốn bị tổn thương một lần nữa do họ đã bị thương tổn trước đây rồi.

Chúa luôn tin những điều tốt đẹp nơi tôi hơn là tôi tin về bản thân tôi. Ngài không nhắc lại quá khứ của tôi, vì Ngài nắm giữ tương lai của tôi. Ngài kéo tôi ra khỏi tính hèn nhát và sợ hãi để khai thác điều tốt đẹp nhất của Ngài trong tôi. Phao lô cũng có một vài tranh chiến về lòng mong đợi của ông nơi hội thánh người Cô-rinh-tô:

Tôi e rằng khi tôi đến, tôi không thấy anh chị em như tôi mong ước và anh chị em cũng không thấy tôi như anh chị em mong ước. Tôi sợ rằng trong vòng anh chị em vẫn còn cãi vã, ganh tị, giận dữ, tranh dành, bêu xấu, dèm pha, kiêu căng và hỗn loạn. (2 Cô 12:20-BPT)

Chúng ta hãy chấm dứt mong đợi điều thất vọng, vì điều gì chúng ta mời gọi nó sẽ tới. Đòi hỏi quá nhiều, không chịu tán đồng cho đến khi sự việc xảy ra sẽ làm cho chúng ta bị cô lập và giận dữ, cũng giống như từ chối không chịu ước mơ khiến chúng ta vô vọng. Nào ta hãy tin tưởng nơi người khác những gì chúng ta muốn họ tin tưởng nơi chúng ta . . . điều tốt đẹp nhất chưa đến. Nào ta hãy tin những lỗi lầm của họ chỉ là những “lỗi một lần” thôi. Lỗi lầm của bạn không có quyền định đoạt đích đến của bạn.

Bạn có thể đáp ứng với Chúa Giê-su hay bạn có thể bực bội với quá khứ của bạn. Chỉ mình bạn nắm giữ cái quyền đó.

Chúng ta cắt đứt người khác không chút xót thương khi chính chúng ta không có khả thi về lòng thương xót.

Con Đường của Sự Hãi

Sợ hãi sẽ trả giá. Nó sẽ làm cho bạn bị che mắt. Nó cướp đi sức mạnh, giấc mơ, mối quan hệ, tiền bạc, đức tin và hy vọng của bạn. Sự hãi muốn vượt mọi thứ mà tình yêu ban tặng cách miễn phí. Sự hãi không đôi khi không xuất đầu lộ diện nhưng sự công kích của nó thì vô cùng khủng khiếp.

Sợ hãi không tôn trọng giây phút nghỉ ngơi của bạn . . . nó xâm nhập vào giấc ngủ của bạn bằng cách làm méo mó giấc mơ của bạn.

Sợ hãi là một sức mạnh, một lực đối kháng với quyền năng, tình yêu và sự tiết độ của Đức Thánh Linh. Sự hãi đến đến làm tê liệt bạn cũng như Thánh Linh đến phóng thích bạn.

Sợ hãi sẽ không chỉ cướp của bạn rất nhiều cơ hội để tăng trưởng mà còn muốn cướp đi cái nhìn về tương lai của bạn. Cả tình yêu và sự hãi đều có một kế hoạch cho cuộc đời bạn. Một cái thì tốt đẹp; còn cái kia là độc hại.

Con Đường của Tình Yêu

Ngược lại, tình yêu là rời rộng. Nó tìm kiếm để phục hồi mối quan hệ, ước mơ và hy vọng của bạn. Mỗi người trong chúng ta đều có thể tiếp cận con đường của tình yêu mà đã được Chúa hứa. Nhưng thật là sai lầm khi tưởng tượng rằng những lời hứa hẹn của tình yêu sẽ dính chặt vào tấm áo sợ hãi. Chúa mong đợi vá cái mối bằng những điều mới.

Không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu làm như thế, bầu da sẽ nứt, rượu chảy hết mà bầu cũng hư; nhưng người ta đổ rượu mới vào bầu da mới, thế là giữ được cả hai. (Mat 9:17)

Có một điều gì đó mới trong bạn mà sự hãi muốn cầm giữ. Đừng để nó làm chuyện đó. Tình yêu của người không sợ đòi hỏi một gói hàng mới hoàn toàn. Một khi bạn đón

nhận rượu mới của tình yêu, bạn sẽ bắt đầu nhìn mọi thứ một cách khác hẳn. Những thứ bạn thấy trước đây là gai mắt thì bây giờ bạn xem nó là cơ hội để phục vụ. Bạn sẽ tìm kiếm cách nào đó để trở nên người bao dung thay vì đeo đuổi đời sống giấu diếm. Tình yêu tìm kiếm loại bỏ sợ hãi.

Người Phụ Nữ Không Sợ Hãi

Năm rồi một người bạn gởi cho tôi một tấm thiệp sinh nhật mà tôi rất thích nên tôi gắn nó trên cái gương. Phía trước mô tả một cô gái trẻ mặc cái quần chắp vá và có ghi dòng chữ, “Đây không phải là quần áo, mà đây là thái độ.” Nói cách khác, vấn đề không phải là bạn mặc mà là cách bạn mặc. Tình yêu phải được choàng vào cách dũng cảm. Tình yêu là điều gì đó bạn phải vun đắp.

không có gì
hấp dẫn hơn
là một người
phụ nữ không
chút sợ hãi.

Tôi sẽ nói cho bạn một sự thật thẳng thừng này: không có gì hấp dẫn hơn là một người phụ nữ không chút sợ hãi.

Không phải là một phụ nữ xề xòa mà là một phụ nữ không chút sợ hãi. Những người con gái không chút sợ hãi sẽ mặc lấy các lời hứa của Chúa mà được thắp sáng bằng đức tin. Nhìn thấy bản thân mình là chuyện của con người, nhưng chúng ta được khuyên là hãy tra xét bản thân theo ánh sáng của Lời Chúa. Nhưng chúng ta không làm ơn gì cho mình khi chúng ta xem thường bản thân.

Sợ hãi cân đo đong đếm chúng ta bằng sự bất năng của chúng ta; còn tình yêu - không chút sợ hãi - khai thác khả năng của Chúa.

Sợ hãi thì trợ trợ, còn tình yêu thì thu hút.

Vậy hấp dẫn là hấp dẫn cái gì?

Hãy tin tôi, chuyện này còn hơn là vẻ bên ngoài. Vụ tông xe thu hút chú ý của nhiều người. Để hiểu rõ hơn, ta hãy đào sâu vào từ gốc *hấp dẫn*, nghĩa là “khiến người ta đến gần hay gắn bó.” Nó cũng có nghĩa là “lôi kéo hay thu

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

hút chính mình như nam châm.” Nó cũng có nghĩa “làm phấn khích sở thích và cảm xúc.”

Cuộc đời bạn là cục nam châm hút hoặc là tai họa hoặc là phúc lành. Nên hãy tự hỏi:

Cái gì là cái bạn sợ nhất?

Tình yêu nào thách thức bạn đối diện?

Ai là người bạn không chịu tha thứ cho đến khi họ thay đổi?

Nơi nào mà bạn cân đo đong đếm tình yêu vì sợ hãi và dè chừng?

Bạn có đan dệt cho mình một tấm lưới với những lời tuyên bố đầy sợ hãi không?

Này là lúc hãy lật ngược thế cờ. Bắt đầu tiến trình này cũng dễ như việc vang vọng lại những lời tuyên bố của thiên đàng cho cuộc đời bạn. Để bắt đầu, tôi có soạn ra một lời cầu nguyện cho bạn dựa theo những lời của Phao lô viết cho Ti-mô-thê.

Hỡi con gái yêu dấu của ta, ta cầu nguyện một sự khai phóng lớn lao về ân sủng, tình yêu và bình an tuôn đổ vào đời sống con từ Đức Chúa Trời là Cha và từ Chúa Cứu Thế Giê-su! Ta viết để khích lệ con hãy nhen ngọn lửa về ân tứ thuộc linh Chúa đã ban cho con. Vì Đức Chúa Trời không ban cho con linh nhút nhát sợ hãi, mà Đức Thánh Linh ban cho con quyền năng, tình yêu và sự phán xét sắc bén.

Vậy đừng hổ thẹn về lời chứng của Chúa chúng ta . .
. . nhưng hãy chiến thắng mọi điều ác bằng khả thi về quyền năng của Chúa. Ngài ban cho chúng ta sự sống phục sinh và kéo chúng ta đến với chính Ngài qua ơn gọi thánh trên đời sống chúng ta. Ấy không phải vì những việc tốt đẹp chúng ta đã làm, mà vì ý định tốt lành và ân sủng lạ lùng của Ngài mà chúng ta được liên hiệp với Chúa Giê-su Đấng được xức dầu từ trước buổi sáng thế! (2 Ti 1:2,6-9, diễn ý)

Thế là xong. Hãy xác nhận những lời này như là ý muốn của Chúa dành cho cuộc đời bạn.

Bạn có muốn cầu nguyện với tôi không?

Lạy Cha thiên thượng,

Con nhận lãnh sự khai phóng ân sủng, tình yêu và bình an của Ngài trong đời sống con. Con nhen lại ân tứ thuộc linh mà Ngài đã ban cho con. Chúa ơi, con biết Ngài không ban cho con linh sợ hãi, nên con khước từ lời tư vấn của sợ hãi. Cha ơi, con cảm ơn Ngài vì đã phục hồi những gì kẻ trộm đã cướp của con.

Ngài đã ban cho con Đức Thánh Linh, Đấng ban quyền năng, uy quyền, yêu thương và một tâm trí có sự phân định tốt. Hôm nay con chọn tình yêu. Con không xấu hổ về tin lành, con sẽ không chùn bước trong sợ hãi. Con sẽ yêu không chút sợ hãi.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Có cách nào mà bạn có thể yêu thương không chút sợ hãi?
2. Có vấn đề nào trong hôn nhân bạn mà bạn gán cho là nan đề của chồng bạn thay vì là nan đề của “chúng ta.”?
3. Có lĩnh vực nào mà thiếu đi yếu tố dễ bị tổn thương đã chuyển sang thiếu vắng luôn tình yêu không? Bạn cần có các bước nào để thay đổi cục diện này?
4. Lĩnh vực nào trong cuộc sống mà bạn cho rằng mắc phải lỗi lầm tương đương với việc bạn là một lầm lỗi?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

5. Có chỗ nào bạn đã sa ngã và sợ không dám đứng dậy?
Hãy công khai về chuyện này với bạn bè hay người thân.
6. Hãy phát thảo sự khác biệt giữa một người phụ nữ không sợ hãi với một người phụ nữ xuề xòa?

GIẾNG SÂU VÀ GIẾNG VIỄN VÔNG

Thử thách dạy ta biết chúng ta là gì; nó đào sâu xuống đất và cho ta nhìn thấy chúng ta được được dựng nên bởi thứ gì.

Charles Spurgeon

Tôi giả định bạn muốn trở thành con gái có chiều sâu. Nếu bạn muốn sâu sắc, bạn phải đào sâu hơn nữa.

Tôi đồng ý với Charles Spurgeon: thử thách thật sự là một khái niệm. Ít ra là thử thách của tôi. Nó được định làm thầy giáo của chúng ta, nhưng rốt cuộc lại phản chúng ta là phải quyết định chúng ta trở thành loại “học trò” nào. Có những lúc tôi được điểm D - điểm kém nhưng không rớt. Khi điều này xảy ra, tôi thường hay lấy lại tinh thần. Sự thật thì dù tôi không sống trọn vẹn, nhưng tôi muốn sống thật tốt. Tôi có quyền chọn hoặc là để thử thách và hoạn nạn như là những sứ giả hoặc nó làm cho tôi tan nát.

Chúng ta không kiểm soát gì được về những gì xảy ra cho chúng ta hay những gì người ta nói về chúng ta, nhưng chúng ta có thể làm gì với hành động của chúng ta. Chúng ta là người có quyền lựa chọn và chính sự chọn lựa đó trao cho chúng ta cái quyền kiểm soát phản ứng của chúng ta. Đành rằng chúng ta trích câu nói của Spurgeon, nào chúng ta hãy đào sâu hơn nữa những gì ông đề nghị để biết phản ứng của chúng ta phải như thế nào.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

“Tôi đã học để hôn vào cơn sóng đã đánh tôi vào bờ đá.”

Đây là một phản ứng bất chợt, không trù tính trước đối với những điều khiến chúng ta bất ngờ. Mới đây, tôi quan sát cháu nội tôi là Sophia chơi giỡn với sóng biển. Cháu rất thích vui đùa với sóng biển. Dù con sóng có đập vào cháu bao nhiêu lần đi nữa, cháu vẫn nô đùa và cười giỡn. Cháu bị trượt chân, bị nước vô mắt nhưng cháu vẫn muốn chơi tiếp với sóng biển.

Spurgeon không nói đến bờ đá của biển cả mà nói đến vàng đá Đấng Cứu Thế. Mỗi ngày là một cơ hội mới để xác định cách chúng ta phản ứng với những cơn sóng của cuộc đời. Nếu chúng ta trở nên tự vệ thì bất cứ vấn đề nào được phơi bày cũng vẫn còn là vấn đề. Nếu chúng ta hạ mình xuống thì thử thách sẽ cho phép Đức Thánh Linh gia tăng chiều sâu và vì thế gia tăng khả năng sống tin kính của chúng ta. Những thách thức của cuộc đời sẽ phơi bày bản chất của con người chúng ta mà không hạ thấp việc chúng ta là ai. Danh tính của chúng ta được thiết lập “trong Chúa Cứu Thế,” dựa trên những gì Ngài đã làm chứ không phải những gì chúng ta làm hay đã làm. Thử thách đặt chúng ta ở vị trí tăng trưởng càng giống Chúa hơn và vì thế chúng ta không rung động. Chúa Giê-su là vàng đá cao hơn tôi. Ngài chính là cốt lõi của chúng ta, vàng đá mà chúng ta tìm thấy sự an nghỉ mỗi đêm và thức dậy mỗi sáng thấy mình đứng trên đó. Chỉ duy Giê-su là trung tâm điểm và là sự bất biến của chúng ta.

Chuẩn Bị Đất

Này ta hãy chuyển từ đề tài biển cả sang đất liền. Tôi sống trong một khu vườn rất đẹp nằm trong khu thắng cảnh của bang Colorado, nên rất dễ để nghĩ về cuộc đời như là một mảnh đất. Mảnh đất của chúng ta chai cứng do nó ở trong tình trạng khát nghiệt. Dù đất trong khu vườn tôi rất cứng, nhưng tôi muốn tấm lòng tôi mềm mại. Khi tôi vô cùng chán nản bởi sự vấp phạm, dù đó là chuyện lớn hay chuyện

nhỏ, tôi không thể lẫn tránh sự thật rằng mảnh đất lòng của tôi đã bị bói rối. Tôi thấy nhiều ấu trùng đang loi nhoi lúc nhúc bên dưới đất, thì cũng vậy tôi để ý thấy tôi không nhận ra rằng những “kí sinh trùng” này là căn nguyên của vấn đề trong hôn nhân tôi và cản trở quá trình phát triển những bông hoa của tình bạn. Khi chuyện này xảy ra (và nó xảy ra thường hơn là tôi tưởng), cuộc nói chuyện của tôi với Chúa nghe như thế này:

“Ôi thôi, chuyện này thật kinh khủng! Làm sao nó xảy ra được? Cha ơi, Ngài có thấy chuyện này không? Ngài có nghe những gì con vừa nói hay vừa nghĩ không?”

Ngài trả lời, “Lisa, đây là một khả thi cho con, chứ không phải là Ta. Những vấn đề này đã nằm trong mảnh đất của con một thời gian rồi. Vấn đề là bây giờ nó phát sinh, con có muốn giữ nó và đánh mất mùa gặt tương lai của con không?”

Để quan sát kỹ hơn, tôi để ý những hạt giống chưa mọc lên. Nó là những hạt giống cần thời gian. Nó chính là những lời hứa sâu sắc của Chúa mà chưa được ứng nghiệm trong đời sống và gia đình tôi. Tôi bắt đầu thắc mắc không biết nó có mọc lên không. Cha Thiên Thượng kiên nhẫn giải thích:

Những bệnh dịch này tiến triển rất nhanh. Nhưng quyền lựa chọn thuộc về con; con có thể lan truyền những lời bào chữa và che đậy hoạt động của nó. Nhưng nó vẫn còn đó. Nếu con muốn loại bỏ bệnh dịch này, con phải từ bỏ nó bằng lời nói và việc làm, cho phép Ta cất nó khỏi con.

Nhìn thấy được thực chất của vấn đề, tôi đoạn tuyệt và xừng ra những rác rưởi của ghen tị, nghi ngờ và sợ hãi con người.

Làm Tốt Lắm, đang khi chúng ta nói đến vấn đề này, con có thấy cỏ dại không? Nào con hãy nhổ nó đi. Rất

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

để làm việc này khi đất còn tươi xốp. Nên con hãy trông
Lời Ta vào mảnh đất lòng của con.

Khoang đã! Bây giờ là sự tranh chiến thật sự. Những
ấu trùng là một chuyện, nhưng loại bỏ tất cả những cỏ dại
đang khi tôi chờ lời hứa là một chuyện khác. Tôi chấm dứt
không đùa giỡn khi để lại một ít cỏ dại một thời gian. Giả
thủ cỏ dại mọc lại thì sao? Vì không có cỏ dại miếng đất của
tôi trông trống trơn. Tôi phản đối:

“Nhưng Chúa ơi, mảnh đất của con trông tro trọi
quá.”

“Lisa, con có muốn trông là có quả hay con ra quả
thật sự?”

Và đó là câu hỏi của thế hệ này. Có phải bạn trông có
về quan trọng hơn là chúng ta có trong thực tế không? Chỉ
dừng ở chỗ trông là có kết quả sẽ làm tắt nghẽn những mùa
tăng trưởng trong tương lai. Cái gì được gieo trong bí mật
một ngày nào đó sẽ được phơi bày cách công khai. Tôi thò
phào nhẹ nhõm.

“Thôi được, con chấp nhận.”

“Thế là xong.”

Có phải tôi là mảnh đất tro trọi nhưng không xấu hổ
vì tôi biết lời hứa của Ngài bây giờ sẽ đâm rễ sâu trong tôi.
Những hoạn nạn và thử thách sẽ dọn sạch mảnh đất và loại
bỏ hết những gì ngăn cản sự tăng trưởng. Những chướng
ngại này dùng để luyện lọc và chuẩn bị chúng ta cho sự
tăng trưởng trong tương lai. Có những từ ngữ khác thay thế
cho từ *thử thách*. Bạn tự do thêm vào, *khó khăn, cực khổ, đau đớn, chịu khổ, thử luyện, tra xét hay sàp lọc*.

Điểm mạnh và điểm yếu của chúng ta được phơi bày khi
chúng ta thấy khó chịu trong những kinh nghiệm này. Xét về tập thể và cá nhân, những cái oái ăm này có tác
đụng vỡ mảnh đất khô cằn và tro trọi của linh hồn chúng

ta để chuẩn bị cho một điều mới mẽ và cho vụ mùa kế tiếp. Không có việc cày xới đất, việc tưới nước của Lời Chúa sẽ không thấm được vào đời sống chúng ta. Tấm lòng chúng ta giống như mảnh đất khô cằn không thể hấp thu nước. Nếu đất khô không được chuẩn bị, mưa sẽ không mang lại ích lợi gì và chúng ta sẽ kinh nghiệm một sự khô hạn ngay giữa sự sung mãn.

Thử thách cũng dùng để dạy dỗ chúng ta Đức Chúa Trời là ai.

Có dạo tôi đã lập luận với bạn về mục đích của thử thách. Trước đây tôi đã nói cho bạn biết nếu bạn sống theo Lời Chúa, không gì xấu xa xảy ra cho bạn. Lúc đó tôi còn trẻ, khờ dại và không biết nhiều về một số việc mà xét về giáo lý tôi chưa từng trải qua thử thách của thời gian. Tôi nghĩ lời dạy dỗ đó sâu nhiệm quá, trong khi đó chính nó đã chuẩn bị tôi cho cuộc sống sắp tới.

Mọi thứ chúng ta cần cho sự sống và sự tin kính đều được tìm thấy trong Lời Chúa, nhưng chính những thử thách của đời mới buộc chúng ta quỳ gối để cho lẽ thật này được kết quả trong và qua đời sống chúng ta. Với cung cách này, Lời Chúa không còn đọc như là lời đề nghị để sống đạo, mà nó chính là lời của sự sống.

Đào Xới Cuộc Đời Tôi

Có một giai đoạn ngắn nhưng đầy rối rắm trong đời sống tôi, chủ yếu là do tôi thích giả vờ và chôn giấu nhiều chuyện. Lúc đó tôi còn trẻ, mới tin Chúa, mới lập gia đình và mảnh đất lòng tôi chưa được cày xới nhiều. Có một số rác rưởi nổi lên bề mặt. Tôi nhớ lúc đó mọi thứ đều thay đổi. Tôi chìm sâu trong thời gian thờ phượng và cầu nguyện thân mật với Chúa. Tôi lầm tưởng rằng vì tôi ngồi ở hàng ghế đầu của nhà thờ với tư cách là vợ của một mục sư mới nhiệm chức nên không có nhiều vấn đề cần bàn tới trong đời sống tôi. Với lòng tự tin tràn trề, tôi mời Chúa “đào xới” đời sống tôi.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Một ngày trôi qua tôi thấy hối tiếc về những lời tôi đã nói.

Lạy Cha ở trên trời,

Con có nói đùa xói há? Cho con rút lại lời này được không? Đó là lúc bông bột mà thôi. Ý con muốn nói là trang trí và cải tiến đời sống con.

Ngài không cho phép sự rút lời. Sự cày xói là sự chọn lựa từ ngữ được Thánh Linh dẫn dắt. Giống như nhiều cơ đốc nhân, tôi sống với những mong ước sâu sa và lời cầu nguyện trống rỗng. Trước giai đoạn thờ phượng mà tôi nói ra những lời như thế, thì giờ cầu nguyện của tôi luôn để lại trong tôi cảm giác trống rỗng. Những lời tôi thì thầm không phải là chất xúc tác trong đời sống tôi, vì tôi vẫn cầu nguyện xuất phát từ bản phận hơn là lòng tận hiến. Tôi cầu nguyện theo cách mà tôi nghe người khác cầu nguyện. Vâng, tôi được dạy rằng cầu nguyện chỉ là nói chuyện với Chúa, nhưng tôi không thể tưởng tượng nổi là tôi nhìn thấy mình ở tại nơi, được vây quanh bởi các thiên sứ đang lắng nghe và rồi thấy mình nói ra những lời buồn cười.

Do lối suy nghĩ như thế tôi không biết cách để sắp xếp lời cầu nguyện bằng những từ ngữ làm giảm đi cơn tuyệt vọng trong tôi. Tôi không biết làm gì với lòng khát khao sâu thẳm về một điều gì đó mới mẻ. Kể từ đó tôi học được rằng Chúa sẽ dùng những thử thách để làm sâu sắc lời cầu nguyện của tôi. Trước khi tôi cho phép Chúa cày xói cuộc đời tôi, tôi không biết cách để cho Chúa làm việc một cách sâu xa trong tôi. Bất kỳ khó khăn hay thử thách nào tôi đều trối buộc cả. Thay vì đối diện thử thách tôi buộc mình vào những thói quen cũ và bị nô lệ. Nếu thử thách cứ dai dẳng, tôi chạy trốn. Nếu việc chạy trốn không kết quả, tôi ỉn mình, hy vọng là nó sẽ lánh xa.

Những khó khăn trong đời sống tôi đã làm tôi sợ hãi và giận dữ. Tôi cộc cằn với người khác và ngay cả cộc cằn với bản thân tôi. Hối bạn yêu dấu, nếu bạn đang làm chuyện này, hãy lắng nghe, cuộc đời còn lắm gian truân còn đâu

mà bạn làm khó cho bản thân mình. Trải qua vài thập niên tôi học được rằng Spurgeon đã nói đúng. Và qua thời gian tôi thấy được rằng Lời Chúa cho chúng ta biết chúng ta thuộc về ai và phản ứng của chúng ta đối với thử thách sẽ phơi bày những gì trong con người chúng ta. Thử thách có quyền năng biến đổi chúng ta từ chỗ chúng ta là ai đến chỗ chúng ta thuộc về ai. Nhưng suốt quá trình đó chúng ta lại tin vào lời dối trá rằng chúng ta có thể thành anh hùng mà không cần tham gia cuộc chiến.

Những Cái Giếng Sâu

Tôi thích người nào mà khi tôi sắp gặp được nói đến là người rất sâu sắc. Điều này có nghĩa là có nhiều điều bên trong họ chứ không chỉ là vẻ bề ngoài. Những cái giếng sâu là điều bí ẩn và họ có nhiều câu chuyện để kể và tôi thì thích những câu chuyện. Họ là những người đã trải qua nhiều thứ đã làm nguồn nước của họ vẩn đục, nhưng giếng của họ vẫn trong. Giếng sâu trở thành dòng suối khi họ làm cho người khác tươi tỉnh. Giếng sâu nghĩa là họ một khả năng phản tỉnh rất sâu sắc. Khi bạn nói chuyện với một người sâu sắc, bạn học được nhiều về bản thân hơn là bạn học về giếng nước.

Tôi biết một số phụ nữ là cái giếng sâu. Đây là những phụ nữ tôi muốn biết nhiều hơn. Khi tôi gần gũi họ, tôi cảm thấy e dè, vì tôi vẫn có nhiều thắc mắc. Tôi thà lắng nghe hơn là nói khi tôi tiếp xúc với những người sâu sắc này. Lúc nào cũng có nhiều thứ để nghe hơn là những gì đã nói ra. Tôi muốn thành một cái giếng sâu, và có những lúc và những lĩnh vực trong đời sống tôi tôi vẫn còn đang học hỏi.

Đôi khi để quen biết người sâu sắc đòi hỏi tôi phải chuẩn bị tấm lòng. Những người này không quan tâm đến sách vở mà tôi viết hay các hội nghị mà tôi giảng. Phần lớn trong số họ đều đã làm chuyện đó và kinh qua những việc đó. Họ muốn thăm dò thêm nữa. Họ không muốn nghe cách tôi giải bày; họ muốn biết cách tôi chọn lấp đầy bản thân. Họ

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

hỏi thăm về chồng con tôi, về cháu chắt tôi và về tấm lòng tôi. Họ biết chỗ nào để gãi đúng chỗ. Trước khi tôi nhận ra những gì tôi đã làm, tôi đã vi phạm hết mọi luật lệ để kể cho họ nghe hết. (Một việc làm mà chồng tôi không thích chút nào.)

Tôi không trải lòng vì bị đe dọa mà tôi làm thế là xuất phát từ lòng tử tế.

Khi tôi gặp những con người sâu sắc, tôi phát hiện ra một vài điều. Trở thành một người sâu sắc cần tham gia vào đời sống một cách lành mạnh. Sự sâu sắc không thể mua bán được - nó phải được đeo đuổi. Nó đến khi chúng ta can đảm đủ để thành thật. Theo một ý nghĩa đó, sự sâu sắc giống như một cơ bắp cần được phát triển qua việc sử dụng nó liên tục.

Những Cái Giếng Viễn Vông

Mới đây John và tôi gặp một công ty cát-sê. Nhà đài này đang trong quá trình sản xuất một kênh truyền hình nói từ góc độ thuộc linh về những vấn đề nhức nhối mà chúng ta đang đối diện trong thế giới ngày nay. Đây không phải là lần đầu tiên mà chúng tôi được mời làm kênh truyền hình như thế này. Sau một vài lời chào mời của các nhà đài khác đang tìm kiếm phát kênh truyền hình thực tế, tôi biết tôi không muốn tham dự cuộc phát sóng này. Tôi nói với các nhân viên rằng tôi thật sự không nghĩ chuyện này thích hợp. Nhưng các công ty cát-sê đảm bảo với nhân viên của tôi rằng lần này chương trình sẽ khác. Các nhà sản xuất cần một chiếc xe khi người ta đi đến nhà thờ lúc mà họ cần câu trả lời. Hơi chút do dự, chúng tôi đồng ý thử ý kiến này.

John lúc đó ở tại một thành phố và tôi đang ở tại một thành phố khác, nhưng chúng tôi đồng ý tham dự một hội thảo qua điện thoại. Họ hỏi một số câu mà chúng tôi có thể trả lời trực tiếp và thẳng thắn. Có một trường hợp tôi không mong là nhận cuộc gọi nữa, nhưng chúng tôi lại nhận. Họ nói họ thích sự năng nổ của chúng tôi và thắc mắc liệu

chúng tôi có muốn cuộc phỏng vấn sang một lĩnh vực khác không. Việc này sẽ kéo dài cả một giờ thu âm qua cuộc gọi Skype. Họ gửi cho chúng tôi một danh sách các câu hỏi họ hy vọng chúng tôi trả lời cho họ trong cuộc phỏng vấn. Câu đầu tiên có nội dung như thế này:

Con gái mười sáu tuổi của tôi quan hệ tình dục với người bạn trai lớn tuổi hơn nó, có kinh nghiệm tình dục hơn nó. Là người mẹ tôi cho nó đi khám hay chỉ đơn giản chỉ cho nó cách tránh thai? Tôi nên làm gì?

Trong suy nghĩ của tôi, người này khác nào không có suy nghĩ. Con gái này là đứa con đang sống trong nhà cha mẹ. Tôi cảm thấy tự tin với câu trả lời của tôi.

Tôi giải thích Kinh Thánh nói hãy chạy trốn sự gian dâm, chứ không phải tạo điều kiện dễ dàng. Tôi khuyên gia đình nên ngồi xuống giải thích tại sao cháu và cậu thanh niên kia không nên gặp nhau nữa. . .

Trước khi tôi giải thích ý này thêm, công ty cát-sê ngắt lời tôi. Cô ta giải thích rằng (a) họ sẽ tiếp tục quan hệ tình dục và (b) họ không muốn chúng tôi trích dẫn Kinh Thánh. Họ chỉ muốn những chuyên gia thuộc linh. Cô giải thích thêm rằng công ty có một câu hỏi và đây là câu hỏi của cô này. Chị của cô đã quan hệ tình dục và mẹ cô muốn biết nên làm gì. Tại điểm này, chúng tôi nhận biết rằng cuộc phỏng vấn không cần phải kéo dài thêm nữa.

Công ty biết chúng tôi là các giáo sư Kinh Thánh, nhưng họ không muốn chúng tôi nói cho họ những gì Kinh Thánh nói. Họ muốn chúng tôi đi sâu vào vấn đề thuộc linh nhưng đừng dùng Kinh Thánh. Làm sao có chuyện như thế? Có sự khôn ngoan thật nào nằm ngoài mưu luận của Chúa không? Điều khiến tôi ngạc nhiên nếu tôi trích câu nói nào đó của một vị quân sư của New Age thì chắc họ chấp nhận. Điều họ muốn nơi chúng tôi là những câu trả lời nông cạn trông vẻ sâu sắc nhưng chỉ là những ước vọng viễn vông.

Họ muốn tránh sự tranh cãi. Họ không muốn chúng tôi

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

làm vấp phạm bất cứ ai khi nói lời nào đó có thể sai lầm. Họ muốn chúng tôi chúc phước không đúng đối tượng và cho những việc xấu họ làm là tốt. Lối suy nghĩ của họ là “qua loa”, hàm ý rằng những gì bạn cần làm là nói cho lọt tai. Chọn sự thỏa hiệp nhưng cùng lúc cũng nói sao cho gần với chân lí. Họ cũng không muốn niềm tin cơ đốc được nói công khai, họ khích lệ chúng tôi giữ kín. Đối với họ việc làm này có nghĩa là Chúa là vĩ đại, nhưng chúng ta hãy gạt qua Chúa Giê-su và Kinh Thánh.

Nói cách khác, tôi nghĩ họ sẽ thích tôi nói đại ý như thế này: “Vâng, để làm một người mẹ yêu thương thì cho con cái mình đi khám. Nhưng đồng thời cũng cho nó vài lời khuyên để tránh thai nhằm bảo vệ nó không có con. Rồi lần sau khi bạn trai nó bỏ, thì người mẹ và chồng mình nói với cậu đó rằng quý vị rất thương con gái của mình. Nói cho cậu đó tôn trọng sự thật rằng cậu lớn tuổi và có kinh nghiệm về tình dục hơn. Hãy hỏi cậu ta hãy tử tế mà dùng bao cao su như là làm ơn cho gia đình cô gái. Cách đó quý vị đã làm hết sức mình để cậu ta không lây nhiễm bệnh cho con gái quý vị.”

Bạn có thấy lời khuyên này buồn cười không? Nhưng tôi đoán là vậy. Những nhà sản xuất chương trình này không muốn nghe những lẽ thật Kinh Thánh; họ muốn sự viễn vông. Kết quả là họ nói với John và tôi, “Chúng tôi đưa cho ông bà một ít tiền và bù lại ông bà hãy làm thỏa mãn những ước ao của thánh giả. Hãy chúc phước cho tội lỗi của họ và làm cho thánh giả cảm thấy thỏa mái về họ.”

Tôi e rằng rất nhiều cơ đốc nhân đã an phận với sự viễn vông thay vì nghe những gì họ cần để trở thành cái giếng sâu. Có rất nhiều phụ nữ có những mong mỗi sâu sa nhưng sống cuộc đời cạn kiệt. Họ biết lời khuyên của thế gian mà họ làm theo chỉ là những lời trống rỗng, nhưng họ nghĩ thế là được rồi . . . nên họ an phận với những ước muốn viễn vông.

Họ ước gì họ đã không nói lời đó.

Họ ước gì họ không làm việc đó.

Họ ước gì họ không lấy anh chàng đó.

Họ ước gì họ đi học trường đó.

Họ ước gì họ có thêm nhiều bạn bè.

Họ ước gì họ trông giống cô ta.

Họ ước gì họ không mua thứ đó.

Họ ước gì họ cầu nguyện nhiều hơn.

Họ ước gì họ đọc Kinh Thánh nhiều hơn.

Họ ước gì họ sẽ kỹ luật hơn.

Họ ước gì họ kiên trì hơn.

Nếu chỉ có ước ao mà thành hiện thực vậy thì tất cả chúng ta đều là những thiên tài, đẹp đẽ, mạnh mẽ và can đảm. Walt Disney cho chúng ta biết, “Một giấc mơ là một ước ao mà tấm lòng bạn tạo ra khi bạn ngủ.” Tôi tin điều này đúng, nhưng giấc mơ và ước ao chỉ trở nên hiện thực khi bạn làm điều gì đó với giấc mơ khi bạn thức dậy. Ước ao hay ước muốn thúc đẩy giấc mơ và chúng ta được thúc đẩy để làm. Ước ao nó xảy ra thôi thì chưa đủ . . . bạn phải làm tốt nữa. Đó là chỗ mà sự sâu nhiệm được phát triển.

Mối Nguy của Lừa Dối

Đừng tự lừa dối mình. Nếu có ai trong vòng anh chị em nghĩ rằng mình khôn ngoan theo đời này, hãy trở nên đại dốt để được khôn ngoan thật. Đối với Đức Chúa Trời, khôn ngoan của thế gian này là ngu dại. Vì Kinh Thánh chép: “Ngài bắt lấy kẻ khôn ngoan bằng chính mưu kế xảo quyệt của họ. Và cũng thế: “Chúa biết tư tưởng của người khôn ngoan chỉ là vô ích.” (1 Cô 3:18-20)

Tôi biết Kinh Thánh nói đừng tự lừa dối, nhưng chúng ta đều biết một phụ nữ có thể tự lừa dối mình rất dễ dàng. Nhưng sao không ai, dù nam hay nữ, lấy khen che mặt lại và tự lừa chính mình đi? Câu trả lời là không ai muốn bị lừa dối. Như chồng tôi hay nói, Vấn đề liên quan đến lừa dối là nó thật dối lừa.

**Chúng ta
muốn sự
khôn ngoan
của đời này
hay sự khôn
ngoan đời
đời?**

Sự lừa dối khiến cho sự việc, con người, hoàn cảnh và lời khuyên nghe có vẻ khác hơn sự thật. Sự lừa dối có thể làm cho việc đầu phục Chúa như là một sự trói buộc của luật pháp. Sự lừa dối có thể khiến kẻ thù của linh hồn thành bạn hữu. Sự lừa dối có thể tiến xa hơn đó là biến điều xấu trông như tốt và biến điều tốt trông như xấu. Sức mạnh của lừa dối làm vẫn như dòng nước cho đến khi mọi thứ đều bị biến dạng nên bạn không chắc là nên tin điều nào. Chúa biết chúng ta hay rơi vào trường hợp này, nên Ngài ban cho chúng ta một tiêu chuẩn mà không thay đổi theo thời gian hay biến thiên theo văn hóa và cảm tính của con người. Tiêu chuẩn của chúng ta là Lời Đức Chúa Trời, và những người tin kính là những người giữ tiêu chuẩn đó.

Sự lựa chọn thuộc về chúng ta. Chúng ta muốn sự khôn ngoan của đời này hay sự khôn ngoan đời đời? Mỗi khi tạo vật tưởng tượng mình thông minh hơn Đấng Tạo Hóa, họ sẽ chìm đắm trong sự tự lừa dối. Lời Chúa có quyền năng ban cho chúng ta sự sáng suốt khi mà hoàn cảnh đã làm đục nguồn nước trong của chúng ta. Không có lời khuyên của Kinh Thánh, bạn sẽ sai lầm gọi khôn ngoan là ngu dại.

Khi chuyện này xảy ra, bạn sẽ có nguy cơ tin sai lầm và tưởng tượng nhiều chuyện không đúng. Hãy nhớ sự khôn ngoan của con rắn được bọc trong sự tinh ranh và khôn khéo. Khôn khéo thuyết phục đối phương làm việc này trong khi đó nó có ý hướng sang điều khác. Con rắn giả dạng như là một đồng minh với thông tin nội bộ dành cho A-đam và Ê-va. Giả vờ là người bạn thân thiết biết quan tâm, nó ám chỉ rằng cả A-đam và Ê-va đều sẽ trở nên giống Chúa một khi họ được soi sáng để biết phân biệt thiện và ác. Nó hứa rằng họ sẽ đạt đến mức độ đó mà không cần đầu phục sự khôn ngoan của Chúa. A-đam và Ê-va không muốn bị lừa dối; họ muốn những gì con rắn

hứa. Họ chọn tin rằng Chúa đã nói dối thay vì khước từ những gì con rắn nói là không thật. Con rắn hứa họ sẽ bằng Chúa khi mà thật sự họ không phải là thần thánh. Kinh Thánh cảnh cáo chúng ta:

Thà cho mọi người là giả dối, còn Đức Chúa Trời là chân thật. (Rô 3:4)

Con đường thoát khỏi sự lừa dối là ăn năn; ấy là khi chúng ta gọi khôn ngoan của chúng ta là ngu dại và hạ mình xuống trước mặt Đấng Khôn Ngoan đời đời. Sự ăn năn xảy ra khi chúng ta quay khỏi sự dối trá để nắm lấy lẽ thật.

Ngày nay lời hứa gian xảo của satan vang vọng khắp cả đất. Cách đây khá lâu lời đề nghị của con rắn nghe có vẻ tử tế hơn, mềm mại hơn và bao quát hơn mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Nói cho cùng, điều này nghe có vẻ tốt đẹp đối với bạn? Hãy ăn uống rồi chết, hay hãy ăn rồi được sự khôn ngoan? Con rắn dùng sự kiêu ngạo và sự ngu dại của con người để chống lại chúng ta. Ai lại không muốn tin rằng mình khôn hơn thực tế? Nên ma quỷ nịnh người ta rất giỏi. Sự thật thì bên ngoài Chúa Giê-su không có sự khôn ngoan thật. Điều duy nhất mà chúng ta lãnh hội là một tri thức giới hạn từ cái nhìn tạm thời thuộc về đời này.

Đức Thánh Linh phán rõ ràng: Vào thời đại cuối cùng, sẽ có một số người chối bỏ đức tin, chú tâm vào các thần lừa dối và đạo lý của ác quỷ. (1Ti 4:1)

Linh lừa dối luôn nói cho bạn biết rằng có sự soi sáng bên ngoài Lời Chúa. Rằng chúng ta đang ở trong một thời đại mới và Chúa không còn có ý nói như Ngài đã từng phán. Các linh này vang vọng lại những lời của con rắn: đừng lắng nghe Đức Chúa Trời; hãy trở thành thần thánh. Rất nhiều người sai lầm khi nghĩ rằng sự lừa dối tách biệt với bị đóng dấu với thanh sắt nung đỏ như tội phạm phù thủy và sự thờ lạy satan. Tuy nhiên, thường thì linh lừa dối nói bóng

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

nói gió một điều gì đó trong khi đó nó nhắm vào mục tiêu khác. Nếu bạn là một cơ đốc nhân, chúng không thể cướp đi linh hồn bạn, nên chúng sẽ hết sức mình để tước đoạt uy quyền của bạn và làm hoen ố cái giếng nước của bạn. Nhiều điều trước đây là tội lỗi trên thế gian này bây giờ trở thành thông thường trong thời đại chúng ta. Chúng ta được cảnh báo rõ ràng:

Hãy tránh những chuyện huyền hoặc, làm ngược với đức tin, nhưng phải luyện tập lòng tin kính. Thật vậy, sự luyện tập thân thể chỉ ích lợi chút đỉnh còn luyện tập lòng tin kính lại ích lợi mọi bề, vì có lời hứa cho cả đời này lẫn đời sau. (1Ti 4:7-8)

Đừng sai lầm khi nghĩ rằng những ngộ nhận này là ấu trĩ hay vô hại chỉ vì nó được cho là bất kính và rồ dại. Cả hai đều không phải vậy. Đây là những câu chuyện hoang tưởng được thêu dệt để dạy chúng ta một chân lý; nó là giáo lý của quỷ được sai đến để giết, cướp và hủy diệt chúng ta.

Không có sự khôn ngoan thật bên ngoài lĩnh vực mưu định của Chúa.

Chúa Giê-su không bao giờ chặn đứng những gì chúng ta muốn nghe; Ngài sẽ đi sâu vào vấn đề và cho chúng ta biết những gì chúng ta cần nghe.

Mức Nước Từ Giếng của Chúng Ta

Bên trong mỗi chúng ta đều có một cái giếng thật sự. Chính trong linh hồn chúng ta, nơi mà chúng ta mức nước. Giê-rê-mi gọi nó là bể chứa nước:

Vì dân Ta đã phạm hai tội ác: Chúng đã lia bỏ Ta, là nguồn nước trào tuôn, và tự đào cho mình những bể chứa nước, những bể nứt nứt không chứa nước được. (Giê 2:13)

Giếng của linh hồn chúng ta có thể đi từ chỗ nông cạn đến chỗ rất sâu; nước có thể dâng lên hay hạ xuống theo

khả năng của chúng ta. Giếng sâu bao nhiêu không thành vấn đề . . . nếu bể bị nứt thì nó không chứa nước được. Trải qua thời gian giếng có thể được đào sâu cũng như được gia cố. Giống như giếng, linh hồn chúng ta là cái bình hay cái bể. Trong đó chúng ta giữ những ước muốn sâu sa, những nỗi sợ hãi và ước ao.

Đôi khi nước giếng của linh hồn chúng ta cảm thấy bị ao tù. Những lúc khác thì tôi cảm thấy nó chảy xiết, nhưng nước thì lúc nào cũng có dù là giếng đầy nước, giếng nước một nửa hay giếng nước tràn lên miệng. Vào thời xưa, kẻ thù sẽ dùng đất lấp giếng vì họ hiểu nước là nguồn sự sống. Những thời tiết xấu cũng làm tương tự trong cuộc đời chúng ta.

Khi chúng ta cảm thấy giống như giếng của mình tràn nước, chúng ta mở ra bằng cách cho phép những nỗi buồn hay ước muốn của linh hồn cất tiếng nói. Khi tôi cảm thấy bị ao tù, bị tù túng và ê tiện, đôi lúc tôi cần ca hát để khai mở cái giếng của tôi cũng như làm tươi mới linh hồn tôi. Cười và để thời gian với gia đình và bạn bè trong Chúa sẽ làm đầy cái bể nước. Đọc Lời Chúa, viết nhật kí và cầu nguyện sẽ làm tôi tươi mới như uống một ngụm nước lạnh vào ngày nắng nóng.

Phụ Nữ Với Một Quá Khứ

Tất cả chúng ta đều có một quá khứ. Một số quá khứ của chúng ta có mùi có vị hơn người khác. Một số có quá khứ huy hoàng. Số khác có quá khứ hoang đàng. Vấn đề thật sự không phải là quá khứ đó là tàn nhẫn hay tử tế đối với bạn; nguy hiểm hơn nằm ở việc cố gắng sống với những gì đã qua. Chúng ta không được tạo dựng để sống trong cái bóng của những giai đoạn huy hoàng hay xấu hổ. Chúng ta được tạo dựng để sống trong ánh sáng của hiện tại khi chúng ta nhìn về tương lai của ánh sáng rực rỡ hơn. Đó là con đường của người công chính.

Tôi học được rằng bản chất con người có khuynh hướng nhìn lại và nói về quá khứ đang khi đó Chúa nhìn về phía

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

trước và tuyên bố tương lai của chúng ta. Thật tốt để nghe các câu chuyện của người ta nhưng tiến về phía trước quan trọng hơn là chúng ta biết mơ ước của người ta.

Khi tôi đi lại và giảng dạy, tôi có vinh dự công bố hy vọng cho hàng ngàn phụ nữ. Tôi ước gì bạn có thể thấy ánh sáng của hiểu biết soi sáng khuôn mặt họ khi tôi can đảm tuyên bố:

Những tấn công lên đời sống bạn có liên quan đến con người mà bạn sẽ trở thành hơn là với con người mà bạn đã có ở quá khứ.

Thành linh, các chị em nhận ra câu chuyện của họ chưa kết thúc. Họ nhận ra có một chiến lược về đời sống họ và kẻ thù nhắm mục tiêu vào họ một cách có phương pháp và chủ đích. Vào giây phút đó, họ nhận ra những gì tôi cần bạn biết. Quá khứ của bạn không bao giờ là vấn đề mà vấn đề là tương lai của bạn. Vâng, có những hậu quả đối với lựa chọn của chúng ta. Tôi hiểu điều đó. Nhưng cho dầu bạn đã làm gì, Chúa đã đi trước bạn và dọn lối nơi mà dường như không có lối nào để đi.

Bạn nhìn lại và tưởng tượng các hành động của bạn đã đóng cánh cửa duy nhất mà bạn đã có. Hãy đoán thử điều đó. Đó là lời đối trá. Vâng, cửa bị đóng chặt, nhưng nếu bạn làm việc với Chúa, Ngài lúc nào cũng đem bạn đến nơi bạn cần đến. Ngài luôn ban cho bạn những công cụ bạn cần để đào một cái giếng sâu để mức nước từ đó.

Vấn đề là quá nhiều người trong chúng ta ngồi gần cái bể nứt và cái giếng cạn nước mà kêu khóc. Chúng ta nói, "Tôi ước gì tôi không làm chuyện đó! Tôi đã phá hỏng hết mọi thứ!"

Không thể nào có chuyện đó! Thừa độc giả tuyệt vời, bạn không thể nào vậy được. Là một phụ nữ có quá khứ không có nghĩa là bạn không thể có tương lai. Là một phụ nữ có quá khứ không có nghĩa là giao cho người ta cái quyền kiểm soát tương lai của bạn. Chúa mới kiểm soát tương lai

của bạn. Thánh Augustine đưa cho chúng ta lời khuyên hay về cách nào để bắt đầu đào sâu cái giếng của mình:

Bạn có muốn đứng dậy không? Hãy bắt đầu leo lên.
Bạn lên kế hoạch xây một cái tháp lên đến tận mây
xanh? Trước hết hãy đặt cái nền của sự khiêm tốn.

Chúa Giê-su mong mỗi gặp chúng ta ngay tại chỗ thấp nhất của chúng ta, không phải một lần mà nhiều lần. Rất thường chúng ta hiểu nhu cầu cần gặp Chúa ngay những giây phút đầu tiên tin Chúa, chỉ rồi nghĩ Ngài đã bỏ chúng ta để tự mình xây dựng cuộc đời. Điều này hoàn toàn không đúng. Chúng ta gặp Ngài trước tiên như là Chúa của sự cứu rỗi và rồi lập đi lập lại, với sự khiêm nhường, như là Đấng phục hồi linh hồn của chúng ta và vá lại cái bề bị nứt của tấm lòng chúng ta.

Chìm Trong Cái Bóng

Khi tôi được huấn luyện để làm người cứu hộ, tôi học được rằng hàng năm phần lớn người ta chết đuối ngay trong vùng an toàn. Ba nhóm người có nguy cơ nhất là trẻ nhỏ (dưới năm tuổi), thanh niên và những người liêu lĩnh (nam tuổi từ 20-25) và người lớn tuổi (trên 60). Lạ thay là gần như một nửa nạn nhân bị chết đuối chết trong vùng an toàn. Họ hoảng sợ và không biết cách dùng những gì xung quanh họ. Đây chính là lí do số phần trăm bị chết đuối khi ở trong nước không sâu lắm. Nếu họ tỉnh táo, họ có thể duỗi chân xuống và đứng lên cho đến khi có người đến giúp, hoặc họ có thể dùng phao hoặc họ có thể bước ra khỏi vùng nước đến nơi an toàn. Không phải lúc nào độ sâu cũng giết chết họ mà chính là do nỗi hoảng sợ ở chỗ cạn khi điều bất ngờ xảy ra. Những người liêu lĩnh thì không sợ nước và nghĩ là họ vô địch.

Nên chúng ta không phải là thế hệ phụ nữ chết chìm trong chỗ nước cạn. Nào chúng ta hãy để Đức Thánh Linh đào sâu hơn nữa.

Sống Tốt

Khi cuộc sống trên đất kết thúc, tất cả chúng ta đều hy vọng nghe tiếng *Làm Tốt lắm*. Từ *Tốt* mô tả cách chúng ta làm bất kể là chúng ta được kêu gọi làm gì. Không có chuyện là làm hoàn hảo trong kế hoạch của cuộc sống con người hay trong tình yêu thương. Chỉ có những người bất toàn làm tốt công việc. Từ *Tốt* này là món quà cho mỗi chúng ta. Nó là từ có nghĩa là *lành mạnh* và *tốt đẹp*. Nó mô tả những con người thất bại và vấp ngã, nhưng mỗi lần vấp thì họ đứng dậy. Chúng ta phải luôn đứng dậy sau mỗi lần chúng ta té ngã.

Đây là tư thế chúng ta cần đón nhận nếu chúng ta muốn phát triển chiều sâu nhằm nâng đỡ chúng ta. Hãy lắng nghe cách mà bản dịch Diễn Ý dịch Châm ngôn 24:16:

Chớ cướp bóc, tranh đoạt nhà người ngay, người vẫn
đứng dậy, dù bị ngã bảy lần; Nhưng chỉ một tai vạ,
kẻ ác đã quy ngay.

Nghịch cảnh là trường học của cuộc sống. Giá học phí của mỗi lớp được tính toán bởi việc bạn đứng dậy một lần nữa. Hãy đứng dậy, nhìn vào gương và nhìn nhận mình sai lầm có thể khó khăn và đau đớn. Nhưng đối với người bất chính thì vấp ngã là xong đời.

Nhưng những kẻ ác sẽ bị tai họa lật đổ.

Tôi nhớ quan sát cuộc đời của hai vị lãnh đạo đầy ơn, cả hai bị vấp ngã và sa ngã tương tự nhau nhưng phản ứng đối với quá trình phục hồi thì khác nhau.

Một mục sư đầu phục kế hoạch mà ban điều hành và nhóm hội phục đề ra cho ông. Kế hoạch này đòi hỏi rất nhiều từ người lãnh đạo, vợ ông và gia đình ông. Họ bỏ qua mọi chuyện và chuyển khỏi thành phố mà họ sống gần bạn bè và người thân, bỏ hội thánh mà họ đã thành lập. Họ gia nhập một hội thánh mới giúp họ kiểm soát quá trình hồi phục. Họ xa lánh mọi thứ họ quen biết, tin rằng hướng đi này là cách tốt nhất cho mọi người được chữa lành.

Tôi đoán chắc là có những lúc họ cảm thấy họ bị đòi hỏi quá nhiều hay bị đối xử bất công. Tôi biết họ bị tổn thương bởi lời chế giễu từ những người mà họ xem là bạn bè. Khi có người khác liên quan, luôn luôn có chỗ để sai lầm, nhưng khi người ta giữ lòng mình không vấp phạm và chọn sống mỗi ngày nhìn về phía trước thay vì nhìn lại quá khứ.

John đi ăn chung với vị lãnh đạo này khi ông trong giai đoạn nghỉ ngơi, phục vụ, học hỏi và phục hồi. Thời gian trôi qua; họ cứ tiến triển. Cặp vợ chồng này rất lành mạnh, hôn nhân của họ lành mạnh, và con cái họ tăng trưởng. Họ gắn bó với một hội thánh lớn tại Mỹ. Sự kết nối này giúp họ có cơ hội chia sẻ những bài học về cuộc đời họ, giúp các lãnh đạo khác được phục hồi và ngăn các mục sư khác vấp ngã tương tự như họ. Trước đó tôi yêu quý họ, nhưng niềm kính trọng của tôi dành cho họ gia tăng. Tôi rất biết ơn họ không giậm chân tại chỗ. Họ đã đứng dậy và làm lại. Việc này khó thật nhưng họ đi đúng đường.

Ngược lại một vị mục sư khác và vợ ông chọn hướng đi khác. Tôi nhớ có nghe cuộc nói chuyện của chồng tôi nhắc cho vị lãnh đạo này. Trong đó chồng tôi khích lệ ông dù chuyện gì xảy ra hãy cứ theo Chúa. Ông đồng ý. Nhưng nghịch cảnh xảy ra và họ không chịu nổi. Họ quyết định bỏ cuộc. Họ cảm thấy những gì mà các lãnh đạo của họ yêu cầu là không hợp lý và họ bị đối xử bất công. Chuyện nào đúng . . . chỉ có Chúa biết.

Bị kích là sự vấp phạm của họ đã kéo họ xuống vũng bùn quá khứ. Họ trở thành “chuyên gia” lạm dụng. Buồn thay, chúng ta mất đi những ích lợi mà họ học được qua hành trình của họ.

Cách thứ hai mà sự vấp ngã sẽ kéo bạn ra khỏi khi bạn chọn nhìn sự vấp ngã của bạn như là một án tử hình thay vì là một bài học điển hình. Sự thật bạn đã thất bại không khiến bạn thành một người thất bại. Nếu bạn còn sống, bạn sẽ gặp phải những nghịch cảnh. Đừng nghĩ rằng một số người sẽ được miễn. Một số người chỉ chịu thử thách

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

một cách nhẹ nhàng hơn người khác. Tôi chứng kiến đủ để biết không thể tránh thủ thách được. Người ta làm bạn tổn thương hay làm bạn thất vọng; một số làm có chủ ý, và số khác làm vô ý. Cuộc đời sẽ làm bạn thương tích và gây xích mích. Nghịch cảnh xảy ra cho mọi người lúc này hay lúc khác. Đây là chân lí tuyệt vời. Có nhiều điều mà có lúc tôi tưởng rất đau đớn nên tôi không thể quên được. Nhưng phần lớn những điều đó bây giờ hầu như tôi quên hết rồi. Sao vậy? Tôi đã đứng dậy và tiếp tục bước đi. Khi tôi bước đi, nghịch cảnh mới lại xuất hiện. Những dòng nước chảy dưới chiếc cầu của tôi chính là những điều mà tôi nghĩ tôi không thể nào bơi qua khỏi ở tuổi ba mươi thì nó mang lại cho tôi cái “bằng đại học” ở trường đời ở độ tuổi năm mươi.

Mỗi vấp ngã của chúng ta là một cơ hội khác để học hỏi. Chúng ta bắt đầu nhận ra những trở ngại và những ngăn ngại. Chúng ta cần đảm bảo là nhớ cột dây giày cho chắc. Chúng ta đọc Lời Chúa để con đường phía trước chúng ta được soi sáng. Mỗi lần chúng ta đứng dậy, khả năng của chúng ta sẽ trở dậy. Giếng của chúng ta sẽ sâu hơn, dọn chỗ cho nước sống của Đức Thánh Linh chảy vào nhiều hơn.

Kết Thúc Trung Tín

Nào ta hãy nhìn ý nghĩa thứ hai của từ *Tốt*. *Tốt* nói về nguồn nước như nguồn suối hay nguồn sông. Khi chúng ta hút sự sống và sức mạnh từ nguồn nước sống, chúng ta trở thành nguồn nước làm tươi mát người khác. Giếng nước sâu của sự sống biết rằng nguồn nước của nó là vô tận. Sau đó khi người khác nhìn chúng ta, họ không thấy cái giếng nông cạn. Họ thấy sự thành tín vô hạn của Đức Chúa Trời.

Phần *Làm* trong những lời *Làm Tốt Lắm* nói về sự kết thúc. Kinh Thánh đầy đầy những câu chuyện và dụ ngôn về việc kết thúc tốt - hay tồi. Có Nô-ê, một người đóng tàu mất nhiều năm. Có Sam-sôn, là người kết thúc khi phô bày sức mạnh phi thường. Có Phi-e-rơ, người chối Chúa và Phao-lô, người bắt bố hội thánh, dọn đường cho quyền

năng Chúa bày tỏ trong chúc vụ họ. Ngược lại, có những người bắt đầu xây nhưng không tính cái giá phải trả. Anh ta bắt đầu rất tốt nhưng bị chế nhạo vì không làm xong (Lu 14:27-29). Rồi có người tôi tớ được giao một ta lạng, quyết định chôn cho đến khi chủ về. Tiền không mọc dưới đất nên anh đào lên nó vẫn như lúc ban đầu. Kết thúc như lúc anh có ban đầu khiến anh được gọi là kẻ gian ác và bị đẩy ra ngoài (Mat 25:14-30).

Điều mà tất cả các câu chuyện này cho chúng ta biết là vấn đề không phải là tốc độ của chúng ta mà là cách chúng ta kết thúc cuộc đua. Sự vâng lời kiên định, trung tín và vững vàng sẽ giúp chúng ta vượt qua những thất thường của lòng nhiệt quyết, và nếu chúng ta vấp ngã dọc đường, ngay cả nếu chúng ta sa ngã, nếu chúng ta tự đứng dậy và đi đúng hướng, Chúa sẽ mang chúng ta về nhà.

Hành trình tốt đẹp trong đời này đòi hỏi chúng ta phải đào giếng sâu, phải gia cố, điều này đòi hỏi sự kết ước để hoàn tất những gì chúng ta bắt đầu một cách trung tín. Ai cũng có thể tạo ra một cái giếng ước ao, nhưng chúng ta muốn đào cái giếng thật sâu, những cái hồ của cuộc đời được gia cố bằng Lời Đức Chúa Trời và được làm tươi mới bởi nguồn suối của Đức Thánh Linh. Đó là chỗ mà phần thưởng lớn lao của Chúa - một cuộc đời và lời hứa không có đối thủ - được tìm thấy.

Vấn đề không phải là tốc độ của chúng ta mà là cách chúng ta kết thúc cuộc đua.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Lĩnh vực nào Chúa đang cày xới trong đời sống bạn?
2. Bạn mô tả một phụ nữ là một cái giếng sâu như thế nào?
3. Có thể nào trở thành thuộc linh mà không theo Kinh Thánh không?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

4. Điều gì lấp đầy giếng của linh hồn bạn? Điều gì làm cho nó cạn khô?
5. Làm sao bạn chú ý chăm sóc cái giếng của bạn?

Người con gái không có đối thủ

Tên độc tài chết thì sự cai trị của hắn cũng sẽ không còn, nhưng một người tử đạo chết thì sự trị vì của người đó sẽ bắt đầu.

Soren Kierkegaard

Người phụ nữ này:

Bất chấp một vị vua đầy quyền lực và gian ác trên thế giới này.

Can đảm giới thiệu Phúc âm mà không gì sánh bằng.

Bị đánh đập, bị cám dỗ, bị tra tấn đủ cách nhưng vẫn hiên ngang giảng tin lành cho bạn bè và vì Chúa của mình.

Bị tù đầy nhưng ảnh hưởng của bà không bị giam cầm.

Còn độc thân nhưng không đơn độc.

Được liệt vào hàng ngũ với các sứ đồ, và các sử gia hội thánh đầu tiên nói chức vụ của bà xét về quyền năng và phép lạ thì không ai sánh bằng.

Bạn có lẽ

Bạn có lẽ thắc mắc sao bạn không biết bà.

Tôi hiểu. Chính tôi mới đây đã gặp gỡ bà. Bà là trong số những phụ nữ mà tên tuổi của họ đã bị chôn vùi theo thời gian. Suốt một thời gian trong đời sống tôi, tôi nghe lời thì thầm của những thành tích của bà. Tôi muốn gặp bà.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tôi không thỏa mãn chỉ nghe lời đồn đoán, nên tôi tìm các nguồn tài liệu về lịch sử hội thánh để tìm tên bà. Khi tôi tìm kiếm, tôi gọi cho các học giả Kinh Thánh, tìm trên mạng, mua sách vở. Một khi tôi phát hiện ra tên của bà, tôi có thể thu thập đủ tài liệu để hiểu thêm về bà. Một khi tôi biết về bà, tôi nghĩ bạn cũng nên làm quen với bà.

Tên bà là Phoina hay có khi gọi là Photini. Tên bà trong tiếng Hy-lạp nghĩa là “người được soi sáng.” Đó là tên bà đón nhận khi bà chịu phép báp tem. Như Ngài đã làm cho hết thầy chúng ta, Chúa Giê-su đổ đầy thế giới của bà bằng khả năng về ánh sáng. Là một tín hữu tận hiến, bà được liệt vào hàng những người nhóm tại phòng cao. Khi Đức Thánh Linh giáng trên họ bằng quyền năng, bà cũng có mặt ở đó; lưỡi bằng lửa đậu trên bà và bà đầy đầy Đức Thánh Linh và nói tiếng lạ. Vào ngày lễ Ngũ tuần Photina nhận sứ mạng giảng tin lành đến tận cùng trái đất.

Người chị em can đảm này bỏ mọi thứ phía sau, là những tiện nghi của cuộc sống mà bà đã biết để đi đến một xứ xa ở Châu Phi. Bà không đi một mình - bà mang cả gia đình đi. Sự gặp gỡ Chúa của bà đã mang lại sự biến đổi lạ lùng trong đời sống bà đến độ cả con bà và năm người em của bà cũng tin Chúa. Photina, con trai bà là Josheph và các em bà đi đến phần đất rất xa trên thế giới, như Chúa Giê-su truyền bảo trong Công vụ 1:8.

Tại Châu Phi, tất cả họ đều làm việc trung tín, giảng tin lành của Chúa tại Carthage, mang lại nhiều kết quả. Khi tin tức đến tai Nero, một vị hoàng đế điên khùng, bắt bớ và bách hại cơ đốc nhân khắp đế quốc của ông, Photina tìm kiếm sự khôn ngoan của Chúa. Chúa Giê-su hiện ra cho bà trong giấc mơ và bảo bà hãy đến La mã và đối chất với vua. Thay vì di chuyển ra tầm với của Nero, họ đi đến ngay tâm bão. Lập tức, Photina, con bà và các em bà chèo thuyền đến La mã cùng với các cơ đốc nhân khác.

Họ được cảnh báo là sẽ có những hậu quả nếu họ chọn công khai sống theo đức tin cơ đốc và được khuyên là hãy

thờ phượng riêng tư mà thôi. Đây là cuộc nói chuyện giữa con bà là Victor, người phục vụ như là sỹ quan La mã và một viên chức tên là Sebastian.

“Victor, tôi biết anh, mẹ anh và anh em của anh là môn đồ của Chúa Giê-su. Là bạn, tôi khuyên anh thuận phục ý muốn của hoàng đế. Nếu anh báo cho biết có bất kì cơ đốc nhân nào, anh sẽ được giàu có. Tôi sẽ viết cho mẹ anh và em anh, xin họ đừng giảng Chúa Giê-su nơi công cộng. Họ hãy thực hành đức tin ở nơi bí mật thôi.” Victor trả lời, “Tôi muốn thành một nhà truyền đạo như mẹ tôi và em tôi.” Sebastian nói, “Ôi, Victor, chúng ta đều biết tai họa nào đang chờ đón anh, mẹ anh và em anh.”

Bao nhiêu người vẫn còn thực hành đức tin công khai nếu họ biết làm thế sẽ chết là có chắc? Sau này con họ là Victor cũng cùng chung số phận với mẹ, em và di mình. Đây là một phần trích từ cùng một tư liệu kể về cuộc gặp đầu tiên của họ với Nero.

Việc xuất hiện và hoạt động của Photina dấy lên sự tò mò tại thủ đô. Người ta hỏi, “Người phụ nữ này là ai?” “Bà đến đây có dám đồng theo bà và bà giảng về Chúa Giê-su với lòng dạn dĩ.” Binh lính được lệnh đem bà đến gặp hoàng đế, nhưng Photini biết trước chuyện này. Trước khi họ bắt bà, Photini, cùng với con trai bà là Joseph và các bạn bè tín hữu khác đến gặp Nero. Khi hoàng đế thấy họ, ông hỏi sao họ đến đây. Photini trả lời, “Chúng tôi đến để dạy cho hoàng đế tin Chúa Giê-su.” Vị vua khùng điên này của Đế quốc La mã không làm cho bà sợ hãi. Bà muốn cải đạo vị vua này!”

Không chút ngạc nhiên! Nero không đón nhận. Ông ra lệnh những ai mà tuyên bố mình ở trong tay Chúa Giê-su nên lấy xích sắt mà xiềng họ lại. Lính canh bắt Photina cùng hết thảy những người theo bà đem đi đánh. Ba giờ sau tay họ bị bầm tím bởi xích sắt, họ không cảm thấy đau

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

đôn mà họ còn hát Thi thiên đang khi kẻ tra tấn mệt nhừ. Không một tín hữu nào có dấu vết trên tay họ.

Khi Nero phát hiện ra rằng đánh đập không ảnh hưởng gì trên họ, ông giam họ vào tù và lên kế hoạch thuyết phục Photina và các em bà cải đạo. Lần này ông dự định cảm hóa họ bằng sự tử tế. Ông ra lệnh cho sáu cái ngai được dựng lên tại một sảnh tiệc rất lớn. Trước những ngai này ông bài trí rất nhiều của cải giàu có của La mã trước mặt các chị em này. Nhưng không một sự giàu có nào hấp dẫn đối với linh hồn của các chị em này. Ngoài bạc vàng còn có kim cương và găm vóc lụa là đặt trước mặt các chị em này. Những sự giàu có này và đời sống dễ chịu và thỏa mái sẽ thuộc về họ nếu họ chị từ bỏ đức tin cơ đốc và hy sinh cho thần của La mã. Để thuyết phục họ đạt mục đích này, ông giao cho chính con gái ông là Domnina làm tai sai cho ông.

Khi Domnina bước vào phòng, cô ta chào Photina và lời chào mời của cô cũng nói đến danh Chúa. Photina tưởng lầm cô này là tín hữu và sau khi ôm cô, bà chia sẻ tình yêu và phép lạ của Chúa Giê-su với người mà bà tưởng là chị em trong Chúa. Domnina mở lòng ra, và thay vì từ chối Photina, cô cải đạo sang cơ đốc giáo. Nhưng không chỉ một mình cô tin - mà cả những tớ gái cũng tin, khi họ nghe các chị em này giảng tin lành cách can đảm. Sau đó Photina dạy cho Domnina và các tớ gái cất bỏ hết vàng bạc châu báu ra khỏi phòng và lấy phân phát cho người nghèo mà họ gặp trên đường phố La mã. Domnina chịu báp tem và nhận tên mới.

Nero nổi giận. Ông ra lệnh Photina, các em bà và con bà bị thiêu sống. Ông cho đốt lò lửa lớn, nhưng khi họ bị ném vào lò lửa, họ không bị cháy. Kế đến, Nero ra lệnh cho họ bị xử tử bằng cách đầu độc. Khi kẻ đầu độc đến, Photina tình nguyện là người uống thuốc độc trước, nhưng thuốc độc không hề hấn gì trên cô và các cơ đốc nhân khác. Rồi người mà Nero sai đến để đầu độc lại tin Chúa. Họ bị giam trong tù vì đức tin của họ, và đến ba năm sau họ bị đánh đập và chịu mọi hình thức tra tấn mà vị hoàng đế này nghĩ ra.

Nhưng ông càng áp bức họ, họ càng nổi tiếng. Tin đồn về đức tin và quyền năng của họ lan khắp thủ đô của hoàng đế và trong thời gian họ bị giam, chính ngục tù trở thành nhà thờ phượng. Các công dân La mã đến nhà tù của các tín hữu này đều đặn để được cầu nguyện và nghe tin lành. Suốt ba năm sứ điệp về Chúa Giê-su tiếp tục lan truyền khắp La mã từ chính ngục tù và nhiều người đã tin Chúa.

Nero sai một trong các tôi tớ mà ông đã giam và người đó báo cáo mọi chuyện xảy ra. Nero ra lệnh chặt đầu ngay tất cả cơ đốc nhân mà ông giam trong tù, ngoại trừ Photina. Ông hy vọng làm nhục chí bà qua sự buồn rầu và cách li, do đó ông sẽ kéo bà khỏi tù và thả xuống giếng sâu. Có một vài nguồn tin cho biết bà bị đánh dã man lúc đầu. Ông bỏ bà ở đó suốt nhiều tuần như chôn sống. Bà hoàn toàn bị cô đơn. Đây là những ngày tối tăm cho Photina nên bà khóc nhưng không phải do người thân của bà mất mát. Bà biết người thân của bà đã thoát khỏi mọi hình thức ngục tù dưới đất và được đón tiếp ở thiên đàng. Bà buồn vì bà đã phải nhận quyền để chịu tử đạo cùng với các con và em bà và vì thế mất đi mả triều của người tử đạo. Trong tất cả những điều tôi đọc tôi thấy thời kì này là khó khăn nhất đối với bà.

Mọi câu chuyện lịch sử tôi đọc cũng nói đến lí do này. Trong một câu chuyện thì cho biết bà chết tại đáy của một cái giếng sâu, nhưng không phải do tuyệt vọng mà do bà chọn. Giống Ê-tiên, bà nhìn thấy Cứu Chúa trong giấc mơ và trút linh hồn. Các tài liệu khác cho biết bà được lôi khỏi giếng sau một thời gian dài, và sau giấc mơ mà Chúa hiện ra với bà, bà được phóng thích khỏi ngục tù trần gian. Dù cách nào thì cuộc đời của người đàn bà này là một giếng sâu chứa nước sống đã nuôi dưỡng và làm tươi mới vô số người khác.

Những Người Tuận Đạo Thời Nay

Photina không sản sinh ra những kẻ hãm mộ hay người ngưỡng mộ; cuộc đời bà sản sinh ra những nhân chứng và người tuận đạo. Người phụ nữ này có điều gì đó tôi cần. Bà

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

có điều gì đó mà tất cả chúng ta cần trong những ngày phía trước: một quyết tâm không nao núng. Số người dự nhóm tăng lên khi thế gian có thiện cảm đối với cơ đốc nhân. Nhưng các môn đồ tận hiến được sản sinh trong những lúc khó khăn. Sử gia Công giáo nổi tiếng Christopher Henry Dawson giải thích:

Hội thánh tăng trưởng dưới bóng của roi vọt và mọi cơ đốc nhân đã sống trong mối nguy của sự tra tấn và sự chết. Ý tưởng tuận đạo bao trùm toàn bộ cái nhìn của cơ đốc giáo đầu tiên. Nhưng không chỉ là nỗi sợ mà là lí tưởng và hy vọng. Đối với người tuận đạo thì đó là cơ đốc nhân đầy trọn, người đó là một nhà vô địch và là anh hùng của một xã hội mới và xung đột với cái cũ và ngay cả các cơ đốc nhân thất bại trong lúc thử thách, vẫn xem tuận đạo là cứu cánh của họ.

Chúng ta sống trong một thời đại mà tội ác và bạo lực tràn lan. Mỗi lần tôi nghĩ nó không sao thì nó lại tồi tệ vô cùng. Cơ đốc nhân vẫn còn bị tuận đạo ngày nay, thay vì bị xúc phạm, phản ứng của thế giới bày tỏ một thái độ thờ ơ. Tôi tan nát cõi lòng, nhưng không phải ngạc nhiên. Mới đây, trên mảnh đất Mỹ, các sinh viên cơ đốc chịu tuận đạo vì đức tin của họ khi một tay súng chủ ý bắn vào đầu những ai xưng Chúa Giê-su và những ai không xưng thì bị bắn vào chân. Thay vì gọi đó là tội phạm thù hận, truyền thông đưa tin đưa ra vấn đề kiểm soát súng.

Nếu Kinh Thánh được giải thích đúng, thì sự giải cứu và thanh thoi sẽ không đến từ bất kì lãnh đạo nào ở thế gian này. Nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta cứ giữ im lặng ngay giữa bóng tối, không giống như Photina đã làm. Chúng ta phải là khả thị sống động của 1 Giăng 4:4:

Hỡi các con bé nhỏ! Các con thuộc về Đức Chúa Trời và đã chiến thắng chúng nó, vì Đấng ở trong các con vĩ đại hơn kẻ ở trong thế gian.

Các cơ đốc nhân ở các nước bị chặt đầu, và các video về vụ thảm sát này được phát tán với lời cảnh báo khắp toàn cầu đến với những người dám gọi mình là môn đồ của thập tự giá. Với cảnh trạng này, tôi phải thắc mắc nếu những kẻ thủ phạm nhớ chúng ta là ai và chúng ta đã tha thứ.

Cách đây khá lâu một nhóm quân đội Hồi giáo xông vào buổi nhóm tại trường đại học của Kenya và giết tất cả những người nhóm lại để cầu nguyện buổi sáng. Sau đó quân đội kéo các sinh viên ra khỏi kí túc xá và thắc mắc đức tin của các sinh viên. Một lần nữa, những ai can đảm nhìn nhận mình là cơ đốc nhân đều bị bắn chết. Gần 150 người bị giết chết, cùng với nhiều người bị thương. Tổ chức mà thực hiện cuộc tấn công này còn phô trương trên các kênh truyền thông và còn tiếp tục hù dọa nhiều cơ đốc nhân nữa sẽ bị trong tương lai.

Này là lúc chúng ta chuẩn bị bản thân để chịu khổ vì Chúa. Tốt hơn là chuẩn bị tấm lòng sẵn sàng đưa ra câu trả lời và chuẩn bị chịu khổ thay vì bị tấn công bất ngờ và chối bỏ Ngài. Chúng ta cần có cái nhìn như các môn đồ trong Công vụ 5:41-42:

Các sứ đồ rời Hội Đồng ra về, hân hoan vì được kể là xứng đáng chịu sỉ nhục vì Danh Chúa. Hằng ngày, dù ở trong Đền Thờ hoặc đi từ nhà này sang nhà khác, họ cứ tiếp tục dạy dỗ và truyền giảng về Đức Giê-su là Chúa Cứu Thế.

Bạn có bao giờ gặp ai đó bị đánh đập vì đức tin của họ nơi Chúa chưa? Bạn có bao giờ nói chuyện với ai đó vui mừng vì họ được xứng đáng chịu khổ vì cố danh Chúa? Tôi có gặp. Những thánh đồ này có một sự tinh ròng trong đời sống họ, không phải vì họ đã bị đánh đập nhưng vì họ đã gặp Chúa Giê-su trong sự thông công chịu khổ của Ngài. Họ được đội mào triều với ân sủng mà tôi chưa biết. Những người tôi gặp lao nhọc ở cánh đồng truyền giáo nơi mà trở thành một cơ đốc nhân là nguy tới tánh mạng. Họ sống trong nguy hiểm hầu như là mỗi ngày. Thường những anh

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

chị em này đã lao nhọc để dịch các sách của chúng tôi. Sự thật thì những gì tôi viết trong chỗ an toàn thì họ dịch trong chỗ hiểm nguy. Thường thì tôi thấy tôi không xứng đáng để làm việc cạnh những con người này. Chính cuộc đời của họ nhắc tôi những lời của Phao lô trong 1 Cô-rinh-tô:

Còn chính chúng tôi đây, tại sao cũng chịu nguy hiểm từng giây phút? Thưa anh chị em, tôi chết từng ngày một. Thật vậy, điều này cũng chắc chắn như điều tôi vẫn hãnh diện về anh chị em trong Chúa Cứu Thế Giê-su, Chúa chúng ta. (15:30-31)

Sự Yếu Đuối của Tây Phương

Tôi có thể nói thật được không? Tôi run sợ về hội thánh Tây phương. Buồn thay, trong thời đại của chúng ta, chúng ta hầu như gặp những người phỉ báng danh Chúa rất nhiều. Đôi khi, sự thờ ơ và ích kỷ của chính tôi làm cho tôi muốn bệnh luôn.

Mới đây, John và tôi có một cuộc nói chuyện trong bữa ăn tối với các mục sư chia sẻ là họ liên tục cảnh báo hội chúng của họ, những người xưng mình là tiếp nhận Chúa Giê-su là Chúa, chống lại những cái bẫy của tội vô luân về tình dục. Đáp lại, họ chỉ nhận những ánh mắt thờ ơ và những lời bào chữa yếu ớt. Các cặp sống chung nhau thốt lên, “Chúng tôi dự tính sẽ đám cưới nay mai; sao lại cho rằng sai trật khi chúng tôi hiện sống chung nhau và quan hệ với nhau?”

Một mục sư khác chia sẻ nỗi khổ của ông rằng một vị lãnh đạo cơ đốc có tiếng đang dự tính li dị vợ dù không có cơ sở Kinh Thánh nào cho hành động của ông ta. Vị mục sư này giải thích người này hiểu rằng việc li dị sẽ khiến ông không được đi đây đó giảng trong vòng một năm, nhưng sau đó ông sẽ được phục hồi trở lại với mọi người. Buồn thay, vị mục sư đã nói đúng. Nỗi sợ con người sẽ không giữ chúng ta không phạm tội nữa. Chỉ có kính sợ Chúa mới khiến chúng ta lánh xa tội lỗi.

Sau khi Đức Thánh Linh hành động trong một buổi nhóm để ủy thác cho hàng trăm phụ nữ chuẩn bị vắc thật tự giá bước theo Chúa Giê-su, một vị lãnh đạo không cảm thấy vui về gì tiến lên nói với tất cả các chị em - Chúa không cần họ làm công việc nào đó; Ngài chỉ cần họ trở thành người mà Ngài muốn. Vậy sao?

Tôi rất biết ơn là Chúa Giê-su không dừng lại với tước hiệu là Con của Đức Chúa Trời mà Ngài còn sẵn sàng từ bỏ bản chất của Đức Chúa Trời và những đặc quyền để làm công việc của một người đầy tớ thay cho chúng ta. Tôi nhìn hội thánh và tôi thấy hội thánh đã lún sâu vào thế gian và điều đó làm cho tôi hoảng sợ.

Người Phụ Nữ Có Quá Khứ

Nhưng đây không phải là cách khởi đầu của Photina. Có những lúc bà cũng lún sau trong lối sống tội lỗi mà bà cảm thấy rất xấu hổ. Bà là một phụ nữ có quá khứ, sống dưới sự phán xét của luật pháp nên bà không có hy vọng gì cho tương lai,

Kinh Thánh hé lộ cho chúng ta biết về bối cảnh của người phụ nữ này. Khi chúng ta lúc đầu gặp bà, bà không tên tuổi, bị li dị và ruồng bỏ. Cuộc đời bà bị giam cầm bởi nhiều thứ nên không ai nghĩ bà có thể thành người hầu việc Chúa. Hiểu được điều này, bà trước tiên chia sẻ tin lành qua những câu hỏi và đề nghị. Có lẽ giống như bạn bè của chúng ta, đôi khi bạn cảm thấy sự phán xét của người khác quá khắc khe nên những lời làm chứng của bạn vẫn là các câu hỏi và gợi ý.

Hãy tha thứ cho họ.

Những người mà cột chặt bạn với quá khứ . . . chưa kinh nghiệm khả thi về lòng thương xót của Chúa và quyền năng của sự tái sinh.

Có lẽ bạn chính là người thối mắc chính bản thân mình. Quá khứ của tôi cũng gọi lên rất nhiều câu hỏi cho tôi. Tuy

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

nhiên chính nơi tối tăm nhất, dơ bẩn nhất của cuộc đời tôi mà sau này Chúa cứu chuộc để trở thành cái giếng sâu thẳm nhất. Đành rằng sự thật thì một người mới tin Chúa không nên đặt vào vị trí lãnh đạo quá nhanh, nhưng mỗi cơ đốc nhân nên được khuyến khích trở thành nhân chứng về quyền năng cứu độ. Ân sủng quý giá của Chúa Giê-su không bao giờ bị lạm dụng hay được biện hộ để đi phạm tội nữa (Rô 6:1-2). Trái lại, ân sủng của Ngài thúc đẩy chúng ta thay đổi, sống đời sống mới, thêm lên trong sự công chính và đón nhận cái tên mới.

Trước khi bà nhận cái tên “người được soi sáng,” Photina được người ta biết đến qua kết cuộc của bà. Chúng ta gặp bà khi chúng ta lắng nghe cuộc trao đổi riêng tư của bà với Chúa Giê-su. Bà là người bạn của chúng ta, đó là người đàn bà Sa-ma-ri. Thật ngạc nhiên người phụ nữ trước đây có năm đời chồng mà sau này làm việc với năm người chị em! Tôi thích điều này, vì trong Kinh Thánh, con số năm tượng trưng cho ân sủng. Và trong trường hợp của bà, bà kinh nghiệm ân sủng này đến ân sủng khác!

Tôi luôn quý mến người phụ nữ này. Suốt nhiều năm tôi xem bà là một người có tài năng. Trước đây bà là một cái giếng sâu sống cuộc đời cạn kiệt. Những khó khăn bà trải qua và những thực tế mà bà chọn đã khoắc sâu một lỗ hổng đen tối bên trong bà. Kẻ thù của linh hồn dùng điều này để khiến cuộc đời bà tan nát nhằm tách li bà và vùi dập những giấc mơ của bà.

Khi tôi đọc cuộc nói chuyện giữa Chúa và người phụ nữ này trong Giảng 4, tôi luôn đặt mình trong hoàn cảnh này. Tôi tưởng tượng các môn đồ nghĩ thật an toàn để một mình Chúa đang khát bên cạnh cái giếng. Đây không phải là thời điểm các người chăn chiên đem bầy chiên đến uống nước, và các phụ nữ ở vùng đó đã đến mức nước vào sáng sớm rồi. Tôi thích cách mà bản Diễn Ý trình bày cuộc nói chuyện đầu tiên này:

Vì đi đường mệt mỏi, Chúa ngồi nghỉ bên giếng vào lúc giữa trưa. Thấy một thiếu phụ Sa-ma-ri đến múc nước, Chúa bảo: “Chị cho tôi uống nước!” Lúc đó, các môn đệ đã vào thành phố mua thức ăn. (Gi 4:6-8)

Chúa Giê-su rất mệt sau một hành trình dài và cũng mệt mỏi với những người Pha-ri-si. Tòil nhìn thấy Ngài ngồi cạnh giếng nước lâu đời của Gia-cốp. Mặt trời ở vùng trung Đông chiếu rọi lên Ngài, nhưng Ngài cảm thấy cơn gió mát thổi lên từ giếng sâu. Chúa Giê-su nhìn vào chiều sâu và suy gẫm về lịch sử giống như Ngài ôn lại các biến cố thời nay. Các hoạt động tôn giáo trước đây sẽ chấm dứt và Ngài cũng chấm dứt phép báp tem mà Ngài biết các lãnh đạo tôn giáo đã biến nó thành sự cạnh tranh về con số người chịu báp tem giữa môn đồ của Ngài và môn đồ của Giảng Báp tít (Giăng 1).

Sao họ không nhìn sự việc vốn như vậy? Họ cùng làm việc với nhau như những cộng sự. Vâng, số đông xuất hiện. Cơn đói khát của đoàn dân lên đến tột đỉnh sau nhiều năm khô hạn. Bây giờ một lời tiên tri và một lời hứa đang chuẩn tẩm lòng của dân chúng. Nhiều cuộc đời được phục hồi qua sự ăn năn và qua việc báp tem bằng nước.

Việc này hết sức thánh thiện, đầy hy vọng nên người ta tìm cách giảm thiểu nó thành một nghi thức. Ngài cảm thấy là khỏi sông Giô-đanh để đến miền đồng bằng.

Ngài nhắm mắt lại vì bụi đất được thổi tung lên. Ngài nghỉ ngơi và chờ tại cái giếng nước này đang khi chờ các môn đồ Ngài trở lại. Ngài thở một hơi dài. Thành linh, một cảm giác mong đợi nổi lên trong lòng Ngài và Ngài cảm nhận Đức Thánh Linh thì thầm, *Ta có một mục đích ngay ở cánh đồng Sa-ma-ri khô cằn này.* Chúa Giê-su nghe một lời, *Mùa gặt.* Ngài mở mắt ra và quan sát khi thấy một người con gái thành Sa-ma-ri đến múc nước.

Bà mang một cái bình lớn. Cái này cũng giống như những cái bình mà các phụ nữ khác dùng khi họ múc nước vào lúc sáng sớm. Bình của bà là bình trống, tẩm lòng của

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

bà cũng trống. Người con gái này đã lún sâu trong tội lỗi nên bà xa lánh bạn bè. Các học giả Kinh Thánh gợi ý rằng bà chọn đến giữa trưa khi ít người đến giếng nước.

Ngài quan sát bà. Ngài để ý khi bà nhìn thấy Ngài và bà nhìn sang hướng khác. Qua cách ăn mặc bà biết Ngài là một người Do thái. Người Do thái không giao du với người Samari; họ kinh bỉ người Samari. Người phụ nữ này biết rắc rối đang chờ phía trước và bà không muốn gặp rắc rối nữa.

Đã được cảnh báo trước, bà đến phía bên kia giếng, nơi mà bà có thể thả bình xuống để múc nước. Ngài gọi bà. Ngạc nhiên, bà ngẩng đầu lên và khựng lại. Có một điều gì đó trong giọng nói của Ngài làm thu hút bà. Lời xin nước của Ngài nghe giống như một lời mời gọi hơn là một đòi hỏi. Không chắc nên bà hỏi:

Chị ấy ngạc nhiên: “Ông là người Do-thái, sao lại xin phụ nữ Sa-ma-ri cho uống nước?” (người Do-thái không bao giờ giao thiệp với người Sa-ma-ri).(Gi 4:9)

Hãy tưởng tượng, nếu bạn muốn, định kiến quá lớn đến độ dùng cùng một li nước khiến bạn thành ô uế. Không chỉ bà là người Samari mà bà cũng là một phụ nữ. Nhưng Chúa Giê-su không sợ uống chung chén của bà . . . Ngài đang chuẩn bị uống chén thịnh nộ thay cho bà. Chúa Giê-su không lạm dụng bà như những người đàn ông khác bà quen biết. Ngài muốn bày tỏ chính Ngài cho bà. Có lẽ Ngài muốn có một cuộc nói chuyện đầy an ủi. Có lẽ Ngài mệt mỏi bởi hình ảnh xấu mà các lãnh đạo tôn giáo thời đó đưa ra. Có lẽ nhiều người trong chúng ta Ngài thấy cần an ủi khi thổ lộ tấm lòng với người lạ.

Chúa đáp: “Nếu chị biết được Tặng Phẩm Thượng Đế dành cho chị, và biết tôi là ai, tất chị sẽ xin tôi cho nước hằng sống.” (c.10)

Người phụ nữ này ngạc nhiên. Người đàn ông này là ai mà nói về một Đức Chúa Trời ban ơn? Bà đi quanh giếng nước để xem Ngài có gì mà khiến Ngài dám nói như thế.

Có lẽ cái bình của Ngài nằm ngay dưới chân Ngài? Bà phát hiện Ngài không có thứ gì cả để củng cố cho lời tuyên bố của Ngài. Liệu lời hứa của người này có giống như lời của tất cả người đàn ông khác mà bà đã từng dang dúi không? Hơi tò mò, bà hỏi làm sao Ngài có thể múc nước hằng sống được.

Chị dè dặt hỏi: “Thưa ông, giếng thì sâu mà ông không có gàu dây gì cả, làm sao ông múc được nước sống đó? (c.11)

Bà lí luận rằng nước làm tươi mát này đến từ một nơi sâu thẳm bên trong giếng. Làm sao người Do thái này lại sỉ nhục cái giếng của Gia-cốp? Cái giếng này có một quá khứ lầy lừng và nó rất sâu. Bà nhấn mạnh thêm điểm này.

Liệu ông tài giỏi hơn tổ phụ chúng tôi là Gia-cốp sao? Người đã để giếng này lại cho chúng tôi. Chính người, con cái và súc vật người đều uống giếng này.” (c.12)

Thật lí thú là cái giếng tranh chấp ở đây là thuộc về Gia-cốp. Chính cái tên Gia-cốp nghĩa là “người thế chỗ, người lừa dối hay nắm gót chân.” Khi Chúa nói tiên tri về sự thù nghịch giữa dòng dõi người nữ và dòng dõi con rắn, Ngài nói con rắn sẽ cắn gót chân dòng dõi người nữ. Sau này Chúa đổi tên Gia-cốp thành Y-sơ-ra-ên, nghĩa là “hoàng tử của Chúa.” Thật là một điều cảm động khi mà người phụ nữ này là người đã bị lừa dối biết bao nhiêu lần để tin rằng con người có thể làm thỏa mãn cơn khát của bà lại thấy mình bây giờ nói chuyện với Hoàng Tử Bình An của Y-sơ-ra-ên tại cái giếng của Gia-cốp. Dù bà có sai lầm nhưng Chúa Giê-su biết chính xác chuyện gì đang xảy ra.

Cuộc nói chuyện này là nói về cơn khát cùng cực của bà, chứ không phải tình trạng của cái giếng. Chúa Giê-su làm những gì Ngài làm . . . Ngài bỏ qua câu hỏi của bà và nói trực tiếp với khát vọng sâu sa của bà.

Chúa đáp: “Ai uống nước này sẽ còn khát mãi, nhưng uống nước tôi cho sẽ chẳng bao giờ khát nữa; nước

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

tôi cho sẽ thành một mạch nước trong tâm hồn, tràn tràn mãi mãi sức sống vĩnh cửu.” (c.13-14)

Trong chữ *Bất cứ ai* Chúa Giê-su mời gọi mọi người khát mà trần gian này không thể cung ứng được. Ngài kết hợp cả người Do thái lẫn người Samari và tất cả những ai đã từng đến nguồn nước sống này, cả quá khứ và hiện tại. Tất cả các giếng nước trần gian chỉ làm cho cơn khát của chúng ta càng khát hơn. Bản dịch Phổ Thông của Giảng 4:13 dịch:

Ai uống nước này rồi sẽ còn khát mãi.

Các giếng nước cũ sẽ làm cho bạn khát đi khát lại. Cuối cùng chỉ có Đức Chúa Trời mới làm thỏa cơn khát của chúng ta. Những cái giếng cổ xưa này đều thất bại vì cội nguồn của nó gắn chặt với những tình trạng trên đất này. Một lúc nào đó kẻ thù lén lút bỏ thuốc độc hay dùng đất lấp giếng lại hay là do hạn hán kéo dài nên giếng khô luôn.

**Các giếng
nước cũ sẽ
làm cho bạn
khát đi
khát lại.**

Giống như cái giếng cũ xưa, luật pháp có thể bị đầu độc bởi luật lệ của con người hay bị chôn vùi bởi những nghi lễ và phép tắc của con người. Những người Samari tuân giữ 5 sách đầu của kinh Torah và thờ phượng tại núi này. Họ sống trong cái bóng của luật pháp, còn những người Do thái chúng tỏ toàn bộ luật pháp không thể ban cho chúng ta sự sống như chúng ta mong ước. Những cái giếng cũ xưa của luật pháp và các tổ phụ được ban cho chúng ta nhằm mục đích tạo ra nhu cầu thiết tha về nguồn nước sống của Đức Thánh Linh. Luật pháp đòi hỏi nơi chốn để thờ phượng. Luật pháp đặt Đức Chúa Trời vượt quá tầm với của con người. Sự thờ phượng Chúa vẫn còn là tuân giữ luật pháp thay vì đến với nguồn sự sống. Dưới thời luật pháp có sự viếng thăm chứ không có sự cư ngụ. Luật pháp là nơi Ngài được nhìn thấy từ xa chứ không được sờ chạm. Luật pháp duy trì núi Si-nai nơi mà chúng ta ngắm nhìn Chúa chứ không được Ngài nhìn ngắm.

Khi đến thánh thờ phượng chỉ vây quanh chúng ta thay vì ở trong chúng ta, chúng ta có nguy cơ làm người ngoài cuộc. Sự gặp gỡ giữa người đàn bà Samari và Chúa Giê-su phá tan nhiều giới hạn của kinh luật. Người đàn bà này đã vi phạm luật pháp vì đang sống với một người bạn trai. Ngay cả trong các giáo hội tự do ngày nay, bà được cho là “sống trong tội lỗi.” Nhưng Chúa Giê-su nhìn xuyên qua cái vẻ xấu hổ của bà và nói thẳng vào con tim tan nát của bà.

Luật pháp lúc nào cũng đòi hỏi hơn là bạn có thể trao dâng. Nguồn nước sống không thể giam hãm hay đóng đếm được, vì nó là ánh sáng lỏng. Điều này không giống với nguồn nước ao tù. Nếu bạn muốn thêm nữa thay vì chỉ uống giếng của Gia-cốp, bạn cần cái bình chứa. Lượng nước bạn gánh về nhà bị giới hạn bởi cái bình mà bạn vác. Nước ao tù không có ánh sáng; nó nặng nề. Nếu chúng ta dùng 64 ounce nước mỗi ngày theo như bác sỹ khuyên, bạn có thể đếm 4 pound cho mỗi người. Nếu bạn múc nước để nấu ăn, rửa ráy, tắm giặt để tiêu thụ cho một gia đình bốn người, bạn sẽ dùng tới 20 pound nước. Số lượng nước này không thể đủ cho một cái bình và bạn cần đi xa để múc nước.

Và bạn phải đi đến đó nhiều lần để múc nước. Chúa Giê-su nói về cơn khát đòi đòi và lâu dài. Là con gái của vùng Trung đông, lớn lên trong vùng đất khô cằn, người phụ nữ này khát khao suốt cả đời. Không có cái giếng nào sâu đủ hay nước nào mát đủ để làm thỏa cơn khát về tình yêu, sự đồng tình và sự bầu bạn. Linh hồn bà thật sự đói khát. Hết lần này đến lần khác bà đã bị lừa dối bởi thứ mà bà hy vọng sẽ làm thỏa cơn khát của bà và làm tươi mới tâm hồn bà. Những khát khao của bà là có thật, nhưng giống như nhiều người trong chúng ta, bà cứ mãi đi tìm điều đúng nhưng không đúng chỗ.

Thật không sai để được yêu.

Thật không sai khi muốn xây dựng cuộc đời bạn với một người thân khác.

Thật không sai khi muốn sống cuộc đời có mục đích.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Thật không sai khi muốn có bạn bè.

Thật không sai khi muốn sống cuộc đời thờ phượng Chúa.

Chúa Giê-su không gác qua khát khao của bà, Ngài cũng không chế giễu khao khát của bạn. Ngài trấn an khát khao của bà khi Ngài hứa làm thỏa mãn nó. Ngài chào mời bà một cuộc sống không có kết thúc, chứ không phải một cuộc đời không có lối thoát. Xuất phát từ nỗi sâu thẳm và tuyệt vọng của linh hồn bà, bà tiến lại gần hơn và cầu xin:

Thưa ông, xin ông cho tôi uống nước ấy cho đã khát, để khỏi cực nhọc đến đây mức nước nữa. (Gi 4:15)

Trong lời nài xin khốn khổ của bà, tôi nghe thấy tia hy vọng. Tôi nhận ra niềm khát khao của bà như là niềm khao khát của tôi. Chúa Giê-su ơi, xin đừng khiến con quay lại đây để cứ liên tục nhắc con về quá khứ của con. Giống như bà này, tôi cứ liên tục không giữ luật lệ thời còn trẻ của tôi. Bà biết bà không có xứng đáng gì để có được điều đó; vinh dự này đến với bà như là một món quà. Như một kẻ nghiện, bà không có gì hơn để mất. Con khát của bà đã từng khiến bà thành kẻ nô lệ.

Trước khi Chúa Giê-su có thể ban cho bà nước sống, Ngài cần xem thử bà có sẵn sàng làm cho mình trống không chẳng. Có phải bà thật sự sẵn sàng bỏ lại quá khứ phía sau không? Ngài nói đến cái giếng lỗi lầm, tù túng mà bà đã mức một thời gian khá lâu . . . đó chính là những tên đàn ông mà bà quen biết.

Đừng nghĩ rằng với mạng lệnh này mà Chúa Giê-su tìm kiếm lời hăm dọa nào để nói với bà, Ngài cũng không nhất thiết chỉ ra thẳng tội lỗi của bà. Trái lại, Ngài hỏi chồng bà để xác định nỗi đau của bà. Người chị em can đảm của chúng ta đã nói sự thật, dù biết rất rõ rằng sự thật đó có thể khiến bà không đủ tiêu chuẩn để nhận nước sống từ một Rabi Do thái.

Tôi không có chồng. (c.7)

Lời thú nhận này chắc hẳn đã đè nặng lên bà. Năm cuộc hôn nhân thất bại. Không có chút lời đổ lỗi, lời bào chữa nào trong lời thú nhận của bà; nó là một sự thật trơ trọi và xấu xí. Tôi không có chồng . . .!!!

Chị bẽn lẽn: “Tôi không có chồng!” Chúa ôn tồn: “Chị nói chị không chồng cũng phải. Vì chị đã có năm đời chồng, còn người đang sống với chị cũng chẳng phải chồng chị. Chị nói thế mà đúng!” (c.17-18)

Chúa Giê-su thích làm việc với những người nói sự thật và thú nhận không chút sợ hãi. Bà nói về thực tế hiện tại của bà và Ngài bổ sung chi tiết về quá khứ của bà. Năm người đã lấy bà làm vợ chỉ để rồi hắt hủi bà. Đôi khi tôi thắc mắc sao người ta cứ chú trọng quá nhiều về việc bà là tội nhân. Tôi là cháu của một người phụ nữ đã cưới bốn lần trong số ba ông chồng. Người dì tôi không phải là nạn nhân; đó là lựa chọn của bà và là sự gian ác của bà. Nhưng với người đàn bà trong câu chuyện này thì không phải vậy. Chúng ta không biết chắc bà có sai trong chuyện này hay không. Bà sống dưới thời luật pháp, nghĩa là một người nam có quyền cho rằng việc anh lấy nhầm vợ, và anh ta có thể để vợ với một tờ giấy xác nhận nỗi thất vọng của anh ta. Dưới thời luật pháp không thể một người vợ tự ý đổi chồng được. Việc cưới lại đòi hỏi cái giấy li di này. Bạn tưởng tượng là . . . năm lần thất bại? Bây giờ người phụ nữ này tan nát cõi lòng đến độ bà sẵn sàng sống chung như vợ chồng với một người đàn ông mà bà chẳng biết tên tuổi. Cuộc đời bà bị ám ảnh bởi cơn thèm khát mà không được thỏa mãn. Tâm linh bà tan vỡ nhưng bà có hy vọng. Giăng 4:19 nói tiếp:

Chị sợ hãi nhìn nhận: “Ông thật là nhà tiên tri, biết hết mọi việc!”

Cho đến mới đây, tôi không thể hiểu được sức nặng của lời thú nhận này. Bà đã bước ra khỏi những gì bà biết vì người Samari tin chỉ có Môi-se mới là tiên tri. Theo

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Ma-thi-ơ 10:41, lời tiếp nhận này đặt bà vào vị trí nhận lãnh phần thưởng của một tiên tri: “Ai đón tiếp một tiên tri của Chúa vì người ấy là tiên tri thì sẽ nhận phần thưởng của tiên tri.”

Phần thưởng của tiên tri này là gì? Tôi tin món quà này có thể được biểu lộ trong nhiều cách, nhưng không có gì quý báu hơn khả năng thị và sự ứng nghiệm lẽ thật sống động. Các tiên tri cũng được nói đến là người tiên kiến. Nơi nào Chúa Giê-su đến Ngài đều mở con mắt hiểu biết của người ta. Khi bà chọn đón nhận Chúa Giê-su là một tiên tri, bà hướng đến tương lai của mình và hỏi Chúa nơi nào bà sẽ thờ phượng. Tôi tưởng tượng rằng bà chán ngấy đời sống cũ với những lễ thói cũ. Bà không biết giờ đến người ta sẽ thờ phượng một Đấng, chứ không phải một nơi chốn.

Chúa đáp: “Chị cứ tin lời Ta, đã đến lúc người ta không thờ phượng Thượng Đế trên núi này, cũng không phải về Giê-ru-sa-lem nữa. (c.21)

Bản dịch Phổ thông nói thêm ý trong câu này:

Chúa Giê-xu bảo, “Chị tin tôi đi. Đến lúc người ta không còn thờ phụng Cha trên núi này hay tại Giê-ru-sa-lem nữa.

Bà tôn trọng Chúa Giê-su là một tiên tri thật sự, và đáp lại Chúa Giê-su gọi bà là con cái yêu dấu. Từ này nghĩa là “dấu yêu, nâng niu, quý giá và vô giá, có giá trị.” Tôi phải thối mắc khi nào là lần mới nhất bà được gọi như thế. Ngài đang chữa lành con tim tan nát và tâm linh tan vỡ của bà bằng những lời nói về định mệnh của bà.

Ngay cả bây giờ tôi nghe Chúa Giê-su đang mời gọi mỗi người con gái của Ngài, “Hãy tin Ta, hồi người phụ nữ yêu dấu, quý giá và giá trị của Ta, giờ đến . . .” Thời điểm để bạn tin là bây giờ. Hãy dừng lại một lát. Ngài đã thì thầm điều gì với linh hồn bạn?

Đức Chúa Trời chúng ta không gần gũi bạn ở trên núi, ở thành phố hay tại nhà thờ. Không một ai có thể giữ bạn khỏi sự hiện diện của Ngài. Thật biết ơn thay, không lỗi lầm

nào có thể phân rẽ bạn khỏi những gì cứ ở trong bạn. Chúa Giê-su chờ đợi sự thờ phượng của bạn tại giếng lòng bạn. Kinh Thánh nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời chúng ta gần chúng ta như một lời thì thầm:

Nhưng lời ấy nói như thế nào? “Đạo ở gần người, ở trong miệng người, và ở trong lòng người.” (Rô 10:8)

Chúa Giê-su chia sẻ nhận thức mang tính cách mạng cho người phụ nữ thấp hèn này. Ai đã từng nghe về một Đức Chúa Trời không bị giới hạn bởi nơi chốn? Một Đức Chúa Trời vui lòng gặp gỡ bạn bất cứ nơi nào bạn đang ở? Hãy tưởng tượng tin này tuyệt vời làm sao đối với bà. Bà là một người bị ruồng bỏ khỏi dân tộc bà và là “chiên ngoại đạo” đối với người Do thái, nhưng Chúa lại dọn một chỗ cho bà bên trong đền thánh của tâm lòng bà. Cũng như bà đã rất thẳng thắn và tiết lộ bà là ai, thì Con Đức Chúa Trời cũng sắp bày tỏ công khai và khám thị cho bà. Những chọn lựa của bà đã đẩy bà ra ngoài rìa xã hội. Chúa Giê-su mời bà bước vào. Chúa Giê-su giải thích tiếp:

Các người thờ phụng Đấng các người không biết, còn chúng ta thờ phụng Đấng chúng ta biết, vì ơn cứu rỗi từ người Do Thái mà đến! Nhưng giờ sắp điểm và thật ra đã điểm đây rồi, lúc những người thực tâm thờ phụng sẽ thờ phụng Chúa Cha bằng tâm l i n h và lễ thật, vì Chúa Cha vẫn tìm kiếm những người có lòng thờ phụng như vậy. Đức Chúa Trời là Linh Thần, nên những người thờ phụng Ngài phải lấy tâm linh, lễ thật mà thờ phụng.” (Gi 4:22-24)

Chúa Giê-su dùng chân lí phá đổ những truyền thống của bà. Nếu những gì mà Rabi này nói là thật, thì bà là loại người thờ phượng mà Cha đang tìm kiếm: những người mong mỗi thờ phượng cả trong tâm linh và lễ thật.

Chúng ta sẽ đánh mất nhiều điều vì chúng ta biết và chấp nhận tất cả những gì Chúa Giê-su cho biết đó là lễ thật, nhưng lúc đó những nhận thức này là mới lạ hoàn

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

toàn. Hơn thế nữa bà chưa hề nghe Chúa Cha bao giờ. Bản Diễn Ý dịch Giăng 4:22-23:

Thờ phượng Chúa nơi nào cũng được, điều quan trọng là thờ phượng cho đúng cách, với lòng chân thành, do Thánh Linh hướng dẫn. Vì Thượng Đế là Thần linh, nên Ngài muốn con người thờ phượng Ngài cách ấy.

Bà kết nối với một Đức Chúa Trời có lòng mong mỏi. Tôi tin ngay lúc này bà tranh chiến với hy vọng khi đối diện với những gì bà từng biết. Bà không chắc nên tin điều gì; lòng bà run sợ với niềm hy vọng, sự bối rối và hơi thối mắc, nhưng có một điều bà biết bà chia sẻ.

Thiếu phụ thưa: “Tôi biết Đấng Mê-si-a (nghĩa là Chúa Cứu Thế) sẽ đến và khi đến, Ngài sẽ chỉ bảo cho chúng ta tất cả.” (c.25)

Tôi thối mắc không biết Chúa Giê-su thấy không thể nào kháng cự một đức tin đơn sơ như con trẻ của bà. Ngài không thể giữ tin tức tốt lành khỏi bà. Tôi hình dung Ngài nhìn chăm bà khi Ngài thì thầm:

Ta, người đang nói với chị, chính là Đấng đó!” (c.26)

Ngài làm chính xác điều bà mong Đấng Messiah sẽ làm . . . Ngài nói cho bà biết mọi việc. Đôi khi không nói hết mọi vấn đề, nhưng Đức Chúa Trời chúng ta có đề cập đến mọi sự. Hãy lắng lòng xuống. Chúa Giê-su, Đấng được xúc dầu, thường trả lời những câu hỏi của chúng ta về sự thờ phượng bằng cách nói cho chúng ta sự thật về chính chúng ta. Trong một cuộc gặp gỡ, Ngài phơi bày những truyền thống ngu dại và loạt trừ những lí luận của con người bằng thanh gươm của lễ thật Ngài. Ai mà không bỏ ngay cái bình nước và chạy sau khi nghe những lời này? Đó là Chúa Giê-su của chúng ta. Ngài không làm xấu hổ những kẻ bị xấu hổ. Ngài đem họ đến sự tin quyết của Ngài và chia sẻ cho họ những điều cao thượng mà những người Pha-ri-si và ngay

cả các môn đồ Ngài không chịu nghe.

Giây phút ấy qua đi. Các môn đồ quay về và thấy bối rối khi phát hiện Chúa Giê-su này giờ nói chuyện với một người phụ nữ mà không đáng cho họ quan tâm. Nhưng nhận thức của họ không quan trọng đối với người phụ nữ này nữa. Một khi bạn đã được Đức Chúa Trời đón nhận . . . sự khước từ của con người có nghĩa lí đối với bạn? Thật lí thú khi để ý rằng không một môn đồ nào mời người Samari ra gặp Chúa Giê-su. Chuyện đó không sao vì Chúa Giê-su đã sai sứ giả của Ngài ra đi rồi. Bà là người Chúa đã tính đến từ lâu.

Thiếu phụ bỏ vò nước bên giếng, chạy vào thành phố, hăng say nói với mọi người: “Đồng bào mau ra xem! Ngoài kia, có một người nói đúng tất cả những việc tôi đã làm. Đó không phải là Chúa Cứu Thế sao?” Dân chúng kéo nhau đến gặp Chúa. (c.28-30)

Tra xét kỹ chúng ta sẽ thấy bà dùng từ ngữ có chủ ý. Bà không gọi Ngài là tiên tri hay đề cập Ngài là người Do thái, thừa biết rằng cả hai điều này có thể khiến cho dân chúng khước từ Ngài. Bà dùng chính lời chứng của mình để dọn đường cho họ. Tôi thích cái cách là người bạn của chúng ta mời dân chúng *đến* và *nhìn xem*, chứ không phải *đến* và *nghe*. *Thấy* có nghĩa là *tin*, và khi mắt bạn mở ra, bạn muốn mọi người khác cũng nhìn thấy nữa.

Tôi thích cách Chúa Giê-su chọn bày tỏ điều gì đó quan trọng, quý giá và thánh thiện cho một người phụ nữ mà người khác cho là xấu xa, tầm thường và ô ւế. Bằng cách nói về những mầu nhiệm của Chúa cho một người mà người ta cho là thấp hèn, Ngài mở cánh cửa cho hết thảy chúng ta. Vì lí do này mà tôi đã viết câu chuyện của bà trong vài cuốn sách của tôi. Tôi nhìn thấy sự tương tác của họ từ cái nhìn khác, nhưng không bao giờ xuất phát từ tấm lòng thờ ơ.

Suốt nhiều năm tôi thích sự gặp gỡ thân mật mà khiến một kẻ ngoài cuộc thành một người trong cuộc rất thân mật. Có đạo tôi thích sự kiện đó là bà không tên tuổi; cách đó rất

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

dễ để tôi lồng tên tôi vào câu chuyện của bà. Nhưng sau này tôi biết được tên của bà là Photina, người được soi sáng. Bà bắt đầu truyền giáo chính hôm đó tại thành Samari, nhưng như bạn biết, tâm ảnh hưởng của bà vượt xa hơn biên giới của vùng đó.

Câu chuyện của bà khích lệ mỗi chúng ta là những cái giếng sâu nhưng sống cuộc đời cạn cợt. Làm sao giải thích khác hơn về một người phụ nữ xấu xa nói chuyện với một tiên tri về sự thờ phượng? Giếng của bà không chỉ sâu . . . mà còn khô cạn nữa. Bà đã có năm đời chồng nhưng khát vọng của bà không thỏa mãn. Người phụ nữ này có tiềm năng rất lớn đã tận hiến đời mình cho đến hơi thở cuối cùng.

Bất chợt, cuộc đời chuyển hướng. Bà biết ân tứ của mình. Chúa Giê-su mời gọi bà và bà dạn dĩ xin nước sống. Đấng Cứu Thế oai nghi này biết rõ bà và yêu thương bà không chút ngần ngại. Theo lời mời của Chúa, người con gái không có đối thủ này uống rất nhiều nước sống của Ngài và tiếp tục trở thành Photina, một nhà truyền giáo và là một sứ đồ, người sống giữa hiểm nguy với một quyết tâm không đổi đời.

Một phụ nữ có quá khứ, liệu bạn có theo sự hướng dẫn của bạn không?

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Bạn có đói khát hơn nữa quyền năng của Chúa trong đời sống bạn không?
2. Bạn chịu ảnh hưởng bởi câu chuyện của Photina như thế nào?
3. Bạn có thích sự thật bà là người phụ nữ tại giếng nước không? Lời hứa nào dành cho chúng ta?
4. Có lĩnh vực nào trong đời sống bạn mà bạn là một cái giếng sâu nhưng sống cuộc đời cạn cợt không?

Một Cuộc Đời Không Có Đối Thủ

Bạn không bao giờ quá già để đưa ra một mục tiêu khác hay mơ giấc mơ mới.

C.S. Lewis

Tôi muốn chia sẻ với bạn một câu chuyện xưa khác về lòng can đảm và tận hiến. Trước đây có một phụ nữ trẻ đồng trinh xinh đẹp tên là Thecla. Cô tình cờ nghe được tin lành khi Phao lô giảng trong một căn nhà hàng xóm. Cô ngồi bên cạnh cửa sổ khi cô lắng nghe Phao lô kêu gọi các nam nữ thanh niên thờ phượng Chúa Giê-su trong sự trinh tiết và đức hạnh. Thecla đã bị hứa gả, nhưng khi cô nghe những lời của Phao lô, cô quyết định hoãn cuộc hôn nhân do sắp đặt và sống quăng đời con lại cho vinh hiển Chúa. Phao lô rõ ràng là đã ảnh hưởng lên cô Thecla, nhưng quyết định của cô không được mẹ cô và người yêu đồng ý, là những người dùng ảnh hưởng của họ kích động cuộc nổi dậy chống lại Phao lô.

Dân chúng náo động vây quanh Phao lô trước khi thống đốc vùng Iconium, người tống giam ông vào tù ngay lập tức.

Vô cùng tức giận, Thecla dùng chiếc vòng kim cương hối lộ để cô được vào ngục thăm Phao lô để trực tiếp nghe tin lành về Chúa Giê-su. Khi gia đình cô phát hiện con gái của họ mất tin tức hiện đang thăm tù của Phao lô, cả hai người bị điệu đến trước mặt thống đốc. Phao lô bị đem ra

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

đánh đập bên ngoài thành phố. Mẹ của Thecla khước từ cô và cô gái bị phạt giết chết. Cô bị đốt ở giàn hỏa thiêu để làm gương cho bất cứ cô con gái được cho là nổi loạn.

Khi Thecla sửa soạn bị đem đi giết chết, Phao lô tụ họp các cơ đốc nhân khác bên ngoài thành và cầu nguyện tha thiết. Thecla bị trói quăng vào lò lửa nhưng khi lửa được đốt lên thì cô không bị cháy. Sau đó một cơn bạo lực nảy sinh, người ta đốt lửa dưới chân cô, và Thecla được giải cứu khỏi sự chết. Vị sợ đây là dấu hiệu từ thần Hy Lạp, nhà chức trách phóng thích cô và đuổi cô ra khỏi thành phố. Bị ruồng bỏ, Thecla gặp một cơ đốc nhân bị đuổi khác quyết định cùng đi với Phao lô đến An-ti-ốt.

Ngay khi họ bước vào thành, một người ông có ảnh hưởng và quyền lực lớn tên là Alexander được lôi cuốn bởi vẻ đẹp của Thecla và tìm cách mua cô từ Phao lô. Khi Phao lô không chịu, ông ta dùng sức mạnh để đoạt lấy cô ta. Thecla chống trả kịch liệt và cùng lúc rút cái mào triều của Alexander và phỉ báng ông ta cách công khai, vì cô ra lệnh ông này không đụng đến người con gái của Đức Chúa Trời.

Do quá tức giận, Alexander kéo cô đến trước mặt thống đốc An-ti-ốt. Trong sự tranh luận, Thecla thừa nhận xé rách áo của Alexander khi cô tìm cách thoát thân. Một lần nữa, cô bị xử phải chết. Cô bị hành quyết ngay ngày hôm sau và lần này cô bị cho thú dữ xé xác ăn.

Các chị em phụ nữ thành An-ti-ốt nổi cơn thịnh nộ. Họ cảm thấy sự phán xử chống lại Thecla là bất công. Một phụ nữ La ma xuất thân từ thành phần quý tộc đứng ra và xin cho Thecla được phép ở nhà bà thay vì ở tù để bảo vệ sự trinh tiết của cô. Tối hôm đó người phụ nữ lớn tuổi này và cô gái trẻ trở thành bạn thân thiết.

Sáng hôm sau người phụ nữ quý phái này khóc khi Thecla bị xiềng phía sau con sư tử hung dữ và chuẩn bị dẫn ra đấu trường. Đám đông reo hò khi Thecla bị lột trần và bị ném vào hí trường đầy những con sư tử và con gấu. Con vật đầu tiên đến gần cô là con sư tử cái. Nó chạy đến cô, nhưng

thay vì tấn công, con này quay lại và đứng ở tư thế bảo vệ dưới chân cô Thecla.

Con gấu được lệnh nhưng trước khi nó vồ tới Thecla thì con sư tử đã giết chết nó. Kế đến, một con sư tử đực tấn công, nhưng một lần nữa con sư tử cái chiến đấu để bảo vệ Thecla. Cuộc đấu kết thúc là hai con sư tử đều chết, xác của chúng nằm ngay dưới chân cô. Người chủ cho các con thú khác vào ăn mồi. Nhưng hết con thú này đến con thú khác không chịu tấn công. Đám đông im lặng, khi sự kính sợ Chúa tràn ngập trên đấu trường. Thecla cất tiếng lên và cầu nguyện cách can đảm.

Viên thống đốc đứng lên và chấm dứt cuộc chơi. Ông đòi muốn biết cô gái đó là ai và cô ta sao mà có được quyền lực như thế. Cô trả lời, “Tôi là tớ gái của Đức Chúa Trời hằng sống . . .tôi tin vào Con mà Đức Chúa Trời đẹp lòng. Một mình Ngài là con đường cứu rỗi và thực thể của sự sống bất tử . . . bất cứ ai không tin Ngài sẽ chết. . .”

Thống đốc ra lệnh đem áo quần cho cô và ra lệnh phóng thích cô. Hàng trăm, nếu không nói là hàng ngàn người tin Chúa ngày hôm đó, và trong sử lí của hội thánh đầu tiên cho báo cáo rằng các phụ nữ thành An-ti-ốt đồng lòng ngợi khen Chúa cho đến khi cả thành rung động bởi âm thanh đó.

Thecla tiếp tục sống một cuộc đời đầy trọn và giảng tin lành cho đến khi cô chết ở tuổi chín mươi.

Sống Với Sự Can Đảm Phi Thường

Điều gì khiến người phụ nữ Thecla này có quyền năng như vậy? Cô bị lột trần nhưng không xấu hổ vì theo khải thị của Chúa Giê-su cô khám phá ra bản thân mình. Dù cô là một người mới tin Chúa, cô trở thành một sứ giả ngoan cường. Khi cô cất tiếng lên trong sự cầu nguyện, cô bày tỏ lòng can đảm khi đối diện với cái chết. Một người con gái có thể bị khước từ cái quyền được giảng khi ăn mặc chỉnh tề trên bục giảng đã chinh phục vô số người khi bị trần truồng và

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

vây quanh bởi thú dữ ở đầu trường. Khi tôi đọc những câu chuyện như thế này, tôi thích nghĩ bà Ê-va sẽ mỉm cười (Tôi đoán chắc là bà Sa-ra cũng vậy). Cuộc chiến mà Ê-va thua ngay trong môi trường thân mật và an toàn ở Vườn địa đàng đã được chiến thắng nhiều lần bởi những người con gái được tái sinh ở đầu trường thù địch.

Đám đông tụ tập để xem sự hành quyết, nhưng thay vì họ chứng kiến một cảnh tượng đảo lộn cách ngoạn mục. Nguyên cuộc đời chúng ta tiếp tục di sản này. Khi chúng ta công bố mỗi ngày sự cứu rỗi và phước hạnh được tìm thấy trong Chúa Giê-su mà thôi, chúng ta gia tăng khả năng để được đầy đầy Ngài và rút ngắn sự tái lâm của Ngài.

Ngày nay chúng ta biết về Kinh Thánh nhiều hơn bất cứ thời kì nào khác trong lịch sử con người. Nhưng kiến thức này đem chúng ta tới đâu? Chúng ta có quá nhiều thông tin nhưng lại thiếu đi sự biến đổi. Tôi e rằng xét về nhiều phương diện và ở nhiều hình thức thì tri thức và tài năng con người đã thay thế Lời Đức Chúa Trời và sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh.

Tôi khao khát nhiều hơn nữa. Những gì tôi cảm nhận trong tâm linh tôi là một sự tuôn đổ và mùa gặt mà không có đối thủ.

Thế giới tan vỡ này cần nhìn thấy quyền năng của Chúa. Có lẽ này là lúc chúng ta vang lên lời cầu nguyện của hội thánh đầu tiên.

Lạy Chúa, xin Ngài ghi nhớ lời người đe dọa và xin cho các đầy tớ Chúa đủ can đảm công bố lời Chúa. Xin Chúa đưa tay chữa bệnh, thực hiện phép lạ và việc quyền năng nhân danh Chúa Giê-xu, Đầy tớ Thánh của Ngài!" (Công vụ 4:29-30)

Và những lời cầu nguyện này mang lại kết quả gì?

Sau khi họ cầu nguyện xong thì nơi họp rung chuyển. Mọi người đều được nhận Thánh Linh và mạnh dạn

rao giảng lời Thượng Đế, không sợ hãi gì. (Công vụ 4:31-BPT)

Này là lúc để cho Lời Đức Chúa Trời được công bố một cách can đảm phi thường. Theo nhiều cách, những thử thách mà Thecla đối diện không khác với thử thách của chúng ta. Có sự thịnh nộ khi cô quyết định chọn con đường không ai mong đợi và sống một cuộc đời tận hiến. Các thành viên gia đình tìm cách níu kéo cô lại, chính quyền tìm cách đưa ra luật lệ về đức tin của cô, những người đàn ông cố dùng sức mạnh để chiếm đoạt cô và cho cô là đồ nổi loạn. Nhưng trải qua những điều đó cô là người thật sự được tự do. Dù cô sống hay chết, không màn đến chuyện người ta biết cô là ai . . . cô là tó gái của Đức Chúa Trời Chí Cao.

Một Đời Sống Không Có Đối Thủ

Chúng ta sống trong một thời đại khi mà mọi thứ quanh chúng ta đều bị cấu xé kinh khủng. Nếu bạn biết bạn là ai và bạn thuộc về ai . . . bạn sẽ đứng vững. Chúng ta chọn một đời sống không có đối thủ . . . một đời sống chỉ có thể được Đức Thánh Linh tổ chức.

Vì Thánh Linh ban sự sống mới cho chúng ta, nên chúng ta hãy theo sự hướng dẫn của Thánh Linh. Đừng tự tôn tự đại, đừng ghen tỵ khiêu khích nhau. (Ga 5:25-26)

Nên chúng ta kết thúc chỗ mà chúng ta bắt đầu.

Sự biểu lộ độc đáo về bạn như nguyên thủy sẽ dẫn tới một đời sống bắt kịp với Đức Thánh Linh. Bạn không được tạo dựng để so sánh . . . bạn được tạo dựng cho Con của Đức Chúa Trời. Cha Thiên Thượng đã viết ra những chi tiết về cuộc đời bạn trong cuốn sách của Ngài lâu trước khi bạn thở hơi thở đầu đời. Ngài viết cuộc đời bằng những lá thư sống. Không ai khác có thể sống câu chuyện của bạn. Này là lúc những trang sách cuộc đời bạn trở nên sống động. Sống theo cốt truyện được viết cho người khác sẽ làm cho những

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

**Bạn không
được tạo
dựng để so
sánh . . . bạn
được tạo
dựng cho
Con của Đức
Chúa Trời**

gì Thánh Linh đã viết về bạn không được ứng nghiệm. Mỗi một chúng ta đều có một con đường và đích đến cụ thể. Sự hướng dẫn của Thánh Linh là cần thiết nếu bạn muốn sống một cuộc đời không có đối thủ. Đời sống được Thánh Linh dẫn dắt không chỉ là một khái niệm mơ hồ hay một hy vọng lãng mạn. Nó là một sự bày tỏ về sự kỷ luật thuộc linh và hành động thờ phượng. Một đời sống tận hiến, không bị xao lãng. Với mỗi hành động vâng lời trong cả đời sống riêng tư lẫn đời sống công chúng, Chúa sẽ phát thảo chi tiết mục đích của Ngài cho đời sống bạn và tiếng phán của Ngài nói với bạn sẽ ngày càng rõ hơn.

Cuộc đời bạn và tất cả tiềm năng của nó là một sự tín thác được Chúa giao cho bạn. Thật là hổ thẹn nếu tất cả những gì trong bạn giống như một kho báu và ta-lâng bị chôn giấu dưới những quan điểm và mong đợi của người lạ. Bạn không có mặt trên đất này như là một khán giả. Bạn có nhiều điều quan trọng và hấp dẫn hơn để làm cho cuộc đời bạn. Đây là lúc bạn nên biết điều này.

Tương Lai Của Bạn Là Bây Giờ

Chúng ta đã biết điều này đúng lúc. Không ai trong chúng ta là một tương lai được hứa hẹn, nhưng bạn biết giây phút này là của bạn. Và sức mạnh của những lựa chọn của bạn có thể chuộc lại từng giây phút của bạn.

Bạn đã được vun trồng bằng câu chuyện cảm động về lời hứa. Cuốn sách về cuộc đời bạn có thể vẫn còn bị khép lại, hay là bạn có thể tiếp tục mở sang trang khác. Hãy lắng nghe sứ điệp của Phao lô gửi cho người Galati:

Mỗi người hãy tin tưởng ở việc tốt đẹp mình làm, tự phê bình kiểm thảo lấy mình, không nên sánh mình với người khác, để rồi khoe khoang tự mãn. Vì mỗi người đều có những bổn phận riêng phải làm cho trọn. (Ga 6:4-5)

Thật khó để biết bạn là ai nếu bạn quá bận rộn nhìn những gì mà không phải là của bạn hoặc nhìn mọi người khác là ai. Bạn phải biết bạn là ai trong hành trình được gọi là cuộc sống nếu bạn đi mà không mòn mỏi.

Phải thận trọng trong mọi việc, đừng sống như người đại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy nắm mọi cơ hội để làm việc lành, vì thời kỳ khó khăn. (Êph 5:15-16-BDY)

Nếu bạn không dùng thời gian của bạn có chủ đích, những tháng ngày của bạn vụt khỏi tầm tay bạn khi bạn bị giàng xé bởi những yêu cầu và nhiều thú phân tâm. Khi bạn đặt cuốn sách này xuống, hãy lấy cây viết và tờ giấy. Hãy rà soát lại việc bạn sử dụng thời gian vào chuyện nào là khôn ngoan và chuyện nào là không khôn ngoan. Tôi muốn bạn hãy để những ngày này ước mơ trở lại.

Hãy cẩn trọng buộc mục tiêu của bạn vào giấc mơ của bạn. Hỏi người con gái không có đối thủ, vậy ước mơ của bạn là gì? Bạn có lẽ phản đối rằng đời sống hiện giờ đang nhằm chán hay giậm chân. Tôi không bảo bạn hãy báo cáo tình trạng của bạn. Niềm say mê của bạn là gì? Nếu bạn đã đánh mất, hãy bước vào sự hiện diện của Chúa cho đến khi bạn tìm nó trở lại. Hãy làm sạch đầu óc và tấm lòng. Hãy đi bộ một lát, lắng nghe nhạc thờ phượng, và tái kết nối với cái giếng của linh hồn bạn.

Bạn không bao giờ quá già, quá nghèo, quá giàu, quá học thức và quá ngu dốt để không đặt mục tiêu hay ước mơ nữa. Bạn cũng không bao giờ quá trẻ đâu.

Có những lúc tôi nhìn thấy viễn cảnh của các phụ nữ cơ đốc ngày nay và tôi ngạc nhiên bởi rất nhiều người đang sống cuộc đời và hầu việc Chúa rất tốt. Có những phụ nữ trẻ đẹp, dũng cảm, tin kính đứng mũi chịu sào ngay bây giờ nên tôi thấy lòng mình tràn ngập hy vọng. Tôi bắt đầu tự hỏi không biết tôi di chuyển hơi chậm và có chệch vị trí hay không. Mới đây, đang khi suy gẫm chính điều này, tôi nghe

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đức Thánh Linh sửa dạy tôi. Sự tiến lên của những cô gái này không có nghĩa là con lùi lại. Con phải tiếp tục tiến về phía trước. Ta không hề định họ gạt con sang một bên; hãy để họ giúp con vững bước tiến lên.

Việc tôi đi lên trông có vẻ khác với trước đây, nhưng tôi chưa hề nghe Chúa nói hãy nhìn xuống hay hãy buông xuôi. Ngài nói hãy nhắc lên. Khi các con gái của Ngài nhóm lại trong hiệp một, tôi nhìn thấy vinh hiển của Ngài.

Hỡi các bạn yêu dấu, tôi sẽ chia sẻ với bạn niềm đam mê của tôi. Cho bạn đấy! Tôi cầu nguyện tôi sẽ luôn lao nhọc sao cho Đấng Christ, Đấng được xúc dầu hình thành trong bạn. Tôi mong ước nhìn thấy bạn được trang bị kỹ càng và được đứng vững trong Ngài để bạn tìm thấy những gì Ngài đã giao cho bạn ngay từ đầu. Tôi mong ước giúp bạn đeo đuổi để biết Ngài. Khi tôi viết sách này, tôi nhận thức rằng tôi đã bàn đến một đề tài rất rộng, vì chúng ta sống trong một thời đại mà có quá nhiều đối thủ ảnh hưởng đến tình cảm của chúng ta. Phao lô sống trong một thời đại khác nhưng hội thánh mà ông yêu mến cũng đối diện với những tranh chiến tương tự.

Tôi ghen tức anh em - với lòng ghen thánh của Thượng Đế - vì tôi gả anh em cho một Người Chồng, trình diện anh em như một trinh nữ cho Chúa Cứu Thế. Tôi sợ anh em suy tư lầm lạc, mất lòng trong sạch chuyên nhất với Chúa Cứu Thế, như Ê-va ngày xưa bị Con Rắn dùng quỷ kế lừa gạt. Vì nếu có người đến tuyên truyền một cứu tinh khác với Chúa Giê-xu chúng tôi đã truyền giảng, hoặc một thần linh khác với Thánh Linh anh em đã nhận, hoặc một phúc âm khác với Phúc âm anh em đã tin, anh em cũng sẵn sàng hưởng ứng! (2 Cô 11:2-4)

Hay như bản Phổ Thông dịch đoạn này:

Tôi ghen tức với anh chị em bằng sự ghen tức của Thượng Đế. Tôi đã hứa gả anh chị em cho Chúa

Cứu Thế, Ngài là chồng duy nhất của anh chị em. Tôi muốn gả anh chị em cho Ngài như một nàng dâu trinh khiết. Nhưng tôi e rằng tâm trí anh chị em sẽ bị hướng dẫn lầm lạc, không theo Chúa Cứu Thế bằng tấm lòng chân thật và thanh khiết, như Ê-va xưa kia đã bị con rắn phỉnh dỗ bằng mưu mô gian xảo. Anh chị em chịu nghe bất cứ ai đến rao giảng về một Chúa Giê-xu khác với Đấng mà chúng tôi rao giảng. Anh chị em bằng lòng chấp nhận một thần linh hay một tin mừng khác hơn Thánh Linh và Tin Mừng mà anh chị em đã nhận từ chúng tôi.

Hãy nghe tôi như là một người mẹ - chà, một bà nội rồi: bạn không được dựng nên để thỏa hiệp hay so sánh. Đấng Tạo Hóa thù dệt tính nguyên thủy của Ngài bên trong gen của bạn. Chỉ có bạn mới có thể biểu lộ tình yêu và vinh quang của Ngài cách độc đáo và kết quả và phần thưởng về cách bạn làm việc này sẽ đồng hành với bạn vào cõi đời đời.

Những Mão Miện Đời Đời

Tôi bắt đầu cuốn sách bằng cách cắt nghĩa bạn là ai và Đức Chúa Trời là ai và tìm cách kết thúc với những gì chúng ta đã được ban cho. Ngoài những lời hứa lớn lao và quý báu khiến chúng ta ở vị trí trở thành kẻ dự phần bản chất của Chúa, còn có sự ban thưởng về uy quyền.

Tôi thích đồ trang sức, nhưng không phải là bất cứ đồ trang sức nào. Tôi thích đồ trang sức mà có kèm theo câu chuyện của nó. Nhẫn cưới của tôi tiêu biểu cho câu chuyện hôn nhân của chúng tôi. Tôi có những chiếc nhẫn được tặng cho tôi mỗi lần sanh các con tôi. Tôi có dây chuyền có hình thanh gươm, hình cái cung và một dây chuyền khác tượng trưng cho ý nghĩa chiến đấu như một cô gái. Tôi có những kỷ vật làm quà từ bạn bè hay gắn chặt với những giai đoạn hay những đổi thay ý nghĩa trong đời tôi. Ý nghĩa và thời điểm đằng sau món quà chính là cách tôi xác định một món đồ trang sức là đồ trang sức hay phụ kiện.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tôi thích câu chuyện *Hinds' Feet of High Places* của Haanah Hurnard. Nó đến với đời sống tôi lúc tôi ở độ tuổi trung niên và cứ ở với tôi kể từ đó. Tôi đọc nó cho các con tôi khi chúng còn nhỏ và tôi đọc cho tôi nghe mỗi khi có nhu cầu phát sinh. Trong câu chuyện dụ ngôn này, một phụ nữ trẻ đầy dẫy nỗi sợ khi đi từ nhà cô đến những nơi cao nơi mà tình yêu trọn vẹn xua tan mọi sợ hãi. Dọc đường có nhiều trở ngại, khúc quanh và thử thách. Tại mỗi nơi, có một nữ anh hùng tên là Hãi Hùng, xây một bàn thờ và nhặt một hòn đá tưởng niệm mà cô mang theo. Tại một chỗ nọ, cô quá nản lòng và lời hứa thì quá xa vời nên cô bị cám dỗ ném những viên đá này như là một lời nhắc nhở về nỗi thất vọng của cô. Nhưng cô nghĩ lại nên cô muốn giữ nó, đó là điều tốt, vì sau này mỗi viên đá đã biến thành hòn ngọc trong mào miện của cô.

Các học giả tin rằng có 5 mào miện đặc biệt được nói đến trong Kinh Thánh. Có Mào Miện Công Chính, mà chúng ta nhận khi chúng ta hoán đổi tội lỗi và xấu hổ lấy sự công chính của Chúa và Ngài mặc lấy cho chúng ta ơn cứu rỗi của Ngài. Có Mào Miện Vui Mừng; cái này dành cho những ai thờ phượng và ngợi khen Chúa bất kể hoàn cảnh thế nào. Kế đến là Mào Niệm Vinh Hiển dành cho những ai mong đợi sự hiện đến của Ngài. Trong những trang cuối này tôi muốn nhấn mạnh hai mào miện.

Mào Miện Không Tàn Phai

Mào miện trong tàn phai là mào được nói đến trong 1 Cô-rinh-tô 9:24-27:

Anh chị em không biết rằng trên vận động trường, tất cả đều tranh đua, nhưng chỉ có một người thắng giải sao? Vậy, hãy chạy sao cho thắng cuộc. Mỗi lực sĩ đều theo kỷ luật khát khe về đủ mọi thứ, họ chịu như vậy để đoạt mào hoa chiến thắng sẽ tàn héo, nhưng chúng ta chịu như thế để nhận được mào hoa chiến thắng không phai tàn.

Về phần tôi, tôi chạy đua không phải là chạy vu vơ, tôi đánh, không phải là đánh gió. Nhưng tôi phải áp dụng kỷ luật và khắc phục thân thể tôi, e rằng sau khi giảng dạy người khác, chính tôi lại bị loại chăng.

Mão này giành được nhờ chạy đua và cách chúng ta huấn luyện sẽ ảnh hưởng đến cách chúng ta chạy. Sự huấn luyện không vui vẻ gì, nhưng không có nó chúng ta sẽ không đủ tiêu chuẩn hay thua cuộc đua. Xét về nhiều phương diện, Đức Thánh Linh là Đấng huấn luyện của chúng ta.

Đừng làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, nhờ Ngài anh chị em được đóng ấn cho ngày cứu chuộc. (Êph 4:30)

Mọi sự đều được phép, nhưng không phải mọi sự đều góp phần cho sự tin kính và chạy tốt cuộc đua. Chúa biết chúng ta cần gì. Ngài biết khi nào chúng ta cần tăng tốc hay chậm lại. Ngài biết chúng ta nên huấn luyện với ai và chúng ta cần tránh xa ai. Chúng ta không tranh tài để nhận cái hư nát; chúng ta chạy cuộc đua nhắm đến cõi đời đời.

Các con đừng tích trữ của cải dưới đất là nơi mối mọt và gỉ sét làm hủy hoại và kẻ trộm khoét vách lấy đi. Nhưng hãy tích trữ của cải các con ở trên trời là nơi mối mọt không thể hủy hoại và kẻ trộm cũng không khoét vách lấy được. Vì của cải các con ở đâu, lòng các con cũng ở đó.”(Mat 6:19-21)

Khi lòng bạn ở thiên đàng, bạn sẽ tìm thấy đường lên đó. Như chúng ta đã triển khai, cửa báu này được mang trong lòng bạn và người canh giữ nó chính là tình yêu. Chúng ta sống trong một thế giới cứu mang bằng những lời nói, ý niệm, sách vở, tư tưởng, kết nối xã hội, vẻ đẹp, tính sáng tạo và khôn ngoan. Phần lớn những thứ này là tuyệt vời. Nhưng có một sự lôi kéo từ thế gian này tìm cách nhận chìm bạn để bạn không thể chạy cuộc đua của mình. Chúng ta được cảnh cáo:

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đừng yêu thế gian cùng những gì ở trong thế gian. Nếu ai yêu thế gian thì tình yêu thương của Đức Chúa Cha không ở trong người đó. Vì mọi sự trong thế gian như dục vọng của xác thịt, dục vọng của mắt và kiêu ngạo về cuộc sống vật chất đều không đến từ Đức Chúa Cha, nhưng phát xuất từ thế gian. Và thế gian cùng với dục vọng của nó đều qua đi, nhưng ai làm theo ý định của Đức Chúa Trời tồn tại đến đời. (1 Gi 2:15-17)

Những thứ này trói buộc và cầm chân chúng ta vì nó gắn chặt với thói đời.

Đam mê thế gian được chia làm ba loại:

1. Tham dục của xác thịt hay ham muốn theo cách riêng của mình.
2. Tham dục của mắt hay ham muốn mọi thứ bạn thấy.
3. Sự kiêu ngạo của đời hay ham muốn cho ta đây là quan trọng.

Mỗi chúng ta đều vật lộn với ít nhất một trong ba đối thủ này nếu không nói là với cả ba ở những giai đoạn khác nhau trong đời. Có vô số cách những thứ này xen vào đời sống bạn, và mỗi ham muốn thôi thúc này trông khác nhau trong những giai đoạn thay đổi. Khi chúng tôi mới lấy nhau mà chưa có con, tôi rất ích kỷ. Tôi nghĩ thật phải khi nói lúc đó tôi muốn theo cách của tôi và tôi muốn nhiều thứ tôi thấy. Tạ ơn Chúa, lúc đó chúng tôi không có tiền để ủng hộ hành vi xấu của tôi, nhưng điều đó không có nghĩa là tôi không thấy đồ đạc và không muốn nó. Sau đó tôi có ba đứa con trong vòng năm năm, và điều duy nhất tôi muốn là ngủ nghỉ. Một ham muốn có vẻ quan trọng, khi tôi lớn tuổi, tôi càng thỏa mãn hơn khi tôi thấy mình quan trọng đối với gia đình, bạn bè và một số con gái quen biết tôi. .

Những ham muốn thôi thúc này được gắn chặt với thế gian, mà được định là sẽ sụp đổ dưới sức nặng của cõi đời đời. Mọi thứ từ truyền thông xã hội đến âm nhạc, thương

mại và giải trí có khuynh hướng nuôi dưỡng những ham muốn này. Chưa từng có trong lịch sử con người chúng ta lại tiếp cận gần gũi với những người mà chúng ta không quen biết. Khi người ta đã gặp khó khăn kết nối với những người họ nhìn thấy (bạn bè và gia đình), thì không lạ gì việc kết nối với một Đức Chúa Trời mà họ không thể nhìn thấy sẽ là một thách thức.

Nhưng ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời còn đến đời đời. (1Gi 2:17)

Để tách biệt khỏi thế gian, chúng ta phải từ bỏ ý riêng và chấp nhận ý Chúa. Trong Ngài chúng ta tìm thấy phương chữa trị cho những ràng buộc nguy hiểm này.

Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí yêu kính Nt: agapáo (Yêu với tình yêu thiên thượng)

Chúa, là Đức Chúa Trời người và yêu thương Agapáo người lân cận như mình. (Lu 10:27)

Khi tình yêu Chúa dư dật trong đời sống bạn, hấp lực của trần gian sẽ bớt lôi cuốn. Khi tôi suy gẫm Lời Chúa và để Ngài yêu tôi, tôi thấy tôi dễ chịu với bản thân. Khi tôi dễ chịu với bản thân, tôi càng yêu người khác hơn. Khi tôi tập chú về Chúa và yêu thương, thì tôi bớt đeo đuổi những điều trống rỗng, vì mối quan hệ của tôi đã lấp đầy khoảng cách.

Này những người ngoại tình Ctd: những người bất trung kia, anh chị em không biết kết bạn với thế gian là thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? Vậy ai muốn kết bạn với thế gian đều trở thành kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời. (Gia 4:4)

Thỉnh thoảng tôi tự hỏi không biết chúng ta có tin Kinh Thánh cách nghiêm túc không hay cho rằng nó không còn áp dụng cho thời đại ân điển của chúng ta. Thật khó để nghĩ là ai đó lại chủ ý chọn đặt mình chống lại Đấng Tạo Hóa của họ. Phao lô xử lí những người ngoại tình muốn sống vừa dưới ân sủng vừa dưới luật pháp, và Gia-cơ nói đến những

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

người có giao ước đòi đòi nhưng giống như vợ Lót, tranh chiến với những ràng buộc của thế gian.

Đề ý là sự dời chuyển này bắt đầu bằng một ước ao muốn làm bạn với thế gian. Gia-cơ muốn nói chính xác là gì? Có bạn bè ở thế gian này hay có bạn bè thuộc thế gian khác với việc làm bạn với thế gian. Chúng ta phải trở thành *bạn đối với thế gian* nhưng không *làm bạn với thế gian*. Ý đầu mô tả cách chúng ta liên hệ với cư dân của thế gian; ý sau là làm bạn với hệ thống thế gian. Bạn sẽ không bao giờ có thẩm quyền trên những gì bạn khuất phục. Chúng ta được kêu gọi có hành động trác ẩn đối với thế giới của chúng ta, chứ không đồng cảm với thế gian. Điều này có nghĩa:

Chúng ta mặc cho kẻ trần truồng ở thế gian, thay vì trần truồng với thế gian.

Nuôi kẻ đói ở thế gian thay vì đói khát thế gian.

Chúng ta là tác nhân chữa lành được kêu gọi ở cạnh giường bệnh của thế gian bị tổn thương, chứ không nằm chung giường với thế gian.

Ngay cả với những cá nhân, chúng ta liên hệ với họ như là đại sứ của một vương quốc khác, nơi mà lệnh của Vua phải được tôn trọng. Điều này có nghĩa là những ngày sắp tới khi mà mối quan hệ này sẽ bị thách thức.

Để đạt được mảo miện này, chúng ta phải từ bỏ đối đầu bằng sợ hãi và chấp nhận ơn gọi của Chúa để phục vụ Ngài, phục vụ tha nhân và phục vụ bản thân.

Mảo Miện Sự Sống

Kế đến là mảo miện cuối cùng . . . Mảo miện sự sống. Mảo này có thể gọi là mảo của người tử đạo. Nhiều anh hùng đức tin được liệt trong Sách Đức tin của Hê-bơ-rơ nhận được mảo này như Ê-tiên, Phi-e-rơ và nhiều môn đồ của Chúa Giê-su mà chúng ta chưa hề biết tên ở đời này. Có những người dâng hiến tất cả. Mảo này được mua bằng một giá mà không có đối thủ nào.

Con đừng sợ những nỗi khổ đau sắp phải chịu. Nay, quý vương sắp tống ngục một số người của các con để thử các con và các con sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày. Con hãy trung tín cho đến chết, thì Ta sẽ ban cho con mả sự sống. Ai có tai hãy lắng nghe lời Thánh Linh phán dạy các Hội thánh: Người nào thắng sẽ chẳng bị sự chết thứ hai làm thương tổn. (Khải 2:10-11)

Tôi thích cách mà bản dịch *The Message* dịch câu 10: “Ta có mả sự sống sẵn sàng cho người.”

Chúng ta sống trong một thời đại khi mà ngày càng có những tấm lòng kinh khiếp do sợ hãi. Bạo lực, bệnh tật, đói kém và chiến tranh nuôi dưỡng nỗi sợ chết. Phỉ báng, kiện cáo và bắt bớ nuôi dưỡng nỗi sợ con người. Điều rõ ràng là satan muốn áp đảo chúng ta thụ động hoặc kéo chúng ta phản ứng. Giống Nero, một mặt satan muốn làm tê liệt chúng ta bằng sự tàn bạo và kinh khiếp và mặt khác nó dụ dỗ chúng ta bằng giàu sang và ham muốn. Hơn mọi điều khác, kẻ thù muốn chúng ta cứ ở mãi bên cái giếng viển vông, bực mình khó chịu. Nhưng chúng ta cần chiều sâu để giành được mả này.

Nhưng chúng ta cần chiều sâu để giành được mả này.

Mới đây, ba câu chuyện kinh khiếp đã đến với tôi trong vòng một ngày. Hai trong số đó đến qua một đường link từ con gái thuộc linh của tôi. Cô và gia đình cô thành lập một tổ chức kết ước để chống lại việc buôn bán tình dục ở Y-sơ-ra-ên. Trong đường link đầu tiên, tôi đọc về một vụ tử của 150 cô gái và phụ nữ bị nhóm khủng bố IS bắt và giam giữ làm nô lệ tình dục. Dù làm những chuyện bỉ ổi như thế, những kẻ bắt cóc bỏ họ cho chó ăn. Trong sự không tin tôi đọc câu chuyện này nhiều lần. Có thể nào điều tàn bạo này lại có thật sao? Ngay cả khi tôi đánh máy những lời này, tôi nhìn thấy những con chó đang xé xác các cô gái. Khi tôi kinh khiếp về những hình ảnh tôi thấy trong đầu tôi, những lời của Khải Huyền 12:17 trở lại với tôi:

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Con rỗng cảm giận người đàn bà, nên đi tiến công các dòng dõi khác của nàng, tức là những người vâng giữ các điều răn Đức Chúa Trời và có lời chứng của Đức Giê-su.

Kiểu tàn bạo như thế đối với con người . . . đó là cơn giận của satan.

Cơn phản nộ này nhằm vào “Người đàn bà” và vào “con cái giữ mạng lệnh của Đức Chúa Trời và giữ vững lời chứng của Chúa” (Khải 12:17). Suốt thập niên vừa qua tôi đã chứng kiến hình ảnh đen tối này gia tăng trong nhiều tội ác ngoài sức tưởng tượng.

Link kế tiếp tôi mở ra nói đến việc thưởng các nô lệ tình dục cho người nam nào thuộc kinh Quran. Cũng có nói đến việc hãm hiếp như là một hành động thờ phượng. Buồn thay, tôi e rằng tới lúc cuốn sách này được in thì nhiều cuộc thăm sát được chôn giấu trong các câu chuyện này sẽ lại dấy lên.

Câu chuyện thứ ba đến trực tiếp với tôi qua một email của nhân viên. Chúng tôi có một người làm việc với chúng tôi để điều phối sự phân phối các tài liệu sách vở miễn phí ở các nước nơi mà sự bất bố hay nghèo đói khiến họ không có điều kiện tiếp cận với các nguồn tư liệu cơ đốc này. Một trong những người bạn can đảm ở Trung đông đã bị giết tại Sy-ri. Khi giải thích hoàn cảnh về cái chết của người này, người tiếp xúc của chúng tôi viết, "Một số người được gọi dăng nhiều, còn số khác dăng tất cả."

Tôi khựng người. Khi tôi lái xe đến cuộc hẹn, tôi cố gắng nghĩ trong đầu viết lá thư cho người vợ góa của anh. Tôi cảm thấy tôi có nói gì cũng không bù đắp được sự sống của chồng cô và hoàn cảnh của cô. *Lời chia buồn* dường như trống rỗng, *Lời cảm ơn* dường như không đúng. Tôi viết thư cho cô từ một nơi an toàn ở nhà tôi, nơi mà tôi không biết cái chết của người tử đạo. Tôi có nhạc thờ phượng ngay trong tầm tay tôi và nhiều sách vở và Kinh Thánh nhiều tôi không thể đọc hết. Nhà bếp tôi đầy thức ăn, tủ tôi đầy quần

áo và tối nay tôi giữ cháu, chúng cười đùa, chơi giỡn, rõ ràng là nỗi đau này hiện hữu trong đời sống của các anh chị em của chúng ta khắp nơi.

Tôi cảm thấy mắc cỡ. Tôi thành linh cảm thấy như thể cuộc đời tôi là một ốc đảo trống rỗng và mọi thứ tôi biết đều mỏng manh như những chiếc bong bóng mà các cháu tôi thổi nổ tung. Tôi muốn gọi điện cho ai đó. Một phụ nữ lớn tuổi hơn và khôn ngoan hơn . . một người hiểu những gì tôi trải qua ngay cả bà không thể trả lời những câu hỏi đang sôi sục trong tôi.

Tôi có quá nhiều câu hỏi “tại sao”. Sao tôi có quá nhiều khi mà các phụ nữ khắp nơi quá tuyệt vọng đến độ thà kết liễu đời họ hơn là sống thêm một giây phút nào khác? Đâu là công minh chính trực đây? Tôi muốn hiểu cơn khốn khổ tôi cảm nhận. Lúc đó tôi nhận ra tôi đang so sánh. Tôi đứng khi cảm thấy sự tương phản, nhưng so sánh thì vô ích. Không có câu trả lời. Chỉ có con rắng mới thành con rồng. Dưới ảnh hưởng của con rồng, nhiều người nam và người nữ làm những điều khủng khiếp cho nhau. Tôi nhận ra tôi có một lựa chọn. Tôi cứ hỏi những câu hỏi giận dữ hay tôi cho phép những dấu chấm hỏi trong cuộc đời tôi thành dấu chấm than. Tôi lau nước mắt và quyết định rằng cuộc đời của các chị em này dùng để chấm điểm cuộc đời tôi.

Những câu chuyện về việc bắt bớ này không mới. Nó xảy ra ở mọi thời đại. Lúc năm mươi lăm tuổi tôi tăng trưởng thành một phụ nữ không tranh chiến với những câu hỏi mà tôi không bao giờ có câu trả lời cho đến khi về thiên đàng. Tuổi tác không làm cho điều phi lí thành có lí. Chúng ta đang tiến nhanh về phía trước và các biến cố của thời đại chúng ta được dùng để làm cho cõi đời đời thêm hấp dẫn. Còn lí do nào nữa để làm việc tốt đang khi chúng ta có thể làm được. Chỉ có cõi đời đời sẽ làm cho câu chuyện có lí, nhưng ở trên đất này chúng ta cầu nguyện và biết rằng chúng ta được Chúa nghe khi lòng chúng ta tự do khỏi sự cạnh tranh, ganh tị và so sánh.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Chúng ta cùng thuộc về một thân thể, cùng nhận lãnh một Thánh Linh, cùng chia sẻ một niềm hy vọng về tương lai vinh quang. Chúng ta chỉ có một Chúa, một đức tin, một lễ báp-têm, một Thượng Đế là Cha mọi người, cao quý hơn mọi người, tác động trên mọi người và sống trong mọi người. Tuy nhiên, mỗi người trong chúng ta nhận lãnh một ân tứ khác nhau, tùy theo sự phân phối của Chúa Cứu Thế. (Êph 4:4-7)

Sống Cuộc Sống của Bạn!

Chúng ta đã được ban tặng quá nhiều. Cái nhìn độc nhất của chúng ta là món quà. Những gì chúng ta đã chứng kiến và kinh nghiệm là một món quà. Chúng ta có một lựa chọn. Chúng ta có thể để nó làm chúng ta choáng ngợp mà không làm gì hết. Chúng ta có thể xem nó là bình thường và cho phép nó không gây ấn tượng gì cho chúng ta. Hoặc chúng ta có thể sống trong sự ngạc nhiên liên tục. Hãy ngắm nghĩ về sức mạnh của những phút giây chúng ta có và rồi hãy tiến về phía trước.

Suốt thập niên qua tôi đã viết về những phụ nữ như sư tử cái, về những cô gái cầm gươm và vác thập tự, về việc đấu tranh như một cô gái và nụ hôn làm cho các cô gái khóc, chứ không viết để nuôi dưỡng tâm hồn họ. Và bây giờ tôi viết sách này với hy vọng mọi thứ đang chờ bên trong bạn sẽ thành hiện thực. Bởi vì

Bạn, người con gái, được kêu gọi sống không có đối thủ.

Được Cha yêu thương mà không có đối thủ.

Được sống trong một thời đại không có đối thủ.

Được chào đón từ một nước không có đối thủ.

Được phục vụ một Đức Chúa Trời không có đối thủ.

Được mua bằng một cửa lễ không có đối thủ.

Được thêm sức bởi Đức Thánh Linh không có đối thủ.

Được học một ngôn ngữ không có đối thủ.

Trở thành một phần trong thân thể không có đối thủ.

Được giao cho sứ mạng không có đối thủ.

Được trang bị với vũ khí không có đối thủ.

Được kêu gọi đến những lời cầu nguyện không có đối thủ.

Trước mặt chúng ta là những cơ hội không có đối thủ, vì chúng ta được

Đặt ở vị trí của mùa gặt không có đối thủ.

Được định cho cõi đời đời không có đối thủ.

Nào bây giờ chúng ta sống một cuộc đời không có đối thủ trong vẻ đẹp, trong quyền năng, trong đức hạnh và tầm ảnh hưởng. . . một số người dâng rất nhiều, số khác dâng tất cả.

Hãy đứng trước mặt Chúa, chói sáng trong hy vọng, trung tín trong sự phục vụ, và yêu thương trong mọi việc bạn làm. Đối với bạn, người bạn và người chị em của tôi, hãy có một định mệnh không có đối thủ. Giờ hãy đi ra với sự can đảm xuất phát từ tình yêu và can đảm sống như vậy.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Câu chuyện của Thecla dạy bạn điều gì?
2. Mô tả sự khác biệt giữa việc làm bạn với thế gian và việc trở thành bạn đối với thế gian.
3. Lĩnh vực nào trong đời sống bạn mà bạn cần thay đổi giờ giấc?
4. Bước kế tiếp mà bạn cần thực hiện để hướng đến đời sống không đối thủ là gì?

Câu Hỏi Thảo Luận

Nếu bạn đọc sách này kèm với phần nghiên cứu *Insights to a Life Without Rival* (đây là một sáng kiến hay!) tôi khuyên bạn hãy xem phần dạy hàng tuần và nêu ra những câu hỏi thảo luận theo nhóm. Phần dạy video này sẽ đi kèm với những đề tài chính của sách này, nên thật lí tưởng cho tất cả những ai tham gia vừa xem bài dạy video vừa đọc sách trong suốt sáu tuần học.

Chúc bạn đọc vui vẻ!

Tuần 1

Tuần này tương ứng với phần dạy video 1: Yêu Không Chút Sợ Hãi.

Tuần 1 đề tài nhấn mạnh được tìm thấy trong các chương 1 và 7.

1. Lĩnh vực nào trong đời sống bạn thấy khó yêu không chút sợ hãi?
2. Điều gì làm suy yếu và công kích danh tính của bạn?
3. Có vài điều độc đáo nào về bạn? Bạn chúc mừng và phát triển những điểm này như thế nào?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tuần 2

Tuần này tương ứng với phần dạy video 2: Đùng An Phận Với Miếng Bánh Vụn và Tin Đồn.

Tuần 2 đề tài nhấn mạnh được tìm thấy trong chương 2.

1. Lĩnh vực nào trong mối quan hệ với Chúa cảm thấy như miếng bánh vụn và bánh thừa thay vì bữa tiệc?
2. Chúa thì thầm bạn thật sự là ai?
3. Phần nào trong Danh Chúa Đáng Tự Hữu mà bạn cần ôm ấp?

Tuần 3

Tuần này tương ứng với phần dạy video 3: Hãy Tham Gia Cuộc Nói Chuyện.

Tuần 3 đề tài nhấn mạnh được tìm thấy trong chương 3.

1. Một số cuộc nói chuyện nào bạn cần tham gia?
2. Chỗ nào mà bạn làm tưởng im lặng là đầu phục?
3. Bạn đang giấu điều gì?
4. Lời hứa nào bạn chế giễu và nói dối?

Tuần 4

Tuần này tương ứng với phần dạy video 4: Sống Một Cách Độc Đáo.

Tuần 4 đề tài nhấn mạnh được tìm thấy trong các chương 4 và 5.

1. Bạn có cho phép mình bị gán cho cái mác nào đó không? Nếu có, bạn thực hiện các bước nào để tránh xa những cái mác này?
2. Lĩnh vực nào bạn cho phép sự so sánh cướp đi niềm vui của bạn?

3. Bạn thay đổi phản ứng của bạn theo cách nào đối với đối thủ và gia tăng “yếu tố nổi bật “của bạn?”

Tuần 5

Tuần này tương ứng với phần dạy video 5: Để Lại Di Sản Cứu Chuộc.

Tuần 5 đề tài nhấn mạnh được tìm thấy trong chương 6.

1. Bạn có bao giờ cho phép người ta kéo bạn lại trong khi Chúa kêu gọi bạn ra đi không? Làm sao bạn thay đổi điều đó?
2. Bạn có bao giờ kinh nghiệm sự định kiến về phái tính không? Việc này xảy ra ở đâu?
3. Hy vọng của bạn dành cho con gái bạn là gì?

Tuần 6

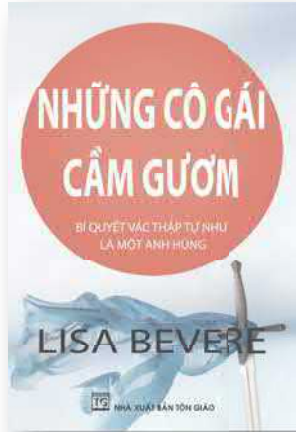
Tuần này tương ứng với phần dạy video 6: Đeo Đuối Câu Chuyện Đòi Đòi

Tuần 6 đề tài nhấn mạnh được tìm thấy trong chương 10.

1. Có phần trong câu chuyện đòi đòi nghĩa là gì? Việc so sánh làm hạ thấp việc này như thế nào?
2. Bạn nhìn những ngày của bạn như thế nào: kinh sợ hay phấn khởi? Tại sao bạn có cái nhìn này?
3. Có lĩnh vực nào bạn cần trở nên một người bạn đối với thế gian và bớt làm bạn với thế gian không? Bạn thực hiện các bước nào để nhìn thấy điều này xảy ra?
4. Bạn làm theo một số cách thức nào?

NHỮNG CÔ GÁI CẦM GƯƠM

BÍ QUYẾT VÁC THẬP TỰ NHƯ LÀ MỘT ANH HÙNG

Lời Đức Chúa Trời là gươm mà chúng ta thường cảm thấy dễ chịu khi nghiên cứu hơn là sử dụng. Đây là lúc chúng ta là những cô gái cầm gươm thánh và quan sát nó kết nối trời với đất. Phụ nữ khắp thế giới đã trở thành mục tiêu của định kiến xã hội, nạn buôn bán người, thói quen lạm dụng và hành động diệt chủng. Lisa Bevere đã viết rằng những sự tấn công này nhắm vào phụ nữ trong tương lai hơn là phụ nữ ở quá khứ. Trong cuốn sách Những Cô gái Cầm Gươm, cô giải thích ma quỷ tìm cách tước đoạt vũ khí thuộc linh của phụ nữ thuộc mọi tầng lớp. Đây là lúc phụ nữ hãy trở thành những anh hùng mà Chúa tạo dựng họ và hãy đứng vững một cách can đảm, luôn phân biệt, đầy tha thứ và khôn ngoan. Đây là lúc cầm gươm của bạn và trở thành một anh hùng.

Bạn cũng có thể tải các sách của tác giả John Bevere trong tiếng Việt từ trang:

www.CloudLibrary.org

Bạn cũng có thể nghe và xem các sự giảng dạy của cùng tác giả tại Youtube.com & Yuku.com và các trang thông tin khác.

"Không có đối thủ có một lập trường rất độc đáo đối với cuộc chiến dai dẳng chống lại danh tánh của chúng ta trong Đấng Christ."
- JOYCE MEYER,
giáo sư Kinh Thánh và tác giả sách bán chạy

Có lí do chúng ta nhìn người khác như là đối thủ và giới hạn chính bản thân trong sự so sánh và sự cạnh tranh. Chúng ta có một kẻ thù tấn công tâm trí, ý chí và tình cảm chúng ta với hy vọng rằng chúng ta sẽ chú tâm vào bản thân và vào nhau. Nó là một cái vòng lẩn quẩn cô lập chúng ta khỏi sự kết nối thân mật, tạo ra sự rối loạn về danh tính của chúng ta và giới hạn mục đích của chúng ta.

Trong cuốn sách *Không Có Đối Thủ* tác giả sách bán chạy Lisa Bevere chia sẻ cách mà khả thi về tình yêu của Chúa sẽ phá vỡ những giới hạn này. Bạn sẽ học cách chấm dứt nhìn người khác như là đối thủ và kết nối sâu sắc với Đấng Tạo Hóa mà bạn hằng mong ước - những kết nối này nắm giữ lời hứa về danh tính và sự thân mật đích thực. Với lời dạy sát Kinh Thánh, đầy đầy những cái nhìn tiên tri cho thời đại chúng ta, Lisa dùng sự hóm hỉnh và đam mê để thách thức bạn:

- Dùng sự đối địch để khai thác điều tốt nhất trong bạn
- Chấm dứt việc lẩn tránh những cuộc nói chuyện mà bạn cần tham gia
- Đáp trả lối lập luận cho rằng phụ nữ là không hợp, dễ bị lừa và nhạ dạ cả tin.
- Loại bỏ sự đối đầu về phái tính và làm việc với người nam trong đời sống bạn

Này là lúc hãy bước ra sống một cuộc đời không có đối thủ.

LISA BEVERE có một phong cách rất thực, rất nhiệt quyết và rất hài hước khi chia sẻ những lẽ thật Kinh Thánh với sự ứng dụng thực tế. Các sách của cô gồm *Đấu Tranh Như một Cô Gái*, *Sự Tử Cái Trỗi Dậy*, và *Những Cô Gái Cầm Gươm*, đánh với hàng triệu độc giả khắp thế giới. Lisa cùng chồng mình là John đều là các tác giả có sách bán chạy và đồng sáng lập Messenger International. Cô là bà nội và mẹ của bốn người con trai.

Tìm hiểu thêm tại [CloudLibrary.org](https://www.CloudLibrary.org)

Sách này là quà tặng của tác giả,
không bán

Muốn thêm?
Quét ở đây

